

CL. VV.

IVSTI LIPSII,
IANI RVTGERSII,
I. ISACI PONTANI,

Notæ

IN MARTIALEM.

Ad Petrum Scriverium,

Lugduni Batavorum,

APVD IOANNEM MAIRE.

ANNO CIOIO CXIX.

In tres CLL. VV.

HADRIANVM IVNIVM, Hornanum;

IANVM GRVTERVM, Antverpiensem;

PETRVM SCRIVERIVM, Harlemaensem;

Val. Martialis Editores.

Hispanus fœdâ vates properabat ad Orcum
Tabescens scabie vulneribusque suis.
Non tulerunt Belgæ, sed eum triplicata reduxit,
Iun:, Gruteri, Scriverique manus.
Prima quidem virtus tollebat Iunia signum
Ad benè sperandum. Quis neget esse aliquid?
Attamen est quanto vatem præstantius isto
Bilbicum penitus restituisse sibi!
Hæc Critices binis laus servabatur ocellis,
Summis Grutero Scriverioque meis.

IN EOSDEM.

Trei Belgæ Hispanum quod restituere poëtam,
Non illis tanti pagina mollis erat:
Vatis at ingenio tribuere & versibus istis,
Quæ sunt eximia non nisi mentis opus.
Cura tamen te Belga manet, prurigo poëtæ
Ne scabiem terræ adfricat ulla tuâ.
Non si ægrotanti potuit succurrere Belga,
Virtutes vitij quod sciat esse pares;
De benè promerito pariter volet ille mereri,
Ingenium vatis qui malè cautus amet.
At saltem tu Belga puer, procul hinc fuge. Nulli,
Vel æmæ ætati convenit iste liber:
Quæ cum infanda horrens mala legerit, exclamabit,
Heu quon corrueras gens inimica Deo!
Et sua conponens, queis cælica gratia regnat,
Cum veterum cæcis tempora temporibus,
Agnoscat bona Chirniadum, iussisque parentis
Ætheret vitam convenienter agat.

GER. IOANNIDES VOSSIUS.

I. Lipsius P. Scriverio

S. D.

Ntverpia me habebat recuranda
valetudini, cū tuæ alteræ ad me
venerunt. Nam priores, unā cum
Vandalio, responsi compotes jā
dimiserā. Ex istis disco, in Martia-
li concinnando, an ei illustrādo
te esse. Gaudeo, & acuto poëtæ
tale ingeniū contigisse. Nos Sene-
cam non dimisimus, sed fastidiosè habemus, ut so-
let in morbo. Quid tibi dicam? lentum negotium
erit: & cū absolvero, nec pro exspectatione for-
tasse veitrā. Assidua valetudo vigorem & florem il-
lum ingenij libat. In Martialem pauca, magis ut
voluisse gratiā tuā videar, quā quia condigna
sint, mitto. Quid autem opus est: Nonne virum illic
haves, πολλῶν (μᾶλλον δὲ πάντων,) ἀντιτίθειν ἄλλων;
Consule, saluta, & dic nuper scripsisse. Vale, mi
Scriveri.

Sequor numeros & distributionem Editionis Inniana.

LIB. I. EPIGR. CXVIII.

Illinc me pete, ne roges Atreſtum.

Imò verò adfirmatè, me roges: Sententia dicit.]

LIB. II. EPIGR. XXVII.

Effetè, graviter, citò, nequiter, ---

Alij aliter: ego vellem, *Effatè.*

LIB. III. EPIGR. LXXIX.

Sigeriosque modos, Partheniosq, sonas.

In istis modis risum mihi Interpretes movent: scri-
bo, modò. Non aliud in ore habes, quā istos inagnos
& Palatinos. In syllabæ modulo ne hæreas, ita alibi:
---- ad Claudij modò mensam.

LIB. VIII. EPIGR. XLIII.

Curri per omnes tertiasq, quintasq.

De importuno salutatore. & referunt ad Decurias
iudi-

judicum: quanto verius, --- *Tertiasque Quintasque* scribere, & ad fœminas nobiles, five anus divites referre? Ibidem etiam, -- *sparsus ante equos omnes*: non accipio de iudicibus, qui Equestris ordinis: sed de statuis triumphalibus, qui in equo, aut curru. Itaque de verè equis, aut eorum formis.

Ibid. EPIGR. LXXIX.

Et casa tam culto sub Iove numen habet.

Malè ad humile Iovis templū referunt, quod Domitianus restituerit. Imò est *Romuli casa*, Dionysio & Senecæ, Valerio atque alijs dicta: quæ in Palatio atque etiam Capitolio celebratur. de quâ nos ad Senecam. [*Consolatione ad Helviam cap. IX. 17. Vide præterea Iusti Rycquij Commentar. de Capitolio Rom. c. 44.*]

LIB. XI. EPIGR. CVII.

Albi Maxime, &c. Inscriptio est ad *Albium Maximum*. Nisi fallor, est *Appius* in Dione, & Plinio minore [*lib. x. Epist.*]

Vide autem meam negligentiam, an ministri, qui curabat. Litteræ tuæ, cum alijs aliquot chartis, Antverpiæ manserunt. itaque ad interrogata nunc non possum. De primo commemini, [*Epig. cxiv. lib. i.*]

Et Stygias aquas fuerat pater iret ut umbras.

Ego cum quibusdam libris vellem -- *patrem isse sub umbras*: etsi tuum sagaciter inventū. Vale, & perfice.

Heus, an non hoc etiam erat? *Lib. xi. Epig. v.*

* *Scriptus & aeterno nunc primùm Iuppiter auro.*

Scriptus, inquiunt, pictus, factus. Ego puto ad inscriptionē referri. Adulatur Domitiano solēs. Nunc denique, inquit, statua aurea Iovis æterna erit, quia tuo nomine inscripta. Nā qui dabat, aut ponebat, inscribebat. Itaque æternitatem Iovi Capitolino (quem aureum fecerat Domitianus) ab inscripto nomine petit: quod interire scilicet non potest. Tu hæc melius. Lovanij. ∞. IO. CIII.

* *Est qui censet fortè legendum, Sculptus. Sed vide elegantissimum Rycquium, de Capitolio cap. XLIX.*

I. Rutgers

I. Rutgerfius P. Scriverio

SVO.

PAruius præceptis tuis, Vir Clarissime, æ Martialem tuum relegimus. Si, quid de tuis ad eum Notis sentiam, quæris, non aliter, quam tacendo, respondebo. Tot enim ac tanta sunt quæ tu in eo præstitisti, ut prædicationem meam longè supergressa sint. Equidem Belgij nostri fortunæ gratulor, penes quod servati Martialis gloria est. Primus Hadrianus Iunius noster, hoc est Batavus, vir maximus, paullo antè funestum, si quid funestum est quo Libertas emitur, bellum, cum nondum Hispanum servare scelus esset, ei opem ferre aggressus est. Sed, ut prima tentantibus evenire solet, conatus ejus amandus potius, quam successus laudandus est. Successit ei vir, cujus nomini honos habebitur, quamdiu ullus literis Romanis erit, Ianus Gruterus: qui cum optimis è Principis sui bibliotheca libris usus esset, aut germanum, aut à germano certè proximum nobis Martialem dedit. His tu successisti, Scriveri, qui, si quid illis defuit, suppleres. Quod tam feliciter tibi cecidit, ut sanos quidem, qui id post te tentaturi erant, à scribendo deterrueris. Quò magis irasci, si tam crudele verbum fraternus amor non refugit, tibi debeo, qui hætenus nos desiderio tuorum languere sinis. Interim, ut voluisti, mea habe: quæ tua vel exemplo eliciant, vel, si id non potest, convicio exprimant.

LIBRO PRIMO.

EPIGR. LIII.

*Sic ubi multisona fervet sacer Atthisde lucus,**Improba Cecropias effundit pica querculas.*

Pro eo, effundit, legitur &, offundit. Puto, obtundis.

EPIGR. LXIV.

*Bella es; novimus. & puella; verum est.**Et dives; quis enim potest negare?*

Videtur scribendum, --- quis & id potest negare?

EPIGR. LXXXII.

Tanta, Regule, post metum querela,

Quis curam neget esse te Deorum,

Propter quem fuit innocens ruina?

Loquitur de porticu, quæ cum eam modò Regulus transisset, repente corrui. Sed quid est illud, *Tanta post metum querela*? Verissimè, nisi fallor, emendavimus, *Tuta*. Queri de ruina poterat; sed jam tutò. Nam evaserat.

EPIGR. XCII.

Cereasipendet lumbis, & scripta lacerna.

Puto, *Cereasipendent lumbis & scruta lacerna.*

EPIGR. CIX.

In quatamsimilem videbis Issam,

Vt sit tam similis sibi nec ipsa.

Puto scribendum, --- *sibi nec Issa.*

EPIGR. CXIV.

Et Stygias aquum fuerat pater ire sub umbras,

In Anglicano esse testatur cruditissimus Iunius,
--- *pater iret ut umbras. Quid si?*

Ad Stygias aquum fuerat pater iret ut umbras.

EPIGR. CXV.

Toto candidior puella cygno.

Certè legendum, *loto.*

LIBRO SECVNDO.

EPIGR. VIII.

Ista tamen mala sunt: quæ si manifesta negemus.

Puto, --- *quò sic manifesta negemus?*

EPIGR. XVI.

Quid thorus à Nilo, quid syndone cinctus olenti?

Legendum puto,

Quid thorus à Nilo? Quid Sidone cinctus olenti?

Sifanus, inquit, fuerit, quid pictus Nilotide ac thorus faciet? quid purpurea lecti cinctura? Dixit autem cinctus Sidone, ut hospes Zacyntho. Et olentem Sidonem, ut libro primo Epigr. XLIX. Olidaeque vestes murice.

EPIGR.

EPIGR. LXXXII.

Abscissa servum quid fingis, Pontice, lingua?
Locus in quo se mirifice torserunt homines eruditi.
Quem ut emendem,

Este procul vitta tennes insigne pudoris.
Nimirum legendum est,

Abscissa servum quod lingua, Pontice, lingua.
Nam quod in Palatino est, quod fugis, è glossa est. An-
notaverat enim ad illud. *lingua*, studiosus quispiam,
fugis. Isidori Glossæ: *Fellitat, fugit*. Absciderat ser-
vo linguam, scilicet ne id flagitium effutiret. Sed
ohé! jam satis est.

LIBRO TERTIO.

EPIGR. LXXVII.

In fine τὸ *saprosagis*, est *καρρῶφαις*. ne quis erret.

EPIGR. LXXXII.

Hos Malchionis patimur improbi fastus,

Nec vindicare, Ruse, possumus? fellat.

De Zoilo, quem Malchionem vocat, queritur, quod
inter alios convivij fastus, convivis calicem suum
non propinet. Martialis id se ægrè ferre negat, quod,
cùm infando oris vitio laboret, ex eodem calice po-
tare nolit. Legendum igitur,

Nec vindicari, Ruse, poscimus. fellat.

Nimirum hoc illud est, quod de Hermo alibi,

Quodnulli calicem tuum propinas,

Humanè facis Hermæ, non sis perbè.

EPIGR. XCV.

Sit reprehendero, Gargili, tacbis.

Lego, si deprehendero, Gargili. ---

Cum enim deprehensis ea pars auferri soleat, quâ
peccarunt; minatur Gargilio, se illi linguam abscis-
surum esse, quod ea parte loco illius, quâ mœchi
solent, uteretur.

I. RUTGERII NOTAE
LIBRO QVARTO.
EPIGR. III.

*Qui siccu lascivit aquis, & ab aethere ludit.
Delicatus longè futurum est, si legas hoc modo:
Qui siccis lascivit aquis, & ab aethere ludit?*

EPIGR. XIV.

*Claudia, Rufe, me onubit peregrina Pudenti.
Scribendum, Peregrina. Est enim proprium istius
mulieris nomen.*

EPIGR. LXI.

*Sardonycha verum, lincisq; ter cinctum.
Spuriam lectionem non Calderini modò Com-
mentaria; sed & Palatinus arguit, in quo:*

*Sardonycha verum, lychnitisq; cerytum.
Fortassis hoc modo,*

*Sardonycha verum, lychnin, a' que ceriten.
Est autem Lychnis is, qui & Lychnites. De quo Dio-
nysius Periegetes, Priscianus, & Nonnus libro
xⁱⁱⁱ. Cerites autem gemma est colore ceræ. Pos-
sis &,*

--lychnid mque ceriten.

*Quod autem dicit, Sardonycha verum, opponit su-
cato. Ita libro XI.*

*Sardonychas veros mensâ quasvit in omni.
Et hoc eodem libro,*

Nec desunt tibi vera Grantiana.

Et Arriano in Periplo. χιλώνη ἀληθινή. & sæpè alibi.

EPIGR. LXIV.

*Fidemas veteres, brevesque Rubras.
Mihî quænam istæ Rubræ sint, ignotum est. Ac for-
tasse scripserit, Vrubas. Qui pagus ipsa ignobilitate
sua ab Horatio nobilitatus est.*

EPIGR. LXXXI.

*Daclamæ, &c. Absit, ut hoc Epigramma Martialis
sit. Vt & illud, Securo nihil est. Aliter fues scilicet,
aliter catuli.*

LIBRO

IN MARTIALEM.
LIBRO QUINTO.

EPIGR. VII.

*Parce pater: sic Lemniaci lasciva catenâ
Ignoscat conjux, & patienter amet.
Legendum, sapienter. Nimirum hoc vult;
Deprendi vetote te, Lesbica; non fuitui.*

EPIGR. XVI.

*Plurimus Hispanas mittet mihi nauta metretas,
Et fiet vario sordidus ære sinus.
Puto scribendum, Phario.*

EPIGR. XIX.

*Iamdudum tacito ridet, Germanice, naso:
Vtile quod non vii do tibi consilium.
Argutiam Epigrammatis una literula pervertit.
Nam pro eo quod vulgò legitur, non vii, legendum
novi, hoc est, nobis. Cum enim verissimum sit, id
quod apud Quintilianum dixit Cicero, *Suasori
enim suu Vtilitas eius cui quisque suadet*; Martialis au-
tem contra consilium sibi utile, Domitiano verò,
cui suadebat, damnosum, daret, animadversum ab
eo dolum rideri dicit.*

EPIGR. XXII.

*Mâne domi nisi te volui meruique videre,
Sint mihi, Paulle, tua longius Esquilæ.
Scribendum, metuique. Volebat amicum visere; sed
longinquitatem viæ metuebat, & illud maximè,
quod cum ejus jam tædium superasset, Paullus do-
mi esse negaretur.*

EPIGR. XXXVIII.

*— sed & fratrem Callidæ rus habet,
Quadringenta secat, qui dicit σῦννα μίετ'ε.
An non? Quadringenta seca, qui dicit: σῦννα μίετ'ε.*

EPIGR. XLVI.

*Vt te sapè rogem, cædo, Diadumene, sapè:
Consequor hoc, ut me nec timeas, nec ames.
Simile Epigramma legitur hoc eodem libro ad
Dindymum:*

*Insequeris, fugio: fugis, insequor; hac mihi mens est,
Velle tuum nolo, Dindyme, nolle volo.*

Quare pro eo cado, puto legendum *cede o*.

LIBRO SEXTO.

EPIGR. XLVII.

Sive Numa coniux Trivia te misit ab antro.

In alijs legi testatur Lud. Carrio, ab Anna. Puto legendum hoc modo,

Sive Numa coniux Tyria te misit ab Anna.

Tyria Anna, est Anna Peranna; Didonis soror. quam ideo vocat Tyriam.

EPIGR. LXXIV.

Calvam trifilem semitalius unguento.

Ita nonnulli libri. Iunius, *tripilem*; sed contra verum. Vir de omni literarum genere, supra hujus infesti virtutibus seculi captum meritis, Ian. Gruterus, in illo numquam satis laudato Palatino legi dicit, *Calvam similem*, --- sed utrumque *i* punctis notatum esse, quod delendum notat. Ego ab oscitante librario alterum *i* loco vicinæ *m* deletum fuisse puto, ut fuerit hoc modo, *filem*. Ex quo Sileni lego; cujus calvities etiam proverbio nota est. Nam quod primam in ea voce syllabam corripit, id aliorum multorum exemplo fecit. Vnius Orphei nunc contentus ero, qui in Sileni suffimine, ait:

Ευας ης φιλόργευσσε νεάζων ἔισι Σιλωοίς.

LIBRO SEPTIMO.

EPIGR. VIII.

Fas audire iocos, levioraq, carmina, Casar.

Et tibi: si tuus ipse triumphus amat.

Imò, *Et tibi sit. Lusio*, &c.

EPIGR. XXII.

Misus Castalia Batum esset aqua.

Fortassis, *isset*.

EPIGR.

EPIGR. XXXIV.

*Vt quid tu domini Deique nostri
Præfers muneribus Neronianas?*

In Palatino, *Quid te tot domini, &c. Lego,*

*Quid? tu tot domini Deque nostri
Præfers muneribus Neronianas?*

EPIGR. XXXV.

Stat, quoties calidis tota fovetis aqua.
Legendum, *lota.*

EPIGR. LXVII.

Vndenas dolat in die puellas.
Recte. Sed cum in libris manu exaratis legatur *dolat*,
fuerit fortasse *solet*.

LIBRO OCTAVO.

EPIGR. XV.

Dum nova Pannonici numeratur gloria belli.
Palatinus, *reriga*. fortasse, *Raurica*. Nisi fuerit
(quod tibi videtur) *lorca*, pro *laurea*.

EPIGR. XXVIII.

Bath in Hesperia te quoque lavit aqua.
Tò aqua hoc loco ineptum est. Nam superioris di-
stichi sine præcessit *aquis*. In MSS. *lanitoe*. Emenda-
da, *lavit ove*.

LIBRO NONO.

EPIGR. IV.

Aureolis futui cū posset Galla duobus, &c.
Hoc certè pro tam vulgari scorto nimium est. Ego
putem legendum esse, *Ærcolis*.

EPIGR. XXXVI.

Non ego, quæd poscis, res negat ipsa tibi.
Possis &, *Non nego*.

EPIGR. LXXXIV.

Me tibi Vindeliciis raptum narrabat in oris.
Nihil minus. Neque enim mortis suæ, sed carmi-
num suorum famam eò pervenisse dicit. Ego pro
illo raptum, nullâ ferè licentiâ legam *Ratus*. Nisi
quis,

quis, nam in M.S. legitur *maſus*, malit *Maſus*.

LIBRO DECIMO.

EPIGR. XXXVII.

Venator capta Marte superbus adest.
Palatinus, capto male. Ego, mele.

EPIGR. LXXX.

Pars major lacrymas ridet, & intus habet.
Lege, *Pars major lacrymas, ridet, & intus habet.*
Pars, inquit, major ridet, & lacrymas intus habet.
Dura verborum transpositio; sed quales plurimas,
aeque molliores, alibi in Horatio observavimus.

EPIGR. CIV.

Seceſſus ſpatio paret ſalubri.
In veteri codice *ἀντὶ τοῦ ſpatio*, legitur *pretio*. Omni-
no legendum eſt, *Seceſſus pretio paret ſelibri*. Hoc eſt
vili. Ita alibi *coccina ſua trium nummorum no-*
minat.

LIBRO VNDECIMO.

EPIGR. XIX.

Cum me velle vides, tentumque, Teleſphore, ſentis,
Magna rogas, puto me velle negare licet.
Distinguendum hoc modo,
Magna rogas. puto me velle negare. licet?
Et ſequenti verſu, *At niſi, pro Et niſi.*

Ibidem.

At tibi nil faciam, ſed lotâ mentula lanâ
Λευκάδι cupidâ dicet avaritia.
Putabam, *lotâ lavâ*. Vt dicat, ubi *lævam* foeda libi-
dine inquinatam laverò, plorare te jubebo. Eſt au-
tem illud, quod alibi, --- *pellice lavâ Veneris*. --- Et,
Succurrit

Succurrit pro te sapè sinistra mihi. Pro λαιχὰς βεβὰ
Scaliger αἰαΐζω.

EPIGR. LXXIII.

Drauci Nata sui vocat pipinam, &c.
 Legendum est, *pisinam*. Vocabat ejus M. pusunculum, quæ in justam tamen ac virilem magnitudinem jam excreverat. *Pisinni* pueri. Labeo apud veterem Persij Scholiasten, ex Homero :

Crudum manduces Priamum, Priamique pisinnot.

EPIGR. LXXXVI.

Sidere percussa est subito tibi, Zoile, lingua,
Dum lingua. ceriè, Zoile, nunc futuu.
 Malim hoc modo :

Dum lingua. Certe, Zoile, nunc futues.

EPIGR. XCV.

Hoc quoque non curo, quod tu mea carmina carpas,
Compilas. --- Scribe, --- quod, dum mea carmina carpi.
Compilas. ---

LIBRO DVODECIMO.

EPIGR. VI.

Hoc Epigramma dividendum est in duo. Prioris finis versus esto,

Dux tibi sit semper talis, & isto diu.

• Alterius initium ille,

Macte animi, &c.

Hæc sunt, amicissime Scriberi, quæ hoc tempore nobis occurrebant; qualiacumque sunt, ad te mittimus. Quibus si tua elicuero, summam votorum attigi. Vale, Vir Clarissime, & nos amare perge. Scribebam Hamburgi x x i i. Januarij, c l o. I o c x v i i. i. in xdibus Leonardi Van-Sorgij, viri, cujus ego comitati omnia debeo.

IOAN.

IOAN. ISAACI PONTANI
SPICILEGIUM
ad Martialem.

Isacius Scriverio suo S.

IN Daniam cum nuper evocatus excurrissem, essemque in eo, ut quæcunque ad historiam ac res Dantiæ illustrandas propius pertinerent, conquirerem atque indagarem, accidit ut illustri ac magnifico viri CHRISTIANI FRILIS, serenissime Maiestatis Regiæ MAGNICANCELLARI, instructissimam Bibliothecam ingressus, non tantum quæ huic sibi levandæ facerent luculenter deprehenderem, sed & alia, interque ceteros litteraturæ elegantiori auctores, Martialem in membranis reperirem. Quem quia te, Scriveri jucundissime, multis iam annis Reipublicæ literariæ ex promisso debere non ignorarem, cogitavi haud abs refecturum me, si & hic Codex, non nolente illustri Cancellario, cum libris vulgatis collatus, tuis illi, post omnes omnium accuratissimis observationibus suam quoque symbolam conferret. Et ecce vel istam tibi, quæ ego, cum permittunt seræ, quodammodo fortin & festinanter, adhibitis præcipue tua & Gruteri nostri limatissimis editionibus, in hæc corollam vice Spicilegi, & quasi è quercu exsculpta conieci. Nam post ventras palas totque inspectos consultosque Manuscriptos, hic velle satagere, multa ac magna minitari, esset, quod dicitur, sincerum vas incrustare, & stellis nebulam spargere candidis. Hoc itaque agamus.

LIBRO SPECTACULORVM.

Epigr. VI. *Prostratum Nemees & vastâ in valle leonem*] Danicus Codex Spectaculorum hoc libro destituebatur. interim coniecturâ ductus legerim;

Prostratum Nemees evastâ mole leonem,

Quemadmodum Epigr. XV:

Stravit & ignotâ spectandam mole leonem.

Ep. XIX. *Occubuit tandem cornuto ardore petitus.*] Esse in Manuscriptis intelligo, *cornuto ab ore petitus*: ut dubitandum vix sit, quin fuerit, *cornuto abs ore petitus*. *Cornutum* os eleganter dentes elephanti intelligit,

git, sicut & lib. I. epigr. LXXII. eodem *Ind' cum cornu* dicit. Vide & Philostratum li. II. Alias, vulgatum si defendere libeat, dices *cornu arde* repositum, pro cornibus infestis. Quod an finiti, & quæ Authori usitata sit, phrasæologi se tutari possint, nondum reperio. quamvis per nebulam menti quid obversetur, quod nunc non occurrit.

Ep. XXVII. *Sacula Carphoræ, Caesar si prius tulissent, Iam nullum monstris orbe fuisset opus.*

Torsit hic locus plures, & nobis quoque negotium aliquando facescit. Nunc, quia sub finem epigrammatis Herculis fit mentio, & eo veluti epiphonemate epigramma clauditur, vix ambigerem legere:

Iam nullo monstris Hercle fuisset opus.

Certè id, nec aliud, videtur velle dicere.

LIBRO EPIGRAMMATVM PRIMO.

Præfat. *Videor mihi meo iure facturus, si epistolam versibus clausero.* Quod in Danico est, lenius fortassis elegantiusq; est. Legit enim, *si epistolâ versibus clausero.*

Epig. VI. *Qua maiora putas miracula? summus utriusque Auctor adest: Hac sunt Caesaris, illa Iovis.*

Codex Danicus habet, *Auctor adest.* Quod nescio an planè improbandum. Auctor opponitur spectatori. Caesar itaque actor, respectu populi, qui ipse spectator. Ep. VII. *Pectore nec nudo strillos incurris in enses.* Persuasum ferè habeo Martialem scripsisse quomodo est in Danico, *decurre.* Et ita evitatur insuavior illa collitio vocum *incurris, & in enses.*

Ep. XLII. *Credideram satis hoc vos docuisse patrem.* Scribendum cum Danico:

Credideram satis hoc edocuisse patrem.

Ep. XLIX. *Steritemq; Calvum nivibus.* Convenit hic Danico cum Cod. Anglicano, in quo, *Senemq; Catum.*

Ep. LXVI. *Liber homo es nimium, dicis mihi, Chærule, semper.*

In te qui dicit, Chærule, liber homo est.

Prætulerim quod habet Danicus, *In te qui quæ agit Chærule.*

Ep. LX XVI. *Picrios differ cantusque chorosq; sororū.* Et hic

hic quoque potius puto quod est in eodem Danico:
Pierios differ cantus citharamq; sonantem.

LIBRO SECVNDO.

Præfat. *Noli ergo, si tibi videtur, rem facere ridiculam,
 & in toga saltanti inducere personam:] Legerim ex illis
 vestigijs: & in togâ saltanti inducere personam. Alij li-
 bri, & togâ saltanti inducere persona. Quod eodẽ reddit.
 Ep. VII. Vis dicam quid sis: magnus es ardalio.] Danicus
 Cod. ardalio. nec aliter Glossæ Isidori: Ardalio, glut-
 to, vorax, manducus. Et iterum eodem modo scribit
 Danicus lib. IV. Epigr. LXXVIII. --- Deformius, Afer.
 Omnino nihil est ardalione sene.*

Ep. XIV. *Nam thermis, iterumque iterumque iterumq;
 lavatur] Cod. ille noster: Nam thermis iterum toties
 iterumque lavatur. concinnius, ut puto.*

Ep. XVI. *Quid thorus à Nilo, quid sindone cinctus olenti?]
 Cum tingi sindone lectus nequeat, placuit ita edere
 viris doctis. At Danicus liber hunc scrupulum tol-
 lit legitque, Sidone tinctus olenti. Iterum Martialis lib
 XIV, Lem. CLII.*

Ebria Sidonia cum sim de sanguine concha.

Ep. XL. *Novi hominis fraudes, esurit atque sitit.] Ele-
 gantius est, et, quantum judico, Martialis γνήσιον,
 quod habet vulgatis conspirans Danicus: Novi ho-
 minis mores.*

Ep. xc. *Differat hoc, patrios optat qui vincere census,
 Atriaque immodici ardeat imaginibus.*

Repetit Danicus vocabulum *qui*, legitque:
Atria qui immodici ardeat imaginibus.

Auribus meis nec inconcinne, nec supervacue.

LIBRO TERTIO.

Ep. IV. *Si, quibus in terris, qua simus in urbe, rogabit.]
 MS. ille Danicus fortasse melius,*

Si, quibus in terris, quo simus in orbe, rogabit.

Ep. XI. *Sed simile est aliquid, pro Laide Thaida dixi.] Da-
 nicus disertè habet pro dixi, dixit; quod per synco-
 pem valet, dixisse; quemadmodum & dixi pro dixisse,
 aliaque*

hic quoque potius puto quod est in eodem Danico:
Pierios differ cantus citharamq; sonantem.

LIBRO SECVNDO.

Præfat. *Noli ergo, si tibi videtur, rem facere ridiculam,
 & in toga saltanti inducere personam:] Legerim ex illis
 vestigijs: & in togâ saltanti inducere personam. Alij li-
 bri, & togâ saltanti inducere persona. Quod eodẽ redit.
 Ep. VII. *Vu dicam quid sis: magnus es ardelio.] Danicus*
Cod. ardalio. nec aliter Glossæ Isidori: Ardalio, glut-
te, vorax, manducus. Et iterum eodem modo scribit
Danicus lib. IV. Epigr. LXXVIII. --- Deformius, Afer.
*Omnino nihil est ardalione sene.**

Ep. XIV. *Nam thermis, iterumque iterumque iterumq;
 lavatur] Cod. ille noster: Nam thermis iterum toties*
iterumque lavatur. concinnius, ut puto.

Ep. XVI. *Quid thorus à Nilo, quid sindone cinctus olenti?] Cum tingi sindone lectus nequeat, placuit ita edere
 viris doctis. At Danicus liber hunc scrupulum tol-
 lit legitque, Sidone tinctus olenti. Iterum Martialis lib
 XIV, Lem. CLII.*

Ebria Sidonia cum sim de sanguine concha.

Ep. XL. *Novi hominis fraudes, esurit atque sitit.] Ele-
 gantius est, et, quantum judico, Martialis γνήσιον,
 quod habet vulgatis conspirans Danicus: Novi ho-
 minis mores.*

Ep. xc. *Differat hoc, patrios optat qui vincere census,
 Atriaque immodicu arctat imaginibus.*

Repetit Danicus vocabulum qui, legitque:

Atria qui immodicu arctat imaginibus.

Auribus meis nec inconcinnè, nec supervacuè.

LIBRO TERTIO.

Ep. IV. *Si, quibus in terris, qua simus in urbe, rogabit.] MS. ille Danicus fortasse melius,*

Si, quibus in terris, quo simus in orbe, rogabit.

Ep. XI. *Sed simile est aliquid, pro Laide Thaida dixi.] Da-
 nicus diserrè habet pro dixi, dixit; quod per synco-
 pem valet, dixisse; quemadmodum & dixi pro dixit,
 aliaque*

aliaque eiusmodi Poeta non respuit.

Ep. XXIV. *Ut cito testiculos peracuta salce secaret*] MS. idem, & *acuta*. Quod haud dubiò fuisse, *sed acuta*, tecum sentio, mi Scriberi. qui eam dicendi rationem Martiali familiarem luculenter demonstrasti.

Ep. XLIV. *Ad canam venio, fugas sedentem.*] Manuscriptus jam sæpè laudatus, pro *sedentem*, habet *edentem*.

Quod amplecterer, nisi etiam sedisse in lectis non tantùm accubuisse antiquitus, scirè. Vide Ep. 67. lib. 8.

Ep. I. *Alter perlegitur, dum fercula prima morantur.*]

Pro *perlegitur*, præfert liber Danicus, *porrigitur*, nec malè. antè enim dixerat, *affertur*.

Ibid. *Et quartum recitas & quintum denique librum.*]

Et hic à cæteris diversum quid ac peculiare suggerit noster Danicus. Legit enim:

Et quartum recitas & quintum denique bromæ.

Est autem Βρῶμα Græcis non cibus modò eduliq; sed exesum quoque atque erosum edulium. ut ita erosis atque exelis edulijs videatur comparare Ligurini poemata, quibus magis quàm ferculis convivam fatigabat. Vocem autem *librum*, quæ in vulgatis hæret, minus cōvenire huic loco arguit, quod proximè præcedat eodem hoc Epigrammate idem vocabulum. Non autem solet Poeta easdem dictiones, nisi aut lepor, aut necessitas id postulet, iteratò ponere. Vel hujus solius loci causâ dignæ hæ Membranz, quæ non perirent. Et certè puto me verum ex illo codice eruisse, cùm intelligam in duobus tuis esse *bruma*. quod profectò favet Danico.

Ep. LXII. *Quid narras! hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus?*

Res pertriciosa est, Cotile, bellus homo.

Ita tibi nuper editum. Cod. Danicus:

Quid narras! hoc est homo bellus, Cotile, semper!

Res pertriciosa est, Cotile, bellus homo.

LXVII. *Cessatū pueri nihilq; nostū.*] Idem ille MS. alijque: *Cessatū pueri nihilq; nostū*. Adeo ut olim quod coniecimus, *nihilq; postū*, pro *potestū*, loco *nostū*, nunc vix placeat. quāvis ita & alibi loquatur Martialis: ut

hic quoque potius puto quod est in eodem Danico:
Pierios differ cantus citharamq; sonantem.

LIBRO SECVNDO.

Præfat. Noli ergo, si tibi videtur, rem facere ridiculam,
 & in toga saltanti inducere personam.] Legerim ex illis
 vestigijs: & in togâ saltanti inducere personam. Alij li-
 bri, & togâ saltanti inducere personam. Quod eodẽ redit.
Ep. VII. *Vus dicam quid sis! magnus es ardalio.*] Danicus
 Cod. *ardalio*, nec aliter Glossæ Isidori: *Ardalio, glut-
 to, vorax, manducus.* Et iterum eodem modo scribit
 Danicus lib. IV. **Epigr. LXXVIII.** --- *Deformius, Afer,*
Omnino nihil est ardalione sene.

Ep. XIV. *Nam thermis, iterumque iterumque iterumq;
 lavatur*] Cod. ille noster: *Nam thermis iterum toties
 iterumque lavatur.* concinnius, ut puto.

Ep. XVI. *Quid thorus à Nilo, quid sindone cinctus olenti?*] *Cum*
 tingi sindone lectus nequeat, placuit ita edere
 viris doctis. At Danicus liber hunc scrupulum tol-
 lit legitque, *Sidone tinctus olenti.* Iterum Martialis lib
 XIV, Lem. CLII.

Ebria Sidonia cum sim de sanguine concha.

Ep. XL. *Novi hominis fraudes, esurit atque sitit.*] Ele-
 gantius est, et, quantum judico, Martialis γνήσιον,
 quod habet vulgatis conspirans Danicus: *Novi ho-
 minis mores.*

Ep. XC. *Differat hoc, patrios optat qui vincere census,
 Atriaque immodicus arctat imaginibus.*

Repetit Danicus vocabulum *qui*, legitque:

Atria qui immodicus arctat imaginibus.

Auribus meis nec inconcinnè, nec supervacuè.

LIBRO TERTIO.

Ep. IV. *Si, quibus in terris, qua simus in urbe, rogabit.*] **MS.** ille Danicus fortasse melius,

Si, quibus in terris, quo simus in orbe, rogabit.

Ep. XI. *Sed simile est aliquis, pro Laide Thaida dixi.*] Da-
 nicus disertè habet pro *dixi*, *dixe*; quod per synco-
 pem valet, *dixisse*; quemadmodum & *dixi* pro *dixisse*,
 aliaque

aliaque eiusmodi Poeta non respuit.

Ep. XXIV. *Vt cito testiculos peracuta salce secaret*] MS. idem, & *acuta*. Quod haud dubio fuisse, sed *acuta*, tecum sentio, mi Scriberi. qui eam dicendi rationem Martiali familiarem luculenter demonstrasti.

Ep. XLIV. *Ad canam venio, fugas sedentem.*] Manuscriptus jam sæpè laudatus, pro *sedentem*, habet *edentem*.

Quod amplecterer, nisi etiam sedisse in lectis non tantum accubuisse antiquitus, scire. Vide Ep. 67. lib. 8.

Ep. L. *Alter perlegitur, dum fercula prima morantur.*]

Pro *perlegitur*, præfert liber Danicus, *porrigitur*, nec malè. antè enim dixerat, *affertur*.

Ibid. *Et quartum recitas & quintum denique librum.*]

Et hic à cæteris diversum quid ac peculiare suggerit noster Danicus. Legit enim:

Et quartum recitas & quintum denique bromæ.

Est autem Βρῶμα Græcis non cibus modò edulièq; sed exesum quoque atque erosum edulium. ut ita erosis atque exelis edulijs videatur comparare Ligurini poemata, quibus magis quàm ferculis convivam fatigabat. Vocem autem *librum*, quæ in vulgatis hæret, minus cōvenire huic loco arguit, quod proximè præcedat eodem hoc Epigrammate idem vocabulum. Non autem solet Poeta easdem dictiones, nisi aut lepor, aut necessitas id postulet, iteratò ponere. Vel huius solius loci causâ dignæ hæ Membranz, quæ non perirent. Et certè puto me verum ex illo codice eruisse, cùm intelligam in duobus tuis esse *broma*. quod profectò favet Danico.

Ep. LXI II. *Quid narras! hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus?*

Res pertriciosa est, Cotile, bellus homo.

Ita tibi nuper editum. Cod. Danicus:

Quid narras! hoc est homo bellus, Cotila, semper!

Res pertriciosa est, Cotile, bellus homo.

LXVII. *Cessatū pueri nihilq; nostis.*] Idem ille MS. alij-

que: *Cessatū pueri nihilq; nostu*. Adeo ut olim quod coniecimus, *nihilq; postu*, pro *potestū*, loco *nostis*, nunc vix placeat. quāvis ita & alibi loquatur Martialis: ut

hic quoque potiùs puto quod est in eodem Danico:
Pierios differ cantus citharamq; sonantem.

LIBRO SECVNDO.

Præfat. Noli ergo, si tibi videtur, rem facere ridiculam,
 & in toga saltanti inducere personam:] Legerim ex illis
 vestigijs: & in togâ saltanti inducere personam. Alij li-
 bri, & togâ saltanti inducere persona. Quod eodẽ reddit.
 Ep. VII. *Vus dicam quid sis: magnus es ardelio.*] Danicus
 Cod. *ardelio*. nec aliter Glossæ Isidori: *Ardelio, glut-
 to, vorax, manducus.* Et iterum eodem modo scribit
 Danicus lib. IV. Epigr. LXXVIII. --- *Deformis, Afer.*
Omnino nihil est ardalione sene.

Ep. XIV. *Nam thermis, iterumque iterumque iterumq;
 lavatur*] Cod. ille noster: *Nam thermis iterum toties
 iterumque lavatur.* concinnius, ut puto.

Ep. XVI. *Quid thorus à Nilo, quid sindone cinctus olenti?*]
 Cum tingi sindone lectus nequeat, placuit ita edere
 viris doctis. At Danicus liber hunc scrupulum tol-
 lit legitque, *Sidone tinctus olenti.* Iterum Martialis lib
 XIV, Lem. CLII.

Ebria Sidonia cum sim de sanguine concha.

Ep. XL. *Novi hominis fraudes, esurit atque sitit.*] Ele-
 gantius est, et, quantum judico, Martialis γνήσιος,
 quod habet vulgatis conspirans Danicus: *Novi ho-
 minis mores.*

Ep. xc. *Differat hoc, patrios optat qui vincere census,
 Atriaque immodici ardeat imaginibus.*

Repetit Danicus vocabulum *qui*, legitque:
Atria qui immodici ardeat imaginibus.

Auribus meis nec inconcinne, nec supervacue.

LIBRO TERTIO.

Ep. IV. *Si, quibus in terris, qua simus in urbe, rogabit.*]
 MS. ille Danicus fortasse melius,

Si, quibus in terris, quo simus in orbe, rogabit.

Ep. XI. *Sed simile est aliquid, pro Laide Thaida dixi.*] Da-
 nicus disertè habet pro *dixi*, *dixe*; quod per synco-
 pem valet, *dixisse*; quemadmodum & *dixi* pro *dixist*,
 aliaque

aliaque eiusmodi Poeta non respuit.

Ep. XXIV. *Vi cito testiculos peracuta falce secaret*] MS. idem, & *acuta*. Quod haud dubiò fuisse, *sed acuta*, tecum sentio, mi Scriberi. qui eam dicendi rationem Martiali familiarem luculenter demonstrasti.

Ep. XLIV. *Ad canam venio, fugas sedentem*.] Manuscriptus jam sæpè laudatus, pro *sedentem*, habet *edentem*.

Quod amplecterer, nisi etiam sedisse in lectis non tantùm accubuisse antiquitus, scirè. Vide Ep. 67. lib. 8.

Ep. L. *Alter perlegitur, dum fercula prima morantur*.]

Pro *perlegitur*, præfert liber Danicus, *porrigitur*, nec malè. antè enim dixerat, *affertur*.

Ibid. *Et quartum recitas & quintum denique librum*.]

Et hic à cæteris diversum quidac peculiare suggerit noster Danicus. Legit enim:

Et quartum recitas & quintum denique bromæ.

Est autem *Βρῶμα* Græcis non cibus modò eduliq; sed exesum quoque atque erosum edulium. ut ita erosis atque exetis edulijs videatur comparare Ligurini poemata, quibus magis quàm ferculis convivam fatigabat. Vocem autem *librum*, quæ in vulgatis hæret, minus cōvenire huic loco arguit, quod proximè præcedat eodem hoc Epigrammate idem vocabulum. Non autem solet Poeta easdem dictiones, nisi aut lepor, aut necessitas id postulet, iteratò ponere. Vel hujus solius loci causâ dignæ hæ Membranz, quæ non perirent. Et certè puto me verum ex illo codice eruisse, cùm intelligam in duobus tuis esse *bruma*. quod profectò favet Danico.

Ep. LXII. *Quid narras! hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus?*

Res pertriciosa est, Cotile, bellus homo.

Ita tibi nuper editum. Cod. Danicus:

Quid narras! hoc est homo bellus, Cotile, semper!

Res pertriciosa est, Cotile, bellus homo.

LXVII. *Cessatū pueri nihilq; nostū*.] Idem ille MS. alijque: *Cessatū pueri nihilq; nostū*. Adeo ut olim quod coniecimus, *nihilq; postū*, pro *potestū*, loco *nostū*, nunc vix placeat. quāvis ita & alibi loquatur Martialis: ut

hic quoque potius puto quod est in eodem Danico:
Pierios differ cantus citharamq; sonantem.

L I B R O S E C V N D O.

Præfat. *Noli ergo, si tibi videtur, rem facere ridiculam,
 & in toga saltanti inducere personam:] Legerim ex illis
 vestigijs: & in togâ saltanti inducere personam. Alij li-
 bri, & togâ saltanti inducere persona. Quod eodē redit.
 Ep. VII. Vis dicam quid sis: magnus es ardalio.] Danicus
 Cod. ardalio. nec aliter Glossæ Isidori: Ardalio, glut-
 to, vorax, manducus. Et iterum eodem modo scribit
 Danicus lib. IV. Epigr. LXXVIII. --- Deformius, Afer.
 Omnino nihil est ardalione sene.*

Ep. XIV. *Nam thermis, iterumque iterumque iterumq;
 lavatur] Cod. ille noster: Nam thermis iterum toties
 iterumque lavatur. concinnius, ut puto.*

Ep. XVI. *Quid thorus à Nilo, quid sindone cinctus olenti?]
 Cum tingi sindone lectus nequeat, placuit ita edere
 viris doctis. At Danicus liber hunc scrupulum tol-
 lit legitque, Sidone tinctus olenti. Iterum Martialis lib
 XIV, Lem. CLII.*

Ebria Sidonia cum sim de sanguine concha.

Ep. XL. *Novi hominis fraudes, esurit atque sitit.] Ele-
 gantius est, et, quantum judico, Martialis γνήσιον,
 quod habet vulgatis conspirans Danicus: Novi ho-
 minis mores.*

Ep. xc. *Differat hoc, patrios optat qui vincere censu,
 Atriaque immodicu ardeat imaginibus.*

Repetit Danicus vocabulum *qui*, legitque:
Atria qui immodicu ardeat imaginibus.

Auribus meis nec inconcinne, nec supervacue.

L I B R O T E R T I O.

Ep. IV. *Si, quibus in terris, qua simus in urbe, rogabit.]
 MS. ille Danicus fortasse melius,*

Si, quibus in terris, quo simus in orbe, rogabit.

Ep. XI. *Sed simile est aliquid, pro Laide Thaida dixi.] Da-
 nicus disertè habet pro dixi, dixit; quod per synco-
 pem valet, dixisse; quemadmodum & dixi pro dixit,
 aliaque*

aliaque eiusmodi Poeta non respuit.

Ep. XXIV. *Ut cito testiculos peracuta salce secaret*] MS. idem, & *acuta*. Quod haud dubio fuisse, *sed acuta*, tecum sentio, mi Scriberi. qui eam dicendi rationem Martiali familiarem luculenter demonstrasti.

Ep. XLIV. *Ad canam venio, fugas sedentem.*] Manuscriptus jam sæpè laudatus, pro *sedentem*, habet *edentem*.

Quod amplecterer, nisi etiam sedisse in lectis non tantum accubuisse antiquitus, scire. Vide Ep. 67. lib. 8.

Ep. L. *Alter perlegitur, dum fercula prima morantur.*]

Pro *perlegitur*, præfert liber Danicus, *porrigitur*, nec malè. antè enim dixerat, *affertur*.

Ibid. *Et quartum recitas & quintum denique librum.*]

Et hic à cæteris diversum quid ac peculiare suggerit noster Danicus. Legit enim:

Et quartum recitas & quintum denique bruma.

Est autem Βρῦμα Græcis non cibus modò eduliq; sed exesum quoque atque erosum edulium. ut ita erosis atque exelis edulijs videatur comparare Ligurini poemata, quibus magis quàm ferculis convivam fatigabat. Vocem autem *librum*, quæ in vulgatis hæret, minus cōvenire huic loco arguit, quod proximè præcedat eodem hoc Epigrammate idem vocabulum. Non autem solet Poeta easdem dictiones, nisi aut lepor, aut necessitas id postulet, iteratò ponere. Vel hujus solius loci causâ dignæ hæ Membranz, quæ non perirent. Et certè puto me verum ex illo codice eruisse, cùm intelligam in duobus tuis esse *bruma*. quod profectò favet Danico.

Ep. LXI II. *Quid narras! hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus?*

Res patriciosa est, Cotile, bellus homo.

Ita tibi nuper editum. Cod. Danicus:

Quid narras! hoc est homo bellus, Cotile, semper!

Res patriciosa est, Cotile, bellus homo.

LXVII. *Cessati pueri nihilq; nostu.*] Idem ille MS. alijsque: *Cessati pueri nihilq; nostu*. Adeo ut olim quod coniecimus, *nihilq; postu*, pro *potestu*, loco *nostu*, nunc vix placeat. quavis ita & alibi loquatur Martialis: ut

in illo: *Possum nilego febrilis.* & Cyprianus: *Cur Deos putas pro Romano posse?* Et Virgilius: *Nihil ille nec ausus, nec potuit.* Sed lyncope illæ enormior quàm ut videatur convenire Martiali; licet Catullus *missi* extulerit, pro *missi*; & Virgilius *inssō*, pro *inssero*. Seneca Epist. LIX: *Dicebant antiqui SI IVSSO, id est, IVSSERO.* Hoc nolo mihi credas, sit fides Virgilio:

Cetera quæ inssō, mecum manus infirat arma.

Sed, ut dixi, manuscriptorum lectionem haberi potiore[m] libens concedo.

Ep. XCIII. *Pecus cicada cruscumque formica.*] Quod erat in Codd. Palat. Eongarf. Britann. & quarto Gruteriano, *crus colorque formica*, idem & Danicus exhibet, atque aliquot Scriveriani.

Ibid. *Regelare nec te pestilentia possit.*] Ut constet suis numeris versus, scribendum non *possit*, sed *posis* personā secundā, quā & effieruntur quæ præcedunt, quæque sequuntur. Atque ita simul vox *pestilentia* non primo, sed sexto iam casu exaudienda. Denique illo ibidem versu,

Virumque demens cineribus tuis quarū,

legit Danicus, pro *cineribus, funeribus.*

LIBRO QVARTO.

Ep. XXII. *Sic prohibet teneras gemma latere rosas.*] Danicus MS. *Sic prohibet tenuis gemma laterè rosas.* Ut in vitro, inquit, puro numerantur & apparent lilia, ita in tenui & pellucidā gemmā rosæ. Quod & tibi, Scriveri optime, in mentem venisse video.

Ep. LXXX. *Magna tamen res est, erras, cum viscera febris Exurit, res est magna tacere Mathon.*

Alij Codd. *errans cum vis.* in nostro erat, *torret.* ut putem fuisse, *torrens cum viscera febris Exurit.*

LIBRO QVINTO.

Ep. XXI. *Quintum pro Decimo, pro Crasso Règule Marum*] Ita Codd. Gruteriani, tuique, & noster. nec aliter jam olim adolescentes restituendum indicavimus,

vimus, cum anno c10 10 xcvii ederemus Macro-
bium. Vulgò & in editionibus est nullo lepore,
Marcum. Quod mendum animadvertum etiam Gu-
lielmio, te suggerente mi Scriberi, postea didici.

Ep. xxxvii. *Rhenique nodos aureamq; nitellam.*] MS.
notter, *nitelam*. Sed ut verius confiet. prima syllaba
eius vocis sit longa oportet. Divinabam itaque *vit-*
tellam, ut nimirum à *vitta*, *vittula*; & inde *vittella* su-
erit formata. quamvis asseveratum nihil velim. Et
hoc Colero in mentem venisse, ad Val. Maximum,
innuebas.

LIBRO SEXTO.

Ep. xxi. *Sed tu jam dea cade duos.*] MS. Danicus: *sed*
tu iam dea parce deo. Fortasse scribendum: *sed tu jam*
dea parce deo.

Ep. xxxii. *Sit Cato, dum vivit, sanè vel Casare maior.*

Dum moritur, numquid maior Othone fuit?

Vult concludere Catonem, dum moritur, non fuisse
Othone maiorem. at dicere, *numquid maior Otho-*
ne fuit? affirmativam potius, ut loquuntur, statuir,
id est, fuisse Othone maiorem. ut itaque conslet
sensus, divisè legerim hoc modo:

Dum moritur, num quid maior Othone fuit?

Vt nimirum *quid* pro *quidquam* intelligatur. Dum,
inquit, moritur seque interficit Cato, num quid-
quam maior fuit Othone? quasi dicat, nequaquam.

Ep. xlv. *Turpior uxor erit, quam modò macha fuit.*] MS.

Danicus: *Turpius uxor erit*. nec planè spreverim.

Ep. lxxiv. *Medio recumbit imus ille qui lecto.*] Idem
Codex pro *imus* habet *unus*. Et sanè qui, ut ipse ver-
sus loquitur, lecto medio recumbit, quomodo is
eodem in lecto dici imus potest?

Ep. xciii. *Tam malè Thais olet, quam non sulloni avari*
Testa vetus.] Danicus MS. pro *avari*, servat *anheli*. Et
statim illis verbis, *aut acidâ latet oblita creta*, pro *la-*
ter, *nitet* exhibet.

LIBRO SEPTIMO.

Ep. ii. *I comes, & magnos illa sa merere triumphos.*] Ha-

bet idem [MS. *illasa im̃ge triumphos*, quod puta fuisse, *illasa iniunge triumphos*.

Ep. XII. *Ludimus innocui. sc̃us hoc bene. iuro potentia Per genium fama*. Membranz eadem: *Ludimus innocui verbis, hoc iuro*, &c. quæ vulgatorum omnium ferè lectio.

Ep. LI. *Capiet canula parva duos*.] Iterum eadem membrana: *parvula cana*. quod ego prætulerim.

Ep. LXII. *Reclusis foribus grandes percidi Amille*.] *Glandes*, non *Grandes*, est in Danico.

Ep. Ixiv. *Sicania urbes Aetnaeque regna petisti*.] *Extremaq̃ regna*, Cod. Danicus.

LIBRO OCTAVO.

Præf. *Quamvis autem epigrammata severissimū quoque suprema fortuna virū ita scripta sint &c.*] Quod in Danico est, nullam habet amphiboliam. Legit enim: *quamvis autem epigrammata à severissimū quoque*, & s. &c.

Ep. IV. *Nam non hac hominum, Germanice, gaudia tantum*.] Cod. Danicus, ut nobis videtur, concinnius: *Non sunt hac hominum*. Et ita quoque legisse Iunij codicem postea animadverti.

Ep. VI. *Hic scyphus est, in quo misceri iussit amicum Largius Aacides vividiūque merum*.

Ita ex membranis, quæ præferebant, *invidiūque merum*, vel *invidiisque*, formaverunt viri docti. At cū Danicus noster habeat, *ebibituque merum*, labor ferè ut legam, *ebibitumq̃ merum*. Hoc scypho, inquit, *ebibitum* olim *merum*, quod infundi amicis Aacides iusserat.

Ep. VII. *O quantum, Cinna, tacere potes!*] Danicus plane contrarium adducit. Habet enim: *ô quantum dicere, Cinna potes!*] Et velim id conferatur cū verbis, quæ præcedunt.

Ep. xv. *Dūm nova Pannonici numeratur gloria belli*.] Ita & noster Danicus, itemque Iunij, nec non & alij etiam scripti Codd. At Gautei Palat. monstrum le-
tionis

tionis habet, *numeratur voriga belli.* quod fortasse fuerit *numeratur adorea belli.* Adorea enim proprie laus bellica, quia olim militibus, partâ victoriâ, ador sive frumentum donabatur loco præmij. Interim priorem ac receptam scripturam videatur afferere Epigramma xxvii. libri Spectaculorum, ubi iterum:

Herculeæ laudis numeretur gloria.

Ep. xxxiii. *Quam fert cum parvo sordidus asse cliens.*] Danicus, quemadmodum & Iunij Anglicanus, parco.

Ep. Lix. *Non fuit Antolyci tam piperata manus.*] Est in Cod. Danico, quomodo fere in alijs *piceata manus.* Illud *piperata* unus, ni fallor, MS. exhibuerat. Sed puto fuisse *properata*, id est, *cita & properans manus.* Indifferenter enim *properatus* & *properans* authoribus usurpatur. Vnde Silius lib. iii, *gressu properato* dixit, quod ante eum, *pede properante* Catullus de Berenycæ: Et Lucanus lib. iii. *dextram properantem*, quod hîc Martialis *manum properatam.* Et Quintilianus lib. x. cap. iii. *stilo properato*, pro *stilo properante.* Vfus iterum Martialis lib. x. Epigr. l.

Curribus illa tuis semper properata, brevisq;

Cursuit & vita tam propè meta tua?

Sed nuper admodum ex Daniâ alterum MS. Cod. Nobilissimi & magnifici Domini Cancellarij, Christiani Frijs, accepi, qui disertè *piperata* habet.

LIBRO NONO.

Ep. in effigiem suam.--- *Mihi parva locusto*

Sufficit in vestras sape redire manus.

Præferam ferè quod exhibet Danicus:

Sufficit in vestras posse redire manus.

Ep. Lxi. *Atque suas potuit dicere nemo rosas.*] Videtur emendatius, quod habet Danicus:

Quasque suas potuit dicere nemo rosas.

Ep. ci. *Eripedem silvis cervam.*] MS. Danicus, *Eripedem silvis taurum.* Et vide libri Spectaculorum Epigramma xxvii.

LIBRO DECIMO.

Ep. xxxvi. *Ter freta per longas toxica sava vias*] Est in Danico: *Toxica vina*. Et ita quoque supra lib. i. epig. xviii.

Et dare Campano toxica vina cado.

Vulgo & ibi *toxica sava*.

Ep. xlv. *Hoc tu pingue putas, & costam rodere mavu.*] Danicus habet, *Hoc cingue putas*. nec displicebit fortasse, modo inspiciantur antecedentia.

Ep. lxxii. *Perulit Ausonia dona severa toga.*

Danicus idem, *dona serena toga*.

LIBRO VNDECIMO.

Ep. xxix. *Invasit medicum sicā nephreticus, Encli,*

Et percidit Hylan: hic puto sanus erat.

Non de nephretico, sed phrenetico, hic loqui Poëtam, satis innunt MSS. Sanè nosler pro *nephreticus* discretè etiam legit *freneticus*. & firmat lectionē eam quod sequitur, *hic puto sanus erat*. Iunij præterea Cod. pro *sicā*, *Nasica* prætulit: adeo ut sensus & syllabæ modulus totusque versus rectè se habeat, modo legamus hoc pacto:

Invasit medicum Nasica phreneticus, Encli. &c.

Ep. xlvi. *Oblinitur minima si qua est suspicio rima.*] Ita Palat. Cod. ut monuit, Giuterus. Anglicanus tamen, ut & nosler Danicus, servant. *suspectio*.

LIBRO DVODECIMO.

Præfat. *Si quid est enim in libellu meū quod placeat.*]

Cod. Danicus: *Si quid est enim quod in libellu meū placeat*. deinde pro *conventus* in eādem Epistolā habet *convictus*. Et ista verba: *illa qua delicatè reliquimus, quasi destituti desideramus*, ita exhibet: *illa qua delicatè reliquimus, desideramus quasi destituti*. Et statim, *iudicij loco iuvor, non, iudicis*.

Ep. iii. *Ibi, io, Romam nunc peregrine liber.*] Danicus Cod. *Ibi nunc Romam sed peregrine liber*.

Ep. xviii. *Ruprà proxima ve, n à cathedrā.*] Liber Danicus,

nicus, *Repta prox.* ut ad vellem, non cathedram, referatur.

LIBRO XENIORVM.

Lemmate LXI. *Hanc matris Cybeles esse decebat avem.*] Danicus Cod. *esse licebat avem.*

LXXVI. *Mullus.*] Danicus iterum: *Mullus virens.* Quod habere emphasim videatur, nec frustra additum, & verba inspiciantur, quæ sunt in versu.

LIBRO APOPHORETORVM.

LXIX. Pro, *Muscarium bubulum*, quomodo id Lemma prænotatur, habet Danicus. *Muscar bubulum.* *Muscar* autem ut *specular*, quod est apud Tertullianum, aliaque similia per apocopen effieruntur.

LXXXI. *Scalptorium.* *Descendet manus hac scapulas mor-
dente molesto*

Pulice, vel si quid pulice sordidius.

Sunt hodieque hoc genus scalptoria frequenti in usu apud Turcas. Vnum, inter alia, Byzantio nuper secum retulit ornatissimus E. Brinckius noster, visiturque in ejus pinacothecâ. *Mannus* autem eleganter Martiali dicitur, quia capulus ad instar extensi brachij oblongus ac teres est; extremitas vero in carpum & manum quasi desinit.

CXXIII. *Attrita veniet sportula sapientia.*] Editiones Iunianæ & Danicus Cod. *sportula multa.*

CXLV. *Stragula perpureis lucent villosa tapetis.*

Quid prodest, si te contegat uxor anus?

Ita vocem antepenultimam præter Codd. alios etiam Danicus perscripsit: Haud tamen esse eam germanam germanam indicat editio præsertim Colina, in qua arguta & digna Martiale hæc lectio:

Quid prodest, si te congelat uxor anus?

CLXXII. *Hæc timet ora puer.*] In Danico, quomodo & alij servant Codd. est, *pater.* quod haud planè reiecerim, etiamsi alterum alibi à nobis explicatum meminim.

cxcix. *Non amo. qui vincit, sed qui succumbere novit.*]
 MSS. noster secundus, pro *novit*, legit *non vult*.
 Quod & Iunij olim margines exhibuerunt. Eam-
 que esse veram Auctoris lectionem & mentem, per-
 suasum habeo. Vult enim dicere, Palæstritam non
 amare victorem, sed luctatorem; eum nimirum,
 qui ita se gerit sicque obluatur, ut non nisi vi ma-
 jore coactus succumbat.

ccxix. *Non satis est ars sola coco, servire palato:*

Namque cocus domini debet habere gulam.

In Danico hic Lemmata aliquot desiderantur. Inte-
 rim prætulerim, quam produxit lectionem Codex
 Pulmanni:

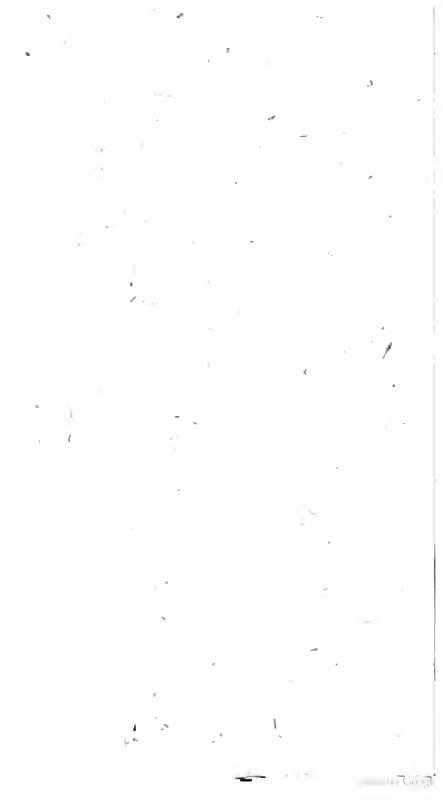
Non satis est ars sola coco; servire palato

Atque cocus domini debet habere gulam.

Sunt hæc, Scriberi, post tuam aliorumque messem, quas
 ex hoc agello colligere licuit, spicæ. Alius alia & plura
 fortassis colliget mihi suffecerit quod in Danico præser-
 tim codice à reliquis habebatur eximium, nec observa-
 tum alijs, demonstratæ. Idque si obtinuisse videbor, nec o-
 peram plane nobis nec impensam perisse sperabo. Tu a-
 mice vale, & frue à Brinckio salutatus quàm honorifi-
 ce. Dabam Hardervici xi: Cal. Novemb. cto 15 cxviii.

F I N I S.

IANI GRÆTERI
AD
MARTIALEM
NOTÆ.

IANI GRVTERI

IN

AMPHITHEATRVM

NOTÆ.

DOlendum sanè optimum Palatinum codicem nihil habuisse huius libelli: aliter, magnâ vi macularum levicrem reddidisset. Ceterum Amphitheatrica istæ & Circensia videntur in ms. nostro tertio, non loco aliquo singulari, sed p. s. Epigramma tertium libri quarti.

Epigr. 4. Tradita Getulis.) Et nos. et Musarum amor Lipsius emendat, Traducta est titulis, nec &c. ingeniosè admodum, haud id tamen ausi recipere pro germano Auctoris, quod nullo fulciretur robuste auctoritatu codice ms. propugnarentque alteri olim cusi. nam illud, Traducta est Gyaris, quod occupavit editiones recentiores, est commentum virulenti illius Merula. Quid suspicer? an Getulia istis delatoribus exsilium? an potius obiecti in theatro Elephantu Getulû? ut istud nescio, ita scio ms. nostrum tert. accommodare Epigramma prasens Casari Traiano, ac collocare lib. 10. post Epigr. 28. non absurdè. nam ut semel dicam quod sentio, arbitror omnia Epigrammata qua huius materia, etsi diversis temporibus imputata nunc Tito, nunc Domitiano, nunc Traiano, selecta, deinde & coacta in unum volumen: quemadmodum etiam accidisse Priapeu, quid vetat suspicari? hætenus tamen, ut hac sint auctoris non unius.

Epigr. 6. Et vastâ in valle.) Illud, & vasta, prorsus hiar: cuperem restitui epistheton syllabarum trium eiectâ coniunctiunculâ & ms. quart. habet, & vasta velle, eliminato in. ut non temerè hariolari aliquis posset loco valle reponendum pelle.

Epigr. 7. Nimio pectore.) Id est quod suo cruciatu expertus nimium, utpote quotidie renascens, qui heic maluit, nudo pectore, an non vident odiosè iterati eundem

vocem versu sequenti? nam vocis auribus, nulla hæc oppositio elegantior.

Ibid. Viscera præbuit verso.) *Mf.* quart. clarè sic habet, cuius fide eradicavi vulgatum, pectora præbuit, tantò confidentius quod præcederet versu superius, pectore, neque facile repeteret voces easdem noster, nisi ob causam.

Ibid. Denique supplicium &c.) Non video quomodo hac coniecti queant præcedentibus. aut exciderunt versus aliquot intermedij, aut isthæc sunt adulterina. certè *mf. tert.* nec distichon istud agnoscit nec sequens. visitur quidam in quarto, sed tali cùm notâ: Hos quatuor versus esse Panormitani. & verò me volente pro talibus exsulaverint at,atem. ite igitur Morbiam.

Epigr. 12. Iam tectò cessent venabula ferro.) Aliud quid rependendum loco vocis, tectò, arguit noster quart. in quo ad oram tertio; quod non displicet, imò aliquanto magis aridet quàm illud tectò; quod commenti sunt Critici. *Melissus* noster non dubitat excidisse verbum priscum, tertio.

Epigr. 17. Nunc stemma.) Videtur esse in *Pal. it.* altero scema, aut sane stemma; quo firmaretur coniectura amici unici *Doufa*, cui placebat schema: nisi fortè appositè *magis Marcellius*, scamma.

Ibid. Nulloque docente.) Veniebat sub acumen styli, multoque docente: haud tamen etiam satisfaciebat.

Epigr. 21. Pars illa Triumphum.) Scripsi literâ maiore, ut constaret esse nomen viri. neque aliter antiquitus editi. perperam nupera proles *Bibliopolarum* minore, triumphum.

Epigr. 22. Immixtum pecudum &c.) Sic etiam duo *mf.* præstaret tamen pecudi, aut pecori; quod ultimum diserte præfert quart. probatque *Marcellius*: distinxitque item auctor lib. 9. *Epigr. 71.*

Sidera si possent pecudesque feræque mereri.

Epigr. 23. Extulit ursum.) Religio fuit relegare lectionem trium manu scriptorum quos consului, quamvis admodum acquiescerem coniectura elegantissima, quam *Iunio* approbaverat *Ianus Doufa*, urum. nec movear ijs quæ ad hunc locum *Marcellius*. nam quis negare ausit apud *Septentrionales* populos videri posse ursos maiores uris, ut etiam uros maiores ursis? cùm unus idemque omnibus haud sit habitus.

habitus. Pland; fuisse de genere taurorum illud, quod iactat rhinoceros, evincat vel ipse Martialis in *Apophoreti* Epigr. 51.

Nuper in Aufonia domini spectatus arena,

Hic erit ille tibi, cui pila taurus erat
respexit enim ad ea, qua habuimus supra Epigrammate 9. lepidè quæ dicatur urion fuisse rhinoceroti, quod pila uro, sive tauro. Sed & iactare urfos gemino cornu, quorum alterum in uatibus, alterum in humeris, mihi non admodum virisimile. verum raceo, rabido ne forsitan ore fumantem vivi natum tentauerim urfi.

Epigr. 25. Ipsa fuit) Admodum probabiliter corculum illud Gratianum & Minerva, Doufa inquam noster, ista. adheret tamen alteri ms. librorum trias.

Epigr. 27. Leandri votum.) Interposui lemma, quod vel cæco appareret istud Epigramma aliud esse a disticho priore, nedum id monenti essemus.

Epigr. 29. Iam nullum in monstris) Edd. pleraque emiserant particulam in, cum eam servaret & (alderius vulgatus liber, & ms. Palat. alter, necnon noster quartus; representandam duxi, ne fides derogaretur tect testibus.

Epig. 31. Cum traheret &c.) Epigrammata quatuor sequentia adiecimus, quod Martialis attribuerent ob argumenti similitudinem *Catalacta* viri & amici incomparabili Iosephi Scaligeri.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. I.

NOTÆ.

P Rasat. Veritatem.) Ita reposui ex Palatina Bibliotheca, Bong. & Iunij codd. scriptis. antea erat licentiam: quod heic minus quadrabat, meo quidem animo.

Ibid. Nosses &c.) Sic manuscripti, sic edd. antiq. ut scilicet pondeat ab Epistolâ liminari.

Epigr. 4. Dum basia iactas.) *Istud refinxit suavis Palas.*
Bong. & Iuv. Scio esse qui pugnant pro alterâ lectione,
basia captas. quid tum? stant à nobis quoque Dij cerè sic
Tacitus lib. 1. Hist. Nec deerat Otho protendens mâ-
nus, adorare vulgus, iacere oscula, & omnia ferviliter
pro dominatione. Et pari casu Phadrus, lib. 5. Fabulâ 88.

In plausus confurrectum est. iactat basia

Tibicen; gratulari fautores putat.

Equester ordo stultum errorem intelligit. &c.

Epigr. 5. Lasciva est nobis &c.) *Malam immisâ in-*
terrogatione: Lasciva est nobis pagina? vita proba est.
lepidius enim videatur, ut nec neget de se, nec fureatur.

Epigr. 11. In illâ appetitur.) *Vulgo, petitur; sed ab-*
rerum tuetur se fide ms. nostrorum & vet. editionum.

Ibid. Tussit.) *Blondiebatur seculi nostri Pindaro,*
Paulo inquam Melisso, tussis, quod servant adhuc ali-
quot edd.

Epigr. 11. Bis quinque numismata.) *Palas, ille, bis*
bina; ut fortè fuerit, bis quina: uti habet editio Iuviana.

Epigr. 12. Nimirum timuit nostras F.q.) *Non aliter*
ras, non aliter edd. vet. idque postulat sententia Auctoris.
idem enim dicit quod infra lib. 7. Epigr. 47.

Non tulit invidiam taciti regnator Averni,

Et raptas fatis reddidit ille colos.

addatur Epigr. 14. lib. 12. *plura heic appositè Heraldus,*
Iunius edidit tenuit. perperam.

Epigr. 15. Gaudia non remanent &c.) *Sic calamo*
exarati duo & vetustè cusi. Iuvius publicavit, remeant; sed
non probo. reposui item paulo post, fluunt, cum ms. & edd.
vet. pro quo Iuviana fluent.

Epigr. 16. Quæ legis heic: aliter &c.) *Ita interpunxi.*
quoniâ videretur rotundius. alij, Quæ legis: heic aliter &c.
quod minus placebat. Frequenter quidem indulsi iudicio
meo in mutandis distinctionibus, neque id tamen semper pro-
didi, quod tale quid licere putarem sic satù exercitato in
argutis poetici. Et quid ni liceret? iam ferè obtinet, ut
quilibet auctorem quemvis interpolet, deformet, trunget,
aviret, imò etiam enecet, impune: tanquam si & heic va-
leret illud Satyrici:

Aude aliquid brevibus Gyaris & carcere dignum
 Si vis esse aliquid. —

Epigr. 20.

Epigr. 20. Tanto ventrique gulâque) Ita *ms. emnes*, & *vet. edd.* male nuper editi, tanto tibi ventre gulâque.

Epigr. 21. Cum peteret.) Ita *Palat. & Anglic. cod.* nec non noster quarr; antea legebatur, Dùm.

Ibid. Ingessit sacris.) Sic malui cum *Palat. & Iur.* & quarto, etsi tolerabilis quoque prior lectio, Iniecit, sed scilicet plus est Ingerere sociu quam iniicere: imò aliud est.

Epigr. 22. Quid nunc sava.) Iunius ait laetere quem; non sava; neque improbat ipse, aut alij posteriores: à quibus dissentio. nam saxum respicit habitum externum, qui terrori erat lepuscule. & aliqui iterum noster Epigr. 60.

Intres ampla licet torvi lepus ora leonis, &c. petius heic malim: Quid nunc? sava, &c.

Epigr. 24. Incomusillum Deciane.) Scripsi literâ mirusculâ, ut fieret demonstrandi, quemadmodum representant *ms.* & olim *edd.* in nuper natus exstat Illum, ut videretur nomen viri.

Epigr. 27. Quincunces, puto, post decem &c.) Ferè heic substituerim, puta. nam ultimam eius plus semel corripit *Auctor noster*, alijq; haud heic tamen abt à vulgatis *Palat. optimus*: itaque etiam matrem absineo.

Epigr. 30. Cœpit quo paterat Clinicus &c.) Haud aliter *edd.* aut *Palat.* quemodo etiam divinârat *Lipsius*: prius erat; C. quod poterat Clinicus esse modo; tanquam si modò adverbium esset. ineptè.

Epigr. 31. Grata Pudens.) Scripsi vocem secundam literâ grandi, quia nomen hominis, quod urget tum sententia, tum *Calderini Commentarius*. antea habebamus minore pudens.

Epigr. 33. Non luget.) Ita *ms. & edd.* *prisca. missæ*: Non dolet hic. cui bono?

Epigr. 34. Raraque Summœni Fornice.) Defendit hanc scripturam & *Palat. & Anglic. cod.* item *vet. edd.* pueriliter, imò infra puerilitatem recentissime publicati, Raraque si memini fornice; quod etiam reiecerat doctissimus *Iunius*.

Ibid. Vel ab Helide.) Sic *ms.* nisi quod *Palat.* illo melior, vel ab Iade. Vulgati quidam, vel Laide; minus probè. nam tangit prostibula sui sæculi.

Ibid. A. spurcas & monumenta l.) Idè ex *ms.* deprems-

ferat ceu magis rectum Isonius : neque secus Palat. noster. alij : hæc monumenta.

Epigr. 35. Nec quos prælegat.) *Vulgaris lectio per legat ; sed friget illa præ nostrâ quam subiicit Palat. prælectionis etiam mentio lib. 8. Epigr. 3.*

Ibid. Permittit meretricibus) *Hand omnino male ms. quara. meretriculis.*

Ibid. Nec possunt nisi.) *Ita uterque Palat. & noster quart. vulgo est, Ne possint; non ineptè, nisi contradicerent libri veteres, quorum auctoritas vice legis.*

Epigr. 39. Famaque novit anus.) *Exstabat istud in cod. Brit. placueratq. Iuno. ego recepi in contextum; quod etiam id servaret Palat. antea visebatur, avos.*

Ibid. Imitator honesti.) *Nihilò deterius Palat. & verustior editio, mirator.*

Epigr. 46. Fac si facis Ædile.) *Non consulto Mercurio aut Venere feci de sceminâ virum (si modò cinadus vir) idque iussu vest. edd. & Palat. Nam Ædile nufquam præterea meminit Epigrammatarius noster: at Ædilus pro cinado taxatur lib. 4. Epigr. 52.*

Epigr. 48. Velocior.) *Expresi quod erat in ms. & edd. prius: non velocius, aut velociter, ut habent postea vulgati.*

Ibid. Nec nihil à tantâ nobilitate.) *Sic restitui, eiectò, Cùm nihil à tantâ mobilitate, quod nihili est, quævis occupaverit plures edd. alterum diserte exstat in ms. nostris & vetustè impressis.*

Epigr. 49. Liciniane.) *Malus Liciniane, quod servarent Palat. duo, Beng. & Brit. codex. idemque reposui etiam infra Epigr. 61. loco Liciani, requirente item versu.*

Epigr. 50. Caluam.) *Eleganter. nec aliter Palat. ille pr. aut noster quartus: alii erat Canum, aut Catum; editio exfoleta Caum.*

Ibid. Et fractis sacrum Vadaveronem montibus.) *Ita bene ms. Anglic. non ut hætenus vulg. et fractis sacrum Vada Veronem montibus.*

Ibid. Boterdi nemus) *Sic Palat. quod sequi libuit ceu virgulam Mercurii in tantis tenebris. nam alij ms. Botordi; vulgati, Botrodi.*

Ibid. Tepidi natabis lene Congedi vadum.) *Expresi Palat. nisi quod in literâ amplius, Congendi. editi-
clim;*

olim; Tepida natabis lene Congedi vada. nupere cusi; Tepidum natabis lene Congedi vadum, quod approbavit Cuiacius, ut lene esset genus limphs. at natabis lene an dici queat, adhuc quero: certe vix heic feratur.

Ibid. Vobisca prandenti.) Sic Palat. noster. vulg. ferē. Voberta, aut Vobetca: quod ultimum etiam in ms. duobus. ceterum placuit prandenti praeprandenti, tum quod occuparet omnes cod. ms. tum quod alterum inoptum esset: quicquid dicant iuvenes aliqui aurum nimis acut a.

Ibid. Rigens Dercenna.) Sic duo Palat. non Dir-cenna, aut Durennā, quomodo legitur in alijs calamo scriptis.

Ibid. Et Nūtha.) Sic Palat. non Nemea, aut Nemea, quod exstat in edd.

Ibid. Tuamque Lacetaniā.) Nec heic ausus sum recedere à fide Palat. utique cum sic quoque videretur fuisse à primā manu in Palat. sec. idque haberet ab emendatrice dextrā noster ms. quartus. vulgari Laletaniā servant; neque aliter supra Epigr. 26.

Ibid. Vernas apros.) Ita eleganter ms. nostrorum triga, & Bong ut & Nota Cald. non vernos, quod nuper natum est. nam alterum adhuc nidatur in edd. memoria ultima. accederem quidē Lipsio coniectanti in Polioreetico, veros apros, nisi rusticā instrueret vitam Poeta, non urbanā; apudq. eundem inuenirem lupos vernas lib. 10. Epigr. 30.

Ibid. Rumpens equo.) Est à ms. quarto, antea erat, rumpes.

Ibid. Lunata nusquam.) Ridiculè hallucinatur qui heic refingit; Lanata nusquam: certe & singula & uniuersa quibus id astruit ei cornua serid obuertunt. nam pelles Sarmatarum, quae in delicijs seculi nostri, laneas esse, non ipsis quidem persuaserit barbari, ubi proveniunt.

Ibid. Mercetur alius.) Non insulse Palat. noster, & Bong. & tert. Mereatur alius; nec valde abeunt aut quant. aut vet. edd. qui, Mercatur.

Epigr. 53. Sic interpositus vitio contaminat uncto) Est lectio Turnebiana. sed an etiam legitima? Palat. uterque & olim cusi, Sic interposito vilis contaminat uncos; nec aliter à secundā manu quart. Tacet heic Calderinus, tacent alij: cur ego loquar qui non scribo Commentaria?

Satur sit status movisse controversiam lectioni iam receptæ.

Ibid. Effundit pica.) Cum resset in Brit. & ms. meus tribus, offendit, placeret potius, offundit, quod non illepide opponatur illi fervet.

Epigr. 55. Sordidaque &c.) Aut aliquid vitij inhaeret versui isti, aut praecedenti; vel non satis assaguer mentem Austerum.

Ibid. Cui licet exuvijs nemoris rurisque beato,) Ita restitui ex Palat. idque melius, meo animo, quam quod vulgatur hactenus, exigui nemoris rurisque beati, quam bene enim adnectatur sequentibus, nondum perspicio.

Epigr. 56. Vendere copo.) Sic semper Palat. optimus, quod semel moneo, ut ad hanc faciem etiam alij loci emendetur, quæ me forsitan fugerunt: copo, inquam, scribendam non caupo.

Epigr. 66. Tales adeo.) Ita reponendum arbitrabatur Melissus noster. postulante lege versus, vulgatur passim, tales ab eo. praeferebat Palat. unita voce, ab eo. locum habeo pro vitioso.

Ibid. Et petit famam.) Sic aperte noster Palat. nam retrò editi, gemente versu, & quærit famam. quart. habes ad crum, & cupit famam.

Epigr. 68. Nævia numen.) Malim ferè lumen, quod est in Palat. & tert. ac quart. item Brit. cod.

Epigr. 70. Miri radiata colossi.) Ms. Palat. miro. quod amplecterer seu substantivum, idemque signant quod, sui miraculo, si adstipularetur alius præterea calamo exaratus liber.

Ibid. Hanc pete: ne metuas) Ita Palat. & edd. vet. vulgati pridem, Hanc pete. ego præterea mallè, neu metuas.

Epigr. 71. Nævia sex cyathis.) Palat. & Bong. ms. Lævia. postremus præterea exhibet, qualathis, nec dubitem rescribere calathis. eiecto illo cyathis, de qua re dicam alio loco.

Epigr. 76. Pierios differ.) Sic vet. edd. sic ms. omnes: recenter editi, differt. vitiosè.

Ibid. Lyraeque Deorum.) Ita Palat. & noster quart. alij Deorum.

Ibid. Sed perinane sophos.) Persuasit mihi codex Bong. & Mod. antea erat à pessima manu, semper inane. quantus meus prius habuerat, semper in ore.

Ibid.

Ibid. Quid cum Permessidos undâ.) *Mallēm, Permesside nudâ, fide mss. Palat. si modò alter adhuc liber scriptus accurreret velut subsidio. Bong. servat, Permesside lymphâ.*

Epigr. 78. Inque suos vultus.) *Admissi lectionem exemplaris Palat. & quart. eiectò illo, Inque ipsos, quod similis vox statim sequeretur versu altero.*

Ibid. Nobiliore rogo.) *Sic etiam omnes mss. non ut est in cod. Brit. nobil. viâ. quod tamen prætulerim: tum quod haud putarim vivum rogo combustum, tum quod minimum abeant ab illâ lectione Bong. membrana, in quibus, vita.*

Epigr. 84. Filios: & invenit Quo possit istud more. futuit anc.) *Ita distinxī suâ sententiâ. intricatius enim visum quod publicabatur filios, & invenit. Quo possit istud more? futuit, &c.*

Epigr. 88. Non Pario.) *Hoc malui cum geminis mss. meū & cod. Anglic quàm quod vulgabatur, Phario. quamvis haud ignorem usum marmoris Egyptiaci frequentem.*

Ibid. Roscida.) *Ita Palat. & Brit. alijs, humida.*

Ibid. Vivet.) *Expressi lectionem codd. Palat. & quart. alijs, vivit.*

Epigr. 89. Adeone penitus.) *Palat. peniter; ut sufficer fuisse, penitè.*

Epigr. 90. Omne sed officium.) *Sic (alderini Comment. xij, & noster quart. placuitque prae altero, Omnis & officium, quod remanet in plerisque exemplaribus.*

Epigr. 92. Et scripta lacerna.) *Produxi scripturam cod. Palat. est in vulgatis, & trita lacerna.*

Ibid. (Neque enim est culus qui non cacat olim) Sed fodiam digito, &c.] *Retraxi lectionem fugitivam edd. antiqq. ut & Palat. nostri. nam recentiores:*

Non culum digito, neque enim est qui nō cacat olim

Culus, sed fodiam qui superest oculum.

cuius scriptura languorem quis ferat?

Epigr. 93. Gaudet abuisse.) *Habuerunt istud duo Palat. hactenus vulgati, adisse; non melius sanè, si non prius.*

Epigr. 96. Nativa laudet.) *Ita Palat. & quart. pendetque sententia à verbo licet quod sequitur. vulgatorum laudat nescio quid sibi vellet.*

Ibid. Nihil sursum.) *Cod. Bong. sursum, formâ priscâ,*

Epigr. 97.

Epigr. 97. Loqueris tu Nævole tantum.) Habent vulgati, Nævole semper : alterum restat in Palat. duobus, in quarto, in Anglic.

Epigr. 99. Optemus tibi.) Recentiores Optamus, quod edidimus visitur in vet. edd. in Palat. & quarto.

Epigr. 101. Primos viridis Demetrius.) Ita quart. bene, nam si retinuerimus quod occupat exemplaria vulgata virides, concurrent duo epitheta.

Epigr. 103. Nondum Scævola iustus eques.) Ita egregie noster Palat. ineptè alijs editi, Scævola factus eques. allusit emendationi codex quart. in quo, visus eques. iustus enim & visus sedem sapè alterius occupant in libris membranaceis. adeantur Modij Novantiqua.

Epigr. 106. Negavit.) Sic planè vet. edd. & Palat. non negabit, quod vel respuit mens Auctoris.

Epigr. 107. Luci carissime.) Editio Iunij, clarissime. alterum se tuetur auctoritate omnium mss.

Ibid. Per secula curas.) Apoge illud chartas, quo nobis os oblinere nituntur nonnulli, etsi enim mentio iterum chartarum nostro libr. 3. Epigr. 20. at centies etiam occurret curarum.

Epigr. 108. Vnum si præsto togatum.) Nemo neget hoc modo legendum, non sit præsto, quod errore typographi irrepit in editionem Iunianam ; sed fideliter tamen representatum à sequentibus.

Epigr. 109. Deponi monet & rogat lavari.) Dedi, scripturam antiqq. edd. & mss. tertij ac quarti, editus à Iunio liber oggerit sine ullâ gratiâ ; Deponi rogat & monet levare. quippè lavari heic ponitur significatione rariori, quam promissi toto velut flumine in Suspicium libellu.

Epigr. 114. Prata tener.) Sic legendum nam quod visitur in editione Iunianâ tenent, est sphalma typographi, neque debebant sequi posteriores; quod tamen factum: adeò genus id hominum oves amulatur, quarum viâ se precipitante in flumen, cetera statim sequuntur.

Ibid. Pater ire sub umbras) Ita disertè optimus Palat. hoc est, ferens nomen patris filia adhuc superstite, non abit nimis cod. Anglic. in quo, Pater iret ut umbras. hætenus editur, Patrem isse sub umbras; cui quidem suus sensus, sed obtusior, neque ita accommodatus moribus Romanis.

Ibid.

Ibid. Vivat.) Haud aliter editio Calderini, haud aliter biga Palatinorum, liberque Bong. & cui non sapiat pra illo vivit, quod hodie obsecrat exemplaria? imprecatur enim vitam longam, ut agrum colens subinde impingat in essa filia.

Epigr. 115. Suspendia saxa cogitabas.) Sic quoque retrò cusi. invenisse ab aliquot annis excusi, cogitabis.

Ibid. Procille vires) Hoc omnino requirit sententia Poëta. nec aliter ms. aut edd. prisca. posteriores tamen, vivis.

Epigr. 116. Sacravit honori.) Ita melius Palat. & quart. quam, ut passim editur, honore.

Epigr. 117. Nec roges.) Aliquanto virilius istud, quod custodiebant ms. nostri & edd. casce, quam vulgatione ne roges.

IANI GRVTERI

I N.

EPIGRAMMATVM LIB. II.

NOTÆ.

P Refat. Porro daturus.) Obsecutus sum Palat. quod id videretur rotundius quam dicturus, quod hactenus omnes occupat editiones.

Ibid. Et in togâ saltanti inducere personam.) Est hæc lectio ab editione Calderini, à qua licet ipse abeat interpretatione, at ipsam tuetur omnibus modis noster tert. neque tergiversatur Palat. nisi quod pro in, habeat duabus literis amplius dein. vulgo erat, & togam saltanti inducere personæ. quod amet qui vult: ego non digner adjectu.

Ibid. Denique videris.) Sic venuste noster Palat. & quart. editur passim, videas. rustice.

Epigr. 1. Perlegeretve liber.) Ita Palat. noster, non perlegeretque, quomodo restat in vulgg.

Ibid. Hei mihi.) Cum illud, mihi, absit Palat. non temerè quis suspicatur repetendum, Hei hei, vel rescribendum, Eheu.

Epigr. 2.

Epigr. 2. Ad Germanicum Cæsarem.) Lemma istud est à libro nostro quarto. & quæ non arbitret antiquum?

Ibid. Ex Cactis.) Ita ferè Palat. & quart. nempe Cathis. & bene interpretatur Calderinus, cuius editio idem servat non quod invasus posteriore seculo, Dacis. accedit quoque nostra sententia ms. Angl. & Bong. qui referunt, Carthis. videatur Lipsius lib. 1. Epistol. Quæst. 5. Dacis, quod Iunio places, planè vim facit menti Auctoris, qua Rhenum domitū vult, qui longius utique abest à Dacis.

Epigr. 5. Cùm sis quoque, sæpè negaris.) Ita malus distinguere, quā quomodo recent. cùm sis quoque sæpè, negaris. quantum interstet, sentiūt cui aures nō omnino flaccida.

Epigr. 6. Et longas.) Ms. quart. Quid longas. quod placuit Modio. Adeantur eius Novantique.

Ibid. Rapta exscribere.) Sic noster Palat. alij Rapta scribere. Colinaï editio, Raptim scribere.

Ibid. Interiungere quæris.) Hoc pacto legendum, non modo fide Palat. nostri & aliorum, sed quia Iteriungere quod hæret in vulg. nunquam dixerit Martialis, ne prima sedes sortiretur Iarnburn.

Epigr. 8. Quasi nos manifesta negemus.) Ita scripsi, fisis auctoritate ms. duorum, & edd. vet. Iunius ceteriq. publicator; quæ si manifesta negamus; nullo lepore, nulla Venere, imò nullo sensu. idem tamen non inconmodè mutari posset in hanc formam: quasi si manifesta negamus.

Epigr. 9. Quod scripsi legerat.) Est à Palat. & ms. quart. longèque intellectu proclivius, quàm illud, legerit, quod hodie regnat in libris.

Epigr. 10. Basia dimidio quòd das.) Ita ms. & edd. vet. non aquè rectè recent. quæ das.

Epigr. 11. Porticum terit seram.) Sic ferè ms. nostri, additque quartus, esse hypallagen. vulgo erat, serus.

Ibid. Causa quæ est? domi cœnat.) Minus sincere antea legebatur in Iumanis, & qui eum secuti sunt, causa, quòd domi cœnat. nostra propugnatur maiestate eodd. ms. & edd. vet. quamvis planè probam neget Modius.

Epigr. 14. Nam thermis iterum cunctis iterumque lavatur.) Accederet modò aliter adhuc liber, revocarem scripturam Palat. & quart.

Nā thermis iterumque iterumque iterumque lavatur; quod nescio quomodo exprimis & frequentem illam lotionem,

nam, & circa eam Sely anxietates.

Epigr. 16. Sindone tinctus olenti.) An tingi potest lectus sindone? malim cultus, aut cinctus.

Epigr. 17. Non tondet, inquam. quid ergo facit?) Versus claudicat, an fuit? Non tondet, inquam. non? quid ergo? quid? radit: ut bis interloquatur Amianus. Melisso simplicissimū videbatur mutato inquam in inquis legere:

Non tondet? inquis. ergo quid facit? radit.

Epigr. 24. Mecum eris ergo miser.) Sic cod. Brit. & Palat. nam quod vulgatur, Mecum ergo miser es, rejicitur à sequentibus.

Epigr. 26. Inque tuos) Placuit hoc cum Brit. ms. & Palat. non, tuos. quia maius certusque indicium istud quam alterum.

Epigr. 27. Effete.) Sic noster Palat. editioque exoletior. Iunius edidit, Effete. conijcitque, Affete. non opus erat.

Ibid. Nequiter.) Miror cur ista sollicitetur lectio, magisque miror supponi naviter; quod heic magis locum habere non potest, quam medio mari fax accensa.

Ibid. Euge beate: Hoc volui, &c.) Si liceret, interpunxerim:

— euge! beate!

Hoc volui! facta est iam tibi cœna: tace.

us Hoc volui sit adhuc vox laudantis.

Epigr. 29. Non hesternā sedet, &c.) Reposui scripturam cod. Anglic. & Palat. nec non edd. vet. aliter tamen eam expono, quam Batavorum ille doctissimus Iunius. tamquam scilicet quotidie processerit, cum ligulā recenti, nec unquam bis eandem sumserit, vulgg. Non extrema.

Ibid. Pingit aluta pedem) Iunij editio, & sequentes cingit; sed alter non est à membranis Palat. & vetustē censet. Qui heic negationem tollunt, & nescio quā moliuntur emendationem, sub specie medicina, moliuntur carnificinam.

Epigr. 30. Fidusque.) Et hac est lectio Palat ac vet. edd. nam recentissima, felixque, minus appositē; cum agat de opibus versu sequenti. sicque alioqui iterum locutus infra Epigr. 43.

Epigr. 32. Cum Licino est.) Addids substantivum, quod id oggerent ms. tamen si respuerant vulgg.

Epigr. 33. Basiat, ô Philani &c.) Sic ms. Palat. & editio Colin.

sio Colin. in Calder. nusquam aut ô visitur, aut hic, quod præferunt vulgari.

Epigr. 36. Fletere te nolim.) Omnino ita legendam, clamante & Palat. nostro, &, quod plus est, sententiâ. hætenus tolerabatur, Peetere, quo quid esse poterat incomitius? quare & in id inuectus Gultelmus.

Ibid. Nunc sunt crura.) Ita Bong. ita Palat. & quart. erat in vulgg. Nunc tibi crura.

Epigr. 37. Non vocavi.) Ita Palat. uterque & a secundâ manu quartus. in hunc usque d'em inepta regnavit lectis, vocabo, quam tamen diu est quod ad corporis ire iusserat noster Doufa. sed non etiam ixit bestia illa. ductam oportuit.

Epigr. 40. Novi hominis fraudes.) Sic Palat. & tert. & quart. habebant vulgg. mores. nîn malè, nisi latum unguem recedere religio à membranâ seculi præci.

Epigr. 41. Manumve Crispus.) Ita Palat. & verè etiam Brit. codex, Crispus. vulgari Manumque Priscus.

Epigr. 43. Κοινὰ φίλων, hæc sunt, hæc sunt tua, Candide, κοινὰ.) Restitutio lectionis argutissima debetur Palat. nostro, neque abludit nimium ms. Angile. in quo fuerat,

Κοινὰ φίλων, hæc sunt tua semper Candide κοινὰ. vulgata putida est,

Candide κοινὰ φίλων hæc sunt tua Candide κοινὰ. putidior etiam videbitur, si nostram istam novellam distichi sine animaverimus notâ interrogatoriâ.

Ibid. Furias & cornua tauri.) Itâ quidem edd. postrema: at antiquiores, furiosi cornua tauri. Palat. habet, furia & cornua. ut suspicari quis posset fuisse, furianti cornua tauri. id est, qui coactus furere, ut solet in circo. nihil tamen muto. nam & sic quoque Virgil. pateris libamens & auro.

Ibid. Agenoreas.) Itâ Palat. & vet. edd. Iunij enim, Agenoridæ.

Ibid. Et dicis, &c.) Meo animo maior suberit amarulentia, si postrema insignirentur notâ interrogationis.

Epigr. 44. Tris.) Ita Palat. non tres. quod levisimo videretur levius, nisi super eâdem voce disputatum olim à Grammaticis.

Ibid. Ut puto, quatuorve.) Malim ut puta, proclimè manuscriptum Palat. qui, vel puta. sed nec sic tamē

men lectioni sua est integritas. minus subest ulcus, quod sanare non meum.

Epigr. 45. Suppositis perlucet praela lacernis.) Ita optimi ms. editio ultima; appositus perlucet praela lucernis; cui non lucernâ tantum heic opus, adeo cecutit, sed sole toto. nec bene etiam Gulielmus reductum voluit, praela. manavit enim lectio illa à male scriptu; qui eam apposuerant voci, racemis: sic sanè ora ms. quarti.

Ibid. Tua candida.) Ita & Bong. & Palat. non, tua vellera; quod heic odiosum est, neque agnoscit noster quartus, in quo, tuâ candide, verum de isto monuit etiam quondam Gulielmus meus, itaque consulari.

Ibid. Frigora trita.) Quicquid aly dicant, retinet istam lectionem subnixam trium ms. velut columnis, spernoque & tute Lippi, & tuta quod visitur in vulg. videtur enim vocare frigora trita, qua ei nata ob vestes tritas. saepe mentio Poeta togæ tritæ, lacernæ tritæ, &c.

Ibid. Quid renuis? non te &c.) Sic quoque Palat. & ora ms. quarti, quomodo volebat Lippius, alyque.

Epigr. 48. Et grandem &c.) Versum istum præpositi sequenti, invito omnibus editionibus heri natus, volentibus tamen cisis vetustè, & ms. nostru quatuer, & sententiâ Poeta.

Epigr. 52. Novit loturas) Ita restè & Palat. uterque, & duo ms. mei. neque sicus Brit. codex quem consuluit Iunius. ipse edidit loturas; quo quid voluerit, non facile divinaverim, alterum & agnoscit, quoque & explicat Calderinus.

Ibid. Mammosam Spatalem pro tribus, illa dedit.) Ita distinxit. editi recenter; Mammosam Spatalem, pro tribus illa dedit, obscurè & ineptè. vult enim pepescisse triplicem mercedem & accepisse. Interim duplex intellectus vocis dedit. ambigaturque an nummos dederit, an potius ipsam se.

Epigr. 57. Oppigneravit ad Claudij modò mensam.) Sic ms. quart. nam Palat. repetito bi, modò, Oppigneravit modò modò ad gladi mensam. vulg. Oppigneravit ad modò Claudi mensam. item: Oppigneravit admodum Claudi mensam.

Epigr. 61. Quod tibi cunque datum est.) Sic vet.

edd. & Palat. & Bong. & quart. nam à Iunio publicatus, & seqq. datur.

Ibid. Purior illa fuit.) *Mf.* quart. loco hanc vocum habet: fecerat illa minus.

Epigr. 64. Transijt & Nestoris.) Ita Palat. nisi quod non duplicaverit ij. vulgo erat; tranlit vel Nestoris perperam.

Ibid. Quò te sperabimus.) Ita reposui fretus bonitate & Palat. & Bong. & Anglic. cod. vulgo spectabimus, quod huc non spectat.

Epigr. 65. Saleianum.) Sic scripsi iubente Palat. vulgatur nunc Saletanum, nunc Soleranum.

Epigr. 66. Ista Phlegusa.) Est item lectio Palat. & Bong. & quart. erat vulgo, Plecusa.

Epigr. 70. Primus te.) Alij, Te primus: sed alterum restabat in Palat. pr. & nostro quart.

Epigr. 72. Os tibi percisum.) Vulgabatur prius præcisum sed quod posui sustentatur & Palat. & Brit.

Epigr. 73. Lyris? quod sobria.) *Mf.* amici mei Iohannis Vlrici I. C. & Poëta eleganti habet, quid sobria; videtur distinguendum:

Quid faciat vult scire Lyris. quid? sobria & c.

Epigr. 74. Regulus solet turbâ.) Editur in Iuniano, sola; sed vitio typographi. quod libuit indicare, quia heic idem peccantur impressiones sequentes, gemente lege Pedia.

Epigr. 81. Sandapila est.) Sic Palat. sic Brit. sic alijs *mf.* vucula est deest vulgatis. malè, uti etiam placuerat Iunio.

Epigr. 82. Quid fingis Pontice.) Ita Iunij editio, neque aliter à manu correctrice quart. at edd. prima, fugias quid Pontice; quomodo & initio quart. & tert. verum Palat. ille optimus, quod fugis Pontice; an fuit figis? ita herclè comparet in libro vetere Ioh. Vlrici. diceretur autem versus causâ pro cruci figis.

Epigr. 83. Et se qui fuerant.) Malè edd. pleraque: Et si qui fuerant. hand ullo sensu idoneo.

Epigr. 87. Sexte narantis.) Ita Palat. nosset. & verò illud, Sexte, haret item in Bong. in Anglic. in tert. alijsque. sed ijdem voce sequente servans eacantis; meo iudicio malè. nam qua forma sit hominis cacantis sub aquâ, nullus meminit scriptorum, neque alium esse putârim ab eâ
qua ex-

quæ extra aquam, nisi quatenus omnia ampliora videntur sub aquâ.

Epigr. 92. Non debet domini perire.) Sic vet. add. & Palat. recentes domino; haud æquè eleganter.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. III.

NOTÆ.

E Pigr. 1. Quæ meliora putas?) Adieci interrogationem ex consilio Doufano, quod non viderem alioqui quid argueres Auctor.

Epigr. 4. Cur absim quæret: breviter tu) Sic meo animo bene editio Colin. alia:

Cur absim, quæret breviter. tu multa fatere. infipide, quodque tampridem quoque stomachum move- rat Modio.

Ibid. Si quando veniet, &c) Ita quidem Inn. edd. sed vet. & ms. nostri:

Quando venit? dicet. tu respondeo: Poëta.
Bong. membrana:

Et quando veniet, dicens responde, &c.
media lectio optima videtur.

Epigr. 5. Hunc primi queres in limine tecti.) Ita Palat. quod visum magni congruere, quam quod possidet ha- stenus vulg. edd. Proinus hunc adeas, primique in li- mine tecti. videtur tamen adhuc aliquid labi in voce tecti. cogitabam de Tectæ, ut subaudiretur, viz. sed tunc primi illud in aliud quid mutandum, fortè primo.

Ibid. Commendet.) Ita ab correctrice dextrâ ms. no- ster quart. vulgati commendat, minus concinnè.

Epigr. 17. Mensis scriblita secundis.) Est à coniecturâ Calderini, cum invenisset in vet. codd. scribit ita. pla- cuit Merula, intrita. Anglie. membrana, item Bong. nec non Palat. pr. & quart. constanter habent, inscriptas, quod immisissimè, eiecto altero, in possessionem suam, si ve- nisset in mentem alicubi eius nominis legisse ferculum.

Epigr. 19. Scelerata latebat in ære.) Ita feci hortatu Palat. cod. antea legebatur ore: sed eo offendebar, quòd precederet ora, atque ideo inculcaretur iterum parum dextrè.

Ibid. Falsa quod urfa fuit.) Est scriptura Palat. Anglic. Bong. & quart. nec planè malè: quasi prætiseret veram fuisse ursam: editiones proletaria habent, aulsa quod urfa fuit; quod vix feratur ob syllabam brevem, quam circa casuram perpetuò vitat Auctor. Sed & Calderinus agnoscit illud falsa.

Epigr. 20. Titine thermis.) Ita vet. edd. & ms. nostrum tres. nam quartus, Petine; de quo querendum censet Modius, sed frustra. Nam Titi balnea iterum occurrunt apud nostrum infra Epigr. 36. posteriores cusi, Steritine thermis; insicete.

Epigr. 21. Nauculatur.) Morigerum me prabui fidei Palat. nostri & quart. vulgò erat, naviculatur; minus bonè syllabâ superfluente.

Epigr. 22. Ut famem & sitim ferre.) Egregia lectio, codicis quo Palat. antea publicati, ne famem & sitim ferres; rus merum. utcumque adstipulatur altero noster quart. qui à primâ manu, ut famem & sitim ferres.

Epigr. 24. Vite nocens rosâ.) Ita ms. ita edd. vet. ac recentes, rosea; quod ipsum quamvis liqueat erratum esse typographi, ita tamen altè egit radices, ut etiam deceiveris Concinnatorem Indici, qui nobis vitem roseam heic oggesit, nullius planè odor.

Epigr. 25. Roga lavetur, Rhetorem.) Libuit admittere hanc scripturam cod. Pulmanniani, item nostri quart. cum unâ tantum literâ divergat Palat. pr. fervet, inquam, habetur pro lavetur. est constructio figurata, nec infrequens classicis scriptoribus; ideoque exturbata à sciolis.

Epigr. 26. Hoc me puto velle negare.) Locus vitiosus. Palat. noster habet, puta. quart. hoc nec puto posse negare: ex quo Modius fecerat, negari, non malè. sed adhuc aliud desidero, reposuerimq; potius, hoc nec puta velle negare: nam ultimam eius vocem corripit a nostro, infra prodam.

Epigr. 30. Vnde vires Chiones?) Interpuxi ut videtis, factus & iudicium meum (quod exposui latius in Suspicioni-

Suspicionibus) & Calderini editorem plerique alia: unde? vir es Chiones? quod non intelligo.

Epigr. 38. Caussas & Caius.) Ita noster tert. & ora quart. vulgg. & Civis. quod veluti spurium arguis item Anglic. cod. in quo, & Marcus.

Epigr. 39. Faustine ministro) Miror restare passim in edd. magistro, cum ignoretur quid sit, habeatque alterum & ms. omnes, & à Colineo editus liber.

Epigr. 40. Quinquagen.) Sic ms. quart. editi, quinquaginta.

Ibid. Tu magnus quod) Nuperi typographi invenerant, Tuum magnus, sed contra ms. contra olim impressos.

Epigr. 42. Rugas uteri quod credere) Non ausus fuit elevare auctoritatem cod. Palat. itaque foras eieci quod antea comparabat in libris, quod condeie. Ceterum illud, labra linis, rectè cepit Iunius, non rectè Calderinus.

Epigr. 44. Vis, quantum facias mali, videre?) Valda superfluum auribus meis verbum, videre, satis enim, mea sententiâ, & satius fuerat, Vis quantum facias mali?

Epigr. 47. Phrygiumq; matris) Sic vet. edd. & Palat. pr. ac quart. non, Phrygiæque, quod ostentant alij, haud malè quidem, nisi ea esset reverentia antiquitatis, ut nihil eius temerè despici deberet.

Ibid. Urbem petebat, &c.) Est à Palat. pr. & quart. quippe ead. omnes perperam, Rōmam petebat, quod nihil nisi interpretamentum priorū. interim sciendum isthac offerenda interrogativè.

Epigr. 49. Vbi Massica) Sic ms. & vet. edd. nam post nata, tu Massica: recentissima verò, tibi Massica: quod vix ferat Grammatici.

Epigr. 50. Poëmata donas) Ita triga ms. vulgg. dones. malim ferè, damnas.

Epigr. 54. Galla rogantem:) Non illepidè cod. quart. Galla, roganti Multo, &c.

Epigr. 55. Scis puto) Haud paulò istud nasutius, quod præfert ms. Palat. quam vulgatum, Sic puto.

Epigr. 57. Callidus) Iunij quidem editio facit istud Epigrammatis alterius initium: nec aliter etiam tert. & Palat. & edd. prisca amectunt superiori.

Epigr. 58. Facilis hortus urbanos) Admovi manum isti loco, sed nescio an salutarem, reposui, urbanos, in-

dice ms. Brit. quem iuvabas meus Palat. in quo, facilis hominis urbanos. illud umbellas quod conspicitur in recentioribus edd. aut umbras, quod servant antiqui, quid sibi velit non expuro. at urbani heic opponuntur rusticis, & quinarum sibi sunt ordine enumerat Poëta. quod tamen vir summus putat pueros capillatos parere villico in submitiendo capillo; invidius ab eo dissentio; cum videatur dicere Auctor parere ipsi ubi opus aliquod eis imperat in horto quod faciant. exercuisse enim laboribus, colligamus ex versu sequenti; qui ne Eunucho quidem excipit.

Ibid. Domus longè) Ita benè nihil enim in domo quin ibi transferretur, ideoque inde petendum esset, longa illud, & interpretatio Iuvij coartior videtur.

Epigr. 59. Nuncubi copodabit?) Ita ms. Palat. & edd. vet. dabis nuper nati codd. sed an recte?

Epigr. 60. Non iam venalis) Sic Palat. & ed. Colm. & amplector pra altero, non tam venalis, quod rusticum sapit.

Ibid. Sugitur inciso) Admodum verniliter. & sic exstat in ms. tribus, nec aliter ferè edd. vet. nempe sugitur, at seqq. sumitur.

Epigr. 62. Non spatiosa suppellex) Poscit hanc lectionem mens Auctoris, qua vult istum sibi comparasse ea qua cariora essent artificio quàm materiâ, ideoque non multum occuparent locum edd. recentiores obtruserunt nobis non ipe-ciosa, haud ammentibus vet. & ms.

Ibid. Plurismula) Et qui dubites de hac lectione cord. Brit. cum ei adferuntur Commentarius Calderini? quamvis habeat textus vitio Typographi, pluris nulla, quod postea degeneravit in nulli.

Epigr. 63. Flexos qui digerit) Iuviana ed. literâ minus, flexo, sed detrimento Epigrammatis: habentque alserion illud & ms. & edd. vet.

Ibid. Brachia volsa modos) Habes Palat. pr. choros loco modos, quem sequeretur, si & alij accederent librè suffragatores.

Ibid. Respetricosi) Ita ms. & vet. edd. nam adolescentiores ista, petricosâ est, quod pridem quoque sugillavit Gallorum unto Turnebus.

Epigr. 67. Nihilque nestis) Ita dicere solemus homines quibus parum procedit qua agunt, divinant alij postis,

postis, alij n' offlis: sed nec ita loqui solat Poëta noster. ultimumque heic non convenit, quod præcesserit Cessis, non Cessistis.

Ibid. Veteino Rasinaque pigniores) Quos non hic loius exereunt? at quis iam vocet in dubium lectionem quam posui? sic sanè habuit Palat. ille notæ primæ sunt scilicet duo numma rivulorum quos navigabat Martialis, ut ipsemet non indicat modo sed vociferatur versu sequenti.

Ibid. Tinguitis) Ita quoque Palat. & Brit. & Bong. & quart. imò & ed. Cald. male vulgò, fingitis.

Epigr. 68. Quid dicat) Sic eod. vert. & ms. recentiores tamen dicas. nullà gratià.

Ibid. Nunc studiola legis) Pridem orta eod. leges. non ineptè. sed alterum propugnatores habet omnem vetustatam cedicum & manu scriptorum & impressorum.

Epigr. 74. Facies levas) Ita ferè Palat. nempe lavas, sed sine enclitica, qua etsi male appareat in cod. nostro quart. habet tamen levas. faciem non lavari aut psilithro aut dropace, res ipsa clamat, itaque exturbavi per caput pedesq. illud per vulgatum faciemque lavas.

Ibid. Quid facient ungues?) Certissima item correctio, nisi & Palat. & quart. & ed. Cald. & ratione ipsa. habemus editi; Quid faciem tregis? ineptè, ut etiam ante prodidit Modius.

Epigr. 75. Puras opibus corrumpere) Illud opicus quod alij substituant nondum mihi placere potuit, nam videtur velle Præta, magno pretio comparasse Luperum qui eo, eorum illud paterentur.

Epigr. 77. Saprofagis?) Noster cod. tert. & quart. & prophagis? nihilo deterius.

Epigr. 81. Decipis: ore vir es.) Mutavi interpunctionem vulgatam, qua erat; decipis ore: vir es quæ quid exagitari queat aut frigidum magis aut inficetum?

Epigr. 82. Cubitisque trudit) Ita Palat. sec. nec reclamant Anglie. nisi quod & u trudit. vulgabatur antea; Cubitis trudit, aut, Et cubitis trudit, utrumque contra legem carminis.

Ibid. Sciscitator urinæ) Ita edidit Iunius, restatque item in opt. Palat. at retrò editi & ms. alij, tu citator, quod prebet quis velit, ego amplectar alterum.

Ibid. Ipse retro) Sic *vert. edd. & ms.* at Iunij editio, ille. Puderet talia mouere, nisi religionem in emendando Martiale prestandam putarem, etiam in minimis.

Ibid. Palæstritis) Lipsius noster in Poliorcesicis legisse uidetur, palæstricæ, cui lectioni nullus suffragatur codex scriptus editusue, ideoque retinui lectionem omnium librorum. nam in delicijs magnatum fuisse palæstritas nemo negauit.

Ibid. Nec vindicari Rufe possumus? fellat.) Ita libuit distinguere, quod non viderem sensum commodum in interpunctione vulgata: Nec vindicare Rufe possumus. f. Quæ heic commentatur Calderinus, vix intelligo. illud meum, vindicari, exstat palam in Palat. & quart. Videtur autem sensus: non posse aliter vindicari malignitatem cōvivij illius, nisi fellationem obijciant cōvivatori. Ne quid tamen dissimulē, aliud heic puto latere ulcus, ac dicere Martialem: qui hæc patitur, nec se ullā re vindicare potest, fellat, hoc est, tam turpe quid patitur atque qui cogitur fellare.

Epigr. 84. Quid ergo? linguam) Sic omnino legendum cum *vert. edd. & Palat.* nam quod produxere recent. lingam, sensu est insensu.

Epigr. 85. Salua tui) Sic præter *vulg. ms. quart.* at Palat. tui, quod ferri queat, si iste vel libertus vel amicus.

Epigr. 91. Pro cervo) Adhæsi scriptura Palat. & Britannici codicis. vulgati tamen uno ore, pro puero.

Epigr. 92. Sed unum. Huic ego, &c.) Ita distinxī cum prius esset, sed unum Huic ego, non oculos eruo G. duos. quod ut interpretatur Calderinus non placet. latet acumen, etsi frigidum satis, in vocibus unum & duo.

Epigr. 93. Venustilla) Ita. Palat. non Venustina, ut erat in *vulg.*

Ibid. Crus colorque formicæ) Correctio huius loci debita *codd. Palat. Bong. Brit. & quart.* vulgò legunt, cruscumque formicæ, quod nihil est.

Ibid. Vropygium) Palat. ortopygium, nec recedis longè Bong. qui, hortopygium. quartus primò habuit vrthopygium, sed mutatum postea in orthopygium.

Ibid. Audes) Vulgò Gaudes. sed alserum est à libris.

Ibid. Nuptuire) Admissi scripturam codicis Brit. quod enim occupat editiones, nuptum ire, officis versui, atque auribus; imò & oculis.

Ibid.

Ibid. Sternatur à Coridetrici.) Ita edd. antiquas, recentes iunctim: Acoride.

Ibid. Tuum decet solus) Miror iuvenes istos qui ab aliquot annis more carum venaticorum malè affecta membra auctorum investigant, toties percurrisse Martialem, nec effendisse ad ipsa cubilia tot locorum impuratorum, qua vel odore cuiusvis se proderent. sanè illud, tuum dicet solus, quod hodie editt. omnes inquinat, mutandum erat in decet vel versus eausa. nec aliter noster Palat.

Epigr. 95. Quod prior & corvus) Passus sum mihi persuadere oras edd. vet. praesertim cum non contradicerent aut Palat. aut Bong. membrana, iugulavique illud, & Curius, quod est in vulgatis. ignoro enim Curium istum, at corvos salutatores notissimos habeo ex Plinio, ex Plutarcho, ex Dione, ex alijs.

Ibid. Exspectes) Et hoc est à Palat. & quart. vulgè exspectas, aliique distinctione.

Ibid. Iam jam tu prior) Sic vet. edd. & omnes, nisi novitia, Iam jam sic prior, &c.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. IV.

NOTÆ.

E *Pigr. 1.* Tritonida multis in auro) Verveces meros, qui heic nobis obtruserant cultus. alterum reduxi, ex Palat. & Anglie.

Ibid. Sacra Terentus) Conserant inter se capita & Grammatici & Geographi, sciantque membranaceos nostros codd. & hoc loco, & lib. 1. *Epigr. 69.* ut & lib. 10. *Epigr. 63.* representare constanter Tarentum, non Terentum.

Epigr. 2. Frigore rider aquas.) Durum mihi satis ride-re aquas, pro contemnere aut discutere, durum, sed non dissimiliter infra *Epigr. 19.* Ridebis ventos, &c. aliquando veniebat in mentem, reicit aquas. quod & alijs quoque postea animorum subijs.

Epigr. 4. Lassi bardiacus quod euocati) Secutus sum quò curigabatur editio crinis prisca: neque aliam autem inducit Palat. noster, nisi quod u. vardaicus quare exhibi-
lauerim Merula, bardiaci os, etsi id propugnet ma-
ximus ille Turuebus: sed nec aridet Iunij, Lazi, nam
vestes sudore ebrias pessime fortiter necesse est, maxime
pinguiore, quales h. rbiacus siue est bardaicus. Evoca-
tus ergo vel nomen est proprium, vel mihi euocatus.

Epigr. 5. Circumpallatia) Sic noster quartus. reli-
qui, circa pall. quod ames utcumque radit.

Epigr. 10. Instruere: comitetur Punica librum
Spongia) Ita vet. edd. & quatuor evolvi manuscri-
ptos. Iunij tamen editio, & traduces eiusdem; instructum
comitetur fumice librum Spongia. acute, sed tamen

Non cuius que datum est habere nasum.

Plane Spongas Africanas laudat Flutius lib. nono cap.
quadragesimoquinto.

Epigr. 11. Te miser esse pulet) Transpositio ver-
borum petita est à ms. & vet. edd. noxia, te pudet esse
miser. paulò durius.

Ibid. An ubi promissit) Nisi inuerecundè videretur,
dicerem suspicari me legendum promissit, pro promi-
ssit. sed impudens sim si missem.

Epigr. 14. Astus Annibalis) Sic quart. & Palat.
nimium quam propriè malè antea Festus, nam deli pe-
culiaries quasi & hereditarij Hannibalis ac Panorum.

Ibid. Et ludit popa nequiore talo.) Sic habet oracu-
lum Palat. nostri, rota, quod loco, popa, vivit in omnibus
excusis, quid sibi velit quid nen, adhuc quero qui me do-
ceat, at altera lectio hoc vult, quòd tunc vel popis liceat
lusui indulgere talorum.

Epigr. 15. Hesternæ luce roganti) Non video quare
hec nocte substituerint alij, cum alterum habitei in ms.
omnibus; nisi tenebriones isti literarij Auctori suum sibi in-
videbant lucem.

Ibid. Paucaque) Non placet epitheton. nihil tamen
variant ms.

Ibid. Stultus es an stultum) Mallem, Stultus es,
aut stultum &c.

Epigr. 18. Rotida testa) Sic ms. nostri. nam editi,
templa, quàm bene, ipsi viderint.

Epigr. 21.

Epigr. 21. Dum negat hoc) Ita ms. & cusi avonem avo. a pralo recentiores, hæc pariam refert hoc illove modo legamus, dicent forte studij istu inquires. verum est. sed ego scio minimam etiam labeculam esse inquinandæ depretiandæque gemmæ.

Epigr. 25. Cyllarus hausit) Est a ms. & edd. exolatiorsibus. nova satù nove, haurit. quod falsum est.

Epigr. 28. Et centum Dominos) In ius suum & possessionem restitui quod Iuvius solum editionis sue marginis adleverat. indignum enim videbatur recto non recipi, quæ ingenuitatem suam probaret non modo testimonio cod. Anglic. sed & Palat. sed & Commentarijs Calderini. vulgati absurde: Et centum numeros.

Epigr. 29. Commendat fastus amicam) Scripsi vocem median literâ minore. nam in cusi avo postiore Fastus est nomen viri: quòque magis maneret, significant alij restare in ms. exemplari Faustus. prorsus male. nam fastus heic illa meretricum ars quâ fastidire fingunt amatores suos, quò acris incendunt.

Epigr. 30. Libys improbus) Debeo istud cod. quart. quod ad oram habebat, seu lectionem variantem, videbaturque profectò aptius quàm quod hodie cecipat libros, Libys impius. etsi tamen hoc pedibus non temere traxerim in rem malam.

Ibid. Venerare delicatos) Ita libuit restituere Auctori, urgente non tantum Palat. sed & Brit. & quart. antea legebatur, dedicatos; quid quâ ratione tueri non facile invenio. at delicati pueri, puellæque delicatæ, qui fuerint, scient omnes, quibus libuerit consulere Inscriptionum nostrarum paginas DCLXI & DCLXII.

Epigr. 39. Vera Glaniana) Noster tert. & quart. ne & Palat. pr. servant, vera Grantiana; quod non excludere, si scirem quid sibi vellet, interim libet defendere illud vera, contra recondita eruditionis condum prorum Petrum Pithæum, qui id mutare cupijt in Beta: cum & noster lib. 9. Epigr. 60. Item lib. 10. Epigr. 78. Sardonychæ veros opposuerit adulterinis.

Epigr. 42. Sæpe & nolentem) Ita Palat. & vet. add. recentiores enim, Sæpeque nolentem: non male, nisi standum esset antiquitatibus & moram aliquam requireret Auctori mens.

Epigr. 43.

Epigr. 4. Lassi bardiacus quod euocati) *Secutus sum quò morigabatur editio cruentis priscæ: neque altam auram inducit Palat. noster, nisi quod u. bardiacus quare exhibi- laverim Merula, bardiaci os, etsi id propugnet ma- ximus ille Turnebus: sed nec aridet Iuui, Lazi, nam vestes sudore ebrias posuimè fectere necesse est, maxime pinguioribus, quales b. bardiacus sive est bardiacus. Evoca- tus ergo vel nomen est proprium, vel mihi euocatus.*

Epigr. 5. Circump. latia) *Sic noster quartus. reli- quæ, circa pall. quod ames utcumque radit.*

Epigr. 10. Instruētus: comitetur Punicæ librum Spongia) *Ita vet. edd. & quæquæ evolvi manuscri- ptos. Iuui tamen editio, & traduces eiusdem; instructum comitetur pumice librum Spongia. acute, sed tamen*

Non cuius que datū est habere nasum.

Plone Spongas Africanas laudat Flutius lib. nono cap. quadragesimoquinto.

Epigr. 11. Te miser esse pulet) *Transpositio ver- brum petita est à ms. & vet. edd. novitia, te pulet esse miser. paulò durius.*

Ibid. An ubi promissit) Nisi invereconda videretur, dicerem suspicari me legendum promissit, pro promi- sisset. sed impudens sim si mussem.

Epigr. 14. Astus Annibalis) *Sic quart. & Palat. nimium quàm propriè malè antea Fastus, nam deli pe- culiares quæsi & hereditarij Hannibalis ac Panorum.*

Ibid. Et ludit popa nequiore talo.) Sic habet oracu- lum Palat. nostri, rota, quod loco, popa, vivit in omnibus excusis, quid sibi velit quid nen, adhuc quæro qui me do- ceat. at altera lectio hoc vult, quòd tunc vel popi liceat lufui indulgere talorum.

Epigr. 15. Hæcina luce roganti) *Non video quare hæc nocte subsisterint alij, cum alterum habet in ms. omnibus; nisi tenebriones ista literarij Auctori suū sibi in- videbant lucem.*

Ibid. Paucaque) Non placet epitheton. nihil tamen varians ms.

Ibid. Stultus es an stultum) Mallem, Stultus es, aut stultum &c.

Epigr. 18. Rotida testa) *Sic ms. nostri. nam editis, templa, quàm bene, ipsi viderint.*

Epigr. 21.

Epigr. 21. Dum negat hoc) Ita ms. & cusi avonem avo. a pralo recentiores, hæc parum refert hoc illove modo legamus, dicent forte studiis istis inquires, verum est. sed ego scio minimam etiam labeculam esse inquinantem depretiandæ gemmæ.

Epigr. 25. Cyllarus hausit) Est a ms. & edd. exoletioribus. nova satis nove, haurit. quod falsum est.

Epigr. 28. Et centum Dominos) In ius suum & possessionem restitui quod Iunius solum editionis sue margini adleverat. indignum enim videbatur tectonem recipi, quæ ingenuitatem suam probaret non modo testimonio eod. Anglic. sed & Palat. sed & Commentarijs Calderini. vulgari absurde: Et centum numeros.

Epigr. 29. Commendat fastus amicam) Scripsi vocem median literâ minore. nam in cusi avo posteriore Fastus est nomen viri: quoque magis maneret, significant alij restare in ms. exemplari Faustus. prorsus male. nam fastus hec illa meretricum ars quâ fastidire fingunt amatores suos, quò acrius incendant.

Epigr. 30. Libys improbus) Debeo istud cod. quart. quod ad oram habebat, seu lectionem variantem, videbaturque profecto aptius quàm quod hodie ecclupat libros, Libys impius. etsi tamen hoc pedibus non temere traxerim in rem malam.

Ibid. Venerare delicatos) Ita libuit restituere Auctori, urgente non tantum Palat. sed & Brit. & quart. antea legebatur, dedicatos; quid quâ ratione tueri non facile invenio. at delicati pueri, puellæque delicatæ, qui fuerint, scient omnes, quibus libuerit consulere Inscriptionum nostrarum paginas DCLXI & DCLXII.

Epigr. 39. Vera Glaniana) Noster tert. & quart. ut & Palat. pr. servant, vera Grantiana; quod non excludere, si scirem quid sibi vellet, interim libet defendere illud vera, contra recondita eruditionis condum promum Petrum Pithæum, qui id mutare cupijt in Beta: cum & noster lib. 9. Epigr. 60. Item lib. 10. Epigr. 78. Sardonychas veros opposuerit adulteriniis.

Epigr. 42. Sæpe & nolentem) Ita Palat. & vet. add. recentiores enim, Sæpeque nolentem: non male, nisi standum esset antiquitatibus & moram aliquam requireret Auctori mens.

Epigr. 43.

Epigr. 43. Mihi Metili) Sic Palat. pr. non Metelli, quomodo vulgò editur, sed nec aliter ferè Palat. sec. nisi quòd is Metilli.

Epigr. 45. Sic te nua diligit arbos.) Daphne scilicet, at libri mordicus retinent, diligit vxor, invito Palat. nostro, eoque ms. quo usus Modius.

Epigr. 48. Percidi gaudes, percisus) Ita Palat. noster, non ut vulgatur Præcidi gaudes, præcisus.

Epigr. 51. Latè vectus) Palat. lacte. forte mutandum in laxè.

Epigr. 52. Nudi regit.) Recent. edd. nudum. sed alterum muniunt tam Palat. quàm vet. impressi.

Ibid. Cui dat latratos) Ita resinxi cum ms. & vet. edd. posteriores enim Cuique datis latrat, quod vel reijcit syllaba quantitas, ne dicam aliud velle Auctorem ipsum.

Epigr. 55. Gloria temporum duorum) Præteriti & presentis, ita Palat. & quart. vulgatur in hæc usque diem, temporum tuorum.

Ibid. Rixamarum) In gratiam Geographiæ annotabo varietatem lectionum quæ in locis hæc descriptis. Quod posui, restat in Palat. pr. In tert. & quart. est, Rixamonum, edd. Rixamonum. Supra etiam pro Tuxelamque habebat cod. quart. Tuteclamque. Postea loco Peteron visitur in Palat. & tert. Peterem, in quart. Paterem. Item ubi habemus, Ripas, habet quart. & ora ed. Colin. Rigas, Deinde pro Silaos, servat Palat. Suebus. tert. Suevos, quart. Silaos, margo verò eius, Silevos, Calder. ed. Suellos. Præterea Palat. pr. exhibet nobis Turasique, quart. Turisique, non Penisique, quod occupat editt. Statim Palat. custodit non Vetonissæ, sed Teutonissæ, cui adherent editiones vet. quæ Tovenissæ. Est quoque in quart. Buradonis, in Palat. verò Purateonis, non Duratenis: qui etiam habet Vativeffæ, non ut publicatur Matineffæ: à quo item abit Palat. sec. qui præfert Vainessæ. sed & tert. servat Maniteffæ.

Ibid. Quàm Britannos) Nec istam lectionem sinceram præstiterim. nam & Calderini Commentarius aliud quid innuit, estque in Palat. pr. Butuntos, in sec. Bitundos, in quart. Bitontos, cum tamen initio habuisset Britannos. Bituntorum iterum meminit Poëta lib. 2. Epigr. 48.

Epigr. 57. Littora grata) Ita Palat. & quart. vulgò, sacra:

sacra: quod minus arbitror geminum, quoniam eadem lineâ, sacri fontes; nec video quid habeat energie repetitio.

Epigr. 59. Vipera repit) Sic rursus quart. & Palat. non quod ante cusi, vipera terpit.

Epigr. 61. Sardonycha verum) Ita Palat. nec aliter quosdam legisse prodidit (Calderinus, placuitq. Iunio. vulgatur passim, Sardonychis auro.

Ibid. Lincisque ter cinctum) Videtur Calderinus aliquid heic legisse de lichnichis. idem tamen ait veterem librum habuisse lichnumque ter unctum, putare autem se legendum, lychnumque perunctum, inepte sanè, & contra legem carminis. feramus ergo vulgatam, dum prodeat genuina lectio. nam gemma nomen heic positum fuisse, disertè testatur ora cod. ms. quarti, ubi est:

Sardonychis verum, lichenitisque cerytum.

Epigr. 64. Iuli iugera) Ita Palat. & Iunij liber. ad marginem. antea erat Tulli

Epigr. 66. Vilius esse potest) Sic ms. tres, & nemo est inficias germanum Auctori, qui perpenderit modò argumentum. vilius enim, minus sumtuosum. vulg. dulcius.

Ibid. Est excussa) Sic scripti nostri omnes. Bris est tibi sumta; quod habuerim periphrasin alterius.

Ibid. Saucia turba mero) Id est, cum vino iam depositi rustici, ideoque facilius latere poterat. sic servat & quartus, & Palat. nam vulg. saucia vena mero; quod praefractè non damnarim, imò ne damnaverim ullo modo, cum illud turba conspiciatur iterum pentamestro praecedenti.

Epigr. 67. Plaudere iustus.) Est à libro Brit. & margine nostri quarti, nec non edit. Colin. nam vulg. iustus quod tamen avorum aro exsulasse; inde colligamus, quod (Calderinus iusti census equitem, heic requiri inquit.

Ibid. Quod non vis) Ita Palat. noster. editi, Quod non das. haud malè, sed an idè melius altero?

Epigr. 70. Fieri putaret posse quis) Sic Palat. & quart. alij namque, Fieri putet posse quis: unde postea factum, Fieri putet potuisse quis.

Epigr. 73. Oravit pensa) Ita vet. edd. & ms. orabat recentissima editiones.

Ibid. Stamina nulla) Tribui fidei solius Palat. ut istud

Vitellij, hoc est, dum rursus incenderetur *Capitolium*. nec est quod huc trahamus *Epigr.* 38. lib. 6. & infanti *Julia* tecta placeant. nam neque ibi, meâ sententiâ, *Julia* tecta sunt *Capitolium*, uti placet *Catderino*, sed *Basilica Julia*, ubi oratores, ubi iudicia; uti satis innuerat versus præcedens: Iam clamor, centumque viri, &c.

Epigr. 11. *Versat in*) Tuta est hac lectio auctoritate *ms. Palat.* & *quart.* unde enim irrepsisset istud vocis nisi esset ab *Auctore*? at illud *Portat*, quod passim legitur, an non sapit *Glossatorem*? certè pro nostrâ facit *Epigr.* 61.

Per cuius digitos currit levis annulus omnes.
nam qui d'currit hoc utique versatur.

Epigr. 12. *Fronte pertinaci*) *Palat.* periticatâ. an vult periticatam ponderosam tulisse fronte, tanquam bilancem? non. aliud quid latet.

Epigr. 16. *Hâc veteres*) Non ineptè *Palat.* & veteres.

Epigr. 18. *Avarus videor*) Sic *Palat.* vulgè habebant, videar. discrimen utriusque sentio ut quibus aurum delicatior.

Epigr. 21. *Regule Macrum*) Ita duo *ms.* *lipidè*que opponitur *Crassô*. vulgè, sine ullâ gratiâ, *Marcum*. idque reprehendere dudum *Gulielmus*, alijque.

Epigr. 22. *Nisi te volui meruique*) Ita *Palat.* & *quart.* recenter edd. si te merui voluique. sed tamen *vett. edd.* nisi te merui voluique.

Ibid. *Alta Suburrani*) Sic *noster tert.* ineptè *hucusque lectum* *suburbani*. *clivus* *Suburrani* inter urbem *Roma* notiora.

Ibid. *Rumpere*) Est à *Palat.* nostro. pro *perrumpere*. optime. *hæterus* cusi, vincere. quam rectè, alij viderint.

Epigr. 25. *Timet Helius*) Sic *Palat.* & *quart.* editi *Ælius*, quomodo numquam fere aut membrana aut marmora antiqua.

Ibid. *Vincere, nec ferire*) Ita *Brit.* ita *Palat.* & *quart.* vulgè. sed ferire. malè. uti monitum iam alijs, pervicique pluribus in *Suspicionum* libris.

Epigr. 25. *Aureus ut Scorpi*) Sunt qui reponant *Æreus*. sed stant a vulgato *ms.* omnes, & dicit aliqui noster alibi:

Cùm Scorpis unâ quindecim graves horâ
Ferventis auri victor auferat saccos.
nihil igitur mirum, tam divitiis statuas aureas.

Ibid.

Ibid. Dissimulator amici) *Vulgò est vocandi casu, amice, sed languidius istud, prafertque alterum Palat.*

Epigr. 28. Curtios) *Admisi coniecturam Doufa, quòd syllabam in Curios (quomodo ubique legitur) repudiaret versus, constaretque mihi Curtios Montanos pietate insignes circa illa tempora ex Tacito, ex alijs, Pòst quoque reposui Macros, eiectò Marcos, sed fide mss. intelligit enim Bz-bium Macrum, ad quem aliquot Plinij epistola.*

Epigr. 31. Poterant) *Ita mss. non, possent, uti est in publicatis.*

Ibid. Trepidant gressus; & de, &c.) *Ita quoque nostri mss. & ex parte Brit. excuditur in diem hunc trepidant gressus, sed de, &c.*

Epigr. 34. Pallida nec nigras, &c.) *Cum mss. aliquos & edd. vet. isthac coniungerent disticho superiori, eos non trepidè secutus sum; precipuè cum idem fere imperaret ratio. Flaccilla enim viva commendat patri defuncto recenter mortuam filiam. stat tamen à vulg. Palat. & quart.*

Epigr. 35. Dum sibi) *Ita Palat. publicati, Cum, minus bene.*

Ibid. De Patruensibus) *Sic agnoscit Palat. pr. & quart. neque aliter interpretatur Palat. sec. etsi restet in textu illud, quod passim vulgatur, de patruelibus. sed & meminit Patrum Domitius, quamvis alterum restet in textu.*

Epigr. 37. Phalantini) *Sic prater mss. Brit. & quart. Palat. editioque Cald. vulgg. Phalanini, quod quid. sit ignoro. at Tarentina lana nobilissima.*

Ibid. Vicit) *Ita omninò scribendum erat, non solum suassu mss. aliquot, sed etiam quia sequebatur, Fragravit. edebatur prius, vincit.*

Epigr. 39. Si conchen) *Ita Palat. & postulat sententia. vulgò, concham, quod longè aliud est.*

Epigr. 45. Istud, quæ non est, dicere Bassa solet) *Restitui leporem suum epigrammati mutatione aliquot literarum quam suggererat Palat. nam cusi huc usque, Istud quod non est, &c. alio sensu, nec tam arguto. vult namque, nullam se iactare pro formosâ, pro puellâ, nisi quæ non talis, id est, quæ nec formosa sit, nec puella.*

Epigr. 46. Cedo) *Ita scripsi per diphthongum, qui enim scribunt cedo, & interpretantur vincor à te, non video quo-*

istud nulla textui infarcirem, quamvis alij omnes pulla, nisi quod id quarto ad oram, representante textu, stamina fusca. videtur autem velle rogatas Parcas sustinerent paululum stamina; neque ea ad exodium perducerent. sic in lib. *Speſtaculorum*: Parva mora est, dices, &c.

Ibid. Posthæ) Posthac nupera edd. sed pratuli vett. & Palat. & quart.

Epigr. 74. Audent) Magis placeret lectio marginalis ed. Colinaei, ardent, dummodo confirmaretur aliquo ms.

Epigr. 75. Censu) Ita omnino legendum, meo quidem animo, non sensu, quomodo aliquos, ut & Iuviana ed. & eum secutus Auctor Indici. nam ardentem testat a eo est Nigra quod transcripserit marito dotem adhuc usua, nec aliter Comment. Cald. etiam si alterum occupet econtextum.

Ibid. Certo.) Ita Palat. non certe, ut est in vett. edd. aut certz, ut habet Colinaei.

Epigr. 77. Causa est quæ subiti) Sic Palat. & ora edd. vett. vulgo est, Causa est tam subiti, languide magis. neque probaverat Calderinus.

Epigramma In Varum non extat in ms. tis.

Epigr. 78. Sigeriosque meros) Eleganter hoc ms. Palat. noster, & ora quarti. reliqui, Sigeriosque modos; quod ego non intelligo, mirorque cur non explicent tot Commentatores, tot Interpretes.

Epigr. 80. Maron) Sic ms. & Palat & quart. editi Mathon; quod vel mutandum, quia proximo Epigrammate nomen idem præcesserat.

Ibid. Res est. erras: cum viscera) Ita & Colinaei. ed. & Palat. meus, sensu perspicuo. nam alia; errans cum viscera. Calderini impresso; est, tristis cum visc.

Epigr. 83. Nec tibi natus homo est.) Acute & sic Palat. neque admodum abludit Brit. codex & quart. in quibus, notus. vulgatur, gratus; quod aurius meum ingratum. alterum sanè propugnant illa lib. 8. *Epigr.* 74.

Natum te, Clyte, nec semel putabo.
item lib. 10. *Epigr.* 27.

Nemo tamen natum te, Diodore, putat.
ad quem locum videatur quæ distaverit Musa Iunij:

Epigr. 84. Fututam; Cum multi, &c.) Ita distincti, quod tale quid requireret argutia carminis, retinerentque edd. vett.

edd. vet. nam recentiores, fututam. Cum multi cupiant, rogentque multi. Tam, &c. minus lepidè, meū profectò auriculus.

Epigr. 88. Scriptula Septimiani) Sic planè Palat. non ut vulgus Septitiane, quod etiam fatuum quid palato Iunij; ideoq; coniecerat illud nost. um. argentum enim Septitianum pretij vilioris, ut patet ex Epigr. 7. lib. 8.

Ibid. Antipollitano) Ita ms. omnes & edd. vet. nano postea nata, Antipolitani, figurâ non tam bellâ.

Epigramma De Rusticatione (si licet liberè loqui quod libet) nihil sapit Martialis, nihil Poëta docti, imò nihil Poëtici, neque id habet noster Palatinus.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. V.

NOTÆ.

E *Epigr. 1. Hinc Triviam prospicis, inde Thetyn) id est, ab una parte vides Diana templum, ab alterâ mare: ut bene Calderinus, quod obiter dico, ne pueris imponat Concinnator Indici, qui nobis fabricavit Thetyn quondam Triviam, atque ita, Prometheus invito, duo numina conflavit in unum.*

Ibid. Tantum accipias) Ita Palat. & quart. nec longè divertit ms. Brit. qui, adspicias. vulg. accipies.

Epigr. 3. Degis) Scripsi maiusculâ, quia nomen Regulus. minore expresserat edd. posteriores.

Epigr. 5. Ad Capitolini) Ita vet. edd. & ms. clamatque sententia. Iun. tamen & segg. Et Capitolini. malè.

Epigr. 10. Sic laudant Catuli vilia templa) Sic scripsi iubente Palat. pr. & tert. & quart. vulgo est; Et laudant Catuli Iulia templa. sed non satis video quomodo Capitolinum vocetur templum Iulium. nam quod est apud Dionem lib. 43. decretû, ut eraso Catuli nomine substitueretur Cælaris, decretû quidem, sed non factum, si fides Tacito, qui asseverat Catuli nomen mansisse usque ad ævum Vitellij.

istud nulla textui insitirent, quamvis alij omnes pulla, nisi quod id quarto ad oram, representante textu, stamina fusca. videtur autem velle rogatas Parcas sustinerens paululum stamina; neque ea ad exodium perducerent. sic in lib. *Spēctaculorum*: Parva mora est, dices, &c.

Ibid. Posthoe) Posthac nūpera edd. sed pratuli vett. & Palat. & quart.

Epigr. 74. Audent) Magis placeret lectio marginalis ed. Colinae, ardent, diuinum modo confirmaretur aliquo ms.

Epigr. 75. Censur) Ita omnino legendum, meo quidem animo, non sensus, quomodo aliquot, ut & Iuriana ed. & eum secutus Auctor Indici. nam amorem testari a eo est Nigra quod transcripserit marito dotem adhuc viva, nec aliter *Comment.* Cald. etiam si alterum occupet econtextum.

Ibid. Certo.) Ita Palat. non certe, ut est in vett. edd. aut certz, ut habet Colinae.

Epigr. 77. Causa est quæ subiti) Sic Palat. & ora edd. vett. vulgo est, Causa est tam subiti, languide magis. neque probaverat *Calderinus*.

Epigramma In Varum non extat in ms. tis.

Epigr. 78. Sigeriosque meros) Eleganter hoc ms. Palat. noster, & ora quarti. reliqui, Sigeriosque modos; quod ego non intelligo, mirorque cur non explicent eos. *Commentatores*, & *Interpreses*.

Epigr. 80. Maron) Sic ms. & Palat & quart. editi Mathon; quod vel mutandum, quia proximo *Epigrammate* nomen idem precesserat.

Ibid. Res est. erras: cum viscera) Ita & Coluv. ed. & Palat. meus, sensu perspicuo. nam alia; errans cum viscera. *Calderini* impresso; est, tristis cum visc.

Epigr. 83. Nec tibi natus homo est.) Acute & sic Palat. neque admodum abludit Brit. codex & quart. in quibus, notus. vulgatur, gratus; quod auribus meis ingratum. alterum sanè propugnans illa lib. 8. *Epigr.* 74.

Natum te, Clyte, nec semel putabo.
item lib. 10. *Epigr.* 27.

Nemo tamen natum te, Diodore, putat.
ad quem locum videatur qua distaverit *Musa Iunij*:

Epigr. 84. Fututam; Cum multi, &c.) Ita distinxi, quod tale quid requireret argutia carminis, retinerentque
edd. vett.

edd. vett. nam recentiores, fututam, Cum multi cupiant, rogentque multi. Tam, &c. minus lepide, meis profectò auriculis.

Epigr. 88. Scriptula Septitiani) Sic planè Palat. non ut vulgus Septitiane, quod etiam fatuum quid palato Iunij; ideoq; coniecerat illud nost. um. argentum enim Septitianum pretij vilioris, ut patet ex Epigr. 7. lib. 8.

Ibid. Antipollitano) Ita ms. omnes & edd. vett. nam postea nata, Antipolitani, figurâ non tam bellâ.

Epigramma De Rusticatione (si licet liberè loqui quod libet) nihil sapit Martialis, nihil Pœta docti, imò nihil Pœtici, neque id habet noster Palatinus.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. V.

NOTÆ.

E Pigr. 1. Hinc Triviam prospicis, inde Thetyn) id est, ab unâ parte vides Diana templum, ab alterâ mare: ut bene Calderinus, quod obiter dico, ne pueri imponat Concinnator Indicis, qui nobis fabricavit Thetyn quendam Triviam, atque ita, Prometheus invito, duo numina conflavit in unum.

Ibid. Tantum accipias) Ita Palat. & quart. nec longè divertit ms. Brit. qui, adspicias. vulg. accipies.

Epigr. 3. Degis) Scripsi maiusculâ, quia nomen Reguli. minore expresserant edd. posteriores.

Epigr. 5. Ad Capitolini) Ita vett. edd. & ms. clamatque sententia. Iun. tamen & seqq. Et Capitolini. malè.

Epigr. 10. Sic laudant Catuli vilia templa) Sic scripsi iubente Palat. pr. & tert. & quart. vulgo est; Et laudant Catuli Iulia templa. sed non satis video quomodo Capitolinum vocetur templum Iulium. nam quod est apud Dionem lib. 43. decretû, ut craso Catuli nomine substitueretur Cæsaris, decretû quidem, sed non factum, si fides Tacito, qui asseverat Catuli nomen mansisse usque ad avum Vitellij.

istud nulla textui infarcirem, quamvis alij omnes pulla, nisi quod id quarto ad oram, representante textu, stamina fusca. videtur autem velle rogatas Parcas sustinerent paululum stamina; neque ea ad exodium perducerent. sic in lib. Spectaculorum: Parva mora est, dices, &c.

Ibid. Posthæ) Posthæc nupera edd. sed pratuli vett. & Palat. & quart.

Epigr. 74. Audent) Magis placeret lectio marginalis ed. Colinei, ardent, dummodo confirmaretur aliquo ms.

Epigr. 75. Censur) Ita omnino legendum, meo quidem animo, non sensus, quomodo aliquot, ut & Iuniana ed. & cum secutus Auctor Indici. nam amorem testui a eo est Nigra quod transcripserit marito dotem adhuc viva, nec aliter Comment. Cald. etiam si alterum occupet contextum.

Ibid. Certo.) Ita Palat. non certe, ut est in vett. edd. aut certæ, ut habet Colinei.

Epigr. 77. Causa est quæ subiti) Sic Palat. & ora edd. vett. vulgo est, Causa est tam subiti, languide magis. neque probaverat Calderinus.

Epigramma In Varum non extat in ms. tis.

Epigr. 78. Sigeriosque meros) Eleganter hoc ms. Palat. noster, & ora quarti. reliqui, Sigeriosque modos; quod ego non intelligo, mirorque cur non explicent tot Commentatores, & os Interpretes.

Epigr. 80. Maron) Sic ms. & Palat & quart. editi Mathon; quod vel mutandum, quia proximo Epigrammate nomen idem præcesserat.

Ibid. Res est. erras: cum viscera) Ita & Colu. ed. & Palat. meus, sensu perspicuo. nam alia; errans cum viscera. Calderini impressio; est, tristis cum visc.

Epigr. 83. Nec tibi natus homo est.) Acute & sic Palat. neque admodum abludit Brit. codex & quart. in quibus, notus. vulgatur, gratus; quod auribus meo ingratum. alterum sanè propugnant illa lib. 8. Epigr. 74.

Natum te, Clyte, nec semel putabo.

item lib. 10. Epigr. 27.

Nemo tamen natum te, Diodore, putat.

ad quem locum videatur qua distaverit Musa Iuv.

Epigr. 84. Fututam; Cum multi, &c.) Ita distinxit, quod tale quid requireret argutia carminis, retinerentque edd. vett.

edd. vet. nam recentiores, fututam. Cùm multi cupiant, rogentque multi. Tam, &c. minus lepide, meis profecto auriculis.

Epigr. 88. Scriptula Septimiani) Sic planè Palat. non ut vulgus Septimiane, quod etiam fatuum quid palato Iunij; ideoq. conieceras illud nostrum. argentum enim Septitianum pretij vilioris, ut patet ex Epigr. 7. lib. 8.

Ibid. Antipollitano) Ita ms. omnes & edd. vet. nam postea nata, Antipolitani, figurâ non tam bellâ.

Epigramma De Rusticatione (si licet liberè loqui quod libet) nihil sapit Martialis, nihil Pœta docti, imò nihil Pœtisci, neque id habet noster Palatinus.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. V.

NOTÆ.

E *Epigr. 1. Hinc Triviam prospicis, inde Thetyn) id est, ab una parte vides Diana templum, ab alterâ mare: ut bene Calderinus, quod obiter dico, ne pueri imponat Concinnator Indicis, qui nobis fabricavit Thetyn quandam Triviam, atque ita, Prometheo invito, duo numina conflavit in unum.*

Ibid. Tantum accipias) Ita Palat. & quart. nec longè divertit ms. Brit. qui, adspicias. vulg. accipies.

Epigr. 3. Degis) Scripsi maiusculâ, quia nomen Reguli. minore expresserant edd. posteriores.

Epigr. 5. Ad Capitolini) Ita vet. edd. & ms. clamasque sententia. Iur. tamen & segg. Et Capitolini. malè.

Epigr. 10. Sic laudant Catuli vilia templa) Sic scripsi iubente Palat. pr. & tert. & quart. vulgo est; Et laudant Catuli Iulia templa. sed non satis video quomodo Capitolium vocetur templum Iulium. nam quod est apud Dionem lib. 43. decretû, ut craso Catuli nomine substitueretur Cæsaris, decretû quidem, sed non factum, si fides Tacito, qui asseverat Catuli nomen mansisse usque ad avum Vitellij.

istud nulla textui insitirent, quamvis alij omnes pulla, nisi quod id quarto ad oram, representante textu, stamina fusca. videtur autem velle rogatas Parcas sustinerent paululum stamina; neque ea ad exodium perducerent. sic in lib. *Spēctaculorum*: Parva mora est, diceas, &c.

Ibid. Posthæ) Posthac nupera edd. sed pratuli vett. & Palat. & quart.

Epigr. 74. Audent) Magis placeret lectio marginalis ed. Colinei, ardent, dummodo confirmaretur aliquo mss.

Epigr. 75. Censur) Ita omnino legendum, meo quidem animo, non sensus, quomodo aliquos, ut & Iuniana ed. & cum secutus Auctor Indici. nam amorem testat a eo est Nigra quod transcripserit marito dotem adhuc viva, nec aliter Comment. Cald. etiam si alterum occupet econtextum.

Ibid. Certo.) Ita Palat. non certe, ut est in vett. edd. aut certæ, ut habet Colinei.

Epigr. 77. Causa est quæ subiti) Sic Palat. & ora edd. vett. vulgo est, Causa est tam subiti, languide magis. neque probaverat Calderinus.

Epigramma In Varum non extat in mss. tis.

Epigr. 78. Sigeriosque meros) Eleganter hoc mss. Palat. noster, & ora quart. reliqui, Sigeriosque modos; quod ego non intelligo, mirorque cur non explicent tot. Commentatores, & tot Interpretes.

Epigr. 80. Maron) Sic mss. & Palat & quart. editi Mathon; quod vel mutandum, quia proximo Epigrammate nomen idem præcesserat.

Ibid. Res est. erras: cum viscera) Ita & Colu. ed. & Palat. meus, sensu perspicuo. nam alia; errans cum viscera. Calderini impressio; est, tristis cum visc.

Epigr. 83. Nec tibi natus homo est.) Acute & sic Palat. neque admodum abludit Brit. codex & quart. in quibus, notus. vulgatur, gratus; quod auribus meis ingratum. alterum sanè propugnant illa lib. 8. *Epigr.* 74.

Natum te, Clyte, nec semel putabo.

item lib. 10. *Epigr.* 27.

Nemo tamen natum te, Diodore, putat.
ad quem locum videatur qua distaveris Musa Iuvē:

Epigr. 84. Fututam; Cum multi, &c.) Ita distinxit, quod tale quid requireret argutia carminis, retinerentque edd. vett.

edd. vet. nam recentiores, fututam. Cùm multi cupiant, rogentque multi. Tam, &c. minus lepide, meis profectò auriculis.

Epigr. 88. Scriptula Septitiani) Sic planè Palat. non ut vulgus Septitiane, quod etiam fatuum quid palato Iunij; ideoq; coniecerat illud nost. um. argentum enim Septitianum pretij vilioris, ut patet ex Epigr. 7. lib. 8.

Ibid. Antipollitano) Ita ms. omnes & edd. vet. nam postea nata, Antipolitani, figurâ non tam bellâ.

Epigramma De Rusticatione (si licet liberè loqui quod libet) nihil sapit Martialis, nihil Pœta docti, imò nihil Pœtici, neque id habet noster Palatinus.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. V.

NOTÆ.

E *Epigr. 1. Hinc Triviam prospicis, inde Thetyn) id est, ab unâ parte vides Diana templum, ab alterâ mare: ut bene Calderinus, quod obiter dico, ne pueris imponat Concinnator Indicis, qui nobis fabricavit Thetyn quandam Triviam, atque ita, Prometheo invito, duo numina conflavit in unum.*

Ibid. Tantum accipias) Ita Palat. & quart. nec longè divertit ms. Brit. qui, adspicias. vulg. accipies.

Epigr. 3. Degis) Scripsi maiusculâ, quia nomen Reguli. minore expresserant edd. posteriores.

Epigr. 5. Ad Capitolini) Ita vet. edd. & ms. clamatque sententia. Iuv. tamen & seqq. Et Capitolini. malè.

Epigr. 10. Sic laudant Catuli vilia templa) Sic scripsi iubente Palat. pr. & tert. & quart. vulgo est; Et laudant Catuli Iulia templa. sed non satis video quomodo Capitolinum vocetur templum Iulium. nam quod est apud Dionem lib. 43. decretû, ut craso Catuli nomine substitueretur Cælaris, decretû quidem, sed non factum, si fides Tacito, qui asseverat Catuli nomen mansisse usque ad ævum Vitellij.

Vitellij, hoc est, dum rursus incenderetur *Capitolium*. nec est quod hic trabamus *Epigr.* 38. lib. 6. & infanti *Julia* testata placent. nam neque ibi, meâ sententiâ, *Iulia* testata sunt *Capitolium*, uti placet *Catullino*, sed *Basilica Julia*, ubi oratores, ubi iudicia; uti satis innuerat versus precedens: iam clamor, centumque viri, &c.

Epigr. 11. Versat in) Tuta est hac lectio auctoritate *ms. Palat.* & quart. unde enim irrepsisset istud vocis nisi esset ab *Auctore*? at illud *Portat*, quod passim legitur, an non sapit *Glossatorem*? certè pro nostrâ facit *Epigr.* 61.

Per cuius digitos currit levis annulus omnes.
nam quæ d'currit, hoc utique versatur.

Epigr. 12. Fronte pertinaci) *Palat.* peticatâ. an vult peticam ponderosam tulisse fronte, tanquam bilancem? non. aliud quid latet.

Epigr. 16. Hâc veteres) Non ineptè *Palat.* & veteres.

Epigr. 18. Avarus videor) Sic *Palat.* vulgè habebant, videar. discrimen utriusque sentiuunt quibus aurum delicatior.

Epigr. 21. Regule Macrum) Ita duo *ms.* lapidèque opponitur *Crasso*. vulgè, sine illâ gratiâ, *Marcum*. idque reprehendere dudum *Gulielmus*, alijque.

Epigr. 22. Nisi te volui meruique) Ita *Palat.* & quart. recentior edd. si te merui voluique. sed tamen vet. c. d. nisi te merui voluique.

Ibid. Alta Suburrani) Sic noster tert. ineptè hu. usque lectum - suburbani. clivus Suburranius inter urbes *Roma* notiora.

Ibid. Rumpere) Est à *Palat.* nostro. pro perumpere. optime. hactenus cusi, vincere. quam rectè, alij viderint.

Epigr. 25. Timet Helius) Sic *Palat.* & quart. editi *Ælius*, quomodo numquam fere aut membrana est mariora antiqua.

Ibid. Vincere, nec ferire) Ita *Brit.* ita *Palat.* & quart. vulg. sed ferire. malè. uti monitum iam alijs, pervicique pluribus in *Suspicionum* libri.

Epigr. 25. Aureus ut Scorpi) Sunt qui reponere *Æreus*. sed stant a vulgato *ms.* omnes, & dicit aliqui nosse alibi:

Cùm Scorpis unâ quindecim graves horâ
Ferventis auri victor auferat saccos.
nihil igitur mirum, tam divitiis statuas aureas.

Ibid.

Ibid. Dissimulatur amici) *Vulgò est vocandi casu, amice, sed languidius istud, praeferetque alterum Palat.*

Epigr. 28. Curtios) Admissi coniecturam Doussa, quòd syllabam in Curtios (quomodo ubique legitur) repudiaret versus, constaretque mihi Curtios Montanos pietate insignes circa illa tempora ex Tacito, ex alijs. Post quoque reposui Macros, eiectò Marcos, sed fide mss. intelligit enim Bz-bium Macrum, ad quem aliquot Plinij epistola.

Epigr. 31. Poterant) Ita mss. non, possent, uti est in publicatis.

Ibid. Trepidant gressus; & de, &c.) Ita quoque nostri mss. & ex parte Brit. excuditur in diem hunc trepidant gressus, sed de, &c.

Epigr. 34. Pallida nec nigras, &c.) Cum mss. aliquos & edd. vet. isthaec coniungerent disticho superiori, eos non trepidè secutus sum; praecipuè cum idem fere imperaret ratio. Flaccilla enim viva commendat patri defuncto recentem mortuam filiam. stat tamen à vulgg. Palat. & quart.

Epigr. 35. Dum sibi) Ita Palat. publicati, Cum, minus bene.

Ibid. De Patriensibus) Sic agnoscit Palat. pr. & quart. neque aliter interpretatur Palat. sec. etsi restet in textu illud, quod passim vulgarur, de patrielibus. sed & meminit Patrarum Domitius, quàmvis alterum restet in textu.

Epigr. 37. Phalantini) Sic prater mss. Brit. & quart. Palat. editioque Cald. vulgg. Phalanini, quod quid. sit ignoro. at Tarentina lana nobilissima.

Ibid. Vicit) Ita omnino scribendum erat, non solum susu mss. aliquot, sed etiam quia sequebatur, Fragravit. edebatur prius, vincit.

Epigr. 39. Si conchen) Ita Palat. & postulat sententia. vulgò, concham, quod longè aliud est.

Epigr. 45. Iliad, quæ non est, dicere Bassa solet) Restitui leporem suum epigrammati mutatione aliquot literarum quam suggererat Palat. nam cusi huc usque, Istud quod non est, &c. alio sensu, nec tam arguto. vult namque, nullam se iactare pro formosâ, pro puellâ, nisi quæ non talis, id est, quæ nec formosa sit, nec puella.

Epigr. 46. Cado) Ita scripsi per diphthongum, qui etiam scribunt cedo, & interpretantur vincor à te, non video quo-

deo quomodo satisfaciunt menti Auctoris; qui sæpius verberaverat reluctanter Diadumenum, uti merito haberet iratum. Palat. tamen noster habet, credo.

Epigr. 51. Si fingere istud me putas) Quam non indignetur novallus editiones nimis stupide siculas mendum Iuniana, Si fingere istud putas &c. cum id lumbifragium versus?

Epigr. 52. Ingentia Postume dona, &c.) Ita Palat. & arridet impense, ut quamvis ingentia accipiat inde finire, neque tribuatur Postumo. vulgatur passim, dones, cui nullus subscribit ms. nam tertius noster, donas.

Epigr. 53. Quò tibi vel Niobem Basse, &c.) non potui abstinere manum ab hac lectione quam suggererat Palat. & quart. antea erat:

Quid tibi vel Niobe Basse vel Andromache?

Epigr. 54. De rhetore Apollonio) Non aliter exstabat lemma in nostro quart. recte. nam est idem cum illo cuius supra meminit Epigr. 21.

Epigr. 56. Diu, rogique. Omnes) Ita libuit distinguere & scribere suavis sententia & manu exaratorum; editi, diuque tentas, Omnes Grammaticosque Rhetorasque, Devites, &c. minus bene.

Epigr. 57. Nolo tibi) Nihilominus rotunde Brit. cod. & quart. noli tibi.

Epigr. 58. Quam longè est cras istud? ubi est, aut, &c.) hausi è Palat. nam edd. sine illo est legunt, Quam longe cras istud ubi est aut, &c. levissimum hoc fateor, sed nihil addendum, nihil detrahendum arbitror classico auctori, cuius non reddatur ratio.

Ibid. Res nullas Crispulus) Non intelligo quid velit: nec iuvat Palat. nisi quòd res vlla Crisp. divinabam, re nulla, sensu tam claro, ut vel sibi ipsi sit vice Solis.

Ibid. Agit ipse) Sic quart. alij iste, quod displicet, quia proxime precessit.

Epigr. 63. Iupiter. imò tibi) Ita distinguendum cum vet. edd. nam vupera, Iupiter, imò tibi. obscure ac confuso. Epigramma istud mutuabitur lucem ab Epigr. 108. lib. 11.

Epigr. 64. Alcine solve nives) Elegantiæ huius lectionis imputat nobis Palat. codex & Anglic. priores edd. Alcine fivide nives, quod viviferendum erat, vel ob ludum

Inde infundit versus precedentis. De more isto plura in *Suspp. libellus*. tantum dico *ms. quart. heic praefere Alcime; & verò pratulerim ferè alicui. n:m & tale nomen pueri occurrit supra lib. i. Epigr. 88.*

Epigr. 65. Ducere nec rectas) Nihilò peius, imò acribus aliquantò melius Palat. non rectas sunt quæ malint neglectas; sed malint; dum alterum tamen norint oppidò Latinum, & aversas planè boves ductas in antrum Caci.

Epigr. 69. Incipient omnes) Non est mihi ediosum quod exstat in nostro quarto Incipiunt.

Epigr. 75. Dicere legitimam) Legebatur in Iunianis & seqq. cum interrogatione, quam deleui, nam verè erat legitima quæ legis causa nubebat.

Epigr. 77. Dixit in auriculà) Ita Palat. & quart. nec aliter citant Adagia Erasmi. editi ferè, in auriculam. quod alio diceretur sensu.

Epigr. 78. Si soles ~~opponere~~) Ita ferè Palat. nempe propini. in tertio spatium visitur vacuum eidem voci. Merula heic nobis obtrusit, festiles propinquæ, capitque pro obvijs lalluch, quas hercle vix admisserim, neque agnoscunt Commentaria Calderini.

*Ibid. Tenendus istis) Omnino bene, nec aliter *ms.* opponiturque ei quod sequitur,*

Argentem modò qui reliquit hortum.

Lipsius noster coniecerat unctis, quod in contextum recepit editio Argentinensis, exemplo nimium periculoso.

*Ibid. Condylis) Scripsi litera maiore, ut esset nomen hominis. nam quæ heic garrit Demitius, eis non ausculto. Mox etiam pro eo quod habemus, tu priorem, servavi *ms.* tu priorem, nec aliter legerat Calderinus. mihi haeret aqua, siue hanc admittamus lectionem siue alteram. habeo tamen quæ tuear utramque.*

Epigr. 80. Si vacabis) Quart. vacabit; nec admodum improbem.

Epigr. 82. I, tibi disperdas, &c.) Non satisfaciunt quæ alij sugesserunt: nec tamen quid possum melius. suspicabar aliquando, Dij tibi: disperders, &c. ut subiceretur pars execrationis. sed nec et acquiesco. quart. habet Si tibi desperas; quod etiam in Anglicano.

Epigr. 84. Vestri i m venire Saturnalia) Stat mor-

dicis defendere istud, vestra, contra Iunij censuram, qui ex Anglic. ingerit nostra. nam cum Martialis Kalendas Martias dicat esse Saturnalia sceminatum, quia tunc munusculis fiorent ipsa honestiores, quemadmodum Saturnali- bus viri, quomodo queso inferat nostra? imò vestra. at- que hoc evicerit vel versus prior, quo Decembrem suum vocavit.

IANI GRVTERI

IN

EPIGRAMMATVM LIB. VI.

NOTÆ.

E *Psigr. 1. Ad Iulium Mart.) Secutus sum iudi- cium meum hac inscriptione, quod invenissem in tert. Ad Tullum, & scirem iam antè mentionem fa- ctam Iulij.*

Ibid. Magnas Cæsaris) Ad oram ms. quart. Magni- vou malè, sed nec nostrum malè.

Epigr. 5. Multis sum prædia nummis) Sic Palat. & quart. non quod obsedit omnes libros cufos, nummis sum prædia multis.

Epigr. 10. Pudet heu pauca) Secutus sum ms. Tur- nebi, eò magis quòd in verr. edd. pudet & pauca, quo- modo item deprehendi in nostro tert. & quart. id enim facile potuit depravari, ac fuisse prius, pudet heu pauca: nam veteres raro utebantur aspiratione. Palat. solum habet, pu- det pauca, vitium prodente versu. vulgg. pudeat pauca.

Ibid. Positâ mihi) Quart. positâ modò, quomodo item producit Calderinus ad Epigr. 1. lib 7.

Epigr. 12. Nunquid Paule peierat) Deficit pos inte- ger, voluntate ne Poëta an oblivione exscriptoris, incer- tum. sanè nostri ms. nihil praterea agnoscunt, ut nec editio vetus. Colum. habet, nunquid illa Paule, quomodo etiam visitur in nostro tert. sed à manu secundâ.

Epigr. 13. Ore decor) Sic quoque Palat. non liquor, quod placebat Turnebo, inventum in ms. representatque item tert.

Epigr. 16.

Epigr. 16. Sic tua non) Ita *ms. & edd. vet.* nam quod invexit Iuniana, Sed tua, heic omnia corrumpit: nec satis vnit, neminem inventum qui id motuerit.

Epigr. 25. Esse decus) *Ms. ducis*, quod & videtur agnovisse Calderinus, si non fallunt eius Commentaria.

Epigr. 27. Patria signatur imagine.) Ita Palat. & quart. quod cur non amplecterer pra vulg. patrij?

Epigr. 28. Innocens pudore) Ita diserte Palat. neque aliter legit Domitius. *edd. tamen*, integer pudore.

Epigr. 32. Staturum sanguine Martem) Vigor & veritas lectionis huius est à Palat. hactenus omnes legimus, Staturum iam sanguine Martem; quod lutum & stercus pra nostro; ut etiam illud quod in veteri Iuniano, saturatum. stare pro constare dixit iterum lib. 3. Epigr. 75.

Mirari satis hoc quisquam vel credere possit,

Quae non stat, magno stare Luperce tibi.

Epigr. 33. Tam miser & futuit.) Ita visum Turnebo. nec aliter certè legendum: ut hoc ei ad miseriam accesserit quid peccet in sexu sequore. antea *edd.* Tam miser? & futuit. vel, Tam miser, & futuit? quod ultimum habet quidem suam Venerem, sed non eam quam incoarat Apelles, nam postrema vox restringitur, quemadmodum videre est infra Epigr. 88. lib. 11.

Epigr. 39. Percide) Sic iterum Palat. non Praecide, quod in vulg.

Ibid. Coreus) Ita *edd. vet.* neque secus *ms.* nisi quod Palat. Choreus. alij editi, aut Coreulus praferunt, aut Coreulus.

Epigr. 41. Colla revinctus) Quart. noster, tempora vinctus. haud tamen sequar.

Epigr. 42. Lavaris) Est à Palat. & Anglic. editio Iunij ut & alia, laveris.

Ibid. Micat serenum) Quart. habes ad oram vagat, aut vacat.

Ibid. Illic Taygeti) Transposui & versum hunc & sequentes hortatu Palat. & quart. volente praeterea sententia, quae intricata & confusa manente positura priore, quae ista:

Nullò tardius à loco recedit.

Siccos pinguis Onyx anhelat æstus.

Illic Taygeti virent metalla,

C 3

Et cer-

Et certant vario decore laxa
Que Phryx & Libys altius cecidit,
Et flamma tenui calent Ophitæ.

Epigr. 43. Hic vestræ mihi) *Ne quis dubitet de hac lectione, norit depromptam e penu radicis Palat. vissebasur item in tert. à manu primâ, in quart. à secundâ. stultè vulgati. Hic nostræ mihi.*

Epigr. 47. Misit ab antro) *Carrio monuit fuisse in membranaceo Divai, ab Anna. & verò noster quart. & Palat. sec. habent, ab aminey Brit. ad Annam.*

Epigr. 49. A cupresso) *Ita Palat. & quart. ante sine sensu alijs, incupresso.*

Epigr. 50. Amores) *Ita Palat. quod quantum antistes vulg. amicos, norunt qui norunt quid distent ara lupinis.*

Ital. Cœpit servare) *Est istud à ms. cod. Brit. nam curare quod ubique legitur, non esse germanum Auctoris arguit item Palat. in quo amare. at servare idem esse cum observare ac colere dixi aliquando in Suspicionum litru.*

Epigr. 51. Irascor licet, &c.) *Sic Palat. & quart. nam vulgati, Irascar licet. sed aliud conveniebat proposito Poëta.*

Epigr. 53. Sis licet, ut debes, Tellus) *Scripturam hanc, tellor, debes Palat. cod. quam sine ges bellissimam, nec tu talis es. editiones omnes, item reliqui ms. Sis licet inde sibi tellus: quod ne quidem cloacâ meâ digner.*

Epigr. 55. Nicotiana) *Ita & Palat & quart. nec non Calderini Commentaria & Turnebi Adversaria; liber denique Brit. edit: tamen serè Niceroniana, quam nullus novi. at Nicrotiana: quæ non novit? meminit eius vocis etiam Poëta Laberius in versibus molliculis, quos nondum arbitror publicatos; certe non comparent inter Fragmenta Poetarum. sic se autem habent:*

Et quæcumque Syrus Nicerore solet,
Et quicquid croci casiaque cinnamumque
Vdus cæsaræ spirat delicatus Arabs,
Hoc totus vobis nunc ego ad cœnam adfero.

Descripsi ex codice Mediano, quem quartum nominare soleo.

Epigr. 58. Getici sidera pigra) *Est emendatio à Palat. nam vulg. Scythici sidera ferre. nisi quod illud Getici item conspiciatur in ms. cod. Brit. locum autem mangonis passum*

passim manu, inde conijciatur quòd noster quart. praeferat, Scythici frigora ferre poli. haud tamen praefracte dam-
nem, sidera ferre.

Ibid. Magnus eques) Alij clarus. sed Palatinum
sececi sumus.

Epigr. 59. Sæve) Ita uterque Palat. vulgg. sæva, tan-
quam si Baecara femina nomen non viri.

Epigr. 63. Munera magna tamen) Edd. magna qui-
dem. sed alterum est à Palat. & bene, ut sint quasi verba
Martiani.

Ibid. Et piscatorem) Suspiciatus sum aliquando

Heu piscatorem piscis amare potes?

vel Sic piscatorem, &c. etsi tamen vulgata non mala.

Ibid. Tua fara) Ita quatuor ms. nostri, ut & Brit.
edsti tamen post Calderinum mea fara.

Epigr. 64. Finxerunt) Ita Colinae editio & cod. Rine.
& quem laudas sapius Turnebus. nostri tamen scripsi &
olim edd. fixerunt.

Ibid. Altius illud, Quod cum panticibus) Auscultavi
Palatino codici, utique cum non aliter etiam legendum pu-
taret acutissimum ingenium Turnebi. vulgo est, altius istud:
Quid cum, &c. tanquam tres versus sequentes defun-
ti essent ex opere illius quem hoc versat vexatque Mar-
tialis: quod mihi ineptum videtur, & alienum à mente
Poëta.

Ibid. Et tacitam) Sic noster Palat. & quart. vulgati
enim tacitus.

Epigr. 65. Solet hoc quoque Tucca licere) Cum ha-
reat in quarto licetque, idemque invenit in codice suo
Ulricus noster, id admiserim tanquam legitimum ut re-
petat eadem quæ præcesserant versu priori.

Epigr. 67. Nec parere) Sic Palat. & quart. non, ut
in vulgg. non p. rere.

Epigr. 69. Eastæ filia) Est à Palat. antea erat, Bassi,
quàm bene, alij iudicent. at egregiè alterum illud; ut in ma-
tre avi feratur, quod non in filia avi florentius, quaque &
amatoribus parte suâ satisfacere deberet & simul sibi.

Epigr. 71. Sollicitata rogos) Nescio an le Erio ista us-
rior sit vulgata, quæ habebat, sollicitare, hoc scio haustum
è fonte cod. Palat. erutamque item ex Anglic. ab Iunio.
neutra tamen satisfacit.

Ibid. Telethusa) Sic quoque Palat. & quart. vulg. Thelesina.

Epigr. 74. Imus ille) Benè istud explicat Turnebus. Palat. noster tamen, unus ille, quod haberem quomodo defendere, si ad stipularentur adhuc alia exemplaria.

Ibid. Triphilem) Ita quidem libri aliquot calamo exarati, nisi quod Palat. sec. eraserat aspirationem, feceratque tripilem, quod & Iuvenis venerat in mentem: sed ne id admittamus, facit versus qui syllabam requirit longam, ut fiat iambus. Palat. pr. habet calvam similem: sed nescio quid idem turbamenti oggerit dum utrumque i punctis notat.

Ibid. Semitatus.) Hoc revocandum diu est quòd monuerat Turnebus, & ita sanè servabant ms. mei quatuor, non segmentatus quod habent edd.

Epigr. 77. Compare mulo) Sic restitui voluit Politianus, nec repugnat aut Palat. aut quart. ms. tamen tert. ut editio Cald. corpore gibbo:

Epigr. 78. Huic Eras medicus) Medici huius nomen, quasi ex Orci cancri, resuscitavit noster Palat. alij enim, Huic dicit medicus. & verò Eras inter medicos quoque visitur in nostris Inscriptionibus, pag. DCXXXIV. num. 8.

Ibid. Bibas caveto. Vinum si biberis, nihil videbis.) Ita distinxì ductus suspitione nuda, quòd hoc lepidum magis videretur, quàm quomodo publicabatur, bibas caveto Vinum. si biberis, &c.

Epigr. 80. Tonilibus fertis) Et istud suppediavit ms. Palat. ac Mod. edd. alia, Textilibus fertis. quarto nostro erat ad oram Sutilibus.

Epigr. 82. Habet Batavam.) Ita Anglicanus, ita noster. sed nec discrepat Palat. nisi quòd hæsit ignorantia dictionis: expressit enim, hēbatavā. editi ante, habet severam, quod tamen non fuisse suo auro evincant Commentaria Calderini, qua alterum illud interpretantur.

Epigr. 83. Utetur toto fulmine.) Sicut qui soliest aut locum cupiuntque rescribi, torto, non necessarid. nam totum fulmen ponitur pro vehemēti ac solido. sic mox *Epigr. 85.* dicis totos iocos, sic infra lib. 7. *Epigr. 26.* totam frontem.

Epigr. 85. Mihi Rufe Camoni) Ita sanè editio Calderini, item ms. nostri tres, nisi quòd Palat. ille optimus litterulā

ulâ minus, Rufe amoni. illud vulg. Camœnis, quod niam ad nescio quam interpretationis absurditatem legit, heic nullo modo convenit. nam Rufus isto fuit familiâ Camoniâ, eiusque bis iterum meminist Poëta ster.

Ibid. Præmia quinque) Palat. præmia quanta: ut te fuerit, quarta.

Ibid. Totos Rufe) Et hoc est à Palat. quod dignatus in contextu, quia ita quoque servaret & ms. Anglic. & post quartus. hætemus edebatur, nostros Rufe, repetitio e odiosa: mihi quidem.

Epigr. 86. Et potet, & c.) Versus iste nunc extat in ms. nostro Palat. Turnebus scribit esse in ms. sas: Et potet cadam qui mihi libet: quod habet quoque inter Palat. vulgò est, mihi laudat: quart. repræsentat, modò laudat.

Epigr. 91. Non futuis.) Isa Palat. & edd. prisca. recentes, futues.

Epigr. 93. Psilorro virer) Ne me quis accuset temeritatis: sic enim apertè Palat. & quart. nam edd. nitet.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. VII.

NOTÆ.

E *Pigr. 1. Quem timet ira comæ.) Retraxi locutionem cod. Palat. forte Auctoris geminam. nam illud quod antea vulgabatur, ira Dæ, an de Minervâ dici queat, aut adeò de ipsâ Medusâ, viderint alij: ego non arbitror. Calderini editio servat, quo timet ira Dæ, interpretaturque ipse, quo Pallas irata utitur, prorsus, si quid video in Poësi, absurdè. quòd si quis fortè putaret legendum, quo timet ira comæ, ei non multum refrager. & sic cod. noster quartus ad oram. prætulere tamen, quod dedimus.*

Ibid. Invia Sarmaticis.) Putaverim istud inustum alterius Epigrammatis.

Ibid. Sorte tua; sacrum.) Recentiores sorte tua
C 5 es; sa-

es; sacrum: sed syllaba illa non conficitur in ms. aut edd. vet.

Epigr. 7. Et parens) Legitur passim, te parens, sed alterum postulabat versus: itaque id reposui libris inuitis, suafuit autem ed. Iunij, cui habebat ad oram, tanquam lectio varians.

Ibid. Passarinus.) Sic Palat. & quart. alij Passerinus.

Epigr. 8. Quæ dabit.) Ita Anglicanus codex. meus Palat. dabat, quomodo hactenus cusi. minus rectè quod ad mentem Auctoris, quem acriter tergit Iunius.

Ibid. Et tibi.) Est à Palat. & Mod. nam edd. Sit tibi, aut Sint tibi.

Epigr. 10. De cîte quid faciant.) Sic Palat. & quart. requiritque ratio carminis, non faciat, quod in vulgg.

Ibid. Iam tibi credit.) Reduco lectionem cod. Brit. nam distichon istud aberat meo Palat. vulgg. credit.

Ibid. Quod pertinet.) Ita Palat. vulgg. quid.

Epigr. 11. manuq. nostra.) Non placet nostra. Palat. habet manu sinistra. nec illud placet.

Epigr. 13. Athescere solibus.) Sic Palat. & quart. quod quin præferendum sit ei quod editur passim, collibus, arbitror dubitare tantum qui solem vix ipso agnoscant meridie.

Epigr. 14. Quas fleuit.) Id est delitias: ira Palat. malè editi, quam fleuit: neque enim ullo modo referri potest ad columbam.

Ibid. Neque moribus.) Placuit istud quod erat in Palat. tert. & quart. præ vulgg. amoribus, etsi id sanè sic satis delicatum.

Epigr. 15. Nil facient.) Ita Palat. & quart. alij, faciunt. pessimè.

Epigr. 16. Regule solum.) Ita Anglic. & Palat. & quart. reliqui tantum.

Epigr. 18. Cur te) Sic Palat. & edd. antiquiores. malè recentes, Cum te.

Epigr. 19. Tristior ira) Sic Palat. sic quart. suo Brit. codex. vulgg. tristior unda. minus severè.

Epigr. 20. Cum cucurrit.) Ita scripsi, cum id invenissem in Palat. & quart. cum currit. illud recurrit, quo gloriatur edd. non aridet.

Ibid. Et devorato.) Pessimè isthec antea interpretage-

BANIT.

ut. nunc omnia bene habent beneficio m^{ss}. Palat. qui pro indevorato, exhibet, & devorato, item pro pudet, pu- quod ultimum & Doufa meo in mentem venerat.

Epigr. 23. Bella tonanti.) Ita noster quart. fortius
l^o quam vulg. canenti.

Epigr. 24. Lingua facis.) Ita Palat. & edd. exolet a. m-
nat a, facit, nullo lepore. alioquitur enim ipsam linguam.

Epigr. 26. Hoc facietum.) Palat. hæc facietum.

Epigr. 27. Splendenti cuspidè Dexter.) Qua in-
peria eos tenuere, qui hic substituere, cuspidè culter?
in alterum diserte exstaret in editione Calderini. neque
iter Palat. noster. optime, est enim Dexter amici nomen,
et ei donaverat aprium, cuius mentio non semel facta Pl-
o, nominatim lib. 8. Epistola. 14.

Ibid. Madidotetri nidore.) Alia edd. partim ma-
didolæti nidore, partim madidi læto nidore. lectis
rima est à Palat.

Epigr. 28. Exige.) Ita Palat. & Mod. placebatque
Gulielmio. edd. Excipe.

Ibid. Scire libet.) Sic duo Palat. nec non Anglica-
nus. vulgati pessime Scire licet.

Epigr. 29. Victoris.) Palat. & Anglic. Victuri. quart.
habet Victori.

Ibid. Orbe,) Palat. urbe, & reciperem pro legit-
mo Auctoris, nisi idem haberet toto.

Epigr. 30. Das Parthis) Sic m^{ss}. nostrorum quadriga.
vulgatus tamen passim, Das Cattis.

Epigr. 31. Aut rus, &c.) Ante legebatur versu transpo-
sito: Aut Tusci tibi Tusculive mittunt,

Aut rus marmore tertio notatum.

quem ordine immutavi quod ita suaderet & Palat. & tert.

Epigr. 32. Ludere, cum liceat currere, pigrinia est.)
Ita distinxit longe alio sensu quam præferebat interpretatio
vulgata, qua erat, Ludere cum liceat, currere pigrinia
est. feci autem eò fidentius, quòd mecum sentirent Com-
mentaria Domitij.

Epigr. 33. Neglecto quid.) Sic Palat. & quart. alijs.
Deiecto. non tam proprie.

Epigr. 34. Ut quid tu.) Locum mendosum arguit opti-
mus Palat. qui præfert; Quid te tot domini. ut fortè le-
gendum sit; Quid? tu tot domini dei que nostri, &c.

Epigr. 35.

Epigr. 35. Et nudi.) Ita Palat. melius quàm ut hactenus editi, Sed nudi.

Ibid. Mentula vera) Hoc retinendum. nam verpa Guilielmi plus habet speciei quàm veritatis. qui enim à Martiale alibi produciuntur fibulati, cum interim essent verpi, hoc faciebant, ne penderent tributum; tanquam Iudei. at vera mentula heic dicitur, quemadmodum infra:

Difficile est vero nubere Galla virgo.

Quid quòd Poëta sibi ipsi interpret lib. 11. Epigr. 76.

Omnes an tibi nos sumus spadones, &c.

Epigr. 37. Cum fletet.) Ita Palat. at alij mss: Cum fletet: & ferè est ut praferam; imò disertè prafero.

Epigr. 38. Sylla minor.) Sic restitus, non modò quia instabat Turnebus, sed & Palat. noster & quartus. antea excudebatur, Sylla minus.

Epigr. 40.) Et hoc loco, & alibi sapius mss. noster tert. Epitaphius exhibet.

Ibid. Ambo nemo.) Sic omnes mss. sic omnes edd. certè antiquiores: imitatione Vergilij: Si duo præterea tales, &c. recenter editi: umbra nemo: non ex sententiâ Aulforii.

Ibid. Vixit Olympiadas.) Ita Palat. & Colinae editio ad oram. alij, vidit, quod falsum arbitrer.

Ibid. Raptum tibi.) Sic Palat. abique aliqui à vulgato noster quart. qui exhibet à manu emendatoris, sibi. restas in edd. raptum te, quod non video ut locum suum tueatur, propter illud tuus. vult enim ita desletum patrem à filio ac si immaturè abreptus, non avo decrepitus.

Epigr. 44. Hoc præsens.) Ita Palat. & Anglic. & quart. vulgg. hæc.

Epigr. 46. Munera pexa.) Qualis toga est. quales vestes sunt. Anglic. codex habebat, munera plana: Palat. sec. plena. aliquando volebam blenna. de quo latè Suspicionem mea.

Epigr. 47. Celeberrime Sura.) Produxit hoc nomen Palat. codex, & quis ambigit, quin rectè antea eras ineptissimè, celeberrime, summe virorum, scilicet docti, viri non erant.

Epigr. 48. Trecentis.) Ita Palat. & Anglic. editiones, ducentas. aliter numerus rotundior est.

Ibid.

Ibid. Habere lauti.) *Palat. noster, cavete lauti, quod
erem quomodo tuerer, si accoderet prater ea alterius
exemplaris testimonium.*

Epigr. 51. Pompeium queras: & nosti.) *Displi-
t distinctio. fecerim, Pompeium queras, & nosti
rit in, Auctum, ut vocatus fuerit Pompeius Auctus
l quem leget Urbicum; unusque sit & idem, non duo, ut
ale interpunctio vulgata; vel certe multis persuaderet sic
ne voce, ipso habitu.*

Epigr. 52. Maior me tanto.) *Est a Palat. nostro &
uart. nec dubito quin legitimum Auctoris. vulg. tanti. il-
epidè.*

Epigr. 55. Cælioque.) *Ita membrana Anglicana, ita
Palat. editur aliogui Gellioque, quod tamen nec in alijs
ms. qui præferunt Celioque, nisi quod quart. Gellioque.*

Ibid. Linges.) *Ita scriptus codex Turnebi, nec aliter
Palat nisi quod is, Lingis. vulgò est, Lingas.*

Ibid. Et puella est.) *Sic aperte noster Palat. & cur
non admittam, cum eandem alibi nominet anuum, mentio-
nemque faciat chartæ virginis? vulgatur, & pusilli est.*

Ibid. Tributi.) *Est a Palat. nostro & Anglie. com-
mendatâr q, nobis dudum Turnebus. illud tributis minus
heic convenit, quod similis præcessit terminatio versu præ-
cedensi.*

Epigr. 57. Polumque pia) *Ita Palat. & quart. vulg.
tua. quod nihili est pra altero.*

Ibid. Paravit.) *Non displicet Turnebianum, parabit.
posset quoque fuisse, parârit.*

Epigr. 60. Que Dei potestis.) *Ita ms. uno consensu,
una cum vet. edd. ab recentes, potestas, quod non est assu.*

Epigr. 61. Temerarius institor.) *Non frustra quis mi-
retur, unde irrepserit in ms. nostros duos & ed. à Calderi-
no, cetarius institor. Palat. tamen noster confirmat alae-
ram lectionem.*

Epigr. 62. Percidis.) *Ita Palat. & quart. non præ-
cidis. Mox restitui, Et niger, auctore Palat. & Anglie.
nam edd. Et notet. quod non probo: ut niger ille, designet
garrulum quem, Horatiana pictura non dissimilem.*

Epigr. 64. Et post hoc.) *Sic Palat. & quart. antea,
post hoc.*

Ibid. Quid facit infelix.) *Non ita ineptè quart. facis.*

Epigr. 67.

Epigr. 67. Vndenas dolat.) *Facinus* istud meum est: si tamen *facinus* est *mutatiouis* *literula*. exstat enim aperte in *Palat. nostro*, dolet, pro eo quod passim editur, vorat. id est si circa *Veneria*, non tamen in hac figura: de qua iterum Epigr. 70. Rectè quam *futius* vocas *amicam*.

Ibid. *Gravesque drucos* *Altemans* *facili* *rotat* *lascerto*.) Sic scripsi, *secutus* & *iudicium* *Iunij nostri*, & *cod. Anglie*. et si aliter *Turnebus*, quem sanè heic non intelligo. noster *Palat.* habet *Alternas*, *veteri modo* *scribendi*, quem sape *deprehendi*. in *ms. Plautinis*, alijsque.

Epigr. 68. *Instanti* *Rufe*.) *Adhibui* *literam* *maiusculam*, ut referatur ad *Rufum*. male *postrema editio* *nes minore*, *instanti*, *referuntque* ad illud, *socero*, quod sequitur *pentametro proximo*. planè *Rufi Instantij iterum mentio* *lib. 8*. Epigr. 5 ubi tamen malè hactenus legimus *Instantis* *litera* *Rufi*. nam *ms. noster* *disertè* *servat* *ibi Instanti*, ut & *lib. 12*. Epigr. 98.

Epigr. 69. *Pectora dote*.) Ita optimus *Palat.* antea obtrudebatur nobis, *pectora voce*, *prorsus insulse*: ne quid amplius dicam.

Ibid. *Magni senis Atticus hortus*.) *Academiam* *Platonis* intelligit: nec aliter legit *Calderinus*, aut habent *membrana Anglie*. *Palat.* nimiumve abeunt *Modiana*. alijs tamen *codd.* & hactenus *publicati*, *magni senis altus* in *hortis*, non *satu* *distinξε*.

Ibid. *Per has emiseris*.) Sequor *Palat.* & *quart. vulg.* *Per istas miseris aures*.

Ibid. *Non scemineum*.) Ita *Palat.* alijs, nec *sceminenm*.

Ibid. *Non tua Panthenis*.) *Prisus erat* aut *Parthenium*, aut *Parthenis* sed nostrum illud legitur in omnibus *ms. quos adh.* *maluisse* *praterea*, *Neu tua*.

Ibid. *Laudabit amatrix*.) Est istud a *coniectura mea*, cum antea legeretur, *laudavit*. sciebam enim quam facile b & v *mutuas* *subplerent* *vices*. & alioqui *Palat.* *servabat*, *Laud bat*. *Anglie*. *inclinabat* ad *laudavit*, aut *laudaret*.

Epigr. 71. *Atque nepos*.) *Legebatur antea*, atque *socer*, *perperam*. nec enim facile *eiusdem familiae* *socer* & *gener*. alterum illud supererat in *anno* *Palatino*.

Epigr. 73. *Exquiliis domus est*.) *Palat.* & *Mod.* *Exquiliis*

æ domus est. *satis nrvè, quomodo tamen ferè alibi:*
Sint mihi Paulæ me longius Exquilitæ.

*Epigr. 74. Cum conunge caro.) Nescio an nñ haic
o debeat accipi pronominis virt. certè ms. dus agnoscunt,
po; quod statim exosculatus fuissèm, nisi me tenuisset
at. stans ab altero; prætulissetque quart. Tarpo; quod
est ut suspicer genuinum.*

*Ibid. Quo coiere.) Sic Palat. & Anglic. alij mal?,
i coiere, præfessit enim Hunc.*

*Epigr. 80. Rigidoludit in amne.) Vulgari gelido.
sic minimè exprimitur quod vult Poëta, ludere eos in
icis. illud rigido suffecit nobis Palat.*

*Epigr. 82. Lavamur in unum.) Antea vulgg. in
io. sed prior scriptura sustentatur maiestate codici Palat.*

*Epigr. 83. Expingitque genas.) Habet istud Palat.
ster & quart. iterumque lib 8. Epigr. 52. quo loco eu ac-
cident duo præterea ms. & Calderini editio. sed & ms.
Pulmanni, ubi legitur lib. 9. Epigr. 27. Purgentque sa-
xæ, & c. Pulmanni, inquam, ms. representat, Pingantque
ævæ. ut vix ambigam quin pingere & expingere, sint
Auctoris gemina germana, uti pluribus præbo in suspicio-
nem libru.*

*Epigr. 86. Hispani tibi libra pusulati.) Ita incorru-
ptus ille Palat. nisi quod habeat, Hispani bilibra pusulati.
vulgabatur: Argenti tibi libra postulati. nostrum arbi-
tror & verius & elegantius. Hispanum profectò argen-
tum pulcherrimum, non tam Martiali, quàm Plinio lib. 33.
cap. 6.*

*Ibid. Nec tenuis toga) Ita Palat. & quart. poscebat-
que ratio carminis. nisi velimus scripsisse, lævis, opponatque
rudibus lacernis.*

*Epigr. 87. Si Cronius.) Sic ms. & add. antiqua, at
recentes, Cronus non recte.*

*Ibid. Glacilla.) Palat. Gladella. quart. Gradilla.
Anglic. Galathia.*

*Ibid. Labyxæ.) Palat. Labyrtæ: nec aliter quart. ut
duobus illis videatur cedere debere vulgatum.*

*Epigr. 88. Munere linguæ.) Hoc melius ex Palat.
Anglic. & quarto, quàm murmure, quod irrepsit pu-
blicatus.*

*Epigr. 90. Cretice.) Ita reponendum erat pro Cruce
(quod*

(quod nobis impleverunt edd. novissima) vel versus causâ: nec secus *ms.* nosiri.

Epigr. 95. Forficibus.) Fatuè antea legebatur, forcipibus. alterum est. à Palat.

Epigr. 97. O quantum tibi.) Sic idem Palat. non mihi, quemadmodum excusi omnes.

Epigr. 99. Aude.) Ita vet. quoque edd. præter *ms.* recentes nihilominus inculcârunt nobis, audeat, non audacter, sed temerariè.

Ibid. Ille nûs.) Ita *ms.* non, iste, ut est in vulg. g.

IANI GRVTERI

IN

EPIGRAMMATVM LIB. VIII.

NOTÆ.

P Rasat. Vt mimicam.) Sic bene liber Anglicanus, debebatque, velut ab exsilio revocatum, recipere in contextum Iulius. habetur sanè in nostro tert. nam quart. inimicam. Palat. destituebatur hæc Epistolâ.

Ibid. Lustratus.) Conieci aliquando lustratos: neque adhuc displicere potuit, ut sit gnome.

Epigr. 3. Fuerant; nam sex, &c.) Ita eximie Palat. alij enim ineptè: fuerant vel sex.

Ibid. Et cum rupta.) Vix est ut non refingam: Quin cum rupta. certè quart. præfert Qui cum rupta.

Ibid. Altaque cum Licini marmora.) Palat. noster custodit Licinia: quart. Licina: quod ultimum si admittimus, illud cum erit præpositio, non adverbium.

Ibid. Prælegat.) Sic planè legendum fide Palat. Anglic. & quart. vulgò perlegat, quod longè aliud est, neque heic locum habet.

Epigr. 4. Nam non hæc hominum.) Ferè prætulerim Brit. cod. scripturam: Non sunt hæc homin. aut quart. Nec sunt hæc hom.

Epigr. 6. Furiosa.) Valde se mihi probat Lipsij furiosa, sed quia in nullo id invenimus. haud ausus etiam sui donare

*varium iure. quartus noster habet, furiora tum cum
gmata narras Circulus; quæ lectio fortassis ingeniosio-
excitabit ad aliud quid eruendum, quàm quod hactenus
est præferre lectio vulgata.*

*Ibid. Et bibet ipse merum.) Quid sibi vult Palat.
i præfert, invidiusque merum, vel certe, invidiusque?
tum est scilicet vividiusque. Anglic. habet, & bibit
que.*

*Ibid. In Priami calathis.) Sic disertè Palat. &
Anglic. & quartus noster, non cyathis. & certe si fertur
vocis infra lib.9. Epigr.59. Expendit veteres cala-
thos, & hec feratur oportet: cum item restet in lemmato
05. lib.14. nec diuertat ms. Bong. supra lib.1. Epigr.71.
Ne genus poculi calathum ait Glossarium T. Danielis;
in quo præterea: Calathi, scyphi, cyathi.*

*Epigr.8. Pia turba rogat, te voce saluter.) Manas
ista scriptura ab origine cod. Palat. cui aqua aliquid ad-
fundit ms. quart. qui ad oram pictum habet, aliàs legi
turba non thura. nam antea erat: pia thura rogent, te
voce saluter: quod miror quomodo hactenus locum suum
rueri potuerit. nostra lectio complectitur tres ordines Urbis;
Plebem, Senatum, Equitem: nisi velimus piam turbam
notare Sacerdotes; quod non ita absurdum.*

*Epigr.11. Nec te sic Cæsar.) Non ineptè Marci-
lius, nei te. sed malim ego planè, nisi te.*

*Epigr.12. Non aliter fiunt.) Ita ms. & edd. vet.
at recentes, fuerint, non malè. sed quis eis dedit id iurii, ut
aliquid affingant Poetæ, quod noluit ipse? quid, quod
aliud est esse, aliud fieri.*

*Epigr.15. Numeratur gloria.) Ita quidem quart. &
Anglic. Iunij editio, eaque priores: narratur gloria. at
Palat. noster monstrum habet vocis: numeratur rosiga
belli: ut fortè aliud quid subsit.*

*Ibid. Et ditant Latias.) Sic quoque Palat. noster. at
tert. Et litant Latias. quart. Et litant latices: ad oram
tamen, al. Latiae; emendatumque præterea, Atque litant.
Merula nobis obtulerat, & libant Latiae tertia. quod ego
cur admittam? ditabantur enim tribules isti pauperes aus
viscerationibus aut nescio quibus sportulus iam tertium. cui
rei confirmandæ facit in Domitiano Suetonius cap.6.
De Cæcis Daciisque post varia prælia duplicem trium-
phum*

triumphum egit. de Sarmatis lauream modo Capitolino Iovi renlit.

Epigr. 18. Si tua Cirini promas Epigr. vulgo, Vel mecum) Sic Palat. noster. quo quid planius, quid evelatius? at alij hactenus nullo idoneo sensu, Sic tua Ciini promas Epigrammata vulgo, Vt mecum. accedit aliquatenus lectionis nostra quartus, in quo etiam comparat illud Vel.

Ibid. Pindaricos nosset.) Sic malui cum Palat. Anglic. & quartus, non posset, quoniam sequenti disticho iteraretur posset.

Ibid. Donabit amicis.) Calderini editio nostrique ms. tert. ac quart. donavit: cui & suus sensus, sed non ita viridus ut in nostro, quod erus e Palat. repræsentatque editio Colinei.

Epigr. 21. Stent astra.) Itabenè Anglic. ms. nec dubitavi inferre contextui; quamvis starent à vulggo. Palatinus aliique, haberentque sint astr; quoniam alterum illud se statim approbare posset omnibus, velut Sol Eoà modò lotus aquâ, ipsò exortu.

Epigr. 28. Galesus aquis.) Et hinc & seqq. duob. pentametris, addidi de meo interrogandi notam. postcente id tum sententiâ Auctoris, tum editiois excludit.

Ibid. Lavit aqua.) Palat. ille servat vel lavitooe, vel lanitooe. si quis ex eo aurum excoxerit, id per me sibi habeto.

Ibid. Quem prius.) Ita Anglic. & Palat. editi prius: non malè. sed quid vetat succedere ei aliquid nihilo peius, subnixum utique auctoritate ms. absque eo tamen esset, mallem prius illud.

Ibid. Phryxe pecus.) Pessimè antea decus. nam cui non notum pecus Phryxi? quod disertim servabatur Palat. & Anglic.

Ibid. Cum Pallatina nostra.) Et istud revocari, monstrantibus Palat. atque Anglic. antea habebamus insipide admodum, culta Palatina vestra; aut Trita Palatina vestra: plane producti etiam in Palatina syllabam principem, liquebit ex Epigr. 39. hoc eodem libro, item lib 9. Epigr. 24. & 42. & 79. & 86. &c.

Epigr. 30. Spectatur.) Vulgo spectantur. sed alterum defendit & Palat. & noster quartus; agiturque aliqui de unico spectaculo.

Ibid.

Ibid. Inlassos.) Sic postulabat sententia, nec secus
Anglic. & Palat. editi tamen laxos; quod vel daruarius
Commentatio Calderim. lassus enim ignis, qui uen uiget,
sed iam miruitur.

(*Epigr. 33.* Permissâque diu) Est & hoc à Palat. ha-
stenus cusi, Permissâque sibi.

Epigr. 33. Vnda croci?) Adieci interrogatiuam,
quod supra quoque endemus modo *Epigr. 28.* ibidem an-
ter reposui notam similem volentibus editionibus tam
emortuus, hoc est, quibus maxima habenda fides.

Ibid. Quam reor.) Ita Palat. nec aliter patitur con-
structio verborum, vulgati tamen (exceptâ ed. Aldinâ)
quod reor.

Ibid. Fortior & tortos.) Sic Palat. & quart. antea
habebamus, Fortior intortos.

Ibid. Posses.) Vulgata Iunio & seqq. possis. sed al-
terum requirit versus custodiuntque & ms. & olim cusi,
itaque Epigrammate isto saepius admissi,?

Epigr. 37. Num tribuisse.) Urgebat hoc mens Aucto-
ris: neque aliter editio (Calderini, aut Palat. aut quart. edd.
seqq. non tribuisse.

Epigr. 38. Perseuerat.) Ita quart. & Palat. alij per-
seueret.

Ibid. Vita dum manebit.) Quart. vita redormabit.

Epigr. 40. Sidesecerit hæc) Silva scilicet: nec aliter
Palat. vulg. hoc. aliter catuli eleui, aliter sues

Epigr. 43. Chrestilla.) Ita Palat. noster quart. Cre-
stilla. nec aliter nomen istud aut Chrestî scribi, scitur ex
alijs auctoribus. vulgus est Christilla.

Epigr. 44. Flentes superbum.) Ita incorruptissimus ille
Palatinus. vulgares edd. sine gratiâ ullâ superbus. at alte-
rum illud immixtum Euanthorum pratuisset nescio quid
fisiuosi sic hoc libro *Epigr. 28.* B. bylonica picta superbè.

Epigr. 46. Infantia formæ.) Cui non placeat istud co-
dicis Palat. & quarti nostri plus est quàm infans. vulgus
erat præstantia formæ: quod veluti spurium vel arguit
Brit. liber scriptus, in quo infantia formæ.

Ibid. (Noc. atque n. tore.) Sic etiam noster Palatinus:
sed emendavit aliquis Dorisquæ, quod tamen vix perplacet.
lepidè enim fingatur illi sebere, illi in Aethonem sava iam
de Cipulum admittere Cestum, nuda nudum.

Ibid. Totum mallet habere Phryga.) *Nihil hac le-
ctione verius, nihil argutius; totum enim Phryga vocat
nondum castratum: quomodo item fuisse in vetustioribus.
edd. hauriamus ex Commentario Calderini; quamvis edi-
tio eius alterum praeferat, nempe secum vellet: qua le-
ctio putida est prae scripturâ nostrâ priore, quam servat
& Anglic. & Palat. nec nimis abest quart. in quo, totum
vellet.*

Ibid. Sed durns domino basia sola dares.) *Sic pror-
sus concepit Palat. vix, inquit, basia à te impetraret Iupi-
ter, nedum amplexum, nedum illud quid praterèa. haec-
enus libros obsedit sine ullâ Venere, Securus domino basia
sola dares. tentaverunt quidam, Securus domino basia
sola dare. sed nec isti sanè aliquis lepos.*

Epigr. 48. Non hoc) Palat. An hoc. forte, Haud hoc.

*Ibid. Qua possis.) Ita Palat. & quart vulgò est, Quo.
edd. quae, Quod.*

*Epigr. 50. Cum plebe Deorum) Non satis mirari pos-
sum aut eos qui heic intruserunt primum, cum plebe Deo-
rum; aut eos qui tantâ curâ stultam scripturam propaga-
runt. prius sanè illud exstat in prioribus aliquot edd.
servantque membranacei libri ad unum. plebs Deorum
qua sit, non puto alicui ignotum qui legerit librum primum
Metamorphoseos Ovidiana.*

*Ibid. Grandia pollicitus) Ita omnino Palat. & quart.
& editio Calderini prisca: nam quam renovavit modò
Parisienses, alia omniù est quàm prisca. quod semel di-
ctum volui, ne fidei sugillat meam rudiores, si non in-
veniant in recentis illi impressione qua cito laudoque tan-
quam Calderiniana. vulg. Grandia pollicitis.*

*Epigr. 51. Et niveum felix pusula.) Ita Palat. nisi
quòd literâ amplius, pusula. editt, Et nimum felix pu-
sula quart. Et niveum felix sportula.*

*Ibid. Tua certa manus.) Sic membrana nostra quas
vocare soleo quartas; placuitque statim: tunc etiam magu-
ne idem offendi in Commentario Calderini. vulgatur
prius, tua Ceste manus.*

*Ibid. Instanti litera Rufi.) Sic omnino Palat. non In-
stantis, nomine enim fuisse Instantium, non Instantem,
liquet ex eis quae supra dixi; etiam ex Epigr. huius li-
bri 75. ouperem tantum alios in uberrimis suis Animad-
versio-*

versionibus ostendisse, sicut quatuor tantum litera sunt in voce Ruffi, sic esse solummodo septem in voce Instantis. nam si dicant sumendum esse casum alterum Instans; quarum iterum, quot literas habeat eiusdem casus dictio Ruffi. verum quid ego ista heic, qui ne Notas quidem concinno?

Epigr. 52. Nec Thalamus) Ita Palat. & quart. quomodo etiam monuerat legendum Lipsius, & ante ipsum alij, quos carpit Calderinus, cui probabatur vulgatum, Thalamis.

Ibid. Expungitque cutem) Ita ms. nostri quatuor: ac praeterea Anglic. una cum editione Calderini. sequentes introduxerunt, Expungitque; quod cur non expungerem?

Epigr. 55. Ad Poena mapalia.) Stultè vulgatum fuit in hunc diem plena mapalia, imò Poena, hoc est, Punica, ut exhibet Palat. nisi quod is sine diphthongo pena.

Ibid. Sparfit.) Ita rectè Palat. loquitur enim de re iam facta. male ante eum spargit.

Ibid. Cum stetit unda iubæ,) Nescio quid realim, an istud, an quod est in Palat. & Anglic. umbra iubæ. videor tamen malle illud quod representavi: sic tamen ut paulo post liceat mutatâ sententiâ amplecti alterum.

Epigr. 56. Miraris abesse) Palat. & quart. deesse. nec admodum reiecerim.

Ibid. Abstabat.) Ita Palat. ut cum dicto Alexis applicuerit se Virgiliana sponda. vulgo Adstabat. quod non nimium improbarim tamen.

Ibid. Marcus ero) Sic Colinae editio. quod planius mihi visum, quàm quod erat in alijs Marfus, etsi is adstipulentur fere ms. omnes.

Epigr. 57. Laxi Oris.) Ita Brit. ita Palat. & quart. ita olim euss. recentiores isti homines invexerunt, fracti oris; non bene laxatur enim os ablati dentibus.

Epigr. 58. Sagarim.) Ita etiam Palat. & quart. & alij. Lipsius timide coniecit Sagarum, quod dignata textu Argentina editio impera, eiusque tradux Parisiensis, haud idem ausus ego: cum aequè ignorem quid sibi velit Sagarum quàm quid Sagaris.

Epigr. 59. Patet.) Cod. tert. sedet, quod fere placet.

Ibid. Servare memento.) Ita planè legendum cum Palat. & Brit. editi virare. ineptissime.

Epigr. 60. Sesequipi l. m.) Est hoc à Palat. nam vulgg. Sesequipede.

Epigr. 65. Et candida cultus.) Non potui non cum Iunio probare hanc scripturam; utique cum eam firmaret Palat. noster. proletarius habet, vultu. inficetè.

Epigr. 67. Raucæ vadimonia quartæ.) *Ms.* aliquot chartæ. at edit. Cald. ceræ. Palat. ille optimus, paræ vadimonia quartæ; cuius ultimam dictionem retinui, deliberans adhuc de priore. ut ut est, aliquid latet moris antiqui; quod occasionem dedit indoctis loco corrigendo, horane quarta parçè distributa? ut sonuit, differebantur indicia? cogitemus. noster quartus prius aliud quid habuit loco duarum vocum raucæ ac chartæ: sed ita crasum, ut nihil appareat, nisi hoc, videri fuisse voce ultimâ illud quartæ.

Ibid. Nondum mihi frigida.) Sic Palat. vulgg. sed nondum frigida.

Ibid. Aut cur non serò) *Iosias Mercerus* ex vestigijs libri *ms.* qui habebat, ut i m te sero, divinè emendabat, Ut ientes sero. ei namque correctioni favet noster Palat. in quo, ut ante sero. scribebant autem veteres iurare.

Epigr. 71. Nonus acu levius vix cochleare.) Pependit ista lectio velut venalis ad oram editionis Iuniana, laudabaturque ipsam ipse, sed nemo inventus qui redimeret miseram. ego id facio, electoque vulgari; Nonus aculeolos in cochleare; eam reduco in possessionem suam, unde atatem multam exsulaverat. certe aculeolus secundam cecidit; visiturque illa altera nullâ literâ diminuta in Palat. optima. conferatur *Epigr. 33* huius libri.

Epigr. 72. Arcinum.) Ita *Anglic.* nec aliter Palat. aut quart. nisi quod uterque Archinum. vulgg. Arcinum.

Ibid. Docti patria Narbo Votieni) Longè aliud reperi in Palatino & quarto itemque editione principe: Docti Narbo paterna Votieni: Argue hoc in sedem suam reposuèrim.

Epigr. 73. Non me Peligni.) Ita Palat. ut sit locus ipse. vulgò, Pelignus.

Epigr. 75.

Epigr. 75. A Teſſa, Flaminiaque.) Hac via Teſſa, antea non uia, ſed quidvis potius, eruta eſt nobis ex Palat. de qua late diximus in Suſpicionibus, eamque aliquot item redidimus ſcriptoribus.

Ibid. Lucernam.) Ita quoque Palat. & quart vulg. laceram, prout ridiculè.

Epigr. 78. Ne laceretur.) Sic Anglic. ſic Palat. ſic quart. vulgati, nec laceratur; quod nimis inſuſum. nam quid mirum non lacerari a uem que abſens eſt?

Epigr. 81. Perofculatùr.) Deoſculatur alij: ſed noſſion eſt a Palat. qui item verſu ſequenti habebat hos vocat ſorores, non uti edd. & vocat.

Epigr. 82. Quod domino.) Sic mſ. & olim cuſi. recentiores, qui domino.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. IX.

NOTÆ.

E*pigr. *. Nonte celabis.) Ita quidem editi omnes. a quibus valde diuerſit Palat. is namque; Nocte licet nobis ſublîmi; quod facile quis reformaverit in, Note, licet nolîs, ſenſu & perſpicuo & apto: Anglic. ſervat Late lucebis ſublîmi.*

Epigr. 1. Diva dulce Iuliæ numen.) Ita Anglic. & Palat. niſi quod uterque nomen. vulgati, dives dulce Iulium numen.

Epigr. 2. Mentula ſola) Ita Palat. malè antea, mentula læſa; quomodo tamen nec mſ. Brit. qui mentula digna.

Ibid. Corſi pulla venena cadi.) Quid hac leſſione argutim? at antea obſederat libros, torti pulla: & noſcior que commiſcebat de torto cado Calderinus noſtrum illud defendit Palat. & Corſica quidem inella vituperat noſter iuſta Epigr. 26. ut & thyma lib. 11. Epigr. 43. quid igitur mirum ſi & vinum ibidem nullius pretij?

Ibid. Nudum.) *Et ita quoque Palat. & Anglic. ante cusi, Nondum. quod quid velis, alij norint; ego nescio.*

Ibid. Hæc erat.) *Sic cum vet. edd. Palat. recentiores, erit, ineptè.*

Epigr. 3. Addita quid Latio Flavia templa polo?) *Ita quidem ms. sed enim cum restet in veterrimâ editione, Foro: hæreo an non heic immittere debeam, nec non infra Epigr. 34. Augusti Flavia templa poli. quamvis eo loco ne umbrâ quidem sustentet ullius codicis aut scripti aut editi.*

Epigr. 6. Populus habebunt.) *Gratias videlicet. sicque palam Palat. nam hætenus impressi, Populos habebunt; quod non capio.*

Epigr. 8. Iam curæ.) *Ita Palat. Anglic. & quart. bene. prius editi, Iam cunæ: non absurde illi, sed nihil tamen ad nostram lectionem.*

Epigr. 11. Rebellis.) *Est à Palat. nam vulgg. repugnans.*

Epigr. 14. Et mullos.) *Ita omninò vet. edd. & quæque libri calamo exarati. nec erat cur alij Iunianam secuti obtruderent nobis mulos. asinos enim maluissim, sed pisces.*

Epigr. 16. Tota domino notiss. aula.) *Sic Palat. & vet. nam sec. tanto domino. quart. tanta domina notiss. aula. editi retrò, toto domino notiss. aula, vel tantæ domino notiss. aula.*

Ibid. Signat.) *Ita Palat. & quondam edd. recentes enim signet.*

Epigr. 17. Domino sua vota capillos,) *Nihil hac lectione Palatini cod. sincerius. antea erat, dominorum voce capillos. magnum erat scilicet laudari voce tantum.*

Ibid. Quò facies felix iudice nita fuit.) *Restitui domino illud nita, electum à Iunio qui substituerat tota, per nos auctoritate editionis vetustiss. item Palat. mei & quartii & aliorum: etiamsi quemvis aliàs detertere posset idem Iunius, asseverans toto calo aberrare qui alterum heic locum habere putant. imò, dum id facio, rem ac tangere videor? adeò verum est quod dicitur, quot homines tot esse sententias. arbitror autem velle Auctorem nostrum, adeò confisam speculo faciem Earini illam aliqui se-*

qui felicem; ut si ab eo solum laudaretur; nullius toto orbe reformidaret iudicium censuramve. Et verò qui quave iudicto speculi pulcer pulcrave est; ille verè pulcer est, illa vere pulcra. spectant huc ista apud Petronium: Quod ad me attinet, non timeo ne quis inveniat cui minus placeam, nec speculum mihi nec fama mentitur.

Epigr. 18. Curva laboratas.) Sic Palat. sic Anglie. & quartus. quod cur non anteponerem vulgati? in quibus suo Cura, quod nauci est, sive Curta, quod non ineptum quidem, sed heic minus conveniens quàm illud Curva; imò forte ne conveniens quidem. si enim curta, quomodo usui esse potuit? quartus noster praterea habet non tollit sed ducit; quod fortassis etiam probandum erat.

Epigr. 20. Felix quæ tantis &c.) Nescio quid eligam. Palat. servat: O felix! quantis sonuit vagitibus, & quas Vidit &c. & sic editio omnium prima, ita ut excludenda ea lectio non videatur.

Ibid. Curetes texere.) Ita Palat. nec non olim cusi. recenter impressi, Cretenses texere. ô illex libido omnia inquinandi quæ non intelligimus!

Epigr. 22. Nec Ganymede velis.) Sic Palat. & quart. videaturque hercle formosior, si non solum placeat præ Ganymede Martiali, sed alijs quoque. vulg. velim. quod reducet cui nostrum minus sapiet.

Epigr. 25. Quod rogo, quod scelus est.) Prius legebatur: Quid rogo? quod scelus. id est expunxi fide Palat. & quart.

Epigr. 26. Pallia donabit.) Sic quoque Palat. & quart. & retrò cusi. nam novella edd. aversâ sententiâ, donavit.

Epigr. 27. Crebræ cana labra volfellæ.) Sic feci secutus vestigia vsq. quart. in quo crebre. sanè crebræ placuit præ illo, quod omnes libros obsedit, sævæ: quod heic supervacuum videtur. at crebros trientes dixit iterum noster lib. 1. Epigr. 106. crebros deunces lib. 6. Epigr. 78.

Ibid. Et cum theatris.) Sic Palat. noster & Anglie. antea alijs, theatro, minus perscîtè.

Ibid. Inter ista draucus &c.) Palat. pro istis tantum habet inter sit raccus. quart. instas i draucis. ut inclinem in Iunij lectionem, inter ista si draucus, tanquam Martialis geminam.

Epigr. 28. In picinille Deus) Suspexit, vulgata editio. sed alterum sustentatur auctoritate Palat.

Epigr. 31. Velius) Ita quart. & tert. & Palat. non Vibius, uti restat in ead.

Ibid. Properavit læus.) Transposui iussu Palat. & quart. edd. læus properavit. aquè venè, nisi quod omne potius est id quod Auctoris geminum.

Epigr. 32. M. Buidigali) *Mf.* omnes & olim cusi, Buidigalæ & revocanda est e. s. scriptura.

Epigr. 33. Maronis illic.) Sic Palat. & quart. impressi fere, Morionis, crâ edit. Colmai, Mathonis, quod sane malim quam quod hæcenus vulgo circumfertur.

Epigr. 35. Caris mandata.) *Mf.* quatuor (inter quos & ille noster Palat.) caris mandata: quod placuit Gulielmo. & est ei scriptura sui senectia acuta, sed minus perfecta. quaeritur enim cui mandata illa mittebantur, vel tale mūd. mihi videtur agere Poëtā de re simili de qua Suetonius: De Caris Dacisq; post varia prælia duplicem triumphum egit: ut miris Dacus Cattuq; literis internuntiis fingantur cōsulere de rebus spectantibus ad bellū contra Romanos. an leci nuervallā tale quid admiserit, dijudicabunt illi quibus otium inquirere in saltus pulchrum, nam ego propero.

Epigr. 37. Et iaceas centuro.) Ita Anglic. & Palat. prius editi lateas. non planè male: sed alteram oculi metu aliquantò nitidius.

Ibid. Et sit lusea licet.) Arriperem quod in quart. cæca, nisi & alteri scriptura sua venustas. quid tamen miri, si videat quæ lusea est?

Epigr. 38. Cime vel ungue.) Est à Palat. & Mod. nam hæcenus impressi, chime.

Epigr. 40. Hoc in littore.) Sic *mf.* & edd. vet. at nupera, Hoc à littore.

Epigr. 42. Semurinis.) Expressi quæderat in Palat. vulgo est, sic Murinis. cōsulatur Turnebus lib. 21. cap. 24.

Ibid. Te rogante.) Quid aliquid esse poterat eo quod hæcenus hæsit in libris nostris. me rogante. alterum illud representant Palat. & quart.

Epigr. 43. Non est fama recens.) Sunt qui sollicitant istud, suppositumque cupiunt. forma. non necesse. nam amat noster coniungere tamam cum gloriā, ut lib. 1. *Epigr. 21.* & alibi.

Epigr. 44.

Epigr. 44. Alciden modò Vindicis rogabam.) Sunt qui emendant, Alcides modò; sunt qui, Alciden modò Vindicem rog. quorum coniecturis quæ subscribam? apparet enim manifestè Poëtam nostrum tribuere Alcidi istæ & mutum & risum, seu verè, seu fitione poeticâ: quemadmodum etiam de eodem Papinius: parvumque videri Sentiri-que ingens. & quid novum fuerit si voluerint statui sui insinuare se nemina quorum gerebant personam? ceterum Alciden hunc fuisse non Vindicem sed Vindicis, Musâ Sratij apertis buccis diu est quod tibi publicavit; vultque item sine Epigrammatis præcedentis noster Martialis.

Epigr. 45. Et Getici tuleris.) Non video satis quomodo cohæreant. est in Palat. uletas, ut etiam in quarto: unde quis facile fecerit toletas, nisi modò signet dummodo. sed nihil adhuc rursus. Cal. editis habet, tulerit, quod dico, ne quis in me invehatur tanquam sollicitantem scripturam certi statui, non contraxe.

Ibid. Durior ipse.) Vulg. ille. sed alienum est in Palat. & quàm heic magis faciat, satis sentiant quibus curis acuta; haud ita tamen ut accedat ad formam Satyricarum.

Epigr. 46. Reficit naut toque.) Ita Palat. alij; mutat reficitque. postea etiam scripsi tantum ex Palat. & quart. pro quo edd. tamen.

Epigr. 47. Sed, quod & hircosis serum est, & turpe pilosis.) Ita scripsi cum Palat. cum quart. cum Anglic. sola est à me interpunctio. cusi partem: Sed quid & hircosis serum & turpe pilosis In molli r. cl. lib. habes: partem: seivumque & turpe. quorum prior lectio versui officit.

Ibid. Percidi Pannice dogma facit?) Quid facerem? ita erat in Palat. nihilo deterius vulgata, qua habebat, dogma quod est?

Epigr. 48. Aprum callida.) Ita & libri, nisi quod Palat. calida. placeret admodum Donsa pallida, si miteretur adminiculo alicuius membranula. sed coniecturas quæ digner contextu, sine notâ nationis Critica?

Ibid. Quid sperem.) Ita Palat. duo & Anglic. & quart. vulgo, qui sperem.

Epigr. 50. Langona) Sic membrana quadrigemina, vulg. tamen, Lagona. quod eieci sanè sulmixus tot codicum fiduciâ, quamvis constaret mihi Criticos prodidisse

didisse Plinium stare à vulgatis, arbitratus dici posse, Plinium emendandum ad exemplar istud nostrum.

Epigr. 54. Crescente levistraheretur arundine.) *Istæ omnes capiunt, ut puto, de piscibus. sed enim quomodo creverit arundo piscatoria non memini legere, imò nec meminissquam in Epigrammatibus istius mentionem factam piscium arundine captorum qui mitterentur amici, nedum festo cognatorum. quare eicctâ vulgatiore scripturâ, crescente vadistraheretur, &c. supposui alteram, auctori- bus Palat. & quart. crescere autem arundinem aucu- pum docuit me vel ipse noster lib. 14. Epigr. 216. nosque de eo plura in Suspicionibus.*

Epigr. 56. Vultu lubricus.) Sic Palat. ante cusi, vultu lubricus.

Epigr. 59. Crystallina vitro.) *Emendârim Minervâ spero Ergana approbante nitro. sic sanè habet Palat. nec repugnat huic lectioni Plinius lib. 37. cap. 2. imò pro eâ pugnat Tacitus lib. 5. Historiarum: Conlectæ arenæ admixto nitro in vitrum excoquantur.*

Ibid. Et a niveâ.) Sic Palat. nec aliter fuisse in vet. fidem fecerint Calderini Commentaria, etiamsi & ibi contextus, & in niveâ, quemadmodum passim vulgarur. quart. noster exhibet & à niveâ grandius ore.

Ibid. Mensâ quæsit in omni.) *Ita quidem in recentioribus edd. at superioris ævi codd. mensas quæsit in omnes: cui & suus sensus. & nesciam an non debeam amplecti. facerem statim, nisi esset in Palat. mensâ quæsit in omnes.*

Epigr. 61. Terruit & tacitam.) *Transposui versus istos, non quod ita liberet, sed ductus auctoritate Palat. nec quicquam certius, quam ita collocatos fuisse a Poetâ. antea legebatur sensu intricato:*

Sæpe sub hac madidi luserunt arbore Fauni:

Sæpe sub hac latuit rustica fronde Dryas.

Dumque fugit solos nocturnum Pana per agros,

Terruit & tacitam fistula sera domum.

Ibid. Hesternique rubens deiecta est.) *Ita Palat. non affirmo quidem, quòd verè; sed tamen unde alius longe elicitur sensus quam è vulgato delecta est: quod non magis intelligo quam illud Palatini nostri, imò minus. si liceret connectorem agere, dicerem legi posse; delecta est &c.*

est &c. sensu satii plano. disprehenſa, inquit, terra rubens coronis &c. & ita profeſſi legi poteſt commodiſſimè; forte & debet.

Epigr. 64. Ante colebatur) Ita Palat. cuius ſecuti liquidam fidem Epigramma iſtud præterea nonimus prior. vulgg. legebatur: Ante colebatis v. e. ſ. largo Maiorem Alciden, nunc &c. proſus male.

Epigr. 65. Iſti vultus.) Sic Palat. ſic quot. & olim cuſi. nuperi cultus; quod non improbaſſem, niſi approbanda fuiſſet antiquitas.

Epigr. 66. Quò tibi.) Ita Palat. & Anglic. vulgati, Quid tibi, minus eleganter.

Epigr. 67. Vincere nulla.) Ita Palat. aliſi enim, vincere nemo.

Ibid. Accipe & hoc munus.) Quart. & Palat. Accipere hoc munus. ego neutrius ſententiam ſatii aſſequor.

Epigr. 70. In Macilianum.) Ita Palat. noſter. vulgo erat In Cæcilianum.

Epigr. 71. Quà coière.) Inaptè antea legebamus, quà poſuere. alterum viſitur in Palat. & adoram editionis Colinaei.

Ibid. Agna famem.) Sic quoque Palat. nec aliter legi debebat. quid enim puerilius illo vulgato, agnaferam. re-poſui etiam paulo poſt, proditor Helles, ſlagitante Palat. nec quicquam pote accuratius. ante cuſi, portitor; quod putet præ altero voluit nauſea.

Epigr. 72. Frontem vittate.) Sic quoque Palat. nec ille ſolum, ſed & Anglic. Iunii. vulgò erat frontem redimite. cur? niſi quod minus aſſequerentur vim diſtinctionis alterius; cui proprius accedit ſcriptura libri quart. in quo. fronte vitante.

Epigr. 73. Decepi regna patroni.) Eſt iſta leſſio à Palat. impreſſi; deſuncti rura patroni; quod ſanè infra indignationem rei.

Epigr. 75. Quod Phrygia Synpas, Afra quod, &c.) Sic Palat. & partim cod. Anglic. nec non olim editi. iuniores enim qui ſunt, habent; Quod Phrygia ſive Afra quod, &c. λέγει λήρον.

Ibid. Subice.) Ita quoque Palat. non ſubiice: præpa-titur verſus.

Epigr. 76.

Epigr. 76. *Purpura cultros Sparserat.*) *Obscuritas loci erepra lectione hâc Palat. dicit enim semel tantum lanuginem detonsam. antea erat, cuius.*

Epigr. 79. *Turbamque priorem*) *Absurdè hæcenus; turbamque minorem; contraque Palat. & Anglic. in quo altera item restabat lectio. turba prior, sunt liberti; qui serui utique priores, & præ seruis odiosissimi, tanquam qui procuratores provinciarum, exactores tributorum vectigalium &c. uti patet ex historicis, exque Inscriptionibus antiquis, quas in unum compert sub titulo Officiorum domus Augustæ, qui videatur pag. DLXXV. & seqq.*

Epigr. 82. *Mumina*) *Sic Palat. & quart. non Cinna, ut edd.*

Ibid. *Dixerat ille tibi*) *Sic Palat. nec aliter Brit. nisi quod is, illa tibi, æque bonum. at perperam vulgatum antea, dixerat ille mihi.*

Ibid. *Enique unum decies*) *Rotundam sententiam redoxit Palat. intricate vulg. Bis quartum decies.*

Epigr. 84. *Vindelcis rapium narr. bat*) *Taciturnum subest ulcus. quod prodit Palat. ac quart. qui pro rapium, servavit iræsus.*

Epigr. 85. *Noster si quando*) *Sic volebat noster Lipsius. neque aliter restat in Palat. vulg. nostri.*

Ibid. *Non se convivas abstinet ille suos*) *Liquide: & sic Palat. ac Brit. vulgabat antehac,*

Non se, convivis abstinet ille suis,
cuius argutiam non cupio. at alterius obvia est.

Epigr. 87. *Iossi Nasti m: servulus*) *Ita Palat. recipique in contextum, quoniam nullus præterea adspiciatur manuscriptorum, quod vulgata lectio durior videtur, nempe, nulli: Zenas servulus, &c.*

Epigr. 90. *Reclinis*) *Ita Palat. melius quàm vulg. reclivis.*

Ibid. *Pertundas*) *Lepide admodum! & sic sine ulla liturâ Palat. & quart. habebat in vulg. pertundas, quod vix fieri potest per veram naturam nix enim liquefit superventui vini pertunditur autem, dum ex alto in spem decidit quasi filatim liquor ille Bacceticus: hinc & noster item lib. 12. Epigr. 17.*

Nec nisi per niveam Cæcuba potat æquum:
ita enim ibidem scripsi, & imminato vulgari lectione, post n-
veant,

veam, utgenibus ceu stimulo membrans nostris.

Epigr. 92. Quæ mala sine) Ita Palat. & quart. edd. sunt.

Ibid. Vilis tegeticula) Al certos illud lesticula, quod omnes invasis edd nostrum istud stabilior res ms. meministue noster plus ferret tegeas: ut lib. 11. Epigr. 32. & Epigr. 57. item lib. 6. Epigr. 39. sed nec abluat noster quart in quo visitur gesticula.

Epigr. 95. Sed puta) Ita per scripti, au' a Ter nimis, nisi satis præsaret Palat. codex. nimirum usitatum Poëta corripere ultimam huius vocis, ut pluribus confirmari in Sussp. libris. vulg. g. puto.

Epigr. 98. Pluvia profuit) Ita ms. nostri quatuor & Anglic. edd. tamen, profuit.

Epigr. 99.) Auctoritate Palat. nostri & ex sententiâ Poëta Epigramma istud agglutinandum est sequenti. fecissem ego sed rationem habes Indicis.

Ibid. Pacis alumna) Ita Palat. & vulg. amica. ita ubique pessima prætulerunt melioribus.

Ibid. Si nunc tenatteret error) Ita Palat. & quid esse queat elegantius? cusi tamen, si te nunc mitte. c. tento, quo quid magis esse poterat ineption? nemo tamen heic nasum habuit; quamvis obiter inlucasset Iovius restare alterum illud in ed. Lutetianâ.

Epigr. 100. Ad viduas) Ita Palat. pr & ea sanè potissimum observabantur. vulg. g. venulas. non malè, si omnes vetula vidua, si omnes orba.

Ibid. Vilisque patrisque) Palat. & quart. vilisque vetusque. alterum tamen magis arridet.

Epigr. 101. Raraque poma) Est à Palat. alij aurea poma, sed non sunt Martialis membrum illud versus pentametri syllabâ brevi. & alioqui quid rarius quam poma aurea?

Ibid. Discindit Amazona) Ineptè nimis posteriores edd. discindit. quod nunc putem à sphalmate quiderat in editione Calderini distinxit quod posui, restat in ms. & quid notius quam Cona prioretam Amazona?

Ibid. Cervinus) Ita m. r. cum ms. tert. quàm ut publicatur cervinus: delectari enim Poëta genere isto sequore circa animalia, ut alibi prodidi. sicque max dicit boves Hesperias.

Ibid.

vidi, præter edit. *Argentinenſem* nuperam, cuiusque tradu-
cem *Pariſinam*, quæ nobis iterum obtrudit, iuvat æſtimare
quod certe nunquam probabit *Turnebo*, qui videatur libro 30.
capite 30. *Adverſariorum*. & quæ perulantia eorum qui
verſantur circa præſentem typographicum?

Epigr. 5. Erret per urbem pontis exſul & clivi)
Ita fidenter ſcripſi, ſed ad exemplar *Palat.* miſi quod in
eo; Eſſet per urbem pontis e.e.c. antea vulgabatur:

Pontes per urbis erret exſul & clivos;
Quæ lectio nanci non eſt. alterâ nihil queas excogitari inge-
nioſius: nihil. ſed taceo, ne me ſactare videar non *Mar-
tialem*.

Ibid. At cum) Sic etiam *Palat.* & quart. vulg.
Et. minus nervosè.

Epigr. 6. Latâ culea fenestra nuru) Non malum hoc:
ſed ecce controverſiam ei facit *Palat.* in quo, Lociâ culta
fenestra manu. an alaud quid latet maioris rei?

Epigr. 7. Fruaris) Ita omnino legendum; non ut editio
Iunij & ſeq. frueris; quibus ſerîo ſe opponunt & miſ. om-
nes & cuſi vetuſtius.

Epigr. 10. Qui me respiciet, dominum regemque
vocabo?) Ita quart. noſter cum *Palat.* vulgati Qui
me reſpicat.

Ibid. Sellamve ſequar) Ita *Palat.* cum quarto &
Anglic. non ſellamque, quod reſtat in vulg.

Ibid. Nec ferre recuſas) Dicitur iſtud diviti. & ſi
erat in *Palat.* antea perperam legebatur recuſo.

Ibid. Et prior) Ita quoque *Palat.* adſtipulante
quarto. vulg. ſed.

Ibid. Dimiſit) Dextræ ſatis explicant *Commenta-
tores* vulgatum illud Diviſit. ſed revocandum fuit nihi-
lominus Dimiſit. quia exſtaret in *Palat.* in quart. in *An-
glic.* editiſque à *Calderino*. interpretor autem, iuſſit eſſe
ſeriatas, inutiles reddidit: tanquam ſi dimitterentur
tali factis, non ſecus quàm ſymbolo quodam dimittebatur
aut Concio, aut Senatus. ſic & noſter. lib. 1. *Epigr. 78.*

Dimiſitque animam nobiliore rogo.

Lib. 2. *Epigr. 16.* — dimite Machaonas omnes.

Epigr. 11. Et lotam ut multum.) Quæri pote-
rat, an loquatur de togâ quæ ter quaterque ſubijt cupam
E ſullenus,

Ibid. Stympthalidas astris) *Quid apertius? omnes tamen edd. undis. quod falsissimum est, ex mente quidem Poeta. deprehensa enim in aëre Harpya non in lacu, sicuti latius ostendi in Seneca Tragædijs, cuius locum insignem tuor vindex interpretorque contra magnam Criticum.*

Epigr. 103. Quæ capta est alio nuda Lacæna cycno.) Sic Palat. & quare partim mutarunt, partim transposuerunt editiones? Quæ capta est cycno nupta Lacæna alio. quasi non primam in cycno corripuerint etiam alij, illud nuda visebatur etiam in cod. Brit.

Ibid. In Idam) Ita Palat. Anglic. quart. nam edd. in urbem non video cassam cui ita petitus.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB.X.

NOTÆ.

E *Pigr. 1. Pagina fac tibi me quàm cupis esse brevem.) Antea habebamus nullo lepore, Pagina facta tibi, quam. alterum istud largita nobis sunt membrana Palatina, dicitq. Epigrammaticarius: fac me tibi tam brevem paucarumque paginarum quàm ipsemet cupis. Ceterum noster tert. ac quart. habent hæc loco lemmatis Ad Coronidem.*

Epigr. 2. Nec sæcula præfunt.) Habet lectio quatuor mss. & Brit. cod. sæcula profunt. hac temporis angustia vix licet perpendere adhibita bilance, utra sit argutior delicatiorque; tanto quidem minus, quòd scrupulum iniiciat noster quartus, in cuius ora comparat, & sæcula profunt; cui scriptura sua gratia.

Epigr. 4. Hoc lege quod possit dicere vita: Meum est.) Nihil hac lectione purius, quam reperi in Palat. prius telerabamus barbarum illud quod possis dicere iure meum est. pus & venenum abite.

Ibid. Legas ἀσιν) Ita omnes ante cusi, quos quidem vidi,

vidi, præter edit. *Argentinenſem* nuperam, cuiusque tradu-
cem *Parifiam*, quæ nobis iterum obtrudit, iuvat ætæ
quod certè nunquam probabit *Turnebo*, qui videatur libro 30.
capite 30. *Adverſariorum*. & quæ petulantia eorum qui
verſantur circa prælum typographicum?

Epigr. 5. Erret per urbem pontis exſul & clivi)
Ita fidenter ſcripſi, ſed ad exemplar *Palat.* niſi quod in
10; Eſſet per urbem pontis e. e. c. antea vulgabatur:

Pontes per urbis erret exſul & clivos;
Quæ lectio nanci non eſt. alterâ nihil queat excogitari inge-
nioſius: nihil. ſed taceo, ne me ſactare videar non *Mar-
tiale*.

Ibid. At cùm) Sic etiam *Palat.* & quart. vulg.
Et. minus nervoſè.

Epigr. 6. Latiâ culta fenestra nura) Non malum hoc:
ſed ecce controverſiam ei facit *Palat.* in quo, Lociâ culta
fenestra manu. an aliud quid laet maioru rei?

Epigr. 7. Fruaris) Ita omnino legendum; non ut editio
Iunij & ſeq. frueris; quibus ſerîo ſe opponunt & mſ. om-
nes & cuſi vetuſtius.

Epigr. 10. Qui me respiciet, dominum regemque
vocabo?) Ita quart. noſter cum *Palat.* vulgati Qui
me reſpicat.

Ibid. Sellamve ſequar) Ita *Palat.* cum quarto &
Anglic. non ſellamque, quod reſtat in vulg.

Ibid. Nec ferre reculas) Dicitur iſtud diviſi. & ſi
erat in *Palat.* antea perperam legebatur reſuſo.

Ibid. Et prior) Ita quoque *Palat.* adſtipulante
quarto. vulg. ſed.

Ibid. Dimiſit) Dextrè ſatis explicant *Commenta-
tores* vulgatum illud *Diviſit.* ſed revocandum fuit nihi-
lominus *Dimiſit.* quia exſtaret in *Palat.* in quart. in *An-
glic.* editiſque à *Calderino.* interpretor autem, iuſſit eſſe
ſeriatas, inutiles reddidit: tanquam ſi dimitterentur
tali factis, non ſecus quàm ſymbolo quodam dimittebatur
aut *Concio*, aut *Senatus.* ſic & noſter. lib. 1. *Epigr. 78.*

Dimiſitque animam nobiliore rogo.

lib. 2. *Epigr. 16.* — dimite Machaonas omnes.

Epigr. 11. Et lotam ut multum.) Quæri pote-
rat, an loquatur de rogâ quæ ter quaterque ſubiit cupam
E ſullenus,

Ibid. Stympthalidas astris) *Quid apertius? omnes tamen edd. undis. quod falsissimum est, ex mente quidem Poetæ. deprehensæ enim in aëre Harpyæ non in lacu, sicuti latius ostendi in Seneca Tragædijs, cuius locum insignem tuor vindex interpretorque contra magnum Criticum.*

Epigr. 103. Quæ capta est alio nuda Lacæna cycno.) Sic Palat. & quare partim mutarunt, partim transposuerunt editiones? Quæ capta est cycno nupta Lacæna alio. quasi non primam in cycno corripuerint etiam alij, illud nuda visēbatur etiam in eod. Brit.

Ibid. In Idam) Ita Palat. Anglisc. quart. nam edd. in urbem non video causam cui ita potius.

IANI GRVTERI

IN

EPIGRAMMATVM LIB. X.

NOTÆ.

E *Pigr. 1. Pagina fac tibi me quàm cupis esse brevem.) Antea habebamus nullo lepore, Pagina facta tibi, quam. alterum istud largita nobis sunt membrana Palatina, dicit q. Epigrammaticarius: fac me tibi tam brevem paucarumque paginarum quàm ipsemet cupi. (Ceterum noster tert. ac quart. habent heic loco lemmatis Ad Coronidem.*

Epigr. 2. Nec sæcula præsunt.) Habet lectio quatuor mss. & Brit. cod. sæcula profunt. hac temporis angustia vix licet perpendere adhibitâ bilance, utra sit argutior delicatiorque; tanto quidem minus, quòd scrupulum iniiciat noster quartus, in cuius orâ comparet, & sæcula profunt; cui scriptura sua gratia.

Epigr. 4. Hoc lege quod possit dicere vita: Meum est.) Nihil hac lectione purius, quam reperi in Palat. prius telerabamus barbarum illud quod possis dicere iure meum est. pius & venenum abite.

Ibid. Legas ἀντὶ) Ita omnes ante cusi, quos quidem vidi,

vidi, prater edit. *Argentinenſem nuperam, cuiſque tradu-*
cem Pariſiam, quæ nobis iterum obtrudit, iuvat à nunc
quod certè nunquam probabit Turnebo, qui videatur libro 30.
capite 30. Adverſariorum. & quæ petulantia eorum qui
verſantur circa pralum typographicum?

Epigr. 5. Errēt per urbem pontis exſul & clivi)
Ita ſidenter ſcripſi, ſed ad exemplar Palat. niſi quod in
eo; Eſſet per urbem pontis c. c. c. antea vulgabatur:

Pontes per urbis errēt exſul & clivos;
Quæ lectio nunci non eſt. alterā nihil queat excogitari inge-
nioſus: nihil. ſed taceo, ne me iactare videar non Mar-
tialem.

Ibid. At cūm) Sic etiam Palat. & quart. vulgg.
Et. minus nervosè.

Epigr. 6. Latia culta fenestra nura) Non malum hoc:
ſed ecce controverſiam ei facit Palat. in quo, Locia culta
fenestra manu. an aliud quid latet maiori rei?

Epigr. 7. Fruaris) Ita omnino legendum; non ut editio
Iunij & ſeq. frueris; quibus ſerio ſe opponunt & viſ. om-
nes & cuſi vetuſtius.

Epigr. 10. Qui me respiciet, dominum regemque
vocabo?) Ita quart. noſter cum Palat. vulgati Qui
me reſpicat.

Ibid. Sellamve ſequar) Ita Palat. cum quarto &
Anglic. non ſellamque, quod reſtat in vulgg.

Ibid. Nec ferre reculas) Dicitur iſtud diviti. & ſi
erat in Palat. antea perperam legebatur reſuſo.

Ibid. Et prior) Ita quoque Palat. adſtipulante
quarto. vulgg. ſed.

Ibid. Dimiſit) Dextrè ſatis explicant Contraſta-
tores vulgatum illud Diviſit. ſed revocandum fuit nihi-
lominus Dimiſit. quia exſtaret in Palat. in quart. in An-
glic. editiſque à Calderino. interpretor autem, iuſſit eſſe
ſeriatas, inutiles reddidit: tanquam ſi dimitterentur
tali faſto, non ſecus quàm ſymbolo quodam dimittebatur
aut Concio, aut Senatus. ſic & noſter. lib. 1. Epigr. 78.

Dimiſitque animam nobiliore rogo.

Lib. 2. Epigr. 16. — dimite Machaonas omnes.

Epigr. 11. Et lotam ut multum.) Quæri pote-
rat, an loquatur de togâ quæ ter quaterque ſubiit cupam.

E
ſullemus,

Ibid. Stympthalidas astris) *Quid apertius? omnes tamen edd. undis. quod falsissimum est, ex mente quidem Poeta. deprehensa enim in aëre Harpya non in lacu, sicuti latius ostendi in Seneca Tragædijs, cuius locum insignem tuor vindex interpretorque contra magnum Criticum.*

Epigr. 103. Quæ capta est alio nuda Lacæna cycno.) Sic Palat. & quare partim mutarunt, partim transposuerunt editiones? Quæ capta est cycno nupta Lacæna alio. quasi non primam in cycno corripuerint etiam alij, illud nuda visebatur etiam in eod. Brit.

Ibid. In Idam) *Ita Palat. Anglic. quart. nam edd. in urbem non video causam cui ita potius.*

IANI GRVTERI

IN

EPIGRAMMATVM LIB. X.

NOTÆ.

E *Pigr. 1. Pagina fac tibi me quàm cupis esse brevem.) Antea habebamus nullo lepore, Pagina facta tibi, quam. alterum istud largita nobis sunt membrana Palatina, dicitq. Epigrammatarius: fac me tibi tam brevem paucarumque paginarum quàm ipsemet cupis. Ceterum noster tert. ac quart. habent heic loco lemmatis Ad Coronidem.*

Epigr. 2. Nec sæcula præsunt.) Habet lectio quatuor mss. & Brit. eod. sæcula profunt. hac temporis angustia vix licet perpendere adhibitâ bilance, utra sit argutior delicatiorque; tanto quidem minus, quòd scrupulum iniicias noster quartus, in cuius orâ compares, & sæcula profunt; cui scriptura sua gratia.

Epigr. 4. Hoc lege quod possit dicere vita: Meum est.) Nihil hac lectione purius, quam reperi in Palat. prius telerabamus barbarum illud quod possis dicere iure meum est. pûs & venenum abite.

Ibid. Legas ἀντὶ) *Ita omnes ante cusi, quos quidem vidi,*

vidi, præter eam. Argentinenſem nuperam, cuiusque tradu-
cem Pariſinam, quæ nobis iterum obtrudit, iuvat aſtutia
quod certe nunquam probabit Turnebo, qui videatur libro 30.
capite 30. Adverſariorum. & quæ petulantia eorum qui
verſantur circa prælum typographicum?

Epigr. 5. Erret per urbem pontis exſul & clivi)
Ita ſidenter ſcripſi, ſed ad exemplar Palat. miſi quod in
eo; Eſſet per urbem pontis e. e. c. antea vulgabatſur:

Pontes per urbis erret exſul & clivos;
Quæ lectio nanci non eſt. ulterâ nihil queat excogitari inge-
nioſus: nihil. ſed taceo, ne me ſactare videar non Mar-
tialem.

Ibid. At cum) Sic etiam Palat. & quart. vulg.
Et. minus nervosè.

Epigr. 6. Latia culta fenestra nura) Non malum hoc:
ſed ecce controverſiam ei facit Palat. in quo, Locia culta
fenestra manu. an aliud quid latet maiori rei?

Epigr. 7. Fruaris) Ita omnino legendum; non ut editio
Iunij & ſeq. fruieris; quibus ſerio ſe opponunt & miſ. om-
nes & cuſi vetuſtius.

Epigr. 10. Qui me respiciet, dominum regemque
vocabo?) Ita quart. noſter cum Palat. vulgari Qui
me reſpicat.

Ibid. Sellamve ſequar) Ita Palat. cum quarto &
Anglic. non ſellamque, quod reſtat in vulg.

Ibid. Nec ferre recuſas) Dicitur iſtud diviti. & ſi
erat in Palat. antea perperam legebatur reſuſo.

Ibid. Et prior) Ita quoque Palat. adſtipulante
quarto. vulg. ſed.

Ibid. Dimiſit) Dextrè ſati explicant Commenta-
tores vulgatum illud Diviſit. ſed revocandum fuit nihi-
lominus Dimiſit. quia exſtaret in Palat. in quart. in An-
glic. editiſque à Calderino. interpretor autem, iuſſit eſſe
ſeriatas, inutiles reddidit: tanquam ſi dimiſſerentur
ſati ſaſto, non ſecus quàm ſymbolo quodam dimiſſebatur
aut Concio, aut Senatus. ſic & noſter. lib. 1. Epigr. 78.

Dimiſitque animam nobiliore rogo.

Lib. 2. Epigr. 16. — dimite Machaonas omnes.

Epigr. 11. Et lotam ut multum.) Quæri pote-
rat, an loquatur de togâ quæ ter quaterque ſubijs cupam.
E ſulloni,

Ibid. Stymphalidas astris) *Quid apertius? omnes tamen edd. undis. quod falsissimum est, ex mente quidem Poetae, deprehensa enim in aëre Harpyæ non in lacu, sicuti latius ostendi in Seneca Tragædijs, cuius locum insignem tuor vindex interpretorque contra magnum Criticum.*

Epigr. 103. Quæ capta est alio nuda Lacæna cycno.) Sic Palat. & quare partim mutarunt, partim transposuerunt editiones? Quæ capta est cycno nupta Lacæna alio, quasi non primam in cycno corripuerint etiam alij, illud nuda viscebatur etiam in cod. Brit.

Ibid. In Idam) Ita Palat. Anglic. quart. nam edd. in urbem non video causam cui ita potius.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. X.

NOTÆ.

E *Pigr. 1. Pagina fac tibi me quàm cupis esse brevem.) Antea habebamus nullo lepore, Pagina facta tibi, quam. alterum istud largita nobis sunt membrana Palatina, dicitq; Epigrammaticarius: fac me tibi tam brevem paucarumque paginarum quàm ipsemet cupis. Ceterum noster tert. ac quart. habent heic loco lemmatis Ad Coronidem.*

Epigr. 2. Nec sæcula præsunt.) Habet lectio quatuor mss. & Brit. eod. sæcula profunt. hac temporis angustia vix licet perpendere adhibitâ bilance, utra sit argutior delicatiorque; tanto quidem minus, quòd scrupulum iniiciat noster quartus, in cuius orâ compares, & sæcula profunt; cui scriptura sua gratia.

Epigr. 4. Hoc lege quod possit dicere vita: Meum est.) Nihil hac lectione purius, quam reperi in Palat. prius telerabamus barbarum illud quod possis dicere iure meum est. pus & venenum abite.

Ibid. Legas ἀπὸν) Ita omnes ante cusi, quos quidem vidi,

vidi, præter edit. Argentinenſem nuperam, cuiusque tradu-
cem Pariſiam, quæ nobis iterum obtrudit, iuvat æſtica
quod certè nunquam probabit Turnebo, qui videatur libro 30.
capite 30. Adverſariorum. & quæ petulantia eorum qui
verſantur circa præalum typographicum?

Epigr. 5. Errēt per urbem pontis exſul & clivi)
Ita ſidenter ſcripſi, ſed ad exemplar Palat. niſi quod in
eo; Eſſet per urbem pontis c. e. c. antea vulgabatur:

Pontes per urbis errēt exſul & clivos;
Quæ lectio nanci non eſt. alterā nihil queat excogitari inge-
nioſius: nihil. ſed taceo, ne me ſactare videar non Mar-
tialem.

Ibid. At cūm) Sic etiam Palat. & quart. vulg. g.
Et. minus nervosè.

Epigr. 6. Latia culta fenestra nura) Non malum hoc:
ſed ecce controverſiam ei facit Palat. in quo, Lociā culta
fenestra manu. an aliud quid latet maiori rei?

Epigr. 7. Fruaris) Ita omnino legendum; non ut editio
Iunij & ſeq. frueris; quibus ſerio ſe opponunt & niſi om-
nes & cuſi vetuſtius.

Epigr. 10. Qui me respiciet, dominum regemque
vocabo?) Ita quart. noſter cum Palat. vulgati Qui
me reſpicat.

Ibid. Sellamve ſequar) Ita Palat. cum quarto &
Anglic. non ſellamque, quod reſtat in vulg.

Ibid. Nec ferre recuſas) Diſcitur iſtud diviti. & ſi
erat in Palat. antea perperam legebatur reſuſo.

Ibid. Et prior) Ita quoque Palat. adſtipulante
quarto. vulg. ſed.

Ibid. Dimiſit) Dextrè ſatiſ explicant Contraſenta-
tores vulgatum illud Diviſit. ſed revocandum fuit nihi-
lominus Dimiſit. quia exſtaret in Palat. in quart. in An-
glic. editiſque à Calderino. interpretor autem, iuſſit eſſe
ſeriatas, inutiles reddidit: tanquam ſi dimitterentur
tali factis, non ſecus quàm ſymbolo quodam dimittebatur
aut Concio, aut Senatus. ſic & noſter. lib. 1. Epigr. 78.

Dimiſitque animam nobiliore rogo.

Lib. 2. Epigr. 16. ——— dimite Machaonas omnes.

Epigr. 11. Et lotam ut multum.) Quæri pote-
rat, an loquatur de togâ quæ ter quaterque ſubiit cupam
E ſulloni,

fullonis, an de eâ quæ toties subijt certinam tincturâ. tacent tamen Commentatores nostri, tanquam si eorum esset aliorum tantummodo benè dicta coacervare & nobis obtrudere; veram crambem: non, ut ipsi arbitrantur, de cælo lapsam ambrosiam.

Epigr. 12. Permitto libenter) Ita omninò, neque secus omnes add. & ms. tres. nam quod præfert Palat. pr. dimitto, est scilicet glossa alterius vocis. Iuvius malebat permuto. sed fefellit cum vsu vccis permitto, quam diduxi olim plenus rivijsne an buccu in Suspp. libris.

Ibid. Livebitque tuis pallida turba genis) Plusquam mirum est, nemini potuisse placere hæc lecticnem quæ triginta totos annos exposita fuit occupantibus ad oram editionis Iuviana, deprompta ex ms. Anglic. cum sit argutissima sententia præ vulgato illo:

Libabitque tuas pallida turba genas:

quod quid aliud est quàm venitus magistrorum? alterum certè custoditur sanctè in Palat. veteri, nisi quod ibi Libabitque antiquâ scripturâ. Liveve autem heic invidero fortuna alterius, quomodo noster lib. 9. Epigr. 23.

Albanæ vivere potest pia quercus olivæ.

Epigr. 13. Non unas cingant) An potius? vincant. variant certè exemplaria. Brit. servat, tangant. Palat. cum quarto pingat. & verò, pingant, heic pulchrè locum suum tueretur.

Epigr. 14. Farrisve) Ita Palat. non ut passim, farisique.

Ibid. Argenti venit quando selibra mihi? Ita planè Palat. quod tamen durius visum ei, qui id mutaverunt in:

Argenti quando missa selibra mihi est?
vestigia alterius scriptura restant adhuc in nostro quarto, sed inquinata stimulone an stilus magistrorum:

Argenti quando selibra missa venit?

Epigr. 15. Ludere novit Aper) Acquiesco interpretationi Calderiniana, nec admitto Iunij lædere; itaque distinxit:

Sed dum ludit Aper. ludere novit Aper.

Epigr. 17.

Epigr. 17. Si legiti) Ita cum quarto Palat. non leget, ut servant edd.

Epigr. 18. Elheu quàm fatuæ) Sic Palat. alij Heu quam p̄fatuæ; nisi quod edd. prima p̄fatuæ; quod etiam exstat in nostro quinto.

Epigr. 19. Peraclæ Alum vincere tramitem) Stupor sane, stupeo ad stuporem tot Criticorum qui non offenderunt hactenus ad ordinem versuum vulgariorum. legendum prorsus, si quid plus sapio quam viva sus,

peractæ

Alum vincere tramitem Suburræ.

Illic Orpheæ, &c. —

sic enim expresse Palat. pr. item secundus, sed à manu secundâ. vulgata habebat, peractæ.

Illic Orpheæ proximus videbis

Alum vincere tramitem Suburræ Vdi, &c.

Ibid. Hec, quod secula) An licet durare? Hæc quod secula, &c.

Ibid. Cùm fuit) Ita Palat. cum quarto. antea erat; dum; quod vel sequentia impugnarint seu durum, seu inconvenienti.

Epigr. 21. Crispe) Ita Palat. reliqui, Sexte. parum referret hocne haberemus an illud, nisi præiudicio vince-ret antiquitas.

Epigr. 23. Et tuos respicit annos) Expunxi Innimam totos, quamvis idem præferrent aliquot edd. quasi alterum milles antecederet & lepore & sapientiâ. non aliter sanè manuscriptorum nostrorum duplex lingua primitus quæcûq; respexit autem Poeta ad Senecam de Brevitate vite cap. 10. Hæc est pars temporis sacra ac dedicata, omnes humani casus supergressa, extra regnum fortunæ subducta, &c.

Ibid. Nulla fuit) Sic etiam Palat. sed prætulerim quod conspicitur in Anglic. cod. Nulla subit.

Epigr. 24. Bis precor novenos) Sic infusatus ille nec ullam expertus mangonis manum Palatinus pr. sic quart. sic Anglic. reperitque item alias in membranis Calderinus. perplacet idè, ne in decrepitam nimis aetatem incidat Martialis, si retineamus illud ter, quod præferunt vulg.

Ibid. Tribus aurcis) Sic etiam nostri ms. nec me

expeditio sane, non magis quàm Turnebus, qui adeatur. si tamen ludis in aureo tunc ceperim aureum pro denarijs xxv. non ut alij pro xxviii. ut constituerentur anni lxxv.

Ibid. Post hæc tempora nec diem rogabo.) *Lectio falsa. nam Calderini editio:* Post hac nec horā nec diem rogabo. liber verò eius quidam antiquus: Post hoc nec moram nec diem rogabo. alij tamen eiusdem Calderini: Post hoc horam ego nec diem rogabo. quod, etsi ipse probet, mihi fatuum est. Palat. noster optimus ostentat: Post hunc nec hora nec diem rogabo. nec abit sec. aut quart. in quibus: Post hunc nec horam nec diem rogabo. tert. habet: Post hunc ne hora nec diem rogabo. ut prorsus suspicer restituendum: Post hunc Nestora nec diem rogabo. h.e. ubi tribus illi aureis non secus ac tribus asatibus quasi Nestor factus fuero, ne dieculam quidem amplius desiderārim vel voto.

Epigr. 26. Latia modò vite per urbes) Probavi istud non solum cum *ms. Iunij*, sed etiam editione *Calderini*, nam inde vulgata lectio ineptit, illa inquam que habet Latias modò vite per urbes.

Ibid. Frustra promisse Quirino) Ita divinè Palatinus noster. alij, promissi.

Ibid. Carmine nomen) Non malè etiam *Bris. codex* minus; quod & à secundā manu in quarto.

Epigr. 28. Precesque vocant.) Sic Palat. & *ms. Iunij.* ante cusi, precesque canunt.

Epigr. 30. Sicut puellæ, &c.) Ita distinximus. recens editio heic admodum turbabat.

Ibid. Motā salubre) Ita rectè Palat. noster cum quarto. & sic noster supra *Epigr. 5.* Abigatque moto noxias aves panno. alia edd. Multa salubre.

Ibid. Sed a cubili) Ita etiam Palat. quo admissio non erit necesse contrahere vocem, Sed a cubiculo, cum *Iunianā* editione. nam ante impressi, Sed a cubiculo.

Ibid. Ridet procellas tuta de suo mensa,) Quam delicatè? sicque omnino promptum mihi è thesauro illo Palat. ante insubidè:

Ridens procellas tuta de sua mensa

Piscina — visitur illud Ridet etiam in *Cald. ed.*

Ibid. Permittis?) Nihilò deterius quod in Palat. & quarto, permittit?

Ibid.

Ibid. O ianitores) *Ita Palat. & rectè puto. nam*
vinitores, quod est in alijs, non video quid heic faciat, ubi
nulla mentio vinearum, nulla vindemia.

Epigr. 31. Addixti) Ita non modò Palat. sed etiam
vett. edd. at recentes, Addisti, quod nullius est sensus, meo
quidem sensu. reposui praterea iubente eodem Palat. trecentis,
cùm esset in vulgg. ducentis.

Ibid. Non est hic) *Sic Palat. alijs hoc.*

Epigr. 32. Cæditiane) Ita Palat. alijs Cæciliane.
Iunij edd. Cæcidiane.

Ibid. Effingere posset) *Hoc etiam Palat. ceteri*
possit.

Epigr. 33. Munati) Sic tres mss. non Numati, quod
occupat edd.

Ibid. Confoceri) *Ita Brit. & Palat. excusi prius,*
cum foceri ; nulla sententiâ ; non eâ sanè quam ego
capiam.

Epigr. 34. Cæsar Traiane) Est à Palat. alia edd.
Princeps Traiane.

Epigr. 35. Nullam dixerit esse sanctiorem) Palat.
noster huic Phaleuco alterum præmittit :

Nullam dixerit esse nequiores,
quod haberem quomodo approbarem alijs, si accederet adhuc
alius quis liber scriptus. Sanè Calderinus heic etiam ha-
buit eundem illum versum, aut loco sanctiorem legit ne-
quiores. videantur eius Commentaria.

Ibid. Sed tecum) *Non sat is isthæc intelligo. noster*
quart. habet, sed secum, quod adhuc minus intelligo.
intelligerem omnia, si legeretur versu qui præcedit, Eilet
doctior, quomodo item visitur in nostrò eod. quarto.

Ibid. Frustrâ. namque) *Distinguendum post Frustrâ*
sententia clamat. & sic disertè noster quart. neglexere ta-
men edd. cetera.

Ibid. Nec Bacchi) *Ita Palat. cum quart: non Non*
Bacchi, sicuti passim editur.

Epigr. 36. Toxicæ sæva) Tert. toxica plena.

Epigr. 37. Siquid ad Oceanum) An heic & infra
fortè legendum ? numquid ad Oceanum.

Ibid. Et fatuum) *Ita cum Palat. quart. ansea erat*
fatuam.

Ibid. Capta marte) *Palat. capto male.*

Epigr. 41. Discidium) Ita scribendum cum quarto ac Palat. non Dissidium, quod remanet in edd. alijs. nam discidium est divortium, cum discedit à coniuge coniux.

Epigr. 47. Et tamen pudicus) Ita Anglic. & Palat. alijs, at tamen pudicus.

Epigr. 48. Et pilata redit) Magnus Scaliger, Atque pilata redit. hos enim pice depilatos notum. probo, approbo. sed nihil audeo tamen mutare non ad-discentibus avibus meis, membranis disco vetustis, quoniam deteriores habebant, & pileata.

Ibid. Septem signa capit) Ita Palat. neque aliter voluit Iunius. vulgatum tamen exinde signa. unde liquet non tam bene agi cum genere humano ut optima pluribus placeant.

Ibid. Et tonsile portum) Ita Brit. ms. ita Palat. at vulg. seftile.

Ibid. Nec deest rustatrix) Ita palam Palat. pr. nam sec. & tert. Nec deest ruptatrix. quart. Nec est ruptatrix. prodis *Calderinus* exstare in cod. aliquo, Nec deest stupatrix. Anglic. Iunij praeferbat,

Et destupatrix mentha, sed herba falax.
sed non placet tamen, quumquam ingeniosum.

Ibid. Castus in his una ponetur cornula mensa) Expressi omnibus literis scripturam Palat. nisi quod is, Castus. vulgari nuper, Parvus onyx una, quod in nullo ms. praterquam quarto. nam Palat. sec. & tert. Parvus in his una, &c. nec aliter edito *Cald.*

Ibid. De Prasino) Aliquid heic subesse ulceris innuit Palat. in quo est:

De Prasino scutoque meus conviva loquatur:
ut forte fuerit:

De Prasino Scorpoque meus conviva loquatur.
ac non tam factiones designet aurigarum, quam illos aurigas Imperatori caros.

Ibid. Loquatur) Ita Palat. & duo, non loquatur, ut erat in nuper edito.

Ibid. Nec facient) Malim, Non facient. Palat. sec. & tert. & *Calder.* faciant.

Epigr. 55. Loro cum similis iacet remisso) Ita Palat. non quarto, non remissus, quod occupavit omnes edd. etiam si diu est quod monuerit *Modius* placere sibi alterum, vel propter *Petronij* lorum in aqua,

Epigr. 56.

Epigr. 56. *Calcellus*) Ita Palat. non *Calcellus*, quomodo ediri.

Ibid. Saxorum stigmata delet *Heros*.) *Miser* in quem librum incideris *Erissonus*, aut qua ei mens fuerit, cum in libro *De verb. signif. nobis* produceret *Martialem*, tanquam stemmata saxorum voluerit esse coronas saxi insculptas: quæ ab *Esychio* dicta *Σίμψα* & *ῥόνα* μῦ. ceterum vix teneo maiorem quin rescribam *Heras*. simile profectò nomen medicæ redonati publicæ lucis lib. 6. Epigr. 78.

Epigr. 59. *Mattea* sola iuvat) Sic expressè Palat. noster. & id tueat plane. nam & noster quoque eodem genere rursus videtur infra. *hætenus* habuimus *matya* sola iuvant.

Ibid. Non sine pane) *Mf. omnes* penne aut pene, quod etiam agnosci *Calderinus* putatamen fatetur esse codd. in quibus pane. quid dicemus? an peninis genus cibi nec vulgari admodum nec delicati?

Epigr. 61. (rimine quæ fati) Ita Palat. alia edd. quam.

Epigr. 62. Delicata mensæ) Ita omnes *mf.* & frustra sunt qui postulant locum coniecturæ *Lapsianæ*, cum eam ipsæmet enervet in ipsâ *Epistolâ*. chorus enim hæc omnino *pedegorgia* delicatorum.

Ibid. Cui talorisorridis) Sic Palat. duo & tert. item edd. *Cald.* post vulgari: *Scuticaque* loris, &c. quod ego iubeo potius eo referre unde auulsi.

Epigr. 64. Contigens Regina meos si forte libellos) Sic voluit Palat. non ut d. minatur in alijs edd.

Coniigeris regina meos si Poll. libellos, nam Regina hæc cognomen est Pollæ, perperamque capis pro divite *Calderinus*.

Epigr. 66. Vnde polluit igne comas?) *Oggesi* lectionem cod. Palat. pr. qua item in secundo ab emendatrice manu. hætenus lectum fuit ungue, quod quidem etiam in editione *Calderini*, sed *Commentarij* tamen alterius agnoscunt, capiuntque de nidore culinæ, ut & ego: ita tamen ut addam *Foculum* flammantem, ideoque vicia & fumum eius & fuliginem.

Epigr. 68. *Lælia* Laiseris) Est à Palat. utroque & quarto. vulg. *Lælia* *Thais* erit. perperam. neque agnoscit *Cald.* etiamsi sic editio cui addita eiusdem *Commentaria*. videantur. *Novantique* *Modij*.

Epigr. 69. Non accipis) *Quanam est clementia retinere, nec accipis, cum id ne versus quidem patiatur? alterum exstat in Palat. & quart. & ad margines edit. Colinaï.*

Epigr. 74. Victor auferat) *Mira fuit patientia ferre tam diu illud afferat, eum alterum ex ms. Brit. ostentaris omnibus Iunius, & verò sic quoque Palat. eum quart.*

Ibid. Pomptinas) *Ita malui cum Palat. quàm Pontinas, sicuti passim edebatur.*

Epigr. 75. Ternæve) *Ita Palat. aliq̃ trinæve.*

Ibid. Dat gratis &c.) *Palat. ms. heic prodit mendum edit. proletaria, habet enim:*

*Data gratis ultro iam mihi Galla nego.
an forte?*

Dat gratis ultro: iam mihi Galla nega.

Epigr. 77. Fecit & illa) *Ineptè hactenus circumlatum, ille, & contra Palat. & Anglic. & quart.*

Ibid. Quartana fuisses. Servari medico debuit ille suo) *Duo sustuli impedimenta vera lectionis fide Palat. nam vulg. fuisset, item illa, utrumque malè. vult enim hunc Carum in morbis curandis non tam medicum quàm carnicem; itaque meruisse ut ipsam se diu diuque vexares in scitâ imperitiâ. nam medico suo significare puto sibi ipsi.*

Epigr. 78. Feretur illinc) *Ita benè Palat. perperam vulg. illic.*

Epigr. 79. Consule Torquato vici) *Ita Palat. nam vulg. Consul. Torquatus vici, quod pra altero illepidum.*

Epigr. 80. Geminus imo ducit) *Ita Anglic. Iunij. prius impressi, imo promit.*

Ibid. Tota miser coëmat) *Mirum istud à Iunio margini tantum adlitum ex ms. Anglic. retentumque coënat, quod heic absurdum est, neque habet Palat.*

Ibid. Lacrymas ridet, & intus habet) *Non displiceret habet heic notare havet, sive avet, uti etiam volebat Gulielmus. sed & præterea frè animus legere, Lacrymans ridet.*

Epigr. 82. Parce precor fesso) *Est à quarto & Palat. aliq̃ lassio. quod licet idem cum altero, at est religio abire à Palat. incorruptâ fide.*

Epigr. 83.

Epigr.83. Hermerotem) *Hac est testata omnium ms. codd. consensu lectio, ideoque proposita vulgato, Halmyrotem.*

Ibid. Tonfor iam, &c.) Carmen istud edesurandum ceu spurium, quod absit & ms. omnibus & edd. primis. haret nihilominus macula in versu proximè præcedenti, quam sic eluam:

Vis tu simplicius? senem faterere.

Epigr.84. Cæditiane) *Est à Palat. alij Cæciliane.*

Epigr.92. Quas pinxit) *Haud aliter Palat. reliquæ tinxit. postea quoque scripsi, aut hædi, suasu Palat. & Anglic. & nostro quarto; utique cum illud, & hædi, quod propagatum per edd. versum corruptat.*

Ibid. Martem mearum) Ita omnino legendum. erratumque erat Typographi Matrem: quod moneo, uti caveant sibi homines ab Indice, nec Matrem hoc versu quarant, sed Martem, etiam si Gallica editio alterum quoque receperit.

Ibid. Hæcece) Malim cum Colin. ed. Hac ecce.

Epigr.93. Helicaonis oras) *Ita Palat. pr. & a manu secundâ sec. vulgatum, Heliconis in oris, adulterum est. idque clarè satis prodidit (alderinus.*

Ibid. Sed modò suta toga) Palat. ille pr. vacuum habet loco vocum duarum postremarum. Iunij Anglie. servabat, culta toga, quod nescio quomodo mihi videatur melius.

Epigr.94. Modò nata) *Ita Anglic. & noster quart. nam Palat. pr. modo nota, editi mihi nata.*

Epigr.96. Et repetam saturæ) *Aliquid heic late monstr. nam Palat. Et re tam saturæ. Anglic. Et repetam patriæ.*

Ibid. Conturbatorque macellus) Ita planè Palat. cum quarto, nisi quòd ultimus ille macelli. vulgati ferè conturbaturque macellus. sunt qui legendum putant, conturbatrixque macelli Mensa, sed illi certè non satis norunt, quo fuerit stomacho Martialis.

Epigr.97. Iam pollinctore) *Nihil muso. Palat. tamen iam collectore, quod alij examinant, an referendum ad osium collectorem, cadavere iam cremato.*

Epigr.98. Aut circum) *Sic Palat. alij, Et circum. nevissima ed. errore proculdubio Typographi, Et circum,*

quod tamen fideliter expressum Parisinus.

Ibid. Perdette dolor hic) Repesit quod erat in quarto & Palat. interpretaturque Calderinus. nam impressi, Perder te pudor hic, quod sanè defenderem, nisi contradiceret ille Palatinus, cuius nutus non minus acquiesco, quam olim Pythagora suis cohors discipulorum.

Epigr. 101. Galba vetus) Ferè est, ut heic & in Iuvenale referbam Gabba. habet quidem isto versu Palat. Galba, sed seqq. duobus expressit Galbam. fuit & huius mentio lib. 1. *Epigr. 41.* sed illud non exstat in Palat. nisi tribus versibus prioribus.

Epigr. 103. Angusta mihi) Ita Palat. non angusta, quod exstat incusis & adversatur sententiæ.

Ibid. Agri) Varro emendabat æri. sed nescio quid hoc epitheton sibi velit: at angusta agri vocabitur Elbilia, cui fere nihil additum agri, ob mentem in quo ponitur.

Ibid. Excipitis reducem) Nunquam animum inducam, distichum istud esse gnesion. notum sapit auribus meis.

Epigr. 104. Secessus spatio) Videtur hæsisse in Palat. pretio. & vero quartus noster diserte habet pretio. non capio, nisi & aliud quid substituat in loco ille libri.

IANI GRVTERI

I N

EPIGRAMMATVM LIB. XI.

NOTÆ.

E *Pigr. 1.* Parthenium videre tentas.) Longè aliter Palatinus codex, nempe; videre certe; ut forte distinguendum fuerit, Parthenium videre? certe.

Ibid. Inevoluntis) Sic Palat. cum quarto, quomodo coniecerat Turnebus, exque Anglic. ms. probarat Iunius; non tamen etiam, ut debuit, inseruit textui. officis enim versui vulgatum, involutus.

Epigr. 2.

Epigr. 2. Et licet, & sub te præsiede Nerva libet.) Ita restitui ex quarto nostro, cui calculum suum praebebat Palat. quod mihi politicum magis videtur, quam id, quod ex Brit. cod. nobis offerrebat Iunius,

Et libet, & sub te præsiede Nerva licet.
cui tamen id magis arridet, ut electo nostro rursus dignetur loco priore.

Epigr. 3. Prælia flere ruba?) Deleo interrogatoriam & hæc uuo spiritum continuo usque ad finem: ubi ponenda notula talis! ut dicat, qualia scriberem, si ut iam redijt terris Augustus, ita mihi quoque esset Mæcenas!

Epigr. 4. Scriptus & æterno) Sic legendum erat ex Anglic. Iunij, male alij Scriptus es æterno. Invocat enim Romanorum numina præcipua.

Epigr. 6. Vetres ingentia nomina partes) Ita clare Palat. & tale quid exempla universa afferunt, excepto Fabriciano, quod non planè excluderim tamen. vulgati, patres.

Ibid. Te colet invicta pro libertate) Id est, locum supplebo, vel adeò potius eris ipsa Libertate. ita Palat. vulgati, Te volet. nec male Lipsius, præ libertate. Nostrium illud tuere videtur Auctor alio loco huius lib. Epigr. 105. Iuno fuit pro Ganymede Iovi.

Epigr. 8. Penelopæ) Feci, ut esset dandi casus. ante editi, Penelope.

Ibid. Diceret hystericam) Ita lego cum ms. Palat. tanto magis, quod idem Iunio serio placuerit. consarcinarent nobis nescio qui, Dicet & hystericam, &c.

Epigr. 9. Lassa quod hesterni) Ita cum quarto uterque Palat. prius cusi sensu inextricabili, externi.

Ibid. Ultima quod curvo quæ cadit) - Recepi in contextum lectionem Palat. quamvis haud satis intellectam: nisi quod videatur loqui de croco theatri fustulati expresso, & referente utcumque arcus curvos dum cadit. retro editi non male, Ultima Corycio, nisi Auctor repeteret perpetuò illud quod, & videretur alteri subesse nescio quid argutius: cum enim illa sparsio ad faciem venit, spirat herclè quiddam naribus minimè faculentum.

Ibid.

Ibid. Quod regelata) Ita Palat. editioque Calderini: quod cum etiam in Anglis. repererit Iunius explicatque, indignor non inventos qui id dignarentur suâ sede, eiecto relegata, quod heic subsistit versu etiam gemense, nedum sententiâ inuitâ.

Ibid. Scire cupis nomen? si propter basia; dicam. Iurasti? nimium, &c.) *Distinctio* sola est ab ingeniōe an sententiâ meâ: reliqua omnia debentur auctoritati Palat. cui accessit fides quartæ cod. scripti. neque aliter erat in membranâ Britannicâ. Sensus est, si nomen solummodo scire cupis basiorum causâ, dicam: id ipsum confirmat iuramento? ô Sabine altius aliquid iuramentum istud premit. scilicet hoc est, amore eius deperi; itaque absit dicam nomen. vulgata lectio habebat: Scire cupis nomen, nil præter basia dicam; Iuro tibi nimium, &c. in scitè, cariosè.

Epigr. 14. Epitaphium Paridis Pantomimi.) *Adieci* vocem ultimam è nostro tertio. eo Epitaphium sanè illustratur tanquam radio meridiano solis.

Epigr. 16. Meus libellus) *Arrides* valdè quod auri-
bat legere *Doufa* noster, meos.

Epigr. 19. Quam Cosini folium) *Nempe* istud longè evolutius, quam quod hæcenus prælatus est? Quam costi folium. illud Cosini est à Palat. nostro.

Ibid. Serpens habitare tota) *Ita* cum quarto Palat. & vet. edd. nam pronuper cusi, nullâ umbra gratiâ, habitare tuta.

Epigr. 20. Diserta es) *Ita* vet. etiam cusi, non modò *ms. nuperi*, est, pessimè.

Epigr. 24. Et mihi iussa) *Ita* Palat. noster. vulgg. sed mihi.

Ibid. Sed non dabis ultro) *Ita* *ms. tres.* vulgg. & non, quod minus vehemens.

Epigr. 25. Sic fit Cùm cernare) *Sic* Palat. antea erat *me* merum, sic est Cùm.

Ibid. Poeta non vult) *Res mira!* in omnibus ferè edd. imò & *ms. exstabat*, non vult Poeta. nec correxere, qui aure sonos callent legitimos? non nasutuli isti pueri? non? sed pudet seculi.

Epigr. 28. Orat amica gari) *Nec* heic ulla, quam quidem vidi, editio abstiniit ab errore Typographi,
amica

amica dari, quod disertè exstat in Palat. & agnoscunt
Commentaria Calderini. quin potius fuere qui amplius
 corrumpere locum factò inde dare. O seclum insipiens
 & inficetum!

Ibid. Parapside) Sic Brit. sic Palat. non paro-
 pside, quomodo obrinet passim inter Grammaticos. Palat.
 sec. tamen eos iuvat, in quo paropside.

Ibid. Hæc me donare) Ita Palat. editi hæc me
 dare dona.

Epigr. 29. Et percidit) Sic rursus Palat. non præci-
 dit, quod incubat vulg.

Epigr. 30. Me murem) Exstat & istud in Palat.
 meo quod diu est quod revocatum cupit Politianus, editi
 omnes me vitam.

Epigr. 32. Parapsidesque) Sic iterum Palat. non
 Paropsidasque, quomodo impressi.

Epigr. 34. Dicte cessisse) Quod habemus in vulg.
 nuper & heri, dic tu, ineptum est. istud quod modò publi-
 camus exstat in vet. edd. neque aliter ms.

Epigr. 40. Non crevi) Elegans hoc: edd. tamen
 vet. & ms. crevit, ut ad barbaram referatur.

Epigr. 43. Quei fieri) Ita Palat. & Brit. alij quid.
 malè.

Epigr. 44. Grandi cum Ganymede) Sic Brit. sic
 Palat. quod mihi visum saporis non vulgaris, præ illo
 vulgato gracili cum.

Epigr. 46. Suspicio rimæ) Ita etiam Palat. In Anglic.
 tamen habemus suspectio.

Epigr. 47. Incipit in medios) Ita Palat. & editio
 Colin. malè aliæ: Incipit & medios.

Epigr. 49. Tumulive larisive) Sic Palat. nam edd.
 tumulique larisque.

Epigr. 51. Silius Arpino tandem succurrit agelló)
 Longè aliter ms. quartus, nempe: Silius optatæ succur-
 rere censuit umbræ. Epigramma istud non inveni in opti-
 mo Palatino.

Epigr. 53. Massa coacta) Ita Palat. & a manu pri-
 mæ quartus, quævis id postea mutatum in massica cocta.
 illud massa recocta quod habent editi priores, quo sensu
 dici possit, velle proderent Commentatores. mihi enim
 crambem referre videtur, adæd auribus ingrata est.

Ibid.

Ibid. Conchylii.) Si offentirentur & alia exemplaria, Conchyliia ista ablegarem in extremum mare, substituto eius loco colyphua, quod habet noster Palat. nisi quòd ipse, colaphia, uti etiam supra lib. 7. Epigr. 67.

Ibid. Rara vel) Ita mss. omnes editique patrum memoriâ. sequentes, Rura vel, an non rustici?

Epigr. 54. Latere pectora gentis) Sic cum quarto Palat. antea legebamur, pectora plebis, quod sanè saculentum. ex eo tamen aliquando combat refingere, pubis, nunc desisto.

Ibid. Quod sperat generos quodque) Ita Palat. non, Quot sperat generos quo. quæ, ut passim editur.

Epigr. 57. Et reges & cunex) Sic Palat. sic Anglic. sic quartus noster. versum inquinant qui hactenus tulerunt, atque cunex, quod etiam offendit dictissimum Turnebum.

Ibid. Leuconicis) Sic nullâ literâ minus Palat. & quartus. vulgati, Lingonicis, quod & reprehendit Turnebus, habuimusque alioqui alterum supra Epigr. 22. item lib. 14. in lemmate Epigr. 157.

Ibid. Purpura pexa) Sic Palat. cum quarto, sic Turnebus, sic Anglic. vulgatum hactenus, purpura texta.

Ibid. O quam tu cupies) Ita Palat. vulgg. cupias. Brit. O quantum cuperes. quod placeret admodum, si loco vocis ultima versus sequentis aliud quid collocaretur, quod verbum esset, non nomen: & divideretur quantum in quam tum.

Epigr. 58. Cum te doctè Severe vocem?) Legendum cum interrogatione. vulgg. quid te. contra testimonium ced. Anglic. & Palat. item nostri quarti.

Ibid. Exsta Iovi cruda merumque) Puserat & venenum, etiamsi alias optimi odoris, quod ante legebatur, exsta Iovi, thura, merumque. Alterum sustentat se fide Palat. & quarti. pensiculatèque opponuntur cruda exsta ambrosia, merumque vitis nectari luventa.

Epigr. 59. Tenumque) Sic ex suo Turnebus, neque abit Palat. placetque pra Iuniano, centumque; sanè pra illo, quod in edd. tecumque: quo nihil excogitari queat flaccidum magis. in quarto visitur, tensusve.

Ibid.

Ibid. Puto me velle) *Letitio vultus, nec quicquam ex eâ extrico. Palat. habet pira. Anglic. nihil pro licet.*

Epigr. 60. Dactyliothecam) *Pudet neminem hactenus morem gefisse Tirones, aut acquievisse codici Anglic. ac reposuisse Dactyliothecam, quod item confirmat noster Palatinus. nam Dactyliothecam, quod obsecit libros, & versui & vocu significationi vim adfert.*

Epigr. 61. Quodque tenem Peliam) *Ita Palat. neque aliter probabat suasu cod. Anglic. Iunius. imò sic quoque Calderini editio. reliqua enim Pylum.*

Ibid. Et bona possetis) *Sic Palat. alijs, & bona velletis, infirmi tautologia.*

Epigr. 62. Leda fornicem cludit) *Ita Anglic. & Palat. cum quarto. editi, lena fornicem claudit. quod cum videatur displicuisse etiam Iunio, miror non etiam eicisse. nam quid hec quæso lena? an una tantum totâ Suburrâ? antalus, quam omnes statim agnoscat insignitam epitheto illo obscena?*

Epigr. 64. Tam muroniat) *Noster Palat. habet muriniati. supra etiam lib. 3. Epigr. 73. habet idem muriniatis: quod notare libuit, quia alijs prima huius producta.*

Epigr. 70. Doinino fidissima Dextro) *Ita restitus volente Palat. ut sit idem ille Afranius Dexter quem dias in luminis oras supra restituimus. vulgati in hunc usque diem, fidissima dextera, satis sinistrè.*

Epigr. 71. Vende senes servos,) *Longè aliter Palat. nempe, Vende senes servos, ignoscent, vende paternos, cui lectioni sua quoque vis. sed aut valde hallucinor, aut aliud quid hec latet; voluitque Auctor potius etiam vanderet agrum, in quo sepulcra maiorum.*

Epigr. 72. Hystericam) *Sic volebat Anglic. sic Palat. non Hictericam, quod occupat libros invito Iunio.*

Epigr. 74. Pipinnam) *Ita etiam Palat. aliquot tamen alijs, vepenem, nec admodum displicet. alijs bipennem, aut bipenem.*

Ibid. Quid precor) *Ita Brit. & Palat. alijs editi, precor.*

Epigr. 77. Perdiderit) *Sic Palat. & Brit. reliqua editiones, Perdiderat.*

Epigr. 79.

Epigr. 79. Virgo paratur) *Est à Palat. & quarto nostro, nihilo deterius si non etiam melius illo, quod exstat in impressu, virga parata est.*

Ibid. Tyronem trade magistræ) *Palat. Redde.*

Epigr. 80. Non est ista viæ) *Sic Palat. ante cusi: Non est ista quidem. otiose.*

Epigr. 81. Improbum votum est) *Et ita quoque Palat. cum quarto. antea tegebatur improbi.*

Epigr. 85. Nudo pectore poscet) *Ita superiorum memoria edd. ita ms. nostri. Iuniana & seqq. pascat, scdisimè. dicit enim Auctor Prometheum prapositurum avem illam exstivoram Antiocho tonsori.*

Ibid. Numeratis stigmata) *Sic Palat. nam quod in edd. numerasti, odiosum est.*

Ibid. In vetuli pyctæ qualia) *Ita scribendum putavi, Hercule, ut opinor, ac Mercurio propitijs, ut intelligamus pugili frontem designari. plavie Palat. noster pictæ. at pyctæ seu pyctes pro pugili Latio cælo haud quaquam ignorabili, uti pluribus ostendi in Suspp. libellis. qua heic de pictâ fronte Interpretes, nihili sunt.*

Epigr. 86. Dum lingis. certè Zoile nunc futuis) *Est à quarto & Palat. verè, ut puto, nam quod exstat in alijs, Diun lingis cunnum Zoile, nimis est factum. & alioqui lingere hoc ipsum satù subindicat. deinde plus videtur esse, nunc futuis, quàm, quod servabant edita exemplaria, nunc futues.*

Epigr. 91. Res carmine maior habetur.) *Sic præstantissimus ille Palat. unà cum quarto nostro. vulgatiores, quod carmine maius habetur.*

Epigr. 92. Æolidos Canace) *Sic non modò Palat. & Anglic. & quartus. sed & olim cusi. recentiores Æolidon Canaces.*

Ibid. Ah scelus, ah facinus) *Noster quart. Ha scelus, ha facinus, & sic sæpè ms. alijs eandem vocem exprimunt, quod heic semel momisse suffecerit.*

Epigr. 93. Dicit) *Ita Palat. cum quarto & Anglic. alijs, dixit.*

Epigr. 95. Quod tu mea carmina carpas, Compilas) *Vox pestrema est à Palat. Anglic. & codice Pulmanni. nec sic tamen sana præstiterim quæ præcedunt. nam Palat. quod cum carmina carpas, uno pede debilis,*

duot nam Palat. quod cum carmina carpas, uno pede debilis. qui fortè suppleretur addito, quod cum mea carmina carpas Compilas, &c. ut idem ille nequiverit carpere Martialem, quin uteretur vocibus eius ac sententijs. in quarto est, qui tum mea carmina carpas. vulgg. quod tu mea carmina carpas, Corripas.

Epigr. 96. In folium puta te) Ita rursus Palat. nec non Anglic. & quartus, nisi quod duo postremi folio. vulgg. In folio puto te. frigide nimis. interpretatio loci petenda ex lib. 2. Epigr. 70.

Epigr. 97. Barbare non debet) Ferè legendum additâ interrogatoriâ notâ, num, ut testetur conscientiam eius.

Epigr. 99. Pusillæve lucentes.) Ita restaurat Palat. alij editi, ut etiam ms. nonnulli, pusillæque, quidam vero, postulæve.

Ibid. Ceroto) Ita quidem proletaria edd. nec aliter Græci, sed tamen Palat. & Brit. cerato, quod ferè admisserim.

Ibid. Senive fascēs) Sic clarè Palat. pr. tert. & quart. non levique, ut servant impressi, nec dubitem intelligi Prætoriam, cui sex fascēs, ut constat exemplis productus à cohorte Criticâ, quorum in gratiam adducam Egesippum lib. 2. cap. 9. Creta quoque centū urbibus nobilis, vberima præferens regna, circumfusa undique mari, ex fluctibus tanquam mœnibus solita hostem repellere, unum Consularem veretur, & plurimi populi ex fascium virgulis metu inclinantur. Poscit, meâ sententiâ, nexus argumenti, rescribatur sex fascium. ut velit, ne regi quidem a Consulari, sed Prætorâ functo Cretenses.

Epigr. 100. Sic constringuntur) Ita liber Brit. & nosster quart. neque aliter Palat. nisi quod is non geminatâ literâ, Si constr. vulgò erat, sine sensu, Si constringantur.

Epigr. 105. Tunicæque obscuræque pallia cælant) Quid hac lectione illustrius? eam præferunt Palat. & Anglic. editiones enim, tunicæque tegunt, obscuræque pallia.

Ibid. Nulla satis nuda puellâ iacet) Ita Palat. nec aliter ferè Brit. vulgg. codd. nuda satis nulla puella patet. quod probatur Iunio, neque improbarem ego, nisi iurasssem in verba libri illius nostri antiquissimi.

Ibid. Laida nocte volo.) Ita Palat. non Thaida: & scortum id sane ne pilo quidem deterius altero, imò præferendum.

Epigr. 107. Si vacas habere) *Obtrudit iſtuc nobis* ms. quart. nam Palat. si vacas habuere. nec s. tu sarnen intelligo, nisi habere notas avere. vulg. si vac. bit hora. nihil ad Dionysium. veniebat in mentem, si v. cas ab are, sed non satisfacit.

Epigr. 108. Et quasi perleſtum) *Donavit hoc nobis* Palat. antea cusi, perfectum, imperfectè satus.

IANI GRVTERI

IN

EPIGRAMMATVM LIB. XII.

NOTÆ.

P *Rafas.* intemperanter studemus) *Sic Palat. non* studeamus ut editur.

Ibid. Theatra convennis) *Noster quart. con-* victus, haud adeo ineptè.

Ibid. Studere se voluptates non sentiant) *Ita emacu-* lavi præcunte ms. quarto, in quo aliàs legebatur, voluntates, vulg. voluptatibus, mea animo non rectè.

Ibid. Quæ delicatè reliquimus) *Est à Palat. nam* impressi, quæ delicatè reliquimus.

Ibid. Iudicis loco livor) *Sic acutè Palat. non iudicij,* ut servant edd. promiscue.

Ibid. Adversus quod) *Sic Palat. Brit. & quart. alij,* quos.

Ibid. Imperavi mihi quod indulgere consueveram: Sc studui) *Sic nullà literà plus minusve Palat. neque abis* Brit. quàm quòd is cum vulgatus servet imperabo, qui prætereà habent; cui indulgere consueveram: & statui

Ibid. Adventorià sua:) *Non video quare editio* Iu-
niana & seqq. illud, sua, notu inclusit hamatu, quasi su-
peruacuum aut alienum. sua enim adventoria ea est, quæ
sua meritoque debita Prisco.

Epigr. 3.

Epigr. 3. Ibis io Romam.) *Nil speciosius hanc lectione, quam communicavit nobis Palat. cum quart. at nihil turpius vulgato: Ibis tu Romam: quare id ad nostras ablegavimus: te etiam, lector, nisi approbas.*

Ibid. Tot domus una.) *Ita tert. & admisi, quod paulo post sequeretur, alta, hoc eodem carmine: neque consueisset Poeta repetere dictiones easdem, nisi aut necessitatu causa, aut lepōris. servans tamen illud alta & Palat. & quart. & impressi.*

Ibid. Stella petitor.) *Olim cusi & tert. ac quart. sititor. ego malletm dixisse potitor.*

Epigr. 4. Tu das ingenue ius mihi pigitix. *Ita aperse quart. nec divertit Palat. quā quod is, ingenue nisi mihi peritix. edd. priores: ingenue munera pigitix.*

Epigr. 6. Maeste animi quem rarus habes.) *Impressi, habet, non male; sed alterum se tuetur ms. nostro. & quanto id melius sit priore, facile sentit, cui acria delicata.*

Epigr. 14. Invidiā sati sed levioe cadant.) *Non est forte locus perpuratus. nam Palat. & tert.*

Invidia satis & levioe cadant.

quart.

Invidia satis est levioe cadunt.

Ut ut est, legendum cadant, non cadunt.

Epigr. 15. Et stupet superbi Regis.) *Ita Palat. primis temporibus editi, superbas; posterioribus, superbus.*

Ibid. Grave, que luus.) *Ita quoque ms. blanditur tamen coniectaneum Iunij, luxus.*

Ibid. Pudet at pudet.) *Sic etiam Palat. nam Brit. pudet at piget. divinavi aliquando, pudet, ah, pudet fateri.*

Epigr. 17. Gestatur tecum pariter, pariterque.) *Ita Palat. videturque melius quā quod vulgatur: Gestatur tecum sellā pariterque. nec enim periculum erat, ne crederemus gestari asserere nudo.*

Ibid. Nisi per niveam.) *Sic elegantissime Palat. cum quarto. minus consuectē, minus verē, vulgg. post niveam: uti probavimus alio in Suspp. nostratum libellu.*

Ibid. Cū sit ei pulcrē, cū tam benē vivat apud te.) *Sic quartus cum Palat. nec multo aliter Brit. codex. nam odiosē recentius vulgati:*

Cum sic tam pulchrè, tam bellè vivat apud te.
antiquius verò;

Cùm sit tam pulchrè, tam bene vivat.

Epigr. 18. Boterodum.) Ita rursus Palat. noster. vulg. g.
Botrodum. tert. & quart. Botordum.

Ibid. Ruptâ proxima veltis à cathedrâ.) Sic verè
Palat. vulgò erat, è cathedrâ.

Ibid. Dispensant pueri, rogatque.) Vulgati, alio planè
sensu, Dispensat pueris. sed cur reiiciamus Palat. codicis
toties spectatam fidem? certè villici & dispensatoris mu-
nus distinxit & noster lib. 7. Epigr. 71. lib. 11. Epigr. 40.

Epigr. 21. Nulla nec.) Sic omnes ms. nostri: ut duo
negativa magis nezent: quod dico ne facile accedamus Iu-
vio legenti, Nulla nec.

Ibid. Romanam deceat.) Ita ms. nostrorum quadru-
plex austeritas, non ducat, quod editos occupat. Sensus esse
videtur, non facile orituram proximis aliquot annis, qua
tam mereatur dici Romana, quàm ipsa revera erat. Iose-
phus Scaliger Castigationibus ad Catullum resingebat præ-
cedentia ad hanc formam:

Te cito ridebit peregrinus Clodia partus, &c.
ingeniosissime.

Epigr. 24. Non rector.) Edd. omnes vector. sed alte-
rum restat in Palat.

Ibid. Nusquam mulio.) Sic Palat. alij interseruerant
Nusquam est mulio. at illud manuli tacebunt quid sibi
velit, satis nescio. quart. noster initio habuit, tacebit.

Epigr. 26. Clamatus verna.) Ita ms. & vetustiores
cusi: recentes clamatur: hauri scio quatenus bene: cùm vi-
deatur velle, neminem esse ei servum, quem inclamet, la-
ternamque poscat tegenda toga. itaque fere est, ut legi
debeat non ablatis, sed adlatis, sicut coniecit maximus iu-
dicij vir, hoc est, Censi ac Minerva delictum Iacobus
Boncompagni.

Ibid. Non ego malo famem, Quàm sit cœna.) Di-
stinctio est à me, scriptura à Palat. ante editi: non ego
malo famem? Quod sit cœna mihi, &c. nullâ subse-
quente interrogatione, sensu sine sensu.

Epigr. 29. Mappam furtipit.) Legendum videtur,
surpuit. & verò allusit Palat. in quo, furtipuit, quod ver-
sus officis.

Ibid.

Ibid. Menſa ſurripit.) *Es heic ſerè legerim ſurpuit:* nam & iterum Palat. ſurripuit.

Ibid. Medios diſcingere lectos.) *Sic optimè Palat. nam Brit. diſtingere. vulgati, diſtingere. miror quid heic intellexerint alijs.*

Epigr. 31. Dominæ: poſt ſeptima luſtra reverſo.) *Redintegravi lectionem primitus cuſam, quam & confir- mant mſ. nam Iuniana ed. eamque ſecuta: domino poſt ſeptima luſtra reverſo.*

Epigr. 32. Ruſa crinibus ſeptem) *Palat. codex heic habet, rapta carminibus ſeptem.*

Ibid. Ibat tripes.) *Palat. & à manu primâ quartus, Ibi tripes.*

Epigr. 34. Gaudebis minus? & minus dolebis.) *Inter- ieci interrogationem ſuaſu viri ſuaviſſima eruditionis lo- ſia Merceri, imò ſuaſu ipſius ſententia.*

Epigr. 35. Perciſum.) *Sic ruruſum Palat. non præci- ſum, quod in alijs libri.*

Epigr. 36. Memmioſque.) *Mſ. quart. Mutioſque. idem verſu ſeq. pro Criſpos ingerit nobis Priſcos.*

Epigr. 40. Pompiliane.) *Ita Palat. non Pontiliane, quod eſt in edd. reliquis.*

Epigr. 42. Nunquid ut & pariat?) *Sic Palat. alijs, & ut pariat.*

Epigr. 43. Quales perditus audeat.) *Antea legeba- tur, audiat, algido ſenſu; qui nunc viget beneficio Palat.*

Epigr. 44. Leſbia cum lepido.) *Eſt à Palat. & quar- to. vulgati, cum tenero. quare? an quia ita ſemel dixit? at ibi extenuatione opus, heic auxeſi.*

Epigr. 45. Nudæ tempora.) *Sic Palat. non tempora. & ita diſcernitur ſignificatio vocis non una.*

Epigr. 49. Concubinos.) *Haſtenus fatuè, concubi- nas. alterum exſtat palam in Palat.*

Epigr. 50. Daphnonas, platanonas, & aërias cypa- riſſos.) *Illud platanonas eſt à Palat. nam vulg. plata- nos ac. poſteriori tamen membrum, aërias cypariſſos, prius non eſt. quippè Palat. idem habet, erioſque pythonas.*

Ibid. Et tibi centenis.) *Sic Palat. cum quarto & edit. Colinei. alia, Ectua.*

Epigr. 51. Fabullinum.) *Ita egregiè Palat. olim enim*

cusi, Fabullum, ruente versu ; cui destina vico addiderunt recentiores Fabullum, quid ; sed prater libros & sono inamano. scripsi praterea voce transposita, homo bonus, iubente Palat. & quarto.

Epigr. 52. Illa virum voluit.) Sic & Palat. at quart.

Nohit illa virum nec repetita sequi.

quod amplexus est Modius.

Ibid. Dominam conciliabit.) Sic Palat. et si tamen non absurde retrò cusi, conciliavit. malui tamen futurum, quia etiam praeferat.

Epigr. 53. Quantas civis habet paterve rarus.) Ita plane Palat. & religio fuit non id recipere in contextum, si effo illo subditio Paternae. patrem opponit orbi, qui distributioni ferè. sic etiam infra Epigr. 62.

Et pater, & frugi sic tua sacra colit.

quod enim heic iugis, hoc supra civis, qui opponitur potentioribus urbis.

Epigr. 55. Sed vendat, &c.) Phaleucum istum cum sequenti non est videre in Palat. & nescio sanè quid sibi velist. quartus servat,

*Sed veniat quoque nec levi rapina,
omissis intermedys.*

Ibid. Basia mura.) Sic cum quarto Palat. nec aliter capit Calderinus, placuitque admodum Doussè. illud multa quod exstat in vulg. flocci non est.

Ibid. Ne clusis.) Sic Palat. alijs, Nec clusis.

Ibid. Humanè facit hoc tamen sed unū.) Ita posui asserente Palat. & quarto, quibus aberat vocola, est, quæ in vulg. sed habet insuper Palat. versum istum subditum sequenti, ut suspicari liceat aliquid adhuc occultari mala rei.

Epigr. 57. Nec cogitandi Sparse.) Ita omninò præfert Palat. quomodo restituendum etiam censuerat Doussè noster, cum reperisset in cod. Brit. pars è in vulgatu est: Nec cogitandi spatia, & spatium.

Ibid. Illinc paludis.) Sic etiam Palat.

Ibid. Falerno colle.) Etiā sic Palat. cū quarto, non monere, quod haeret in alijs edd. adeantur Modij Noventiquæ.

Ibid. Latus effedo cursus.) Quanto peius editi prius! clausus effedo cursus. latus istud est à Palat. & quart.

Epigr. 60. Servire meis quod nolo Kalendis.) Ita quart. cum Palat. nec aliter interpretatio (Cald. editi tamen,

men, seruire tuis. maiè. nam & alibi Kalendas Martias suas vocat.

Ibid. Sponte tua.) Ita Palat. & quart. & Erit. alijs tua.

Ibid. Que tibi si iubeat.) Ita etiam Palat. quippe cusi omnes, Quia tu si iube.

Epigr. 61. In tauros Libyci fremunt leones.) Hoc fremunt velut à deportatione revoco, insurgentibus omnino Palat. & quart. vox riuunt, quæ infederat libris, iam vel à se ruit: adeò lausa est scriptura altera.

Epigr. 62. Nec fulmine digni.) Sic Palat. & vehementius videtur eo quod exstabat in vulgg. digna.

Ibid. Vtque sit his pretium.) Non me diu versavi ut admitterem hanc lectionem cod. Palat. quod etiam exstaret in Erit. & nostro quart. licet sic satis elegans nuper nata, Vt sit bis pretium. nam herculè nihil hac scriptura ad priorem: quam etiam propugnant mss. nostri alijs duo & avorum aucto cusi, in quibus: Vt sit his pretium.

Epigr. 63. Nec gratis.) Sic Palat. & quart. quo admissio non opus erit admittere versu præcedenti illud si codicis Erit. pro sit. vulgo est, Ne gratis.

Ibid. Mutuos honores.) Vix abstinerem sylum, ne expuncto vocabulo ultimo reponeretur, dolores, quod est in Palat. nisi haberem in mente illud Metelli apud Ageliū: Quanto probi iniuriam facilius accipiunt, quàm alteri tradunt: tanto ille vobis quàm mihi peiorem honorem habuit.

Epigr. 65. Pondus acre lanarum.) Sic Brit. sic mss. nostri quart. sic editiones tempore prima. Invencula ista, pondus acre lanarum, quod non intelligo; scire tamen auctorem quomodo intelligant alijs, qui id tam patientibus tolerant oculis.

Epigr. 70. Daret enterocelicus unctor.) Vel auro redimenda lectio: quam ultrò largitus est Palat. noster. Auctoris germanam docebunt Commentaria Calderini, quæ si excussissent alijs, non tam ridiculos se praberent in defendendus explicandisque nescio quibus scriptoris ineptis. hæc tamen editum donaret Opulicus unctor.

Ibid. Biberet qui modò.) Fortè, si modò, aut, quod modò.

Ibid. A sene sed postquam patrio venere trecenta.) Potior hac certè quàm vulgarior lectio: A sene sed postquam

quam nummi venire trecenti : *et si tamen nondum praestiterim alteram merè genuinam. nam Palat. litera minus habet, Sene sed, omisso A.*

Ibid. O quantum diatretra) Sic benè Brit. neque aliter ferè Palat. quàm quòd is diatrita. nam sec. diaterca. tert. diathreta. quart. diatheca. quod etiam in vulgatis, meo animo, Poëta nolente. calicis diatretri mentio in l. 27. et ad Legem Aquiliam : diatretariorum in l. 1. Cod. de excus. artific. lib. 10.

Epigr. 74. Portet crystallà catapulus.) Ita ms. universi, ita vetustius cusi, quod malè feriat pronuper mutarunt in carastus, sicuti putidam Merula auctoritatem, quam ego prae industrià Calderini despuo.

Ibid. Sed gemmis vilibus usus.) Ita ferè. Palat. non malè. meliusque fortè legeretur, sed geminus vilibus usus. Planè Palat. ille repræsentat, geminis edisi habent, scil. gemmis utilis usus. parum argutè.

Epigr. 77. Riserunt homines. sed.) Redonavi istud lari suo familiari, expulsò, ceu mala fidei possessore, comites, quod huc usque regnavit in edd. tum quòd consideratè opponerentur homines Deus; tum quòd ita servarent & Palat. & quart. \

Ibid. Sellas ante petit.) Ita legendum vel asinus senserit. Indicis tamen fabricator obtrusit nobis perit, Iuviana scilicet ed. vitium Typographicum.

Epigr. 81. Nunc misisti.) Sic Palat. alij, mittit.

Epigr. 82. Effugere in thermis.) Mutarunt hanc omnium ms. lectionem novitij in Effugere è thermis: falsò & ineptè. nam Menogenes istud negotium omne exercebat in ipsis thermis.

Ibid. Imputet acceptas.) Ita Palat. & quart. vulgati, exceptas.

Ibid. Laxum.) Sic Palat. & Brit. non lapsum, quod invasis libros cufos.

Ibid. Propin de fæce.) Hac est scriptura mstrinum, nisi quòd Palat. sec. eam transformatam habeat à manu emendatrice in tropin, quomodo passim vulgatur.

Ibid. Colliget usque.) Palat. ille, quart. ipse, quod ultimum ferè placet.

Epigr. 87. Perdidi se questus.) Iunij editio & traduces eius syllabà minus habent, perdidi se questus.

stus. at quid tunc fiet legi carminis?

Epigr. 88. Scio non ego.) *Ita quidem etiam Palat. noster, sed haud adsperner, non nego, quod restat in alijs codd. scriptis editioneq. Colinei.*

Epigr. 90. Sed clarè votum.) *Ineptiebat antea editio omnis, in quâ sed caro votum. nostra lectio stat auctoritate optimi Palat.*

Ibid. Non iret missus.) *Ita Palat. sed vix ei acquieverim. melior tamen est scriptura vulgatorum impressorum, non esset missus.*

Epigr. 94. Ambitiose nova.) *Ita Palat. & Brit. & quart. non, ambitione, quod visitur in vulg. nec tamen heic convenit.*

Epigr. 98. Vestras Instantius.) *Ita Palat. noster. alijs nostras Instantius. ultima quoque editiones ineptè literâ minore, nostras instantius, tanquam si nomen non esset.*

IANI GRVTERI

I N

XENIORVM LIBRVM

NOTÆ.

E *Pigr. 1.* Æthereæ Germanicus imperet aulæ.) *Ita prorsus Palatinus, & Bongarsianus codex; neque adulatio ista dedecet aut Martialē aut Domitianū. vulgati habebant, æthereâ aulâ, sensu quem non assequor.*

Epigr. 17. Nos Amiternus.) *Sic ms. & olim impressi. recentiores Hos Am.*

Epigr. 22. Hinc absiste viator.) *Ita aliàs legitur in Palat. & praposuerim ei, quod vulgò legimus, hinc discede.*

Epigr. 23. Poina damus.) *Sic Palat. non dabis, ut est in edd.*

Epigr. 25. Tortâ condita mentâ.) *Palat. coctâ. Beroaldus legit tortâ condita metâ.*

Ibid. Ficus erant.) *Ita Palat. non erat, quod visitur in vulgatis.*

Epigr. 29. Bibit, ille sapit.) *Sic Palat. & ora ed. Colinat. editi reliqui, ipse.*

Epigr. 36. Det pœnas.) *Ita Palat. aliq, Dat, minus commode.*

Epigr. 42. Fucramus Persica ramis.) *Sic Palat. & ms. Bong. non fucramus præcoqua, ut exstat in omnibus vulg.*

Epigr. 47. Tenero quæ vertice.) *Hactenus fuit in libris nostris, tenero de vertice, nulla venustate, quæ patet ex scripturâ alterâ cod. Bong. ac Palat.*

Epigr. 48. De turdis facta corona.) *Vir summus hæc caput de turdis ita ordine in patinâ dispositis, ut circulare efficiant figuram: ego acceperim de ramo in orbem flexo à quo pendeant turdi. favet huic mea interpretationi ipsemet Auctor supra lib. 3. Epigr. 47.*

Illic coronam pinguibus gravem turdis. nam in rhedâ rectè ferri non poterat.

Epigr. 53. Magis capiat.) *Ita Palat. & Brit. aliq capiet.*

Epigr. 57. Monstravit tacitas.) *Ambigo an non aquæ valeat lectio ms. Palat. Monstrabit.*

Epigr. 62. Perdix rarissima.) *Sic Palat. non avis hæc rarissima, ut servant vulg.*

Ibid. Cordere sæpe soles.) *Sic Palat. aliter quàm cusi, qui mandere habent. hæud sic tamen producitur veritas, nam Bong. membrana, Hanc in piscinâ ludere.*

Epigr. 63. Perituro denic columbas.) *Inferetè prius legatur præduro. nunc gratia sit Palat. cuius veluti ex adyto isthac prædita scriptura, quam confirmat disertè liber calurno exaratus, quem contulit Bong.*

Epigr. 65. Galbula decipitur.) *Palat. Galbina. Bong. Galpina.*

Epigr. 66. Hæc domino mittere.) *Palat. & tert. domina.*

Epigr. 73. Rustica sum perdix. quid refert.) *Palat. noster verbo amplius & aliâ scripturâ: Rustica si maneat perdix, quid refert. fortè; Rustica sum perdix. sed enim magis acquiesco illi Cuiaciano; Rustica sum an perdix, quid refert; quomodo fuerat in Bong. codice.*

Epigr. 75. Et nomen Præsini.) *Lipsius divinatur, Præsinus Purpureonis, non necessariò: commodò legatur versus primus adiectâ interrogatione:*

Nomen

Nomen habet magni volucris: tā parva Gigantis?

Et nomen Prasini Purpureonis habet.

quid ni inquit habeat? cūm prater ea etiam habeat nomen Purpureonis Prasini, tunc tam superbi & crinitus in aeli-
cjs possit.

Epigr. 80. Hinc Scyllæ.) Sic Palat. & tert. vulgati squillæ.

Epigr. 82. Niliaci raperis Coracine macelli.) Sic Brit. & Palat. antea erat, Niliacis macellis.

Epigr. 89. Si quid me iudice certum est.) Praestat hoc longè vulgatis, quod, si quis me iudice ceteret, ineptè, propugnanteque alteri codd. Bong. Brit. & Palat. ille optimus.

Ibid. Mattea prima lepus.) Sic quoque Palat. & Bong. nec dissentit Auglic. in quo matrya. antea sordide legebatur gloria prima.

Epigr. 92. Quod mihi morte.) Ita Palat. ambo & tert. nec nō olim cusi. nam posteriores qui mihi. ego malim quod mihi, quodmodò postea offends annotationem ad oram Bong.

Epigr. 97. Despicit illa canes.) Quid expressius haec lectione, etiamsi eam Apollæa delineasset manus? sicque clare Palat. noster. at vulg. decipit. quid pote insulsius?

Epigr. 99. Garum sociorum.) Talis item titulus in altero Palat. & vett. edd. non Garum scombrorum, quod substi tuere recentiores.

Ibid. Accipe fastosum.) Sic ex Anglic. exemplari legi volebat Iunius, neque aliter Palatinus. fastosum, quod extat in edd. alijs, fastosum est.

Epigr. 109. Pendula Pomptinos.) Ita pingitur in Brit. in Bong. in Palat. non Pontinos, quomodo passim publicatur.

Epigr. 110. Expressit mulsum.) Imò mustum, ut habent membrana quas consulit Bong.

Epigr. 111. Septima vitis ero.) Palat. septima lauris ero.

Epigr. 113. Ne nimium sitias, sit tibi parca sitis.) Acutissime dictum, & paradoxo simile. neque aliter legitur in omnibus mss. meis aut impressis avorum memoriâ. postea vulgati: Ne nimium sistant: illepidè.

Epigr. 118. Marfica Peligni mittit.) Sic legedū asseverat Palat. & Brit. absurde enim ante cusi, Marfica Peligni. Marfica enim vina nullius pretij, Massicis nihil pretiosius.

Epigr. 121.

Epigr. 121. Non ponit turbæ: cum tribus illa bibit.) Fere reduxeram quod erat in Palat.

Non ponit turbæ, cum tribus illa bibit.
inhibui me tamen, ne nimis tribuere viderer unico ms. tunc ubi & altera lectioni sensus tolerabilis. ei tamen confirmande fuisset illud supra Epigr. 42.

Si Libyæ nobis volucres & Phasidos essent,

Acciperes: at nunc accipe cortis aves.

Epigr. 124. Quondam veris erat.) Ita rectè Palat. ut referatur ad rosam. malè editi prius, erant.

IANI GRVTERI

I N

APOPHORETORVM LIBRVM

NOTÆ.

E *Pigr.*. Tam prope verna.) Est à Palat. nostro, cui accedit Bongarsianus. alij iam prope. minus aptè. Ibid. Troiamve) Sic iterum Bong. & Palat. non ut editur, Troiamque.*

Epigr. 3. Pugillares eborei.) Sic edd. vett. item Palat. sec. & tert. nam Palat. pr. nulla exhibet lemmata. nuper publicati, eburnei.

Epigr. 7. Quod minimos cernis) Ita Palatinus noster. optimè. nam Vitellianos minores esse, ostendit titulus sequentis Epigrammatis. vulgati nummos, quod non intelligo, neque inveni qui intelligeret.

Epigr. 8. Quæ putas puella.) Acutè, nec tamen ineptè ms. Bong. quod putes, pusilla.

Epigr. 10. Loculi eborei.) Sic iterum ms. & olim cusi, non eburnei.

Ibid. De flavâ.) Ita ms. nostri & Bong. probaveratque item ex Brit. cod. Iunius. vulg. de fulvâ. ineptè. nam illud flavâ alludis præterea ad nomen Imperatoris Flavium.

Epigr. 14. Quæ scit compositos) Sic excellenter Palat. noster. omnes edd. Quærit comp. pessimè.

Epigr. 16.

Epigr. 16. Et non damnosa videntur.) Rectè, nec aliter Palat. ante impressi, videtur.

Epigr. 22. Splendida ne madidi violent.) Sic editi. prisca, & Bong. ms. & Palat. sec. etiam primus, nisi quod ipse, madidis. vulg. Tania ne madidos, & c. satis putidè.

Ibid. Figat acus spartas.) Est à coniectura mea, cum suggestisset Palat. spartas. vulgabat, tortas, quod spurcum nimis.

Epigr. 27. Gausapa.) Causia legit ex vet. cod. Beroaldus, neque aliter erat in Commentariis (alderini aut Palat. sec. Gausapa, quomodo praefertit vulgati, non displicet, ut lacernam innuat, aut panulam, aliamve vestem frigori resistentem sive etiam pluvia. nam tectus non proprie dicitur, cui caput modò tectum.

Ibid. Tectus spectabo.) Lectio spuria. nam apertè Palat. te cum spectabo: & placeret, si tantum expedirem me versa altero. pro eo enim quod habemus, Nam ventus, idem liber exhibet Mandatus.

Epigr. 29. Si delecta gemes.) Palat. quidem & Cald. editio Si delecta geres: sed tamen nescio quomodo magis placet delecta, praesertim si ut posui legamus cum ms. Bong. & Angelic. gemes. sensus est: si excusserit tibi venabulum aper, supplebit vicem venabuli culter.

Epigr. 30. Et grati nomen honoris.) Noster Palat. gratique, erit omen honoris. Bong. gratis omen. utrumque melius vulgato.

Epigr. 31. Curvâ venâ) Ita scripsi secutus mearum aurium iudicium, & Palat. qui tamen servat; curva signat brevi forbit harena. vulg. curvis venis.

Epigr. 38. Totas tenebras) Sic Palat. melius quàm quod erat prius Tutas. quod ne quidem agnovit Domitius.

Epigr. 49. Pergamon has.) Sic manifestè Palat. non Pergamus, quodmodo vulg. cur respuerem? cum etiam bis ter occurrerit in Senecâ tragædo terminatione tali.

Ibid. Destringere.) Sic Brit. & Palat. vulgò distringere.

Epigr. 56. Græcuses? aphronitrum.) Ita quidem & hac & illa versus prioris distinxit. scriptura tamen omnis soletur maiestate codicis Palat. nec non conspiratione codd. olim cuforum. nam qui deinde provenerunt, suo more, rediculè: dicor & aphronitrum.

Epigr. 57.

Epigr. 57. Delitias Cosmi.) Impugnat istud Cosmi (Calderinus, ac defendit Delitias Nili, quomodo passim editur. sed cum alterum restet in ms. meis tribus, id fidenter iterum reduxi in sedem suam, defendamque, si quis ei litem mouerit, bonâ prorsus fide.

Epigr. 61. Quid ine compactam.) Ita Palat. & aliquot editiones mediæ ævi. primum namque & recentioris, compactum.

Ibid. Quæ primum structa est.) Sic Palat. non structa, ut habent proletraria edd.

Epigr. 63. Pes'erit ipse.) Non satis hac assequor, sed sic tamen Bong. membrana; neque abludivit Palat. noster, qui habet proferit. vulgatur proderit ipse. quod etiam quid velit, quid non velit, iuxta scio cum ignarissimus.

Epigr. 67. Ipsa licet rodas.) Acute. nec secus Palat. & vet. edd. malè neoterica Ipse.

Epigr. 75. Leshia plorabas.) Est à Palat. nam edd. plorabat. non malè, nisi Auctor fugeret syllabam brevem tali loco.

Epigr. 76. Paccius.) Sic Palat. non Paccius. sed & tert. Parcus.

Epigr. 79. Et tristi.) Ita Palat. non tetrico, quod in vulg. g.

Epigr. 80. Otia sed scopis.) Sic triga ms. nostrorum: nec moror (Calderinum, qui vulgatum, sed pretium scopis, mordicus tuetur, alterumque exhibat.

Epigr. 85. Scriptum testudine sigma.) Ita legendum cum doctissimus vir non signum, quod occupat libros. nam & alioquin habet Palat. ligna, propius ad verum quam alterum illud, signum.

Epigr. 92. Nos sumus audacis.) Ita restitui ex Bong. schedis & vet. edd. scheda inquam. eius Nos, vet. edd. audacis. certè illud Non, quod hactenus heic nobis sese ostentavit, nauci non est, repugnatque lemmati: quod primum produxit Musa Turnebi, representatque item ms. Bong.

Epigr. 95. Parvo Chrysendeta nullo.) Sic aperte uterque Palat. quemadmodum conieceras Iunius. editis stultè, nullo.

Epigr. 103. Frigida non deficit.) Palat. non deerit.

Epigr. 104. Panda.) Palat. laxa.

Epigr. 105.

Epigr. 105. Nos Satyri.) *Sic Palat. vulgg. Satyrus.*

Epigr. 108. Ampulla potoria.) *Mistert addit seu parcaria.*

Epigr. 109. Franges CrySTALLINA) *Sic malui cum Palat. quàm quod editur passim, frangis.*

Epigr. 111. Melior fit sapor) *Ita Palat. & olim edd. nuper, fit.*

Epigr. 115. Aquam potare rigentem De nive.) *Ita sine ullâ interpolatione verustior editio. vult enim extra fuisse nivem qua rigorem suum trans vitrum mitteret.*

Epigr. 123. Tibi rumpere.) *Melius Palat. & Bong. perdere.*

Epigr. 124. Pro lenâ mittimus.) *Sic Bong. & Palat. non togulâ, quo infecta omnes edd.*

Epigr. 128. Nunquam scortea.) *Est à Brit. eod. & Palat. vulgati, nusquam.*

Epigr. 129. Quid coccina.) *Sic Palat. non qui coccina.*

Epigr. 132. Quod cupiat.) *Ita Palat. duo, & edd. vet. melius, puto, quàm quod exinde cusi, capiat.*

Epigr. 133. Hoc opus est pictis) *Sic egregius Palat. ante impressi ineptè : Hic opus, &c.*

Epigr. 135. Amphitheatrali nos commendamus ab usu.) *Sic quoque Palat. antea,*

Amphitheatrales nos commendamur ad usus.

Ibid. Argentes nostra lacerna.) *Nescio an non bene etiam Palat. albens alba lacerna. sic profectò etiam liber Bong. novo teste mihi videar.*

Epigr. 136. Tegunt tibi.) *Ita Brit. & Palat. vulgg. tegant tibi.*

Ibid. Circulus esse potes.) *Sic melius Palat. quàm sicuti edd. potest.*

Epigr. 141. Vellera cùm sumant.) *Ferè amplectar, quod est in Palat. Vellera consumunt.*

Epigr. 144. Tinge caput Colini folio.) *Et istud reposui ex Palat. editi enim : Tinge caput nardi folio.*

Epigr. 147. Mammofam metuo.) *Ita ferè Palat. nempe, Mammofa metuo. vulgg. Mamunofas.*

Epigr. 150. Noti Catulli.) *Sic Palat. non docti, quod est in vulgg.*

Epigr. 155.

Epigr. 155. Pullo lugentes vellere.) Ita recte edssi: sed nec lucentes prorsus inelegans, quod in Palat. haud tamen quicquam mutaverim, gnarus g & c in libris mutuas prestare operas.

Epigr. 157. Tomentum Leuconicum.) Sic bene Brit. codex. alij Lingonicum.

Ibid. Vellera Leuconicis.) Ita & Brit. & Palat. malè vulgg. Lingonicis.

Epigr. 158. Leuconico stramina.) Sic iterum Palat. & Brit. non Lingonico, quod triumphantis habitu tot secula vixit in vulgg.

Epigr. 160. Fragilis tibi culcita.) Sic Palat. alij cusi, facilis.

Epigr. 164. Sæpe est electa theatro.) Suspicer scribendum eiecta; ut velit contemptam & pastoritiâ veluti fistulâ exceptam; nec aliter postea reperi in codice Bong.

Epigr. 165. Exorent.) Sic Palat. noster, non Exorment, ut est in vulgg. & verò haud aliter ferè Poëta lib. 1. Epigr. 6.

Nunc sua Cæsareos exorat præda leones.
ut dubitari aliquis fortasse nolit quin, insititiâ voce eieciâ,
repperim veram civem.

Epigr. 173. Accepit.) Palat. Exigit. an non Exigit?

Epigr. 174. Ora puer.) Sic Palat. & Aldi editio, non Pater, ut est in edd. cui tamen sua esse possit gratia. sum tamen propensior in priorem.

Epigr. 181. Et frontem nugis.) Ita etiam ms. nostri. Iunij tamen notis. non bene. peius tamen harum artium vir primarius, qui deceptus errore oculorum illud nugis mutavit in forijs; tanquam si eius loco Britannicus codex servaret fortis; quod secus erat. nam fortis notatum ad oram editionis Iuniana respicit vocabulum terris, quod habemus disticho præcedenti.

Epigr. 183. Ne nucibus positus Arma Virumque legas.) Ita divinavi, sed postquam sic satis dormissem in sano Bibliotheca Palatina, cuius exemplar ms. unâ tantum literâ abibat; Ne nugibus positis; & verò illud nucibus deinde quoque offendi in ms. Bong. ut nemini dubium esse debeat, spurium esse quod hætenus circumtulere magistelli nostri: Ne nugis positus arma virumque legas: frustra-
que idè

que ideo esse qui coniectunt, Ne nugis positis &c. Sapienter enim monet, non statim pueri prorumpendum ad Vergilii *Aeneida*; prius ediscen. uvi Culicem, &c.

Epigr. 184. Ipius vultus.) Bong cod. non male: Ipius & vultus.

Epigr. 187. Carmen iuuenale.) Ita etiam Bong & Palat. non iuuenile, ut passim editur. & cur non feratur, imò praeferatur?

Epigr. 194. Calui, de Aquæ frigidae vsu.) Sic reposui, secutus ceu oraculum aut folia Sibyllae schedas Bong. Frigidè & plusquam frigidè legebatur antè: Calda & frigida aqua.

Ibid. Hæc tibi quæ fuerint.) Nihil istis contaminatus. Palat. seruat:

Hæc tibi quæ fronte sed quarum nomina dicit,
Visa suis melius carta notauit aquis.

unde facile si res:

Hæc tibi quæ fontes & aquarum nomina dicit,

Ipsa suis melius carta natabit aquis.

& verò Bong. liber disertè habuit, fontes & aquarum: sed sic nondum omnia perpurgantur.

Epigr. 211. Pumilionis erit.) Sic olim cusi, & mss. unus & alter. vulgati, erat. nam Palat. ille: Pumilionis habes.

Epigr. 215. Dic quotus & quanti.) Ita Brit. & Bong. & Palat. non ut vulgò: Dic quotus es, quanti, &c.

Epigr. 216. Callida.) Sic Palat. & margo edit. Colinae, non Pallida, ut in aliis.

Epigr. 217. Cor bubulum.) Ita etiam non modò liber Turnebi & Gulielmii, sed item Palat. noster secundus. Lipsius maluit quod in aliis habet, Corculum.

Ibid. Quod habes.) Sic planè mss. nostri tres. Lipsius emendabat, quod abest.

Epigr. 218. Seruire palatum Nolo: cocus &c.) De sepulcreto educendam putavi hanc scripturam Palatini exemplaris, eâ demeriturus vel Apicii gulam. Vulgabatur prius:

—seruire palato:

Namque cocus domini d. h. g.

G

qua

98 NOTAE IN MARTIAL.
qua hercle culinam sapiunt, imò lauattrinam. Alterum illud se tuetur illo Epig. 11, lib. 6.

Non minùs ingenua est & mihi Marce gula.
&c. Nec quis erit melioris literatura quin agnoscat veluti Martialis geminam germanam.

Epig. 219. Rara tibi) Sic quoque Palat. non Parua, quòd est in edd.

Epig. 221. Ientacula) Palat. pr. Iantacula; quod libuit annotare, ut confirmarem coniectancum Merceri supra [ad Epig. 67. lib. 8.] positum. Bongars. tamen ms. heic praefert Adipata.

IANI GRVTERI
IN MARTIALEM NOTARVM
FINIS.

Com-

COMMISSA ET OMISSA IN NOTIS

I A N I G R V T E R I

AD MARTIALEM.

P A. G. 3. lin. 13. *haud id tamen ausi recipere, reponere: ausus recipere.*

Ibid. l. 23. interpunctio sic concipienda: *etsi diuersis temporibus, imputata nunc Tito, nunc Domitiano, nunc Traiano; selecta deinde & coacta in unum volumen.* (ne.

Pag. 5. lin. 19. post particulam *in punctu po-*

Pag. 6. lin. 13. *Epig.* 11. scribe *Epig.* 10.

Pag. 8. lin. 32. *Epig.* 50. corrig: *Ibid.*

Pag. 12. lin. 26. *Dedidit scripturam antiq. edd. & ms. tertii ac quarti. editus a Iunio liber &c.* Sic interpungendus iste locus.

Pag. 15. lin. penult. *tametsi respuerent vulg.*

Pag. 16. lin. 17. *Epig.* 41. Manumve Crispus) *Ita Palat. &c.* Deleatur hæc Nota. Imposuit mihi amici manus. cum enim adscripsisset ad oram Martialis mei, extare istud in Palat. secutus eius fidem, expunxi lectionem hactenus receptam. Verum ut iam meis oculis credo, reperi planè in Palatino illo, & meo quarto, *Priscus.* Itaque redonetur auctori suo.

Sic & mox pag. 17. lib. 25. *Epig.* 52. decepit me eiusdem amici scriptura: quippe in Palatino illo primo non extat *Novis loturas*, sed *loturos*; quod sic quoque non displicet.

Pag. 18. lin. 21. *ut videatur distinguendum.*

Pag. 19. lin. 22. Scribe, *Hunc primi quares.*

Pag. 20. lin. 9. leg. *circa casuram istam perpetuo v. A. inserta vocula.*

Ibid. lin. 12. *nostrum tres, restitue, nostri tres.*

Ibid. lin. 16. pro *Epig.* 21. scribe *Ibid.*

Ibid. lin. 21. lege: *adstipulatur utcumque alteri scripto noster quart.*

Pag. 22. lin. 23. *leg. quæ vult istud: Quin-
ctum sibi comparasse.* Ita omnino legendum.

Pag. 25. lin. 4. *lege: malè affecta membra.*

Pag. 26. lin. 6. *vestes sudore ebrias. repone,
calceos sudore ebrios.*

Pag. 27. lib. 27. post illa verba, quod quâ ra-
tione tuear, non facile inuenio; exciderunt isth. xc se-
quentia: nisi sumamus pro consecratis. non malè qui-
dem, nisi id ipsum supra bi ter inculcasset, quasi ad
nauseam usque. at, &c.

Pag. 28. lin. 11. pro *Epig. 59.* repone *Epig. 53.*

Pag. 32. lin. 30. pro *Epig. 25.* scribe *Epig. 24.*

Pag. 33. lin. 21. *leg. De Patrensibus.*

Pag. 34. lin. 30. *Ibid. Res nullas Crispulus.)*
Scribe, Epig. 61. Res nullas C.

Pag. 35. lin. 6. à fine *Epig. 82. I, tibi dispareas.*

Pag. 36. lin. 6. *versus praeclens.*

Ibid. lin. 24. scribendum, pudet ei pauca.

Pag. 37. lin. 5. à fine, *quæ intricata & confusa
erat, manente.*

Pag. 38. lin. penult. lege interiectis tribus vo-
culis, quas typographi prætermiserunt: nam
vulg. nihil iuuant. manuscripti, Scythici &c. Ad-
de præterea in fine huius Notæ: *Conferatur istud.*
Epig. cum lib. 9. epig. 46.

Pag. 41. lin. 25. *cod. Palatini, & fortè A. g.*

Pag. 42. lin. 10. *quam acu tetigit Iunius.*

Ibid. lin. 16. vulgg. credet. (lat.

Ibid. lin. 27. scribe, Placuit istud, quia erat in Pa-

Pag. 44. lin. 13. Sylla minor.) Verum erat,
(etiam in ipso contextu sic emendandum.) *Scyl-*
lam. & mox lin. 15. Seylla m. Nuperus Com-
mentator mihi tyrothetarum sphalma tribuit,
non benè. Mirum est, me liberum abiisse à feru-
lâ eiusdem mox ead. pag. epigr. 40. *possidet ambo*
nemus. nam & heic æquè errârunt operæ, his ex-
primentes *deum, pronemus,* planè præter meam
mentem: quæ cum ex sequentibus vel præceden-
tibus satis eruitur; non video quomodo honestè
traduci quæam. sic tamen; & mirari se quidam
excla-

exclamat, rescribere me *Sylla*, pro *Scylla*. Mirum, inquam, me non vapulasse, quòd Francofurtenses pro *nemus*, bis excuderint *deum*. quod in Lugdunensi hac editione emendatum. non item erratum *Sylla*. quod ingratis meis repetitum denuò.

Ibid. lin. 23. post illa verba, *quod falsum arbitrer*, ponenda sunt ista: *nisi figuratè sumptum*.

Ibid. lin. 27. *propter illud*, tuas.

Pag. 48. lin. 18. post *hac Epistolà*, ad finem Notæ huius addatur: *vulg. uiniam habebant*.

Pag. 51. lin. 5. pro *Epig.* 33. substitue, *Epig.* 32.

Pag. 53. lin. 9. *Thalamus* scribe cū minuscula *t*.

Pag. 54. lin. 14. post illa *iudicia?* *cogitemus*. exciderunt ista: *sanè supra Epig.* 48. legitur,

Exercet raucos terra cauidicos.

Pag. 56. lin. 24. & seqq. ter peccatum in vnâ voce notissimus: restituendum toties *gratissimus*.

Pag. 57. lin. 39. lege, *inter sit raucus*.

Pag. 58. lin. 9. *Burdegala*.

Ibid. lin. 32. post *Hoc à litore*, omisit typographus; *quod non planè exclusérin tamen*.

Pag. 63. lin. 16. lege, *agglutinandum*.

Pag. 65. lin. 3. à fine: *dimitte Machaonas omnes*.

Pag. 71. lin. 7. leg. *que ab Hesychio*.

Pag. 75. lin. 18. post dictionem *Fabriciano*, deleantur ista inepia: *quod non planè exclusérin tamen*. & substitue omissas aliquot voces; *quammis & Fabricius sanè inter partes. nam de eo sic aperitè Claudianus, Conf. Manlii*:

— succumberet aula

Fabricius. —

Ibid. lin. 20. rescribe: *te colet inuictus pro libertate*. Errauit calamus, dum laudat in Notis è Palatino *inuicta*. habet enim alterum, quod in textu expressimus. quod moneo, ne deinceps marginibus suis adiiciant nuperi Commentatores.

Pag. 77. lin. 1. post *amica dari*, prætermisæ sunt ingenti flagitio, duæ voculæ, *pro gari*. Ita locus mirè interpolatus, & miserè ab operis acceptus, tolerari poterit. Longè aliter tamen à me

conceptus in authentico; ad hunc modum videlicet: *Orat amica gari*. Sic disertè extat in Palat. & agnoscunt Commentaria Calderini. at heic nulla, quam quidè vidi, editio abstinuit ab errato Typographi; *amica dari*. quin potius fuere, &c. Vides versus transpositos esse ab oscitantibus typothetis. quorum culpâ non semel vapulo.

Ibid. lin. 15. leg. *Epig. 32. Parapsidésque*.

Ibid. lin. 6. à fine, *proinueni*, lege *inuenitur*.

Pag. 81. lin. 1. deleatur tota linea, repetita perperam.

Pag. 84. lin. 14. in fine Notæ lege; *Vlla nec*.

Pag. 90. lin. 17. ipso fine, post vocem, *poterat*, adde, *aliter*.

Pag. 92. lin. post *sequentis Epigrammati*, adde *Charta maiores*.

Pag. 93. lin. 9. *Gausapa*, &c. Erravit manus mea, cum scriberet in Notis Francofurti primum editis, *Gausapa* etiam restare in Palatino illo optimo: quippe is libris posterioribus nulla habet lemmata. nescio tamen cuius codicis autoritatem ibidem laudatam voluerim; fuit Bongarsianus, aut Zuingerianus. cuius cuius tandem, sanè Palatini codicis lectio *Gausapa* non est. quare in nonâ hac editione meritò sublata sunt verba ista: *alter tamen Palatinus optimus Gausapa, quomodo &c.*

F I N I S.

I A N I

IANI GRUTERI

Appendicula

AD

MARTIALEM;

SIVE

NOTÆ ALIQVOT REPETITÆ

LECTIONIS.

*Ianus Gruterus Petro Scrinario.*S. P. Virorum clar^{me},

Vr domum Francofurto redii, nonnullis locis interpolavi schedas Martialis; easque statim dedi describendas librario meo. Verum, ut hærebam in aliquo loco, ideoque consulebam M. S. Palatinum, eumque inuenio discrepantem à manu primâ descriptore Richardo Thompsonio, subitus inuasit ecce me furor, totumque iterum à capite ad calcem percurri. Atque hæc sunt quæ tumultuariâ lectione in oculos incurrerunt. interim centum alia fortean à me prætermissa. sed quid? aliis occupabar, quàm ut liceret diutiùs istis inhærere. Ne autem ignores, mi Scriueri, quibus subsidiis editionem istam auspicatus

G 4

sim;

sim; Fuere præter editiones aliquot veteres, ad manum scripti codices quatuor: duo Bibliothecæ Palatinæ; quorum primus, instar omnium, iam denuò à me collatus, descriptus est ab homine literas tantùm pingere docto, non etiam intelligere; ideoque qui nihil de ingenio suo immutavit. præferebat autem censorem, usque ad librum sextum, TORQUATVM GENNADIVM, æui Constantiniani: altero rariùs usus sum, quòd esset recentior, neque recederet ab editione Domitii Calderini; cuius item præferebat Notas, siue Commendaria. Tertius dicebatur fuisse Theodori Zwingeri, medici, *Dum fata Deis-que sinebant*, celeberrimi. Quarto videbatur usus Franciscus Modius: certè ab ipso peruenerat in manus Zachariæ Palthenii, ab eo, ad me. Huic quadrigæ accessit quoq. editio Iuniana, ad fidem codicis Anglicani emendata; cuius itè marginis variantibus aliquot lectionibus insigniuerat amplissimus Bongarsius; descriptis quidem ex codice Gallicano; sed cuius possessoris, haud item meminerat. [*credo, maximi I. C. Cuiacii fuisse.*] Tegnagelius quoque Viennâ usque exemplar Cæsareæ Bibliothecæ permiserat. sed vix libuit inspicere; adeò undiquaque interpolatum erat à petulante manu, qui Martiali affingere volebat nasum

EPIGRAMMATVM LIB. I. 105
 sum non suum. Etiam, comitate A. V.
 Marci Velseri, vidi fragmenta Valerii
 nostri in codicæ Frisingensi. verùm bo-
 nitate non accedebat ad Palatinum: cu-
 ius augustam maiestatem, tu, pro eâ quâ
 me amas teneritudine, tueberis contra
 ronchos & sibilos Neotericorum. Va-
 le. Heidelbergæ, c 15. 15 CXVI.
 VII. Nouembris.

NOTÆ

AD

LIBRVM SPECTACVLORVM.

EPIGR. I. molles laudentur honores.] Ni-
 mirum, cum Diana duplex munus sustineat
 (cuius meminit noster infra Epig. XI II.

Experta est numen moriens vtriusque Dia-
 næ, &c.)

templa ei quoque surrèxere non unius generis. De
 varietate vero structurarum ita Vitruuius, lib. 1.
 Architect. cap. 11. Mineræ, & Marti, & Herculi,
 ædes Doricæ fient; his enim Diis propter virtu-
 tem sine deliciis ædificia constitui decet. Vene-
 ri, Floræ, Proserpinæ, fontium Nymphis, Corin-
 thio genere constitutæ, aptas videbuntur habere
 proprietates; quod his Diis propter teneritatem
 graciliora & florida, foliisque & volutis ornata
 opera facta, augere videbuntur iustum decorem.
 Iunoni, Dianæ, Libero Patri, ceterisque Diis, &c:
 Sic contra Valerius Flaccus lib. V 1. Argonaut. ver-
 su 152.

Omnibus in superos seuus honor, &c. —

Verum de hac re plura nos in Suspicionibus.

Epig. I V. Tradita Getulis.] Verum est: non le-

G 5

gimus

gimus obiectos feris delatores. itaque displicet suspicio, quae volebat, potuisse exponi elephantis Getulis. Sed quid tamen si emendaremus? betullis. Delatores quippe istos in foro assidue flagellis ac fustibus caesos, auctor Tranquillus in Tito cap. v i i i. At hanc arborem, terribilem magistratum virgis, aperte clamat Plinius lib. x v i. cap. x v i i i.

Epig. v i. quod Mars tibi seuit &c.] Nescio quâ animi inclinatione censeam reponi posse, tam heic quàm versu sequenti, seuit. Sic enim quidam scripti.

Ilud & vantâ in valle leonem.] Veniebat sub acumen styli, præuallâ mole leonem.

Epig. x i i. recto cessat venabula ferro.] Tamen fero, imò probo hanc scripturam. Arma enim omnia ac tela thecis suis includuntur; ut docemur ab Euripidis *Andromache*, versu 617; ab Aristophanis *Acharnensibus*, versibus 1110 & 1137; nec non Iosephi libro v i. *Belli Iudæici*, ipso principio cap. 11; aliisque auctoribus.

Epig. x v i. confer nunc stemma iuuentus] Meus ms quem nominare solco quartum, habet ad oram, iuuentus: quo stabilitur coniectura nobilissimi Doussæ, iuuentos.

Epigr. x x i. immixtum pecudum genus omne feratum.] Si adiiceretur voci ultima quæ, ut fieret feratumque, egregie omnia se haberent. nam sanè, ipsemet pecus est, qui negat Orpheum secutos oues, boues, equos; cum id ipsum disertè velint Lucianus lemmate *De Astrologia*, Callistratus in *Orphei statuâ*; ut & in eadem Philostratus; præter Dionem Chrysostomum *Oratione* x x x i i, Themistium *Gratiarum actione* in *Senatu*, aliisque passim obuios. Claudianus profectò canit præfat. lib. 11. *De raptu Proserpine*;

Securum blandi leporem fouere molossi;

Vicinumque lupo præbuit agna latus.

Concordes variâ ludunt cum tigride damæ;

Massylam cerui non timuere iubam.

Epig. x x i i i. facili ceruice iuuentos] Ratio omnino postulat, sustulisse humeris suis hos iuuentos imitatione Milonis, qui tantum par uni.

NOTÆ

AD

LIBRUM I.

EPIG. V. Do tibi naumachiam] *Arridet scriptura codicis Palatini, naumachias.*

Epig. xii. Stantia non poterant recta probare Deos.] Inuehitur heic in Heraldum audax Miserarius; imò eò venit impudentia, ut lib. i i. Ep. x i x. magnos muset in manos. At quid rum dicet istis Liuii lib. i i i. cap. LV i. pr se quisque, DEOS TANDEM ESSE, &c. lib. v i i i. cap. v i. Est caeleste nomen: es magne Iupiter, &c. lib. x x i x. cap. x v i i i: tantâ clade edoctus tandem Deos esse, &c. quid illi Græco? Θεοι εστι. O Aristarchum! ô stuporem! nimirum suisbus pascendis aptierem hunc scias, quam emendandu scriptoribus.

Epig. x l v i. Cùm dicis, Propeto &c.] Inuehitur heic idem Miserarius in me, ac contra lu. ros retinet Adilam, non necessario. nam propeto notat, ipsum deprehensum pr se ferre occupationes, ideòque statim cupere absolui! & alioqui rationes plures sunt, cur properent vel in Venere, hi, quàm ista; urgeatque vel ipsa rei indignitas.

Epig. x l i x. Imperia viduarum procul. Trahunt alii ad impotentiam muliebrem; non malè, si modò adderent improlium. tales enim captabantur passim & colebantur tanquam reginae. Videatur vel liber i i. Epig. x x x; vel i v. Epig. l v i.

Epig. x c i i. Cærea si pendet lumbis, & scripta lacerna.] Audax facinus! mi Scriueri, fateor; sed ita lexocinio quodam me ceperat Palatinus codex, ut quod ille custodiret, statim etiam omnibus communicandum arbitrarer. Scriptam autem lacernam capio, omnibus modis detritam, quæque iam stamen

flamen & tramam oculis palam exhiberet ; tanquam confusam aliquam literarum minime literatam congeriem. Metaphoram talem usurpatam auctoribus, nemo neget. Citat Scaevola lib. 1. Aeneidos ex Plauto: Corpus tuum virgis inscribam. idemque Comicus Menachmus, Sc. Qui sunt qui, disertè : Nimis autem benè ora commentaui : nec admittendum Gulielmii illi 1, carminaui, etsi ingeniosum satis. nam idem Pseudolo Act. 1. Sc. 4. Quasi in libro cum scribuntur calamo literæ, stilis me totis usque vlimeis conscribito. & Statius lib. 11. Thebaid. de equo vulnerato:

*Aruaque sanguineo scribit rutilantia gyro.
Etiam Ennodius in Panegyrico in Natalem B. Epiphani :*

Cum benè mollitos incurui dente ligonis

*Scribit agros, faciemque soli sic pectit aratris.
& Oratione : Quia nisi edomitam terram terque & quater agricolæ ligonibus scripserint, triticeam messem paliurus superabit, & lolium. Lib. 11. Epist. x1x, Scribenda est infelix curvis terra vomeribus. iteratque lib. v1. Epist. xx111. & alibi centies. Inde & sarcasmus discipulorum, apud Prudentium, stilus praeceptorem Caspianum lacerantium :*

Non potes irasci quod scribimus : ipse iubebas,

Numquam quietum dextera ut ferret stilum.

Nec minis plenè de se, apud eundem, virgo Eulalia :

Scriberis ecce mihi Domine :

Quam iuvat hos apices legere,

Qui tua Christe trophæa notant :

Nomen & ipsa sacrum loquitur

Purpura sanguinis eliciti.

Idem quoque poeta, Hymno de Romano martyre :

Charaxat ambas ungulis scribentibus

Genas, cruentis & lecat faciem notis.

Hinc & in Glossa Isidori legimus : Inducit, Charaxat. iterumque : Notarius, Scriptor, Charaxarius.

Apposi-

Appositè istis Suetonius Neronis cap. LII. Venère in manus meas pugillares libellique cum quibusdam notissimis versibus, ipsius chirographo scriptis: vt facillè appareret, non translatos, aut dictante aliquo exceptos; sed planè quasi cogitante atque generante exaratos: ita multa & deleta & inducta & superscripta inerant. Scilicet ad istud volo exemplum esse lacernam scriptam, tum lanarum vario variòque colore, tum inæquali filorum positurâ. Si cui tamen magis arridet lectio prior; trita lacerna; eam iterum in possessionem admittat licet; dummodò nòrit secutum me auctoritatem codicis Palatini.

Epig. CIX. Deponi inonet, & rogat lauari,] Ita scribendum monui. rationes secutus istas. Veteres exoneraturi aluum aut vesicam, aqua mentionem faciebant; quia scilicet post opus tale, ferè etiam lauerent. Ab hominibus autem transferri ad animalia cetera, nihil vetat. etsi enim haud etiam abluerentur, at consulitur tamen verecundia aurium. Sic de equo Propertius lib. IV. Eleg. III.

Et disco, quâ parte fluat vincendus Araxes;

Quot sine aquâ Parthus millia currat equus.

De Ibide Ouidius in Ibin, vers. 450.

Et quibus exiguo volucris deuota libello est,

Corpora proiectâ quæ sua purgat aquâ.

Verùm de istâ metaphora plura ego, & iusto ferè volumine, lib. Suspicionum XXVII. cap. V. ubi præterea examino versus Martialis lib. II. epig. L:

Quod fellas, & aquam potas, nil Lesbia peccas;

Quâ tibi parte opus est, Lesbia, sumis aquam.

Item alium eiusdem Poëta lib. VI. Epig. LXIX.

Non miror quòd potat aquam tua Bassa, Catulle:

Miror quòd Bassæ filia potat aquam.

Ibidem videre erit, cur meretrice, Anates Anseresque dicantur. Artemidoro; ac cur Græci suum πλῆνεν totiens vsurpent circa res conuictiorum; quod à nemi-

110 NOTAE IN MARTIALIS
à nemine adhuc memini explicatum.

Epig. C X I. Ingenio pietas nec minor ipsa
tuo.] Praestat suo, quod in Palat. & Britannico.

N O T Æ

A D

L I B R V M I I.

PRÆFAT. Video quare trageædi Epistola
accipiant.] Excidère voces terna, quare
trageædi, aut quare comædi epistolam. sic
sanè Palat. noster, nisi quòd is, qua trageædia, aut qua
comædia epist. Excidère, quòd librarii putarent va-
riantis esse lectionis.

Epig. V I. Nullo crassior ut sit umbilico.] Ergo
umbilicus non aderat libris nimium crassus? Ita vi-
detur. Scio quid sentiant de librorum umbilicis do-
cti. Verùm ut incidi in codices à Batavis nautis ex
Sumatra eive proximis insulis ad nos delatos, subit su-
spicari, tale quid quoque usurpatum Romanis; ut ni-
mirum folia medio sui perforauerint, eisque linum
transmiserint utrinque umbilicatum.

Epig. X X V I I. Effectè, grauitè, citò, nequi-
ter.] Vox citò non est in Palat. & verò mihi pla-
cere non potest. Sed quid eius loco reponendum? re-
peti queat syllaba, næ nequiter. at quis probabit?

Epig. X X I X. Coccina non læsum pingit aluta
pedem.] Pingit heic notat, ornat. Non læsum pe-
dem dixit quomodo Seneca Epistola C X X I I I. de
pedagogis luxuriosorum: Turpe est neminem esse in
comitatu puerorum, cuius sana facies medica-
mentum desideret. Unde & noster lib. X. Epig. X X I I.

Albâve pictus sana labra cerussâ.

Hinc, ceu absurdum, idem lib. I I I. Epig. I I I.

Formosam faciem nigro medicamine velas.

Epig. X X X. non graue munus erat.] An non
reponi debet? erant.

Epig.

Epig. xxxiii. Te qui basiat, ô Philæni.] *Malim
ferè quod praterea est in Palat. Hæc qui basiat, &c.*

Epig. xli. Manumve Crispus] *Imposuit mihi
manus Richards Thompsonii. cum enim adscripsisset
ad oram Martialis mei, extare istud in Palat. secu-
tus eius fidem, expunxi lectionem hætenus receptam.
Verum ut iam meus oculus credo, reperi planè in ms.
illo & meo quarto, Priscus. itaque redonetur auctori
suo.*

Epig. xli. Quam ventum Spanius, manumve
Crispus] *Viennensis Bibliotheca codex scriptus,*

*Quam ventum vacuus, manumve lippus.
& profectò saluam mihi moueret eiusmodi scriptu-
ra; nisi liber idem licentiùs pleraque aliis præ-
terea locis interpolaret. Vacuus, hæc esset eden-
tulus.*

Epig. xlv. Confides natibus?] *Mss. om-
nes, & antiquitus editi, Confidis natibus. præ quâ
lanquet editionis Iuniana scriptura.*

Epig. l. Nouit loturas] *Ita reslè in
Palat. esse dixi. At hæc etiam me decepit scri-
ptura amici Thompsonii. quippe in Palatino illo
primo restat loturos; quod sic quoque non dis-
plicet.*

Epig. l. poposcit Mammosam Spatalem
pro tribus: illa dedit.] *Hanc Spatalem, triplicem
ipsi balneatori visam, ideòque tres mercedes ab eâ exe-
gisse, cur credam; faciunt alia Poëta eiusdem loca.
Nam lib. v. Epig. xli. eodem penè acumine:*

Vidissem modò fortè cum sedentem

Solum te Labiene, tres putavi.

Calux me numerus tuæ fefellit, &c.

Etiâ lib. vi. Epig. xlv. habemus:

*Pars maxillarum tonsa est tibi, pars tibi ra-
sa est:*

Pars vulsa est. vnum quis putet esse caput?

*Sed & idem argumentum persequitur lib. x. Epig.
lxxx. Raros colligis, &c. Subrusti-
ca illa sunt, fateor; non ita tamen, quin ali-
quid in istis urbani. Planè obesos dictos ge-
minos,*

112 NOTAE IN MARTIALIS
minos, credam Turnebo interpretanti illud I. Iucretii
lib. IV:

At gemina & mammosa Ceres est ipsa ab Iac-
cho.

Epig. LXI. nimiaque ærugine caprus.] Vici-
nensis ms. minimaque aurugine. & ultima vox
alicui posset placere, ut videlicet lucri causâ calumniâ-
torum egerit; nisi ærugo etiam liuorem notaret.

Epig. LXXXII. quid fingis] Hæsi, & iure
quidem in voce fingis, aliàs fugis; nunc omnia mihi
plana sunt, si fingis literâ unâ decurtemur, faciamus-
que figis; quomodo timide suspicabar, astipulante
ms. Ioh. Ulrici. De cuius emendationis veritate si quis
dubitabit; veniat ad me, reddam statim tranquillum.
Nimium autem acutus est, qui heic fingit, lingis; tan-
quam respexerit auctor ad fabulam Philomela ac Te-
reos; & quid queso heic tunc lingere? stuprum infer-
re, inquit. Viderit ipse. mihi magis arridet suspicio
mea ligis, pro cruci adfigis.

NOTÆ

AD

LIBRVM III.

EPIG. VI. præstitit illa dies.] Planius
Palat. & meus quart. vlla dies.

Epig. XII. Qui non carnat] Est in Pa-
lat. tentat. ut fortè fuerit ientat.

Epig. XVII. mensis scriblita secundis] Non
amplius fero istud scriblita; malimque vel intrita
Merula, quod item adoram codicis Bongarsii: quam-
vis tamen saluam moueat magis illud, inscripta; quod
deinde etiam inueni in editione omnium princeps. &
fuit fortè cibi genus literatum, id est, cui aliquid inscri-
ptum; eo scilicet modo, quo non tantum placenta mel-
lita insigniuntur, sed & lactaria hodiè exprimunt ani-
malium

mālium quales quales formas ; etiam in Angliā casēs.

Epig. xxii. vt famem & sitim ferre.] Vm Epigrammatis mutuatus est manifestē à Senecā. Is enim ad Helbiam matrem cap. x. Superfuturum sibi sestertium centies computauit ; & vclut in vltimā fame victurus , si sestertio centies vixisset ; veneno vitam finiuit. Quanta luxuria est , cui sestertium centies egestas fuit !

Epig. xxx. vnde vir es Chiones ?] Cur mutauerim distinctionem vulgatam , id habui causa , quod altera interpunctio, Vnde ? vir es Chiones , nihil haberet in se lepōri, nihil sani. at mea, querit ; primum vnde balneatoris , secundo vnde corroget mercedulas meretricula dandus. Vir enim aliquis mulieri, etiam extra nuptias. vtrique cum & noster lib. xi. Epig. Lxiii. vocet Manneium linguā maritum. hocque adeo libello dicat Epig. Lxxx.

Sacra tamen Cybeles decipis. ore vir es.

Interim Venus ac vis Epigrammatis in eo consistit, quod dicat non esse desultorium , sed vnā comentum. talis enim libido paulo constantior , etiam matrimonio dicta est. Cicero Philp. ii. Cito Curio interuenit , qui te à meretricio quæstu abduxit ; & tanquam stolam dedisset , in matrimonio stabili ac certo locauit. Idem voluit Petronius : Iacuerunt ergo vnā , non tantū illo die quo nuptias fecerunt, &c. quales tamen venuste D. Huryonymus Epistolā ad Oceanum, caninas indigitat ; quibus fruebatur Silenium illa Plautina, si matris pates, Cistellario Scenā i :

Hæc quidem ecastor quotidie viro nubit, &c. Ab eodem est, quod vilis illa infamium captura , dos dicta. Apuleius Apologiā: Tantum enim ad eum de bonis matris liberum venit , præter quod ei vxor sua quotidianis dotibus quæsiuit. Nec aliunde venit , quod viduas se vocent , quas deseruit suus amator : vt videre est in Comædiis : quibus licet aggregemus istud in Eutropium Claudiani lib. i.

Quæ genuit, quanto planxit diuortia luctu !

H

& mox

& mox: — viduūmq̃ue relinquis

Eutropium? tantāsne premunt obliuia noctes?

Sed manum de tabulā: non enim heic exhibenda Suspicionēs nostrae; quā (quod quis miretur) quō densior suboritur seges Criticorum, eò etiam ipsa redduntur uberiores: neque transferri tamen aliorum messes ulla saga.

Epig. xxxviii. Egit Atestinus causas, & Caius] Reuocandum Cuius. nam & sic quoque Palat. & alioquin Caius, nostro semper trisyllabum.

Ibid. Sunt tibi.] Non omnino inapte Palat. & quartus: Sunt ibi.

Epig. xli. fugas sedentem.] Non displices Viennensis codicis scriptura, edentem; nam in conuiuiis iuxta sedebatur. & alioquin vox ea praecessit.

Epig. lvi. Matremque plenam mollis agnus expectat.] Oves lacte plenas (inquit nescio quis) eoque tardius, quam agni, progredientes. At enim, mihi homo, agni tales domi concludebantur, cunctibus ad pastum matribus. Columella id docet eleganter lib. vi. Rei Rust. cap. lli. ante finem: respexitque eò Tibullus lib. i. Eleg. x. vers. 42.

Ipsae suas sectatur oves: ac filius agnos.

Unde Silius lib. xv. Punicorum, versu 710.

Aut pecus è pastu cum sese ad recta referret,

Noscentes matres spectabat ouilibus agnos. Sed quid diffundor? omnia plena talibus.

Ibid. Et laeta festos lucet ad lares filua.] Solennes & sanctos, inquit idem. imò non aliter ornatos atque alibi solet feri die festo; coronatos scilicet ollis, &c. sic noster lib. vi. Epig. xxvi.

Flagret & exciso festis culina iugo.

Nusquam occurrit festum, nisi in gaudio, diebusque quibus à labore temperabatur.

Ibidem. Et dona matrum] Noster quartus confirmat Doussa coniecturam, Et oua matrum.

Ibid. Euremque Priapo &c.] Enclitica quae abicienda; utpote quam non habeant Palat. aut quartus.

Epig.

Epig. LXXI I. Laufella lauari.] Palatinus ille noster Saufela; quod non abiecerim. nam & quartus Faufella. debuit nempe exprimi Saufeia. idemque nomen redonauimus Auctori supra lib. I I. Epig. LXXI V. ubi extat Saufellus. nam & ibi Palatinus Saufeium. quod cum esset i longum, degenerauit in literam non ita remotam.

Epig. LXXV. Quæ non stat.] Arrides magis lectio Brit. & Palat. Quod non stat.

Epig. XC I I I. Sternatur à Coride triclinio lectus.] Nemini displicere potest Scaligeri emendatio, prodita lib. I I. cap. I V. Auson. Lectio- num: à Coricle clinico lectus.

N O T Æ

A D

LIBRVM IV.

EPIG. I. Pro tanto quæ sunt.] *Paulo fuerit decentius, sint.*

Epig. I V. Lassi bardiacus quod euocati] Bardiacum siue bardaicum heic accipio pro calceo; motus potissimum loco Iuuenalis Sat. x v I.

Bardiacus iudex datur hæc punire volenti

Calceus, & grandes magna ad subsellia suræ: Tanquam velit Satyrographus, non ab ingenio aut iudicio censendum; aut adeò in oculos incurrere hunc iudicem, sed à calceis, sed à crassus suris.

Ibidem. ieiunia Sabbatariorum.] Reponatur Sabbatariorum, cum ms. etiam Palatino: vel ob terminationes vocum versus sequentis.

Ibidem: Mæstorum quod anhelitus reorum.] Non tam malè olentium ob minus perfectam concoctionem, ut aliis placet, quam propter ieiunia. Petronius: Numquid spiritus ieiunio macet? ubi legerim inacet.

Epig. VII 1. gressu timet ire licenti.] *Britannicus codex*, gressum merite licebit. *Nec abis Palat.* nisi quod is, gressu mērite licenti. nam quartus gressum metire licenter. an aliquid subest?

Epig. XI 1. Ille etiam nostris Antonius.] *Malim*, si liceret per membranaceos, Ille tamen.

Epig. XI V. Et ludit popa nequiores talo.] *De impunitate hac Saturnalium*, egregia multa *Libanius in Exemplis Progymnasmatum*.

Epig. XXXVI 1 1. satiatur amor, nisi gaudia torquent.] *Admiserim* ferè scripturam *Palat.* sociatur amor, ubi gaudia torquent. sed numquam talem syllabam produxit. itaque tueamur vetustiora.

Epig. XL 1 1. præstare roganti.] *Ita omnes priorem editi, & mss.* non locanti, quod Iunii est, ut puto. sequenti tamen versu visitur illud locare in obseletis add. & *Palat.* optimo. tertius tamen & quartus à manu secundà habent rogare, non malè.

Epig. XLV 1. polita cælo.] *Palat.* cæno, & quis non proles?

Epig. LV 1 1. litora grata.] *Imò rescribendum*, litora Graia, re ipsa exigente.

Epig. LV 1 1. Num plorate &c.] *Diuinabam*: Non plorare pudet te puto G. virum. hoc sensu: vides plorandum esse ob mortem eius; pudet tamen id facere aperte. euge! femina es animi planè virilis. Vir si plorat, plorat sine teste; ut tu. Non dissimiliter idem noster lib. VI. *Epig. XLIV.*

Versus scribere qui potest disertos,

Non scribat, Laberi; virum putabo.

Epig. LXV 1. saucia turba mero.] *Omnino iam revocaverim lectionem priorem*, saucia vena. inuito quamvis & *Palatino* & *Modiano*. nam plusculum in eo elegantia, quam in altero turba.

AD

LIBRVM V.

EPIG. XI. Saturnalia; &c.] *Scorsim legitur in vulg. Sed an non precedenti Epig. Si qua fides veri, addendum videtur? nulli certè.*

Epig. XXV. Hermes vincere nec ferite doctus.] Ita est: satis pernici in Suspicionibus sic legendum. nunc tantum libet inde euocare testimonium D. Chrysostomi Homiliæ XXI. cap. XI. ad Romanos: Καρὸς ὁ Πυλίων, ὅτε μάλιστ' ἦν, οὐκ ὅτε ὑποβλήθη αὐτὸν, ὥστε δέξασθαι πλῆγας, ἀλλ' ὅτις ἐξ αἰσῶν ἑαυτὸν προεκθεύων, ἂν ἀνταγωνιστὴς εἰς τὸν ἀίον κακοῦ καὶ δυνάμει. οὕτω γὰρ οὐτε αὐτὸς πλῆγῃσιν, καὶ ἐν αὐτῷ λούσῃ καὶ ἰσχυρῶς ἀνταδ. *Hoc est: Pugnans enim cum potissimum vincit, non quando suum ipsius corpus pugnae exponit, ut plagas excipiat: sed quando se ipsum eruens efficit, ut omnem suam potentiam aduersarius in aëra frustra ac inaniter effundat. Sic enim & ipse non vapulabit; & omnem eius vim ac robur franger. Exemplū autem habemus Melancomæ: de qua Euphrades Orator, oratione De Pace, Valenti dicta: ἔστ' ἀδύνα, &c pag. 244. editionis Petaviana. [Dionem etiā Prusæi laudat in hac re Auctor Notis suis ad Gnomas veterū par. I. pag. 594.]*

Epig. XXVI. Bis septena tibi non sunt &c.] Coniecta aliquando, num sunt? nunc desisto. est enim in Palat. sunt. quod fortè melius.

Epig. XXIX. comitate Rufones] Intelligit Eremianum Rufonem, laudatum Plinio lib. VI. Epist. XXI. & vix est ut non hic idem sit esse illo quem idem alloquitur lib. IX. Epist. XI. quamvis ibidē legatur Rufoni.

Epig. XLV. captus es vnctiore carnā.] Malim quod restat in Palat. item Viennensi, & Anglicano, vnctiore mensā.

Epig. XLV. Istud quæ non est dicere Bassa solet.] Sic omnibus literis Palatinus: quod hanc repeto, quoniam

Curarum secundarum. Commentator, restitutionem meam eluat, nec ramentum conuincit. Equidem quo palato sit, nescio; hoc scio, cum parum sentire, qui non sentis, vercundius multo tui usque, tangi Bassam lectione nostrâ veteri, quàm illâ recensiore: Istud quod non est dicere Bassa soles. eis quo interpretandum unice facit Epigramma L. X. V. libri primi:

Bella es, nouimus: & puella, verum est:

Et diues; quis enim potest negare?

Sed dum te nimum, Fabulla, laudas,

Nec diues, neque bella, nec puella es.

Istud, quæ non est, dicere Bassa solet. id est, Laxare se, quæ formosa non est, aut puella, solet o Bassa; deformis, inquam, & impura se iactat pro formosâ, pro puellâ.

Epig. LIII. Quò tibi vel Nioben, Bassæ, vel Andromachen?] Hæc est scriptura codicum nostrorum, non, uti quidam aiunt, Quid tibi &c. neque id interpretor illo Plauti: Quid tibi meam tactio est? sed versu Horatii:

Quò mihi fortunas, si non conceditur uti?

Epig. LVII. nolo tibi, Cinna, placere.] Longè præstat, noli. neque aliter vest. edd. aut Palat. vel quartum. quorum prior sequenti quoque versu habet, seruum sic resaluto tuum; quod mihi ferè se magis probat, quàm retrò vulgatum, meum.

Epig. LXI. res nullas crispulus iste, &c.] Vianensis ms. res villas crispulus iste Non agit vxoris. maluerim, inquam, te nullâ crisp. iste Res agit vxoris.

*Epig. LXIV. Alcime, solue niues.] Quid vis, Lector? foret liber, si committerem schedam qua dista mihi in suspicionibus de more isto. Habe tamen tibi, ceu gustum aliquem, isthac sequentia. Seneca lib. 1. v. Nat. Quæst. cap. ult. Videbis quosdam non sorbere solum niuem, sed etiam esse, & frustra eius in scyphos suos deicere, &c. Latinus Pacatus Paneg. Theodos. Parum se lautos putabant, nisi æstiuâ in gemmis capaci- bus glacie Falerna fregissent. Athenæus lib. 3. Κρύσταλλος ἐν ἱερῶν Συμμίχτων ποσὶν, ὡς ἱερῶν ποσὶ τῶν Σερμυδῶν ὁ πικρὸς ἡδυσμένος ἀ-
πὸ τοῦ*

παρ, καὶ τῶ οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μιζήσας εἰς τὸ πο-
τὸν χόνορ, &c.

Ibid. Iam vicina iubent nos viuere Mausolea.]
Præstulerim Tam vicina, quod custodis Palatinus.

NOTÆ

AD

LIBRVM VI.

EPIGR. XIII. Ut Martis renocetur amor.]
Non minus dexterè Palatinus, renouetur.

Epig. LV. quid suspicer esse: Tantos &c.]
Distinxi potius, quid suspicer: esse Tantos &c.
Edere inter obscena habitum, nemo ignorat.

Epig. LXV. Solet hoc quoque Tucca licere.] Non
dubitè, inquam, admittere quod inuenit in margine
codicis sui Iohannes Vlysius, I. C. ac Poëta, ut & amicus
non è multis, Tucca, licetque; usque cum id quoque
seruet noster quartus.

Epig. LXXXV III. Cæciliæ meum:] Non deni-
hilo est, quod exhibeat Palat. Sossianæ meum; no-
men non semel usurpatum nostro.

NOTÆ

AD

LIBRVM VII.

EPIGR. I. Ipsa Medusæ quem timet ira co-
mæ.] Ne cui deinceps comæ illud sit suspe-
ctum, sciat item existare in nostro quarto, aliis-
que aliorum membranæ.

Epig. IX. Cassellius.] Anteposuerim Palatini ex-
emplari scripturam Cassellius.

Epig. XI. Vipereumque vomant, &c. diemque
negat.] Ferè accesserim Palat. in quo vomat, & negat.

Curarum secundarum. Commentator, restitutionem meam eluat, nec tamen conuincit. Equidem quo palato sit, nescio; hoc scio, cum parum sentire, qui non sentit, uerecundius multo tut usq; tangi Bassam lethione nostrâ veteri, quàm illâ recentiore: titud quod non est dicere Balla soles. eisquo interpretandu vnice facit Epigramma LXV. libri primi:

Bella es, nouimus: & puella, verum est:

Et diues; quis enim potest negare?

Sed dum te nimium, Fabulla, laudas,

Nec diues, neque bella, nec puella es.

Istud, quæ non est, dicere Bassa solet. id est, Laudare se, quæ formosa non est, aut puella, solet ô Bassa; deformis, inquam, & impura se iactat pro formosâ, pro puellâ.

Epig. LIII. Quò tibi vel Nioben, Basse, vel Andromachen?] Hæc est scriptura codicum nostrorum, non, uti quidam aiunt, Quid tibi &c. neque id interpretor illo Plauti: Quid tibi meam tactio est? sed uersu Horatii:

Quò mihi fortunas, si non conceditur uti?

Epig. LVI. nolo tibi, Cinna, placere.] Longè præstas, noli. neque aliter uett. edd. aut Palat. vel quartus. quorum prior sequenti quoque uersu habet, seruum hic resaluto tuum; quod mihi ferè se magis probas, quàm retrò vulgatum, meum.

Epig. LXI. res nullas crispulus iste, &c.] Vienneus ms. res vllas crispulus iste Non agit vxoris. maluerim, inquam, te nullâ crisp. iste Res agit vxoris.

Epig. LXIV. Alcime, solue niues] Quid vis, Lector? foret liber, si committerem schedæ quæ dicta mihi in Suspicionibus de more isto. Habet tamen tibi, ceu gustum aliquem, isthac sequentia. Seneca lib. 1v. Nat. Quæst. cap. ult. Videbis quosdam non sorbere solum niuem, sed etiam esse, & frustra eius in scyphos suos deicere, &c. Latinus Pacatus Paneg. Theodos. Parum se lautos putabant, nisi æstiuæ in gemmis capacibus glacie Falerna fregissent. Athenæus lib. 3. Κομψογαστος ἐν ἱσθόμοις Συμμίχτων φασιν, ὡς ἰσθόμοις παρὰ τῇ Συμμίχτῃ ὁ πικρὸς καὶ ἡδύς καὶ ἡδύς τοις ἑσπερίοις.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΛΙΒ. VI. 119
 παρ, καὶ τῶν οἶνον χάων τοῖς ἄλλοις μιζήσων εἰς τὸ πο-
 τὴν χάονος, &c.

Ibid. Iam vicina iubent nos viuere Mausolea.]
Præstulerim Tam vicina, quod custodis Palatinus.

NOTÆ

AD

LIBRUM VI.

EPIGR. XIII. Vt Martis renocetur amor.]
Non minus dextere Palatinus, renouetur.

Epig. LIV. quid suspicer esse: Tantos &c.]
Distinxerim potius, quid suspicer: esse Tantos &c.
Edere inter obscena habitum, nemo ignorat.

Epig. LXV. Solet hoc quoque Tucce licere.] *Non*
dubitem, inquam, *admittere* quod inuenit in margine
 codicis sui Iohannes Vlyricus, I. C. ac Poëta, ut & amicus
 non è multum, Tucce, licetque; usque cum id quoque
 seruet noster quartus.

Epig. LXXXV III. Cæciliane meum.] *Non deni-*
hilo est, quod exhibeat Pa'as. Soffibiane meum; no-
 men non semel usurpatum nostro.

NOTÆ

AD

LIBRUM VII.

EPIGR. I. Ipsa Medusæ quem timet ira co-
 mæ.] *Ne cui deinceps comæ illud sit suspe-*
ctum, sciat item exstare in nostro quarto, aliis-
 que aliorum membranis.

Epig. IX. Casselius.] *Anteposuerim* Palatini ex-
 emplari scripturam Cascellius.

Epig. XI. Vipereumque vomant, &c. diemque
 negat.] *Ferè accesserim* Palat. in quo vomat, & negat.

Ibid. Ludimus innocuis verbis: hoc iuro &c.] *Sapit auribus meis magè quod praeferit Palat.* Ludimus innocui, scis hoc bene. iuro potentis, &c.

Epig. xxiv. Pyladen odisset Orestes.] *Adblāditur nimis Pylades odisset Oresten, qua est scriptura Pal.*

Epig. xxv. 11. Illic multā tam piger.] *Vix me teneo, quā admittam Impiger; quod diserte habet Palat. & meus quartus.*

Epig. xxxiv. Ut quid tu Domini?] *Ms. Vienneſis Bibliotheca: Quid timeat Domini? legi poſſet, Quid? tu tot domini, mucronatione ſenſu. à quā ſcripturā Palat. non multum abit.*

Epig. xxxvi. subitoſ effundere nimbos.] *Qui heic defendere mallet, quā effundere; interrogandus erat, talēne putet fuiſſe formas imbricum regularūve veterum, atque ſaeculi noſtri?*

Epig. xlv. pauperibus munera pexa dato.] *Verum eſt. veniebat olim in mentem munera blenna: ita tamen ut plena & blenna, unum noſarent atque idem. Sanè dentes plenos dixit Plautus. Sc. Date vi um; Curculione: eadēque noſſone cepi iſta Propertii lib. 1. Eleg. xvi.*

Me medix noctes, me ſidera plena iacentem,

Frigidaque Eoo me dolat aura gelu.

quippe primo verſu duas noctis complectitur partes, adultæ ſcilicet & ſenſcentiæ; altero matutinum circumſcribitur. trahēbāque hūc etiā locum Ciceroniſ lib. 11. de Nat. Deorum: Quod quibuſdam regionibus atque urbibus contingere videmus, hebetiora ut ſint hominū ingenia propter cæli pleniorē naturā: hōc idem, &c.

Epig. xlix. Parua ſuburbani &c.] *Nescio an non debeat præferri Pauca, quod in Palat.*

Epig. liv. Semper manè mihi.] *Miserarius quidam ad Epig. lxxix. lib. iv. citat, Sæpe, in iſtis proſectō libris, & reuocante verſu. Idem eodem loco, in ſigni malignitate ſimplicitatem verborum meorum traducit, aſſeuerantium minimè locum habere poſſe Sigerioſque modos, ideōque reſtituendum meos. cū homini ſi pro meritis reſponderetur, redēdūque omnino ad harram, unde*

unde ad nos infauisti pedē extulit. sed valeat melius est.

Epig. LXVII. grauesque draucos Alternans &c.] Quam magis nunc inquiri in scripturam Palatini nostri, tam magis allubescit, grauesque drauco Alternas facili &c. Alteras grauesdrauco, ipsa facile trahat: sensu clarissimo. Damno itaque quæ ad hunc locum in Notis prioribus dixi.

Epig. LXVI. Plus meruisse tamen &c.] Non possum assequi quomodo hæc ad penam præmiūque referantur, ut placet postremo Commentatori, cum Labieni verba proferat Marcialis, idēque eis nihil possit adungere à se sine calumniâ. scilicet Interpretes iam scribere volunt Epigrammata aliorum, non exscribere.

Epig. LXVII. Dii mentem tibi deus tuam, Philæni.] Locum istum nonnulli exagitant: at mihi elegans videtur; ut videlicet usus voto aut imprecatione, id præter omnem omnium expectationem optet, quod iam habebat. Eadem ferè modo hæc libro Epig. XXIII.

Hoc facias, quod puto lingua facis.

Nec admodum dissimiliter Turnus apud Virgilium lib. XI. Aeneid. vers. 408.

Numquam animam talem dextrâ hæc (abstiste moueri)

Amittes; habitet tecum, & sit pectore in isto. Sic apud Senecam in sui nominis Medea versu 948. Mihi me relinque. Etiam Saluianus allusit lib. VI. De gubern. Dei; Principes ciuitatis cibo confecti, vinolentiâ dissoluti, clamoribus rabidi, bacchatione furiosi, nihil minus quam sensus sui: imò quia propè iugiter tales, nihil magis quam sensus sui. Sed nec recedis Symmachus lib. IV. Epist. XLV. Dii illos mentibus suis puniant.

Epig. LXXII. Nec tucis veniant leues selibræ] Per placet lectio Palat. leuēsve librx. quæ quid sibi velint, dicit Epig. LXX. lib. VIII.

Epig. LXXXIII. Expingitque genas] Loco istius, & pluribus aliis confirmandis, ubi legimus Expingere, & Pingere genas, habet Suspicionibus nostris Lellor quædam Phœdri & Tertulliani. hic

enim ita loquitur libro *De cultu feminarum*: Thamar, quia se expinxerat, idcirco iustae suspicioni visa est quaestui sedere. *ille verò lib. 11. sub. 11.*

Ambae videri dum volunt illi pares,
Capillos homini legere capere inuicem:
Qui se putarat pingi curâ mulierum,
Caluus repente factus est, &c.

Vide infra Not. lib. 1x. ad Epig. xxxviii.

Epig. Lxxxvi. Pascis munera] Libet annotare scripturam Palat. Pascis; non quòd placeat etiam, sed ut videant ei suum esse leporem.

Epig. Lxxxvi. auritâ gaudet lagopode] Responsum versus hanc vocem. nihil inuuant mss. aut vetustius cusi. Membrana aliquot, ut etiam editio prima, seruant lagopece. Palat. noster primus, lagagocepe, quartus dagaopere: alius lagaopice. unde somnibara aliquando lagalopece, ut fueris monstrum, figura vulpi & leporis. Sed quæ Africa animal tale aut vidit umquam, aut legis? Adhæreamus itaque certissima coniectura illustri Scaligeri, glaucopide.

NOTÆ

AD

LIBRVM VIII.

EPIGR. 111. Quinque satis fuerant: nam sex septemve libelli Est nimium.] *Musæi isthac auctoritate Palatini. Clare & eximie, inquam, præ vulg. edd. in quibus vel sex septemve libelli, Est nimium; iniucunde, quamvis musæi Est in Et.*

Epig. v. Et bibit ipse merum.] Præsto veram lectionem in editione Aldina (anni 1510 xviii.) expositam, viuidiusque merum; quam solidè tuetur & explicat Scaliger ad 111 viros.

Did. trita columba] Ita edd. aliquot. alio substitue-

stituerunt columna; cui subscribunt ferè mss. sed tamen bene illud columba exposuit Merula, adductâ auctoritate Homeri.

Epig. x i. nec te sic Cæsar amauit] Quid si per hunc Cæsarem intelligat ipsum Domitianum, cum adhuc viveret pater? Planè magis amantur à populo futuri Principes, quàm iam facti. sed durius est.

Epig. x x x. Adspicis, ut teneat.] Palat. Adspicit; unde facile fiat litera additâ, Adspicite; quod pratulerim singulari.

Ibid. Scire piget post tale decus] Ineptiunt heic meo iudicio heic mustei Commentatores. politicè tantum infert Martialis, se non inquirere in Scauula vitam priorem. quippe ex ungue sibi patere leonem. Ut enim nemo sit repente pessimus, sic nec præsantissimus, &c.

Epig. xxxvi i i. Hoc & post cineres erit tributum.] Melioris scilicet, quod lubens merito cedat Blasio Casiodorus lib. i v. Epist. x i v: Si liberalitatis nostrarum causa tractetur, nos potiùs voluntaria tributa soluimus, qui fortunas omnium subleuamus.

Epig. L i. Instanti litera Rufi.] Nescio ubi mens mihi fuit, cum Notas euulgarem. nam instantis sarrè reponi debet, ut & monuerat Iunius noster.

Epig. LV i. Virgilius non ero, Marcus ero.] Et si membrana ferè omnes Marcius; mihi tamen non displicet, inquam, editionum aliquot lesio Marcus ut verniliter dicat, quamuis aquaret Virgilium pœsi, mansurum tamen eundem illum Marcum Martialem.

Epig. L i x. tam piccata manus.] Reponendū piperatâ, fide Palat. nostri? ut subit aliquid antiquitatis, quod iam non subit memoriam? Solam occurrit illud Plauti Epid. act. v. sc. i i.

Apaga illum à me. nam ille quasi Vulcani irati est filius,

Quâquâ tangit, omne amburit: si propè aster, æstu calefacit.

Ibid. cautus seruare memento] Omnino seruare, pro obseruare; sed in aliâ partem sic lib. v i i. Epig. L.

Numquid Nympharum notos obseruat amores, &c.

Item lib. I-X. Epig. XC. Infamem nimio calore
Cypron Obserues inoneo, &c.

Epig. LXI. mulas habeat, & suburbanum.]
Votum non figuratum. sensit enim Poëta, ubi vber,
ibi esse tiber.

Epig. LXVI. Pro nostro date Silio Camœnæ.]
Impensius arridet lectio Palat. & quarti, vestro.

Epig. LXVII. rauce vadimonia quartæ.] Vel-
lem Raderus, qui heic defendit chartæ, nobis explicasset,
quenam sint ille chartæ rauce. nam quartæ quid
fuerint, facile eruet qui nouerit Auctori nostro memo-
rari tertias & quintas, hoc libro Epig. XLIV.

Ibid. Aut cur non sero Cæcil. &c.] Nihil est
certius rotundiusue Merceri coniectura; Ut ientes se-
ro. Quam cur ne verbula quidem dignetur Com-
mentator Germanus, & cur vel eam non admisit
suppresso emendatoris nomine, ipse viderit.

Epig. LXX. Cum siccate lagrain largo Permes-
sida posset Ore.] Sic Palat. noster. edd. priores, sa-
crum.

Epig. LXXIII. lasciuia Properti.] Sic libuit
rescribere, auctore Palatino. ciello, illo lasciuæ, quod
antea inhaferat libri.

Epig. LXXV. Lingonus à Testâ.] Seneca ean-
dem viam adiudicauit, in Ludo de morte Claudii, cum
antea, eâ damnatâ, legeretur Rectâ. ita autem di-
cta, non quod vix olim velis tegerentur, ut placuit Iu-
nio; sic enim qualibet via eo nomine veniret: sed quod
istâ fornicata esset, ut patet ex Iulio Obsequente cap.
XXXIII. De Prodigis; cuius item emendatio no-
tata mihi in Suspicionum libro.

Epig. LXXX. Et pugnet virtus.] Cum mss. ser-
uent versu priore, renouantur, isto vero pugnet; ma-
lum Vt pugnet, quæ modum indicet.

NOTÆ

AD

LIBRVM IX.

EPIGR. XXI. Acidaliâ meruit quod
arundine pingi.] *Alii aliter. ego simpliciter
ceperim de sagittâ aliquâ Cupidinis.*

-Epig. XX. Felix quæ tantis.] *Iam licet admit-
tamus scripturam Palatini: O felix! quantis son-
nuit vagitibus, & quas. ita enim concepit etiam m.
s. codex Bibliotheca Viennensis. neque iam amplius
dubito de veritate huius scriptura, cum ei patrocinen-
tur, & quasi columnam supponant omnibus literis
membrane alie, & editio omnium antiquissima.*

Epig. XXII. Credis ob hoc me Pastor, &c.
Propter quod] *Potius videtur quod hæret in mss. li-
bris ob hæc &c. Propter quæ.*

Epig. XXV. Pargenti quæ crebræ &c.] *Ita
vulg. sed sanè excludi non debebat omnium ferè mss.
nostrorum scriptura, Pingant quæ. idem enim heic
notat quod supra libro I. Epig. XXI. & lib.
VI. Epig. XXII. redonandūque id vocis
Ouidio (si fides habenda mss. Commeliniano) lib. I.
De Arte amandi vers. 306:*

*Quid toties positas pingis inepta comas?
ita enim liber ille ad oram. frustra quæ iuvenes illud
Tertullianus cap. I. v. de Pallio, cutem fingere, muta-
tum cupiunt in tingere.*

Epig. XXX. non sanguine cæsa Victi-
ma &c.] *Ineptè. restituatur lectio omnium mss. imò
& editionum antiquiorum, Cæsar.*

Epig. XXXI. Hac & Santonici genita est
Cæsonia Rufi] *Non vacat excutere an eius regionis
fuerit Rufus. hoc scio, lectionem istam inuestam pri-
mum ab Aldinis. prius cusi, omnesque adeo mss. re-
presentant:*

Hac & sancta mei genita est Cæsonia Rufi.

quod

quod qui ausim damnare, cum hareat in memoria illud Nostri lib. x. Epigr. xxx.

Non ille sanctæ dulce Tibur vxoris.

Epig. XLVI. reficit mutatq.] Ita esse in Palat. monui. sed reponendum suasu eiusdem exemplaris, mutatve.

Epig. XLII. Atolâ de Calydone] Si sequimur Palat. rescribendum erit, Atolum de Calydone.

Epig. XLIX. Quam meus edidicit lector amat-
que iogam.] Non abhorreo ab eo quod in Palatino,

Quamque meus didicit l. a. t.
imò valde aridet, et si sit in memoriâ Virgilianum,
iussitque ediscere lauros.

Epig. LIV. Aut crescente leuis traheretur arun-
dine præda.] Eieceram libro meo, vadis; substitu-
ramque leuis; nec adhuc panitet; etsi non negem va-
dis, heic utcumque locum suum tueri; si modò accipia-
mus de capturâ, non piscium, sed auium lacustrium.
interim tamen adhuc suspicor illud vadis natum ab
hominibus, qui arbitrabantur tò traheretur minùs con-
uenire, nisi leuis mutaretur aliâ quâ vocolâ. quos ego
securos esse iubeo. nam trahere heic notat attrahere,
scu detrahere. Sic Seneca Hercule Oetaeo, versu 121:

Hostisque traxi spolia Thermodontæ.

Silius lib. xiv. versu 263.

— cælo traxisse volucrem.

Ceterum ad aucupum arundinem crescentem, ad-
duxi in Suspicionibus meis locum Propertii lib. i v.
Eleg. 11. Valerii Flacci lib. vi. Petronii Arbitri,
Sili Italici lib. v 11. & Oppiani lib. 111. Cyneget.
vers. 487. Apuleii lib. x 1. Metamorphoseon, plu-
riumque adeò Patrum.

Epig. LIX. Et turbata breui questus cry stalli-
na vitro.] Apage, apage, inquam, hanc lectionem spu-
riam. Legitima est, nitro. Sic certè Palat. noster.
nec quicquam verius. consulatur modò Plinius lib.
xxxv 11. cap. 11. sed & Tacitus lib. v. Histor.
Belus amnis iudaico mari illabitur: circa cuius
os conlectæ arenæ, admixto nitro in vitrum ex-
coquantur. imò ipse noster lib. 1. Epig. LIII. hinc
interpretandus:

Sic

Sic Aretinæ violant crystallina testæ.

Epig. LXI. Hesternisq̃ue rubens deiecta est] *Neque ista lectio adhuc sincera. vix mihi eripi potest rescribendum esse litera tantum mutatâ, deiecta; ut dicat, inuenisse & deprehendisse coronas aliôsque flores à Numinibus ibidem proculdubio relictos.*

Epig. LXXI I I. Decepti regna patroni.] *Optimè sic Palat. Sic idem noster lib. x. Epig. xv I.*

Quisquis eris nostri post me regnator agelli.
& alibi sapius.

Epig. xc. Pertundas glaciem triente nigro.] *Non pertundas, sed pertundas legendum pertendo. Eleganter. eodem scilicet modo quo gutta saxa pertundunt. Sciendum aliquando delictiores vino superaddidisse niues; de quo more supra dixi (ad Epig. LXI v. libri v.) aliquando verò impleſſe calicem niue, eamque vino sensim superſuſo ſoluiffe; quem morem hic tangi puto. Non ignoro legi apud Suetonium Domitiani cap. xx. Cuiusdam caput varietate capilli subcutillum & incanum, perſuſam niuem mulſo dixit: ſed non id nobis aduerſatur. haud enim ſolum perſundi deſebat Falerno nix; ut deinde biberetur, ſed etiam tota perire. Fiebat autem ex alto, ac ſtillatim; adeò ut primò quaſi cauaretur nix glaciſue. Huc aliquid faciunt iſta Seneca Epist. LXXVI I I. O infelicem ægrum! quare? quia non vino niuem diluit, quia non rigorem potionis ſuæ quam capaci ſcypho miſcuit, renouat fractâ inſuper glacie. iterum lib. I I. De irâ cap. xxv. Perpetietur hic famem, & æſtinz expeditio- nis ſitim, qui puero malè diluenti niuem, irasci- tur? Noster quoque tangit lib. I x. Epig. I I.*

Incenſura niues dominæ Setina liquantur.
item eodem libro Epig. xx I I.

Et faciant nigraſ noſtra Falerna niues.

Lib. x I I. Epig. xv I.

Et niſi per niueam Cæcuba potat aquam.

Epig. xc I I. Quod nec manè vomis] *Non ſollicitem. cum tamen præſtant aliorum ſcripta exemplaria, villa vomis; indicandum videtur, hære in Viennenſi fella vomis. quod eſſet, bilem tuam remetiris, ut loquitur Seneca.*

Epig.

Epig. c. 1. *Stymphalidas astris Abstulit*] Accedit huic opinioni, prater Apollodorum libro 11. Bibliotheca, Mamertinum Genethliaco Maximiani; cap. 111. (ubi consulenda Notula mea;) etiam Seneca; cuius locus est Hercule Octavo versu 1887:

Stratos vestris setiger oris;

Alesque sequi iussa sagittas

Totum pinnis velata diem.

Mirè ibi caligat vir artium nostrarum primarius. Et tamen nihil aliud vult auctor, quam Stymphalides, quæ alis expansis tantum tenebrarum inducebant, ut non videretur dies, sed velaretur; eas, inquam, Stymphalides nihilominus decidisse in terram, fixas sagittis Hercules. Obtenebrasse monstra illa diem; habemus apud eundem Tragædiographum, Thebaïde versu 422. item Hercule Furente, versu 242. Secuta autem sunt monstra ea sagittas, unâ cum ipsis decidentia præ metu. Haud absimili metaphorâ dixit Hercules Octavo versu 1655.

— siue de mediâ voles

Auferte volucres nube, descendunt aues,

Et cetta prædam tela de cælo ferent.

item supra versu 1619:

— pinum

Astris minantem, & nube de mediâ vocat.

Non secus Papinius lib. x. Thebaïd. versu 742:

Nullaque tectorum subit ad fastigia, quæ non

Deferat hasta virum, perfusaque cæde recurrat.

et si non illepidâ figurâ ibidem legatur, Deferat. Plinius quoque lib. xxvi 111. cap. v 111. Detrahere supratulantem accipitrem ad se traditur. Neque abludit nimium istud Taciti lib. 1 v. Hist. Neque ipsi deerat arrogantia vocare offensas, nimius commemorandis quæ meruisset.

Ibid. Sæpè recusatos Parthos Auxisse triumphos] Sic vulg. plerique. sed si sequendus Palatinus, faciendum parcus, sententiâ non obscurâ. certè illud Parthos planè falsum. quando enim tunc superatus Parthus? itaque inducatur. In omnibus mss. Et olim cufis extat parcus. neque iidem vetustiores tò recusato

NOTÆ

AD

LIBRVM X.

EFIG. III. Constatte gratis cum silen-
tium possit.] *Lethio hæc debita Britan. &
Palat. nam prius legebasur, Cum stare gratis
cum silentio possim. quod tamen non vixiss: suo
Calderini, hauriamus ex Notis eius, nostram represen-
tanti bus scripturam.*

*Epig. I V. quod possit dicere vita; Mentis est.]
Si cui illud vita displicet, in nōrit pro eā facere locum
alterum Epigrammatarii lib. X I I. Epig. L V I I.*

— negant vitam

*Ludimagistri mātne, nocte pistores.
nec abit nimium lib. V I I I. Epig. I I I.*

*Agnoscat mores vita, legatque suos.
Libro quoque I. Epig. X L I X.*

*Non impudenter vita, quod reliquū est, petit;
Cum fama, quod satis est, habet.*

*Cicero etiam lib. I I I. ad Quiditum Fratrem Epist. I.
Quod me cohortaris ad ambitionem & ad labo-
rem; faciam equidem: sed quando viuemus?
Huc quoque pertinent illæ Inscriptiones; una paginā
D C I X, 3:*

*AMICI DVM VIVIMVS, VIVAMVS:
altera pag. D C C L X I, 2:*

VITA DVM VIVIS, VIVE. &c.

*Epig. X I. Qui donat quamvis plurima, plura
negat.] Mirum ni acumen istud hānsit à Tacito. is
enim lib. X I I I. Annal. Sed Agrippinā non his in-
strui cultus suos, sed ceteris arceri proclamar, &c.
Videatur & Plutarchus in Quæstione illā Rom. Cur
donationes inter maritū & vxorē interdictæ sint.*

*Epig. X I I. permitto libenter.] Isaherle, hanc
I scriptu-*

scripturam plurimū exemplis firmavi in Suspicionibus:
inter quae ista: Ovidius lib. 1 v. Metamorph.

— tellure repulsum (stem,

Tollit onus plaustrī: quod ne permittat in ho-
Ipsa facit gravitas. Iterum:

Immanem scopulū medias permittit in vndas.

Quapropter ubi agitur de Anteo lib. 1 v. Metamorph.

— morientis in artus

Non potuit nati Tellus submittere vires,
ne refugiamus reuocare omnium ferè mss. lectionem, per-
mittere vires. Reposui eam vocem aliquoties Seneca
Philosopho; iniurięque adhuc periclitatur apud Tac-
tum lib. 11. Annal. Adegit Parthos mittere ad Prin-
cipem Rom. occultas preces, quīs permitti Meher-
darem patrium ad fastigium orabant. Sed nec re-
fle illud Silii lib. xv. Punicorum, vers. 631.

— iam tela bibunt permixta cruorem,
mutatum it Modius in præmissa.

Ibidem Liuebitque] Non quia nigrior rediret, ut
videntur sentire neoterici Notatores, sed quia cum co-
lorem contraxerat vitā tranquillā, minimęque serui-
Eodem modo Palatini inuidebāt Lucifuga illi, qui exclā-
mabant: O Vacia! solas scis viuere, Seneca Epist. LV.

Epig. XIII. Candida Serini rūpant crystalla trien-
tes.] Calore scilicet suo, noster lib. 1 x. Epig. LXXI 11.

Rumpis & ardenti madidus crystalla Falerno.
Nihil est ineptius, quā alias adhuc aucupari inter-
pretationes cum nuper natis Commentatoribus.

Epig. xv 11. Saturnalicio Macrum fraudare
tributo.] Locus iste lucem dabit & accipiet ab Sene-
ca verbis lib. v 1. Benef. cap. xxxv 111. Oprant
ergo, non tantū ut accipiant, quod turpi seruitu-
te meruerunt, sed etiā ut tributo graui liberentur.

Epig. xx 1 v. Sed vitæ tribus aureis peractis.] Illud
tribus aureis, nauci non est. nihil apertius eo, quod ex-
stat adhuc in vet. edd. & diuinè interpretatur ad Ma-
nilium Scaliger, tribus arcis.

Ibid. Post hæc tempora &c.] Expensis variis codi-
cum lectionibus, coniecti legendum:

Post hunc Nestora, nec diem rogabo:

& adhuc placet. ei tamen confirmanda adiciatur licet
Epigramma Antipatri Græcum, quod visitur lib. 1.
Antholog. cap. xxxiv. nec aliter fere locus est
noſter lib. 11. Epig. x11.

Te potare decet gemmâ, qui Mentora frangis.
etiam lib. 11. Epig. xx1x.

Quæque Tyron toties epotauerelacernæ.
Sic & Iuuenalis Sat. x11. vers. 128.

Vivat Pacuuius, quæſo, vel Neſtora totum.
Epig. xL1v. & Nomentana relinques Otia?]
Præpoſuerim Palat. ſcripturam, relinquis.

Epig. LX11. Idus dormiant in Octobris] Non
diſplicet lectio Palat. Octobres.

Epig. LXXX1x. Iudice conuictas non dubitante
Deas.] Acquieuerim potius ſcriptura veterum editio-
num, quæ & in aliquot mſſ. coniunctas.

Epig. xc. Ligella.] Palat. noſter Ligeia, ut forſan
eadem ſit cum illâ, cuius meministi lib. x11. Epig. vi11.

Epig. c111. Municipes anguſta mihi quos Bil-
bilis agri Môte creat.] Poſtremus Commētator reuo-
cat anguſta; mutatque illud agri in alto. ſed ubi queſo
liber (præter eū quò laudat ad oram Iunius) in quo ha-
reat illud alto? deinde an nō tunc poris lepida illa Poëta
figura, quâ affirmat municipes ſuos nō natos ex agro, ſed
ex môte? At inquit, paruâ gratiâ à popularibus iniret,
ſi vocaret patriâ agri anguſtam. quaſi ſcilicet ager etiâ
ipſi accreſceret, ſi eâ mētiretur agri anguſtam? nimirū
laim illa putiſſima eſt, quæ repugnat veritati: malis-
que turpis aliqua, vocari deformis, quàm audire Hele-
na, &c. denique, quidnâ præconii eſt in nomine proprio?
ut nihil aufert, ita etiâ nihil cōfert. Id ſanè ex vero ſenſit
D. Auguſtus; de quo ſic Suetonius cap. vi11. Sed & à
M. Antonio in epistoſis per contumeliâ ſæpe Thu-
rinus appellatur: & ipſe nihil amplius, quàm mi-
rati ſe reſcribit; pro opprobrio nomē prius ſibi ob-
iici. Et verò toto hoc Epigrammate nihil eſt quod pro-
prie faciat ad honorem municipum ſuorū: clauſula verò
aperte mordet; quaſi indices, metuere ſe, ne excipiantur
pro meritis, eaq. propter ipſa etiâ mihi ſemper plus quàm
ſuſpecta ſuit; cum aliqui verò præterea agreſte quid
reſperet.

Epig. CIV. comes, i. libelle Flavio.] Ita nomen hoc expriment, & hoc versu, & duodecimo sequenti codd. nostri omnes. ideoque non est admittenda audacia eorum qui substituunt Flaccum. haud tamen etiam hic Flavius erit Alpinus ille cuius meminit declamator Seneca, sed alius quis.

NOTAE

AD

LIBRVM XI.

EPIGR. X. *Clarus fronde Iouis.] Non ideo sic dicitur Memor, quod poetis ponerentur imagines honoratae, ut voluit recens Censor; sed quia vicerat agone Capitolino; quemadmodum & Collinus lib. IV. Epig. LIV. at tale nihil singulatim de eo scriptum; quid tum? quin tu ipse probes potius, quercu coronatos fuisse omnes quibus honor datus imaginis.*

Epig. XXI. Quam quæ Delphico, &c.] Non satisfacit mihi explicatio Calderini. & varians mss. nam quart. de physico. Palat. de phthirico. & habeo sanè quibus ultimum istud taceat.

Epig. XXI. nec in clara balnea luce placent.] Quia accedebat ad verpos. quod & intellexit Caesar de adolescentiâ Germanorum, lib. V. De Bello Gall. cap. XXI: Qui diutissime impuberes permanserunt, maximam inter suos ferunt laudem: hoc ali staturam, ali vires, neruosque confirmari putant. Intra annum verò XX. feminae notitiam habuisse, in turpissimis habent rebus: cuius rei nulla occultatio; quia & promiscuè in fluminibus perluuntur, & pellibus, aut paruis theonorum tegumentis vtuntur, magnâ corporis parte nudâ. quam interpretationem ante plures annos ita adprobavit V. C. Andrea Schotio, ut eam nuper Observationibus

EPIGRAMMATVM LIB. XI. 223
bus suis immiscuerit. [lib. i i. cap. x i i, sub fi-
nem.]

Epig. xxv. Ad Labullum] Palat. Fabullum
hic agnoscit, non Labullum.

Epig. xxi. Inuasit medicus sic phreneti-
cus] Palat. medicina sic: ex quo fiat facile,
Inuasit medici Nasica phreneticus.

quod verius putem.

Epig. xxxi. Ut condar.] Nam abhorret ab
scriptura Palatini; in quo, Ut credat. Versus au-
tem sequens in eodem, non abit à vulgato:

In rutæ folium capelliana.

Epig. xlv. Bruto Consule natus.] Ferè malim
cum Palat. notus; ut iam tum grandior fuerit.

Epig. li. Rara vel æternio.] Cum proximè
præcesserit rara, iam ferè malim cum Iulio Rura; ut
vnuat & Georgica scripsisse.

Epig. lvi. fracta facit vireus ansa.] Pau-
periorum est uti adhuc suppellectili mutila ac cursa.
quod dico, ne cum recentissimis Commentatoribus fi-
xero faciamus hunc Charemona. consulatur vel poster
lib. xi. Epig. xxxi, & alibi.

Ibid. eadem nocte dicque toga.] Vestimenta ve-
teribus etiam in usu de nocte, pluribus ostendi in Su-
spicionibus ubi & locum Senecæ restituo, si celi tra-
mentis; Epistola lxi.

Epig. lxi. marmoreamque putes.] Malim
sequi Palat. in quo, enarmoreamve.

Epig. lxi. cras mihi natus oris.] Longius
huc accersunt sua neoterici Commentatores. ego sim-
plicius putarim, auctorem malle se postero die imitari
quàm priore, ob turbam, & c.

Epig. xc. Dispercam, si sois.] Palat. nisi;
Britannicus ni. quod examinent alii; nam mihi ma-
ioris videtur acuminis, quàm alterum.

Epig. cv. Albi Maxime, si vacas habere.]
Proba lectio; habere enim notat parere; atque, si
potes ferre, ut te inter possit alios salutem. Sic lib. i.

Epig. liv.

Si quid, Fusce, vacas adhuc auari.

NOTÆ

AD

LIBRVM XII.

EPIGR. X. & tamen captat.] *vocula & non*
visitar in Palatino; malimque abesse.

Epig. XV I I. per niueam.] *Ita ms. non*
post. comparatur ad alia loca; & redi, si lubet, ad
Epig. XC. lib. IX. & lib. V. Epig. LX I V.

Epig. XV I I I. Clamosâ, Iuuenalis, in Subur-
 zâ] *Officio tuo scilicet demeriturus Stellam, cuius ades*
eo loci; ut patet ex libri huius Epigrammate I I I.

Ibid. Aut collem dominæ teris Dianæ.] *Saluta-*
turus Suram, cuius ades ibi collocat noster lib. V I.
Epig. LX I V. quem cur Commentatores nuperi Pal-
furium potius faciunt, quam Licinium, nihil video
caussa.

Ibid. Ingenti fruor improboque somno] *Non*
satisfacit mihi illud Ingenti: malim Vgenti. Pa-
latinus retinet, Ingentis; unde extricari posset Lu-
gentis; tamquam hereditatem morte suorum adepti
profundius dormiant. sed videtur coalitus, quam ut
etiam placeat. Forsan latet vox que notet aut solum
dormisse, aut non inquietatum strepitu turba in suam
rem occupata, &c.

Ibid. Lævis ponere &c.] *Ad cutem tonsu, inter-*
pretantur Neoterici. inficetè, meo iudicio. Vult po-
tius, nihil adhuc ei fuisse lanuginis; quemadmodum læ-
ues pueros posuit lib. X I. Epig. XX I I I.

Epig. XXX I. clusis anguilla domestica lym-
 phis.] *Vult Palatinus reponamus, Nymphis.*

Epig. LV I I. Tritum nitenti fuisse verberat
 saxum.] *Palatinus veste; forsân voluit veste.*

Epig. LX I I. Et pater & frugi] *Non solum*
Grammatici recitant, nescio cuius, Et paterâ, & frugi,
sed & eorum discipuli: nullo enim modo coherent prio-
ribus.

EPIGRAMMATVM LIB. XII. 135
ribus. nimirum liberalitas a' erat eis quibus liberi. unde
noſter lib. v 1. Epig. x xv 1 1.

Cæcuba non ſolos vindemia nutriat orbos:

Poſſunt & patres viuere, crede mihi.

addatur Epig. huius libri L 1 1 1. ubi loco Paterne, repo-
ſui ex fide membranarum paterve. Sed quid? quod ego
manu dono dexterâ, Commentatores excipiunt ſiniſtrâ;
maluntque glandes ſuas pra noſtris frugibus. imò ut
ei ego aliquid potiùs debeam, quàm ipſi nobis; editione
meâ Martialis reliſſâ, qua veram præſertlectionem,
Noti inherere, typothetarumque ſphalmata mihi ad-
gunt; ut ille qui in Curis ſecundis, enterolicum cum
noſtrum notat, Epig. L x x. huius libri; cum diſcretè
ſextus habeat enterocelicum. Sed valeant eiſca
nota Racematores; ſuæque ſcabiei nil timeant. ab un-
guibus meis.

Epig. L x x. patruo venere trecenta.] Sic Pala-
tinus noſter: cui ſi attendiſſet paullulum ille, qui mei
non meminit, niſi cum carpit; numquam dixiſſet, Apro
per irriſionem diuitias tribuere Martialem, quaſi diues
ſciſus fuiſſet nummis trecentis. At quomodo queſo
ſali pecuniâ comparet ſibi Aper diatreta, quomodo
quinque comatos? Vult potiùs auſtor largius poſaſſe in
balnei Aprum, ut aſtentaret pretioſam ſupellectilem,
pretioſam familiam, aliâque. Lucem loco dabit Epi-
gramma L x x 1 x, libri v.

Vndecies vnâ ſurtecti, Zoile, cenâ; &c.

Epig. L x x 1 v. Cum tibi Niliacus portet cry-
ſtalla catapluſ;] Non diſplicet Palas. Dum tibi
Niliacus portat; ut innuat iam claſſem fuiſſe in ma-
ri, qua ei ſuppeditaret cryſtallina.

Epig. x c 1 1 1. Mæchus protinus] Malim
cum Palatino, proximis; vel propter ſtatim, quod ſe-
quitur verſu ſequenti.

Epig. x c v 1. ſollicitetque] Præſtas ſollici-
tette, ut eſſet in Palas.

N O T A
A D
LIBRVM XIII,
SEV
XENIORVM.

EPIGR. LI. vel massa licebit.] *Apoge hinc massam, interpretationesque suas inficitas. scribamus cum Palat. missa, sententiâ valdè perspicuâ.*

Epig. LXXIV. Dulcia defectâ modulatur] *Non de nihilo est quod feruet Palat. deficient.*

Epig. LXXV. Vinum da mare.] *Satis capio leporem epigrammati: sed forsân magis se diffunderet, si literâ mutata fieret vinum. Verum de eo viderint Apicii nepotes. Palat. professio non nimium abit à tali scripturâ; habetque præterea versu precedenti aucto, non aducto.*

Epig. LXXIX. Veni modò concha Lucrino] *Præfert ms. Palat. Lucrina.*

Epig. LXXXI. æquoreis qui venit obesus ab vndis.] *Non vacat adire macellum, & cupediarior. itaque si quis ita otiosus est, ut huius illi vacet, scias legi in Palatino, adefus.*

Epig. LXXXV. sint lauta licet.] *Aliud vult Palat in quo, pauca.*

Epig. LXXXVI. Laneus Euganei.] *Dicam quod quotidie video. Carpos & lucios cum immisto salientibus aqua frigidiori, intra x x. diem fiunt supra cutem quasi lanei; villos certè exhibent toto dorso notabiles colore cineritis: ii præsertim, quos piscatores vendunt familia mea pro Rhenanis, cum sint lacustres. faciâtne istud Martiali interpretando, diiudicent quibus palatum sapit.*

Epigr.

Epig. LXXXIX. si quid me iudice certum
est.] *Ita locutus & noster lib. IX. Epig. XLII.*
me quoque iudice verum est.

Epig. CX. Expressit mulsum Consul.] *Etiā
Palatinus habet mustum: recte; ut velit eius fuisse
maturitatis, ut adhuc suo anno inde biberit Consul.*

NOTÆ

AD

LIBRVM XIV,

SEV

APOPHORETORVM.

EPIGR. VII. Quod minimos cernis] *Cum
non assequeretur vulgatorum verborum senten-
tiam, rescripsi pro nummos, minimos; quo-
modo fortè restat in Palatino nostro. Optimè, in-
quam. Hinc alibi:*

Raptim scribere, sed Vitellianis :
lib. II. Epig. VI.

Epig. XXVII. In Pompeiano tectus spectabo
theatro.] *Vim verbis meis infert, qui prodit me pro
tectus rescribere te cum. numquam id profectò fa-
ctum. adeantur modò Nota mea, vel ex primâ edi-
tione.*

Epig. XXXVI. Texantur reliquâ tecta] *Pa-
lat. noster, Texantur cetera.*

Epig. LIII. Si tibi purpureo &c.] *Ms. no-
ster, puluereo. quod versabunt in omnes partes qui
valent.*

Epig. LXV. hic habitare potes.] *Reponendum
potest, quamvis in Calderiniani aliisque compareat
prius.*

138 NOT. IN MART. EPIGR. XIV.

*Epig. CLVI. mensa vocat.] Præposuerim Pa-
latinum, citat.*

*Epig. CLXI. Splendida cum volitant.]
Emendandum autem Palas. volitant.*

APPENDICULAE NOTARVM

IANI GRVTERI

IN MARTIALEM

FINIS.

1038-

IOSEPHI SCALIGERI
 IVL. CÆS. FIL.
 DIATRIBE CRITICA;
 Qua

THEODORI MARCILII.

Commentarius Notæque in Epigrammata de Cæsaris Amphitheatro & Venationibus, ordine expunguntur, Auctorque pluribus locis illustratur.

Ex Museo

PETRI SCRIVERII.

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
OF THE
UNIVERSITY OF
CAMBRIDGE
100 Brookline Ave.
Cambridge, Mass. 02139
U.S.A.

APR 23 1973
PETER SCHULZ

IOSEPHVS SCALIGER

PETRO SCRIVERIO suo

S. P. D.

NVDIVSSEXTVS, quum de Interpre-
tibus Martialis ageremus, mi Scriueri,
multa de ineptiis & fastu Theodori
Marcilii inter alia differuimus. Horta-
barq. te ad refutationem illius arrogan-
tissimi pariter & imperitissimi Commentatoris.
Sed tu causatus nescio quæ friuola, à nullo alio
quàm à meipso hoc fieri posse melius aiebas. Qua-
re diebus hisce feriatis subsidium aliquod tem-
pus nactus, Diatriben hanc carptim exaravi de
ineptiis, barbarie, inscitia & arrogantia Ludima-
gistri. Equidem testor, nisi ipse Marcellius nul-
lius viri docti rationem haberet, & omnes primæ
notæ Scriptores derideret, me nihil de eo dictu-
rum fuisse, sed vanissimi hominis petulantia
coactum, eius barbariem & inscitiam omnibus
prodere. Rideámne igitur an deplem inane
Pædagogorum cymbalum, dubito. Sed rideam,
optimum est

Saturnalibus optimo dicendum.

Et primò barbariem morum, qui dissimulat vnde
profecerit; eos, quibus plurimum debet, & qui-
bus præcuntibus multa didicit, inciuiliter & in-
iuste carpat: deinde barbariem in locutione, &
obsoletæ antiquitatis febriculofam affectatio-
nem. qualia ista: *Fatuellus, propriatim, fortean, nec
rectè, Romanicè, rescribillare, rectè risèque, stultule*: &
aliæ eiusmodi, vt Augustus loquebat, & fortutina.
Itaque sic se comparauit, vt etiam si velit, ne tria
quidem verba Latine possit dicere. Præterea
Martialem semper *Cognum* vocat, quasi id necesse
sit, quia legitur in Lampridio. imò non debuit
ita vocari, nisi causam nominis sciamus. Dein-
de Ouidium in libro primo *nequitia*, non *de arte*.

Noni

Novi Romani, pro Constantinopolitanis. Eriam docti, qui sciunt Constantinopolim *vias* P^{ro}culus dici, hærebunt in primo coniectu oculorum. Sic Ovidius lib. 11. *Musate forma* i. & alia per plurima affectationis pædagogicæ dehonestamenta. Sed hæc nihili sunt, & possunt dissimulari præ insitiâ eius: quæ tanta est, ut mirer hominem tot auctorum lectione nihil profecisse. Sed tempus est equos de carceribus emittere.

Primum (pag. v.) de *Pancarpe*, de quo ante eum docti verba fecerant, quàm ineptè locum Augustini accipit, libello quo responder Secundino Manichæo (cap. XXI 14.) Vbi *concarpum*, & *comparcum* imperiti librarii fecerunt ex *omnicarpum*. Ipse vult Augustinum alludere agnominatone ad *Pancarpum*. Itaque ubi imperiti fecerunt *comparcum*, aut *concarpum*, corrigendum *Pancarpum*. *παρεὶ τὸ πᾶν καὶ τὸ κείνο*. Quod tamen verbum nos confidenter negamus Græcum esse, quamvis analogicè compositum. Præterea Augustino nunquam potuisse eius verbi in mentem venire, qui in omnibus scriptis suis palàm profitetur se nescire Græcè: tantum abest, ut verbum nihili ipse confingere voluerit: quod nemo vel Græcè peritissimus agnoscat, non magis quàm *παγκάρπῆ- vos*. quod nihil aliud quàm inscitiam Hellenismi, cuius tamen se primarium venditat, arguit. Porro non consuluit librum Augustini. Hoc manifestò colligitur ex eius hallucinatione. Sed locum ita, ut ab aliis productum reperit, emendare conatus est, non adhibito in consilium Augustino ipso. cuius hæc mens est: *Pancarpus* est compositum ex duobus Græcis, idque est *omnis fructus*. Iam vertamus Latine; prius membrum, id est *πᾶν* in *omne*, tota compositio erit Latina, eritque *omnicarpus*. is, inquit Augustinus, est Deus vester, ô Manichæi, *omni feritate descriptus*. At scioli, quum lectionis compendium *Oscar- pus* assequi non possent, ex eo *Concarpus*, alii postea *Comparcus* fecerant. Vides quàm argutè luse-

rit Augustinus in Deum Manichæorum: quod factis est ad eludendum phreneticum illud τῶν κατὰ τοῦ. quod quis Græcè doctus intelligit?

Quod de *parabolanis* (pag. VI.) dicit, melius explicat Commentarius noster in Manilium, vnde dissimulat se accepisse.

EPIGRAMMA I.

Barbara Pyramidum fileat miracula Memphis,
Affiduum iactet nec Babylona labor:
Nec Trivia templo molles laudentur honores,
Disimulètque Deum cornibus ara frequens.
Ære nec vacuo pendencia Mausolea
Laudibus immodicis Cares in astra ferant.
Omni Casareo cedat labor Amphitheatro:
Unum pro cunctis fama loquatur opus.

Quid meruit, quod *barbara* coniungit cum *Memphis*, non cum *miracula*? Itaque hoc modo *regia* non referetur ad *miracula* in illo: (lib. VIII. Ep. xxxvi.)

Regia Pyramidum, Cesar, miracula ride.

Inepti commenti ineptam rationem reddit. Oro tamen Lectorem, ut risum tantisper abstineat, dum ille rationem reddit, quare *barbara Memphis* dicitur: quia, inquit, non debet loqui. Barbari enim sunt ἄφρωνες. Itaque miseræ Memphidi indicit silentium, & omnes barbaros vult esse ἄφρωνες. Vapulet ergo Homerus, apud quem *Καρυφῶνες* legimus: quomodo ἄφρωνες sunt, si *Καρυφῶνες*?

Sed longè acutius, quod τὸ *fileat* refert ad ἡχώ, quæ erat in Pyramidibus. Atqui Memphis iubetur silere, quæ non habebat illam ἡχώ. Quid dicet acutus Interpres?

Cognatum huic somnium est, quod τὸ *iactet* refert ad epitheton Babyloni attributum. ἰσχυρίστος enim à nescio quo dicta. Absque illo epitheto foret, non imperatum illi esset silentium.

Affiduum

Astiduus labor.) De hoc loco ignoscamus illi: quia alios socios habet erroris; qui quamuis moniti, aut vero conuicti, nunquam pertinaciz finem faciunt. Quantum enim hallucinantur, qui per *astiduum laborem* muros Babylonis intelligunt! *Astiduum* est, quod semper est in motu, neque finem habet. Si igitur *astiduus labor* est opus murorum Babyloniorum, ergo nondum finitum erat opus. Quomodo opus nondum finitum laudari possit, non video. Atqui luce clarius dixit, neque homines *astiduo laborent in laudanda Babylone*, neque Cares immodici sint in extollendo Mausoleo. Nam *astiduus labor* laudandi intelligitur; non autem edificandi, ut ineptissime exponitur: quemadmodum infra *immodice laudes* dicantur. Et quum hæc tam clara sint, ut pertinaciz oculos perstringant, quid causæ dicam, homines *ἀσίδου ἔργου μνηστέρας*. Iam Turnebus hoc indicarat, (*Aduersar. libi xviii. cap. 11.*) & merebatur assensum apud æquos lectores. Non assecutus est. Non sunt æqui lectores.

Quæ de *mollibus honoribus* dicit, merebantur alapas Panniculi, nisi aliò properandum esset. Iamdudum correximus, & tibi, mi Scriueri, aliisque amicis legendum indicauimus, *ἴσους* pro *honores*. qui *ἴσους* compendium putarunt, pro *cohonores* interpretati sunt. Inepti homines! Hæc correctio expressa nobis est in Græcis nostris, & eludie omnia somnia, quæ olim docti, & nuper indocti in illum locum de *honoribus mollibus* effutuerunt. Quas nugas refellere, est bonas horas perdere.

Hoc verò non est de triuali moneta, quod *temple* pro *templi* à Martiale dictum vult, ut illud *πολλὰ μοι μὴν ἴσους*, id est, *πολλὰ μοι*. Itaque secundum hanc doctrinam apud Demosthenem quod occurrit toties, *ἀντὶ τοῦ μοι ἴσους*, erit *ἴσους* & *ὁ μὲν μὲν*, & ex Demosthene Solonem faciemus. Vel, inquit, *temple* *ἐκ τῶν πᾶν* pro eo quod est *cum templo*; ut illud, *omnibus armis*, id est, *cum omnibus armis*. Sed ignoscat mihi Magister, in hac figura

non casus substantiui solus hoc facit, sed pronomen αὐτοῦ. hoc enim accedens habet vim conjunctionis *συν*, αὐτοῖς ἀνδράσιν, αὐτοῖς ὅπλοις, hoc est, *συν ἀνδράσιν, συν ὅπλοις*. Apud Virgilium verò *τοῖς ὅπλοις* eandem vim habet: sine quo nihil tale esset. Itaque *omnibus armis*, est simpliciter pro eo, quod est, *cum armis*. Mirum est acumen Censoris.

Omniem verò subtilitatem (pag. x.) superat consideratio intentionis Martialis super laudibus Amphitheatri. Certè quantum est Criticorum, Grammaticorum, Rhetorum, nunquam hoc animaduertissent. Laudat Martialis Amphitheatrum *δοτὴ ἰργάσας*; idè dixit *labor*; ab altitudine; idè *pendentia Mausolea*: à miraculo; vnde *Pyramidum miracula*: à structurâ; inductione à robis singulis ad vniuersum, propterea intulit *omnis*. Vapulate omnes Interpretes, qui nunquam talia aduertistis. Itaque septem mundi miraculorum conditores, quanquam diuersis temporum interuallis vixerint, nihilominus tamen conuenerunt in vnum, capita contulerunt, hoc solo fine construxerunt illa immania opera, vt vincerentur à singulis partibus Amphitheatri, quod tanto post illos tempore à Tito extructum fuit. Sed hoc nihil est. Prodeat Vitruuius & Architectorum natio: nunquam præstabunt, quod nos monet Magister: vt construant *Mausoleum eo artificio, ut quamuis sit columnis subnixum, tamen sine fulmento videatur suspensum in aere*. Itaque columnæ illæ sunt *λόγος τεσσάρων*. Architectura mira est. Quid dicet de Astronomiâ, Epigrammate sequenti?

EPIGRAMMA II.

*Hic ubi sidereus propius videt astra colossus,
Et crescunt mediâ pegmata celsa viâ;
Inuidiosa feri radiabant atria Regis,
Unaque iam totâ stabat in urbe domus.
Hic, ubi conspicui venerabili Amphitheatri
Erigitur moles, stagna Neronis erant.*

K

Hic

*Hic ubi miramur velocia munera thermas,
Abstulerat miseris tecta superbus ager.
Claudia diffusas ubi porticus explicat umbras,
Ultima pars aula deficientis erat.
Reddita Roma sibi est: & sunt, te preside, Caesar,
Delicia populi, quæ fuerant domini.*

Mira, inquam, Astronomia! *Colossus propius videt astra*: quia Sol & Planetæ βλῆπεν dicuntur. Verum est hoc canere Manilium, & exquisitè disputatum à nobis in Commentario. Sed quid tum? Volebat nos nescire sese esse astronomon. Et Architecturam, & Astronomicen longo interuallo superat eius Mechanice. Non repeto de Mausoleo columnis λόγος θεωρητικὸς suspenso. De quo satis dictum iam antea est, ad Epigramma 1.

Et crescunt mediâ pegmata celsa viâ.) *Pegmata* ex sententiâ Magistri non sunt apud Martialem contabulara, aut contignationum lignearum fabricæ, ut hætenus inepti Interpretes exponunt. Quid ergo? *Pegmata* sunt Colossus. *Et crescunt*: quia prope Clivum. Et alia, quæ miraculo suo perstringunt mihi animi oculos, ut acumen Magistri cernere non possim.

Producámne interpretationem verborum Luciani? (pag. x i i i.) an imperitiam? *Vegrandes, μεγάλας*. Varroni & Ouidio contra *Vegrandia farrâ*. an ineptiam? *popellum, πῶλλον*. *ἐπιτηδεύουσα, domi seruantem*. Itaque, quantum video, non solus Sannio *seruat domi*. ἐμπολιτεύουσαν. *quorum subindere res publica*. Quid verbis opus est?

— nil non laudabile vidi:

Magnus ab integro seclerum nascitur ordo.

Quis non stupeat ad hæc miracula?

Stabat in urbe domus) Inuidiosè dictum vult: quia domus Neroniana totam ferè urbem occupabat. Ergo (lib. viii. epigr. 11.) *Stat caper in phialâ*, occupat totam phialam, neque relinquit locum parergis, ne ipsi quidem Cupidini, nisi insideret eius tergo.

Teprafide) Quia Cæſar, inquit, præſes ſpectaculorum. Pareamus Magiſtro: & dicamus Domitianum, quum reuocaret Legem Iuliam, & editum faceret de non caſtrandis pueris, præſediſſe ludis. Ita enim accipiendum fuerit (lib. vi. ep. 11.)

Nec ſpado iam, nec mæchius erit, te præſide, quiſquam.

EPIGRAMMA III.

*Que tam ſepoſita eſt, que gens tam barbara, Cæſar,
Ex qua ſpectator non ſit in vrbe tua?
Venit ab Orphæo cultor Rhodopeius Hæmo,
Venit & epoto Sarmata paſtus equo,
Et qui prima bibit deprenſi flumina Nilî,
Et quem ſuprema Tethyos unda ſerit.
Feſtinauit Arabs, feſtinauere Sabæi,
Et Cilices nimis hic maduere ſuis.
Crinibus in nodum tortis venere Sicambri,
Atque aliter tortis crinibus Ethiopes.
Vox diuerſa ſonat: populorum eſt vox tamen una,
Cum verus patria diceris eſſe pater.*

In vrbe tua) Quia Roma vrbs Domitiani, quam penè totam inſtaurauerit incenſam à Nerone. Valeant omnes igitur Scriptores, qui apud Imperatores de Vrbe verba facientes *Vrbem tuam, Vrbem veſtram* dicunt. Valeat Inſcriptio vetus Romana:

Ad portam Eſquilinam:

Imp. Cæſ. M. Aurelius. Antoninus. Pius
Felix. Aug. Parth. Maxim. Brit. Maxi-
mus. Pontifex. Maximus. Aquam. Mar-
ciam. variis. kaſibus. impeditam. pur-
gato. fonte. exciſis. et. perforatis
montibus. reſtituta. forma. adquiſi-
to. etiam. fonte. nouo. Antoniano. in
ſacram. urbem. ſuam. perducendam.
curauit. Imp. Titus. Cæſar. Diui. F.
K. 2. Veſpa-

Vespasianus. Aug. Pontifex. Max. Tribunicia potest. ix. Imp. xv. cens. cos. vii. desig. viii. riuom. aquæ. Marcia. vetustate. dilapsum. refecit. et. aquam. quæ. in. vsu. esse. defecerat. reduxit.

Gruterus Inscript. pag. c l x x v 1. ex Smetio, qui vidit.

Et qui prima bibit deprensi flumina Nili.) Fac præco audientiam. Audite, quæ nescitis, quæ nunquã audiui stis! *Iucundè scilicet Nilus bibitur: quoniam aqua eius dulcissima.* Non mirum ergò, si Horatius dixit *Rhodani potor*: quia Arelatenses nullam aliam aquam bibunt, quàm Rhodanicam. Sed quid faciemus Sicambris & Francis non video, qui *paludes* quoque *Rheni bibere* dicuntur apud Siodonium, quas nullus Gelder aut Hollandus unquam gustauit.

Liberalis est: promit thesauros de penu pectoris sui. Si quid enim exquisitum *ἐν τοῦ πύλλου τοῦ*, hoc nò inuidet lectori: vt (pag. xv i i.) de simultatibus inter Sallustium & Ciceronem, quas veras probat ex Hieronymo. Itaque debebat adiicere Paulum Apostolum scripsisse ad Senecam: quia id credidit Hieronymus: & sexcenta talia, quæ Hieronymus facillè persuaserit Lectori magis credulo quàm erudito.

Cilicium pomaria (pag. xv i i i.) pro *hortis pensilibus Babylonia*: quia Media fuit pars Ciliciæ, quæ postea ab Assyriis subiungata. Ergò *Cilicium pomaria* sunt *horti pensiles Babylonia*. Præter acetum syllogisini, est quod sapor interpretationis tibi salinam moueat. Locus est lib. viii. Ep. xiv.

Pallida ne Cilicium timeant pomaria brumam, &c. Martialis ait in ædibus amici sui pomaria intra munimenta vitæa contineri diebus hibernis, ne lædantur à frigore. Itaque amicus ille, vt vult Magi-

Magister, est dominus horti pensilis Babylonie: quia Cilicia pars Mediæ. & alia quæ non possum colligere per imperitiam meam. Nam ille felicius hoc dicit, quàm ego. Sciendum verò, quicquid illi inter legendum occurrit, quod aliquâ animaduersione dignum sit, id eum statim arripere; & quod aliàs dixi, vnde acceperit, dissimulare. quod illi accidit in hoc loco Martialis: ad quem quum Calderinus admoneret ex Plinio de horti ambulatilibus, qui rotis impositi proferrentur in apricum, & tempestatibus hybernis recondenderentur sub testis, id ille ita accepit, tanquam ad hunc locum Martialis faceret: quum tamen nihil tale in animo haberet Martialis: ut iam ostendimus. Ibi enim *Cilicum pomaria*, sunt *mal'a citrea*: quæ quum primùm in Italiam translata ex Ciliciâ fuissent, ægè illud cælum tolerare potuerunt: donec assiduâ curâ illi solo & cœlo familiaria fierent.

Nihil dicam, quæ (pag. ead. & seq.) de *sparsione crocinâ Theatri* interpolauit ex aliis Scriptoribus, qui meliùs, quàm ille primùm id aperuerunt.

Quid dicam de infelicitate emendationum? Nunquam magis est similis sui, quàm vbi medicas manus vlceri alicui admouet. Carnificina potius est, quàm medicina. Rem tibi auctorem dabo. Verba Cornelii Taciti de Suenis: *Apud Sueuos, vsque ad caniciem, horrentem capillum retrò sequuntur, ac sape in ipso solo vertice religant.* Pro *retrò sequuntur*, ipse (pag. xx.) reformat *retrosum*. Dolerem certè, si hic cogeret mutare sententiam, qui de infelicitate eius correctionum iam dixi. Legendum enim *horrentem capillum retrosequus, ac sape in ipso solo vertice religant.* Dictum *Retrosequus*, ut *utrinsequus*, *postsequus* in veteribus Glossis. Item *insecus* eis *exsūs*, in iisdem Glossis. Et qui non videt ita Cornelium scripsisse, infeliciore ingenio esse oportet, quàm Correctorem. Eadem infelicitas in loco Luc ilii (pag. xxx.) apud Non-

EPIGRAMMA IV.

*Turba grauis paci, placideque inimica quieti,
Quæ semper miseras sollicitabat opes,
Traducta est Gyari, nec cepit arenâ nocentes,
Et delator habet, quod dabat, exilium.
Exulat Ausoniâ profugus delator ab urbe:
Impensis vitam Principis annumeres.*

'Traducta est Gyari') Imò Tradita Getulû, quæ est omnium scriptorum Codicum, & vetustissimarum editionum lectio, quam primus sollicitauit homo pædagogicæ confidentiæ, & Grammaticæ maledicentiæ Georgius Merula. Legit enim *Traducti Gyari*. Si Imperatores, qui leges condunt, legibus soluti sunt, cur non idem liceat Grammaticis? Ipsi condunt canones Grammaticos, & ubi placuit, negligunt. Vt ecce, quis Grammaticus canon tueri poterit. *Traducere Gyari*? quæ loquendi figura hæc? Saltem dixissent *Gyari*, Latinè locuri essent. Sed vereor ne Latini *Gyara*, non *Gyari* dixerint. Melius ergo dixissent *Traducta est Gyara*. Sic non haberet Grammatica, quod expectaret. Sed non propterea ex toto satisfaceret Mariali. Ex ipsius verbis, non ex iudicio Grammaticorum mentem Poëtæ perpendamus.

Nec cepit arena nocentes) In arenam ait missos. Ergo quæ antecedunt, idem significant. Quod verum est. Getuli enim sunt Ἰνδοί, ἢ λέοντων, ut Indi Ἰνδοί, ἢ ἑλεφάντων. Quid clarius nunc? Traditi sunt magistris leonum, ut eos leonibus suis obilicerent. Et quum arena non caperet tantum numerum delatorum, nunc delator habet exilium. pulsus est in exilium delator. An non hæc meliora sunt, quàm sollicitissimi τυμωγέωντες illius maledicentissimi, qui primus tam manifestam lectionem mutare ausus est?

Exulat

IN MART. DE SPECTACVL. 151
Exulat Ausonia) Est eiusdem argumenti ; sed
aliud Epigramma.

EPIGRAMMA VI.

*Belliger inuictis quod Mars tibi fuit in armis,
Non satis est, Caesar, fuit & ipsa Venus.
Prostratum Nemces & vastâ in valle leonem,
Nobile & Herculeum fama canebat opus.
Prisca fides taceat: nam post tua munera Caesar
Hec iam famineâ vidimus æsta manu.*

Prostratum Nemces & vastâ in valle leonem.)
Procul dubio legendum & vastum valle. Imò tò
Et iteratur: quia dicit & leonem & Herculeum
opus. τὸ τελευτᾶ, καὶ τὸ ἀνδραγάθμῳ ηγεῖσθαι.

EPIGRAMMA VII.

*Qualiter in Scythica religatus rupe Prometheus
Assiduam nimio pectore paui auem:
Nuda Caledonio sic pectora prauit vrsò,
Non falsâ pendens in cruce Laureolus.
Vinebant laceri membris stillantibus artus,
Inque omni nusquam corpore corpus erat.
Denique supplicium dederat nec ille paterne,
Vel domini iugulum foderat ense nocens.
Templa vel arcano demens spoliauerat auro,
Subdiderat seuas vel tibi Roma faces.
Vicerat antiquæ sceleratus crimina fama,
In quo, quæ fuerat fabula, pœna fuit.*

Assiduam nimio pectore.) Alii libri nudo pectore.
ineptè: quod iteratum, quia in sequenti versu est,
Nuda pectora. Atqui non nimio pectore, dicendum
erat, sed nimio viscere. Et ita reponendum.

Sic pectora prauit vrsò.) Rectè. At absurdè
quidam libri, *viscera.* quod iteratum ex superiore
versiculo.

Denique supplicium) Optimi sunt versus, & si-
ne quibus Epigramma hiat. Asinus verò fuit li-
brarius ille, qui & hinc laxatos aliò in sedem

EPIGRAMMA VIII.

*Dadale Lucano cum sic lacereris ab vrso,
Quam cuperes pennas tunc habuisse tuas.*

Dicit Magister, hoc Epigramma de Dædalo sub-
iici debuisse Epigrammati v. de Pasiphaë: quia, in-
quit, eadem historia est, & Domitianus Dædali
historiam exhibuit. Vbi quis satis hallucinatio-
nem miretur? Nam non Dædalum volantem
exhibuit Domitianus; sed maleficum, cui nomen
Dædalo, obiecit vrso lacerandum. Itaque ad
nomen eius alludit Martialis, non ad rem gestam
Dædali illius Cecropii.

EPIGRAMMA IX.

*Præstitit exhibitus totâ tibi Casar, arenâ,
Quæ non promisit, prælia rhinoceros.
O quam terribiles exarsit pronus in iras!
Quantus erat cornu, cui pila taurus erat?*

Quæ non promisit.) Quæ prælia possit ne dicam
rhinoceros, sed vlla alia bestia promittere, non
video. Magister Parisiensis: *quia, inquit, non po-
tuit à venatoribus irritari.* Ergo bestiam irritari,
est promittere prælia. Nugæ! Munerarii est pro-
mittere, non bestię. Ideò Domitianus promisit
prælia illa, non rhinoceros. Sic infra de eodem:
Desperabantur promissi prælia Martis.

Nam promiserat Domitianus se commissurum
Rhinocerotem cum Vro. Itaque audacter lege,
Quæ non promissi. Quo nihil verius. Promitte-
bant autem Imperatores edicto. Suetonius Clau-
dio XXI. *Quod vocauit Sportulam: quia primum
daturus edixerat, velut ad subitam conditâque cer-
nam inuitare se populum.* Hoc igitur Martialis vult:
Promisisti quidem commissurum rhinocerotem
cum tauro: sed actiora prælia spectauimus, quàm
promisisti edicto tuo.

Cui

(*Cui pila taurus erat*) Romanorum, ut puto, inuentum sunt straminei homines & fœnei ad proritandos tauros. horum duo genera. alterum, quod aculeis aut calcaribus instructum imponebatur bestię, ut quum commoueretur, acuminibus stimulata exardesceret, & magis efferaretur. hi propriè dicuntur *ταυροκλάται*, quòd tauris alligarentur. Id hodie alicubi fieri in ludicris taurorum audimus. alterum genus, quod veste rubrâ indutum obiciebatur bestię, quo colore animalia magis efferari solent. Quum Græci proprium nomen non habeant huius posterioris simulacri stramentitii, nos in nostris Græcis *δέκτρα χορτοπαγῆ* vocauimus. Hæ *pila* propriè dicuntur; quia iactantur à tauro: non autem illæ, quæ animali imponebantur. Magister, quum ex Glossario producit *ταυροκλάταις*, putat esse, quas hic Martialis intelligit. Quem falli, ex iis, quæ demonstrauius, apparet.

EPIGRAMMA X.

*Laseras ingrato leo perfidus ore magistrum,
Ausus tam notas contemnerare manus:
Sed dignas tanto persoluit crimine pœnas,
Et qui non tulerat verbera, tela tulit.
Quos decet esse hominum tali sub principe mores,
Qui iubet ingenium mitius esse feru?*

Pag. xxx i i i. In explicatione huius Epigrammatis quantū Magister veētatur commento de *Cicuriis*, & loco Tertulliani, ut putat, à se restituto? Pammelius ex Hieronymo rectè *Cicuria Enniana* emendauit. Qui enim aliter potuit, quum ita digito indicet Hieronymus? Neque solū Pammelius, qui fuit vir eruditus, sed & quiuis mediocriter doctus ita ex Hieronymo restituere potuisset. Sed solā correctione non satisfactum est Tertulliano à Pammelio, nisi intelligamus, Hieronymum & Tertullianum Ironicè loqui. Nam *Cicur* non solū τὸ ἡμερον significat, sed etiam

K 5

ἀγῆνω,

ἡ γέννησις, ut Poëta Vetus apud Varronem, *ἡ γέννησις* ingenium obsineo : Pacuvius apud Festum, *consiliarius* *cicur*. Quia igitur frequentius erat in usu *ἡ γέννησις*, quam *ἡ γέννησις* *ἡ γέννησις*, Ennius autem *ἡ γέννησις* *ἡ γέννησις* acceperat ; propterea Tertullianus postquam *Cicuria ingenia* dixit, ne quis putaret accipiendum, quomodo vulgus solebat tempore Tertulliani, adiecit *Enniana*, id est, acuta, solertia, quomodo Ennius acceperit. Quem interpretem Tertulliani dare possumus magis idoneum Hieronymo? Sed, ut diximus, Tertullianus *ἡ γέννησις* acceperit. Deridet enim commentum hæretici. Hæc est vera emendatio atque expositio illius loci apud Tertullianum, non quam vendicat Magister : quem iugulat locum Hieronymi, qui procul dubio alludit ad illum Tertulliani, cuiusmodi infiniti alii apud eundem Hieronymum ex Tertulliano petiti. Quare, si, ut vult Magister, apud Tertullianum legendum est *ingenia cicurina*, ergo apud Hieronymum, qui utitur iisdem verbis Tertulliani, quod negari non potest, legendum *simplices homines, & cicurini*. Atqui *cicurini* sunt cari, solertes, acuti? Quid hic faciet Correctoris acumen? Nam aliud sentit, imò contrarium Hieronymus. Dolerem, quod iam dixi, dolerem, inquam, si vnquam illi vlla bona emendatio excideret.

EPIGRAMMA XI.

*Præceps sanguineâ dum se rotat versus arenâ,
Implicitam visco perdidit ille fugam.
Splendida iam tectis cessent venabula ferro,
Nec volet excussâ lancea torta manu.
Deprendat vacuo venator in aëre prædam,
Sic capere feras aucupis arte placet.*

Videamus, an Magister commentans in hoc Epigramma in restituendo Varrone felicior Criticus fuerit. (pag. xxxv.)

Viscum fugelineâque compedim.

Hæc

Hæc est lectio manuscripti Turenensis, & item Cuiaciani. Nos dicimus, quod sæpè solet, syllabam *l* e geminandam, & scribendum.

Viscum, fugela lincámque compedem.
aut, si hoc non placet,

Viscum fugai, lincámque compedem.

Nam quid lepidius, quid elegantius, quàm retere vocate *viscum fuge leporina*? Quid melius excogitari potest? At Hadrianus Iunius *fuge* mutauit in *sagenam*: quod est, tanquam si pro *Magistro*, *scarabeum* legeret. Hoc imitatur Magister, & contendit legendum *sagenam*: ita vt ipse quanquam deprauationis auctor non est; tamen velit videri. De hoc dolendum minimè est. De Iunio vito doctissimo laboramus. tum quòd *vi fuge*, in tam dissimilem, tam alienam vocem mutauerit, hoc est *sagenam*: tum quòd non aduerterit absurditatem in hoc conatu. Nam *sagenâ* lepores non capiuntur, sed pisces. Quis hoc negabit? Vide, quòd pruritus & cacoëthes Grammaticum impulerit, qui, ne recederet à more suo, maluit prauam correctionem Iunii sequi, & sibi attribuere, dissimulato, vt solet, hominis nomine, quàm veram sequi. Et hic quoque est, quod nobis gratulemur de nostro iudicio, qui proficemur illum non meliorem Correctorem esse, quàm Interpretem.

Splendida iam cessent tello venabula ferro) Lolio victitare ait (pag. xxxv.) qui hic legunt *tello*. Nā quomodo, inquit, *tello* ferro venabula, quum potius latum ferrum sit venabulorum? Rectè colligit Magister, si ita sentiret Martialis. Sed non aduertit necessarium esse ad mentem auctoris *vi tello*. Quando venatores referunt domum ex venatu venabula sua, ea regunt inuolucris suis. Itaque venabula, dum domi sunt, tunc dicuntur esse *tello* ferro. Iam, vt constat ex argumento, Martialis vult referri domum, & condi venabula, utpote quorum vsus superfluous sit, quum aucupium occuparit locum venationis. An non ita est? annon hallucinatur Magister? qui legit,

recte

velo ferro. quòd profectò ego non intelligo: non ego, non alius, qui Latine intelligit. Atqui iam canebat ἡ Παις tam hìc, quàm suprà, vbi lepores fagenà capiebat. Quid igitur? Latam ferrum venabuli dicit, ὅτι πέρυας ἐκτείνετο δὺς ἔχῃ. Mirum acumen! Ecce cultri longissima & angustissima lamina. aptentur illi πέρυια, hoc est, appendices ferreæ in commissura manubrii cum laminà. Secundùm fabricam Magistri cultri lamina, quæ angustissima posita est, latissima facta est propter alas appendices. An non maligni sunt, qui tale ingenium, tam acie iudicium non mirantur? Confirmat autem ὁ πρὸς χέρνυα loco Plinii ex lib. VIII. cap. VIII. *Prætercuntibus* (elephantis) *sagittarum venabula insigunt.* Nempe, inquit Censor, vt venabulorum, sic sagittarum ferro πέρυας. Quamuis ψαλλῇ, tamen suspicor illum velle, quemadmodum venabula habent πέρυια, ita etiam sagittæ. neque profectò aliter sentit. Sed vbi sunt illæ alæ sagittarum apud Plinium? Nihil magis ab eius mente alienum. Nam clarè ait ingentes arcus statui in terrâ; qui nonnisi à multis, iisdemque robustissimis & valentissimis, iuuenibus tendi possunt instar tormenti bellici, aut ballistæ magnæ. Ex quibus ingentis pro sagittis venabula iaculabantur, tanquam scorpiones ex ballistâ. Quia igitur pro sagittis venabula illis ingentibus arcubus aptabantur, propterea vocat Plinius *sagittarum venabula*, id est, sagittaria venabula, τὰ ἐκ τῶν ἀρκεσθῶν, quæ quare πέρυια habere debeant, non video. Imò tantum abest vt illæ appendices hìc locum habeant, vt contrà impedimento futuræ fuerint ad transigendum elephantem. Appendices enim venabulis aptantur, ne ferrum vnà cum hastili aprum transadigat, & ita venator propior fiat apro, hoc est, morti, vt à bestia laceretur. Hæc igitur sagittaria venabula Plinii nullas omnino πέρυας habent: sed longissimum, acutissimum ὀρθόγων ad tam vastam molem corporis transodien-

IN MART. DE SPECTACVL. 157
diendam. Satin' constat de acumine Magistri,
cui nemo sapit, cui omnes Scriptores, Turnebus,
Cuiacius, Lipsius, Casaubonius (quanti heroës,
Deus immortalis !) delirare videntur.

EPIGRAMMA XIV.

*Sus fera iam grauior, maturi pignora ventris
Emisit fetum, vulnere facta parens.
Nec iacuit partus, sed matre cadente cucurrit.
O quantum est subitis casibus ingenium !*

O quantum est subitis casibus ingenium !) Ingenium
est *μῆχανή*, quomodo nos vertimus etiam. quan-
quam hic non planè est ita. Significat enim
contrarium, aut certè valdè diuersum. nempè
κατόρθωμα. & in Epigrammate eiusdem Martia-
lis à nobis in Catalectis publicato eadem signifi-
catio est:

Hoc pretium virtus ingeniosa tulit.
Nam ibi est *κατόρθωμα*. Hoc notent studiosi.
Nam alibi non memini legere. Itaque *ingenium*
hic est *κατόρθωμα* *παρὰ τὸ φυσικόν*, & quod citra
conatum humanum accidit. quod mirum, quum
ingenium sit conatus, *μῆχος*, *μῆχανή*. Et omninò
quod fortunæ potius est, quàm industriæ.

EPIGRAMMA XV.

*Summa tua Meleagre fuit que gloria fame:
Quantula Carpophori portio, fusæ aper !
Ille & præcipiti venabula candidit vrsò,
Primus in Arcti qui fuit arce poli:
Strauit & ignotâ spectandum mole leonem,
Herculeas potuit qui decuisse manus:
Et volucrem longo porrexit vulnere pardum.
Præmia cum laudis ferret, adhuc poterat.*

Primus in Arctoi qui fuit arce poli) Poëticè, in-
quit, fingitur vrsus natus inter vrsas polares, vt
hinc demissum in arenam, quemadmodum &
Leonem lib. v i r i. epigr. L v. *An magis Her cu-
leo.*

leo. Atqui duo insignia hinc somnia: prius, quod vult fictum à Martiale Leonem illum natum in caelo & demissum in arenam, quum sit Nemeus Leo, de quo agitur. alterum, quod ait, fictum à Martiale è regione Lunæ demissum hunc vrsam ex veterum fabulis. Vnde Seneca in Hercule Furiente:

Sublimis alius Luna concipiat feras.

Ita Lunæ regio erit in Septentrione: hoc est, Zodiacus erit inter vtramque vrsam. Hæc est astrologia summi Magistri. qui famem fastidiosi Lectoris semper reficit nouis dapibus. non enim hæc proletaria, vt ipse vocat. Nemo enim hæc antea nec cogitauit quidem. Sed mittamus nugas. Non enim ex Arcto polari decidit, vt Nemeus Leo è Lunæ regione, quod φαίλαξ? Ludimagister: sed in Septentrionali terrarum parte, & climate Arctoo natum intelligit. Ecquis ignorat ibi vastissimos esse? Itaque legendum in axe, non in arce. Axem pro eminentiori parte terræ poni, aut edito loco, docemus in Propertium & Manilium. In axe Arctoi poli, ἐν τοῖς ἀρκτικοῖς κλίμασι.

EPIGRAMMA XVI.

Raptus ab it mediâ quod ad athera taurus arenâ,

Non fuit hoc artus, sed pietatis opus.

Vexerat Europen fraterna per aquora taurus,

At nunc Alciden taurus in astra tulit.

Cæsaris, atque Iouis confer nunc stemma iuuentus,

Par onus vt tulerint: altius iste tulit.

Cæsaris atq. Iouis confer nunc stemma iuuentus) Iuuenicos nō iuuentus legendum. Stemma est argumentum, historia. Tertullianus libro aduersus hæreticos, cap. xxx. Si & Apellus stemma retrahendū est, tam nō vetus & ipse, quam Marcion institutor & reformator eius. Vides, nihil mutandum esse: neque schema, neque scamma vllum comminiscendum. Quod valde placet Magistro nostro. cuius quæso

considera hallucinationes, ineptias, deliramenta. Legit *Scamma*, & interpretatur *interuallum*. Quis vnquam hoc audiuit, vt *scamma* esset interuallum? Deinde addit: *Ioui scamma est fretus*, *Cæsari scamma intermetium*. Febricitantes non ita loquuntur. Quis hæc intelligit? *Scamma est locus certaminis*. Esto. quid illi cum interuallo? Adducit ex Glossario: *Scama σήκωμα, κόπρη δέγγυα*. Vult *σήκωμα* esse septum, &c. Sanè *πικρὸς* est septum. *σήκωμα* longè aliud, vt & cirones Hellenismi sciunt. Est enim *statera* pondus, vel æquipondium. quod Vitruuius *sacomam* Græco nomine, metaplasmò Latino vocauit, quum dicit (lib. ix. cap. i i i.) *aurum ad sacomam appensum*. Id Glossarii auctor vocat *scamam*, siue incidit in deformatos codices, siue (quod non inuitus concedam) illius æro vulgus *scamam* pro *sacoma* dicebat: & hoc certissimum est. *κόπρη δέγγυα* non est sterquilini, aut fimi specimen. quid enim magis ridiculum? sed *κόπρη* pro *cupro*, vt apud infimæ vetustatis nescio quem Græcum legere memini. *Scama cupri*, aut *aris*, quid sit, nemo nescit, qui præsertim quid sit *λίπης χαλκῆς* apud Dioscoridem, & Galenum, non ignorat. Sed hic apud Glossarii collectorem non tantum *λίπης* significat; sed etiam id quod vulgo metallarii vocant *Monstram minera*; quando gleba alicuius metalli, aut squama pro specimine adfertur: vt ex eo de totâ *ærifodinâ*, quæ nondum aperta est, æstimetur. Comparentur hæc nunc cum Magistri *scammate*: patebit quantum intersit inter verum & falsum. Denique quia *κόπρη* in *καρὸς* reformat, habeat sibi totum, atque adeo nullo alio cibo vescatur, donec resipiscat.

EPIGRAMMA XVII.

Quod pius, & supplex elephas te, Casar, adorat;
Hic modo qui tauro tam metuendus erat:
Non facit hoc iussus, nullòque docente magistro:
Crede mihi, numen sentis & ille tuum.

Nullus

Nullôque docente magistro) Proletariam vocat le-
ctionem Magister. Itaque legit ullôque. Ine-
ptissimè! Nam nullôque, ut solet, resoluendum
in nec ullo. Iam proletarium erit ullôque. Indi-
gnum verò quod etiam summos viros motaretur,
Nihil enim mutandum vides. Vel simpliciter
nullo magistro, δὲ τὸ νοῦν, facit.

EPIGRAMMA XVIII.

*Lambere securi dextram consueta magistri
Tigris, ab Hircano gloria rara iugo,
Seua fero rabidum laceravit dente leonem:
Res noua, non ullis cognita temporibus.
Ausa est tale nihil, silvis dum vixit in altis:
Postquam inter nos est, plus feritatu habet.*

Tigris consueta) τῆρις πεπωλωμένης, tigris mansue-
ta. Eſto. Ergo tigris consueta lambere, erit τῆρις
πεπωλωμένης λιχμαῖς. Itane! ἐγὼ πεπωλωμένη
τὸ ποιεῖν. Ne Demosthenes quidem hoc un-
quam sciuit. Mansueta tigris est πεπωλωμένη τῆ-
ρις, non autem consueta. quod nihil aliud est
quàm participium.

EPIGRAMMA XIX.

*Quimodò per totam flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas,
Occubuit tandem cornuto ardore peritus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.*

In Notis ad hoc Epigramma (pag. XLIV.) Euse-
bij verba παρδαλίων κ; διαφόρων ἄρκτων interpre-
tatur Magister, Pardorum & omnigenium visorum.
imò excellentium, eximiorum visorum. Atqui ne-
minem Græcè peritum præ se putat.

EPIGRAMMA XX.

*Dum peteret pars hac Myrinum, pars illa Trium-
phum,
Promisit pariter Caesar utraque manum.*

Non

Non potuit melius litem finire iocosam.

O dulce inuisti Principu ingenium!

Dum peteret pars hæc Myrinum, pars illa Triumphum) Producit Magister (pag. xlv.) locum Suetonii ex Domitiano cap. i v. qui nihil ad rem. Nam apud Suetonium postulantur paria duo. hic singuli *ἰφῆστος*. quod non intellexit, & omninò mentem Martialis non assequitur. Longè iocularius, quòd *pars* pro factione, dictum putat, quum nulla factio sit in postulatione gladiatorum, sed diuersitas studiorum. Præterea *partes* pro factione, non *pars*, dicuntur. Vide Commentarium nostrum in Manilium. Denique factiones sunt in Circo, non in Amphitheatro. Tædet me τ' ἀψιυχίας.

Promisit pariter Caesar utraque manu) Victori cuidam gladiatori supposititium *ἡ ἰφῆστος* pars Myrinum, pars Triumphum postulat. Nam de paribus postulaticijs nugæ, ut modò indicaui-mus. Non enim Triumphus solus, aut Myrinus par faciunt: sed Triumphus & Myrinus pariter. Itaque dum vult satisfacere vtrique parti Cæsar, pariter commisit vtrumque utraque manu. id est pugnantem binis sicis. Gladiatores enim aut cum parma & sica, aut binis sicis depugnabant, & tunc dicebantur *διμάχαιοι*. Artemidorus lib. i i. cap. xxxiii. *Διμάχαιοι δὲ καὶ λεγόμενοι ὁρβήλας*. Cùm hæc crudelis esset dimicatio, quia sine parmâ pugnantes non diu trahere certamen possunt, sed alterutrum statim necesse est occumbere, sustulit hoc genus pugnæ Domitianus, reuocans morem antiquum arenæ, ut parmâ & sicâ instructi prodirent: ut patet lib. vi i i. Epigr. lxxx.

Quum veteres Latia visus reuocantur arena,

Et pugnat virtus simpliciore manu.

Vnicâ manu pugnare edixit Domitianus. Hic verò committit par utraque manu, non simplice manu, ut populo cruenti spectaculi auidò satisfaci-

ciat. Vtrique enim parti satisfecit, vtrumque à populo postulatum inter se committens. *Promittere utraque manu* quam benè dici possit, satis ostendunt, qui nondum id probare vilo exemplo potuerunt. Nam *utraque manu* aliquid amplecti, *asserere* idem etiam Martialis dicit. Sed quicquid *Parce* mirum Collectores de *utraque manu* dixerunt, nunquam efficiunt, vt hic locum habeat. *Promisit Caesar* pat illud *utraque manu*, id est, *utraque manu* pugnans. Videndum an *dixit* sit *Equimanus*. Glossaria tamen interpretantur *utroque manu*, qui tam laeuâ quàm dextrâ vtitur. Ita etiam Isidorus.

Utraque manu promittere, inquit Magister, est *impensissimè promittere*. quod est absurdissimum.

Ibidem Lipsio præstantissimo viro vertit vitio, quòd non iniecerit mentionem *gladiatorum equitum*: idque grauiissimum peccatum Censori videtur, non omnia dicere, aut non posse dicere. quam seueritatem si sequimur, castigetur & ipse, qui de his equitibus gladiatoribus loquens non produxerit locum illustrem Isidori lib. xvi. cap. i. Ita patiatur legem, quam primus sanxit.

EPIGRAMMA XXI.

Quicquid in Orpheo Rhodope spectasse theatro

Dicitur, exhibuit, Caesar, arena tibi.

Repperunt scopuli, mirandaque silua cucurrit,

Quale fuisse nemus creditur Hesperidum.

Assuit immixtum pecudum genus omne ferarum,

Et supra vatem multa pependit auis.

Ipse sed ingrato iacuit laceratus ab urso.

Hac tamen vt res est facta, ita ficta alia est.

Assuit immixtum pecudum genus omne ferarum)

Hic to Omne iterandum est. quod & Græci faciunt. Corrector:

Assuit immixtum pecori genus omne ferarum.

Qued omninò ridiculum est. Nam tunc correctio locum haberet, si antea pecoris mentio facta

esset

IN MART. DE SPECTACVL. 163
 esset. At nunc vult dicere, & pecudes & feras
 fuisse. Per pecudes τὰ κτῖλα intelligens, vt apud
 Ciceronem, *pecudes feraeque*. Præterea omnium
 animalium agmen *pecus* vocare licet Poëtæ. Apud
 Horatium, *Mutum & turpe pecus*, simpliciter sunt
 τὰ ἄλογα.

EPIGRAMMA XXII.

*Sollicitant pauidi dum rhinocerotæ magistri,
 Sequæ diu magnæ colligit ira feræ:
 Desperabantur promissi prælia Maris:
 Sed tamen is rediit cognitus ante furor.
 Namque grauem gemino cornu sic extulit vrsus,
 Iaculat ut impositas taurus in astra pilas.*

Peritiam Hellenismi semper in Magistro nostro
 deprehendas, vt (pag. XLVI I I. & XLIX.) ἔρυσσιν in-
 terpretatur *taurorum prolusionem*, id est, inquit, tra-
 ctum. Concedo in eius Lexico potuisse exponi ἔρυσ-
 σιν tractum: sed hic locum non habet. Est enim, vt
 res ipsa, & verba Philonis docent, *cohibitio*. quam
 taurus non statim effundit omnes habenas ira-
 rum, sed cohibet se, vt integris viribus hostem ag-
 grediatur.

Extulit vrsus) Legendum, *vrsum*. Nam vrsus
 quamuis maximus ad Rhinocerotem est, vt mu-
 sculus ad felem. Neque opus pluribus ad vulga-
 rem lectionem confodiendam. Imò mirot qui-
 busdam doctis scrupulum inieciſſe nummum
 Domitiani, in quo viſitur Rhinoceros vrsus iac-
 tans. Hæc sunt puerilia.

Gemino cornu sic extulit) Eo, quod in interſca-
 pilio, succollat onus: altero, quod in nare, corripit
 & attollit.

EPIGRAMMA XXIII.

*Dorica quàm certo venabula dirigit illis
 Fortis adhuc teneri dextera Carpophoris
 Ille tulit geminos facili ceruice iuuenicos:
 Illi cecidit atrox bubalus, atque bison;*

L 2

Hunc

Hunc leo cum fugeret, præcepit in tela cucurris;

I nunc, & lentas corrippe turba moras.

Metulit) Non in humeros, ut Milo Crotoniates vitulum: quod putant Interpretes: sed est certamen hominis cum tauro irritato, quem homo excipit, & cornibus apprehensum humi allidit; quod ludicrum hodie in usu est multis locis, præsertim in Nouempopulaniâ nostrâ, & me puero vigeat apud Vatas. Opus est & viribus, & dexteritate. alioqui periculum est, ne à tauro perimatur homo. Itaque quod hic dicitur *tulit ceruice facili*, est *excipit* terrorem declinatione cervicis, proclinato in dextram latere. Sed quam vnum taurum ita excipere præclarum argumentum sit & virium firmarum, & habilis flexus corporis, hoc in duobus tauris eodem tempore, & momento ferè præstitit Carpophorus: ut duplex eius gloria sit. Quare ridiculus est Magister noster, qui putat Carpophorum duos tauros in humeros sustulisse, ut vitulum Milo ille. Quomodo duos tauros tulerit homo non prodigiosis viribus, quum vitulum tollere arduum fuerit Miloni viriato? Quam autem alienum sit hoc loco Milonis exemplum, vides.

Bison) In Oppiani versu ait *Βίσωνα* non *Βίσον* legendum (pag. L I.) quia, inquit, *σ liquefcit*. Proferat vnum locum ex veteribus Græcis, ubi *σ* liquefcit, præsertim ante *τ*. & virum putabo. Sed leges fert, Dictator est.

EPIGRAMMA XXVI.

Lusit Nereïdum docilis chorus aquore toto,

Et vario faciles ordine pinxit aquas.

Fuscina dente minax, nexu fuit ancora curuo:

Credidimus remum, credidimusque ratem,

Et gratum nautis fidus fulgere Laconum,

Latæque per spicuo vela tumere sinu.

Quis tantas liquidæ artes inuenit in undis?

Aut docuit lusos hos Thetis, aut didicit.

Apud

Apud Magistrum nostrum tale Scholion est: *Strophis in dextrorsum, antistrophis laeuorsum, epodis autem choristantis, siue quiescentis. Strophæ denotantes orbis octauæ conuersionem, Antistropha motum stellarum errantium, qui orbis octauæ conuersioni est contrarius. Epodis uerò terra quietem.* Itaque ex Euripo theatrum fecit. Non potui risum abstinere. Sed in toto Epigrammate nihil uidet, & nemo hactenus argumentum assecutus est. Rectè conceptum est Lentina, *De natatoribus.* Omnia spectacula ad istud non sunt vllius momenti. Quemadmodum in *taxilicis* militaribus ad signum ducis figuras omne genus acies edit, triangulum, quadrangulum, forlices, cuneum, & cætera: ita Natatores, quos exhibuit Domitianus, habitu Nereidum ad signum ediderunt nauem, fuscinam, anchoram, remum, malum nauis cum Castoribus, & similia. ideo dixit:

Et vario faciles ordine pinxit aquas.

Mutato ordine, & serie prodeunt alia atque alia schemata. Quam nobile & iucundum fuerit hoc spectaculum, illis, qui aliquem sensum illustrium inuentorum habent, coniiciendum relinquimus. Vt satis mirari non possim nulli de tot Interpretibus ne minimum quidem de sententia huius Epigrammatis oboluisse, quum secundus versiculus sit vicem argumenti: neque dubitare sinat, qui mentem illi adiecerit.

EPIGRAMMA XXIX.

*Augusti laudes fuerant, committere classis,
Et freta nauali sollicitare tubæ;
Cæsarum hæc nostri pars est quota? vidit in undis
Et Thetis ignotas, & Galatea feras;
Vidit in equoreo feruentes puluere currus,
Et domini Triton ipse putauit equos.
Dumque parat sauis ratibus fera pralia Nereus,
Abnuis in liquidis ire pedesfer aquis,*

*Quidquid & in circo spectatur, & amphitheatro,
Diues Cesarea præstitit unda tibi.*

Fucinus, & pigri taceantur stagna Neronis:

Hanc norunt vnam sæcula Naumachiam.

Mira ἀλυσία Magistri producto loco Dionis
(pag. LV 1.) qui bene mentem Martialis illustrat,
adiicit locum hunc ex v 11. Bucolic. Calpurnii:

Nec nobis tantum fluvietria cernere monstra

Contigit: aquoreos ego cum certantibus vrsis

Spectavi vitulos, & equorum nomine dignum,

Sed deforme pecus, quod in illo nascitur anni

Qui suta riparum venientibus irrigat undis.

Calpurnius loquitur hic de Hippopotamo Nili,
non de vlla belluarum terrestrium pugna in aqua.

Et domini Triton esse putavit equos) Sic, inquit,
Triton argenteus in Naumachia Claudii. Sueton.
cap. x x 1. At quid Tritoni Deo marino, de quo
Martialis sentit, cum simulacro Tritonis argenteo
hydraulico? quomodo hydraulicus Triton po-
tuit putare equos terrestres in mari pugnantes esse
equos marinos Neptuni? Sed nimis quisquiliam.
Plura relinquimus, quibus & plus otii &
patientie erit. Nos non obtreactionis causa
hæc collegimus, quæ exigua sunt, præ reliquis,
quæ in eum animaduerti possunt; sed veritatis
amore. Præterea ut ostendamus, quanti pretii sit
is, cui magni heroës ludibrio sunt: & quid me-
reant illi, qui eius rationem habent, adeo ut quot
scita eius, tot oracula esse censeant. Si talis est,
qui in admiratione est: quales ergo, qui admi-
rantur? Vale, mi Scriueri, & mecum ride,

Saturnalibus optimo dierum.

Iugd. Bann. AN. CIO IO CIII.

FINIS.

Iudi-

Iudicium

DE LAVRENTIO RAMIREZ DE PRADO, Hispano; cuius Commentarii in librum Spectaculorum & quatuor priores Epigrammatum Parisiis excusi anno c l o l o c v i i. & nuper cum aliis ibidem recusi.

IOS. SCALIGER PET. SCRIVERIO suo.

REMITTO tibi, mi Scriuere, *Martialis recentem editionem. Pueri Hispani, cuius Hypomnemata accessere, praeclarum ingenium est, & bona indoles. sed quam deprauare possit Philaulia. Cuius rei non pauca reliquit in hoc Commentario vestigia, partim magnis viris insultando, partim locos veterum Scriptorum aliquorsum, ac oportet, detorquendo. Quare tuum est, si videtur, indicare strictim omnia, & lectorem incautum admonere. idq; cum maiore modestia, quam ipse fecit. Nam ut castigationem meret propter iuueniles vel potius pueriles dissulsus; ita propter egregiam indolem ratio eius habenda est. Sed non dissimulandum quoq; cum multa denuo inculcare, quae iam notata ab aliis sunt & obseruata, auctoribus celatis. Quod vitium ei commune est cum Marcellio. Tamen in Gallia iam doctissimi nomen affectus est. Quid mirum? Vulgus non iniustum solet laudare, quod ab iis,
quos*

quos ipsum laudat, proficiscitur. In primis
ubi ipse petulanter Grutero obviat, serio
monendus est: sed sobrie, idq; cum cumulo
laudum Gruteri potius, quàm cum praefracta
obiurgatione adolescentis. Certe, quod dixi,
si luxuriam illam ingenii aut etas maturior,
aut doctorem castigatio cohercere poterit,
frugem faciet. Video enim eum Italice,
Gallice, Belgice, peritum esse. Ideo tum
maxime laudandus est, quum à te castigabi-
tur. Vale mi Scriberi, & hoc age.

IOANNIS BRODÆI
IN
MARTIALEM
NOTÆ.

DE IOANNE BRODÆO

Baptista Sapinus, Consiliarius Regius.

IOANNES BRODÆVS Turonensis, in Galliâ & Italiâ ab ineunte ætate non solum literarum studiofissimus, sed avidissimus vixit: neque studia unquam, tamen si in Cardinalium & magnatum aulis versaretur, remisit. Sperabant omnes qui noverunt, insignem aliquem fortum editurum: ægreferebantque illius studia situ quodam & squallore consumi. Quod cum, ut est ab omni ambitione alienus quam qui maximè, ne audiret quidem; & private vitæ felicitate ac studiis captus, solitariam quodammodo vitam degeret, in Epigrammatum Græcorum & Oppiani de Venatione libros Annotationes doctissimas & omni scientiarum genere refertissimas in lucem edidit; non quod hisce laudem aliquam captaret, sed ut utilitati publicæ cōsuleret. Quæ tamen illi non mediocrem laudem apud literatos pepererunt, & benevolentiam conciliarunt. Nam quod ad Epigrammata attinet, opus id sanè arduum, difficile & immensum. &c. Ego verò, cuius efflagitationibus & operâ, illa in lucem prodierunt, cum doctis Brodæum probari sensi, & rem successisse, in Euripidis tragædias Annotationes excudendas extorfi, &c. Lutetiæ Parisiorum Calend. Decembris, 1561.

*Hic adde quæ de eodem, Scavola Sammarthanus
in Elogijs Gallorum doctrinâ illustravit.*

Quæ æstetico *notata sunt, ea ex Miscellaneis eiusdem Aucto-
ris desumpta, commodò Lectoris reliquis in Mar-
tialem Notis addecimus.

IOANNIS BRODAEI

IN

MARTIALIS

AMPHITHEATRUM

CÆSARIS

NOTÆ.

Pigr. I. Afsiduus iactet) *Malim*
cum Alciato legere, Afsyrius.

Ibid. Nec Babylona) *Mania*
Babylonica; aut pensiles Babylonic
hortos.

Ibid. Molles honores) *Hoc re-*
ste explicat Georgius Merula :

illud, Cornibus ara frequens, Politianus cap. Miscel-
lan. LII.

Epigr. II. Pegmata celsa viâ) Pegmata hoc in lo-
co videntur esse tabulata, per se surgentia, sensimque in
sublime crescentia.

* Epigr. III. Venit & epoto Sarmata pastus equo)
Callimachus : Εἰς ἄρ' ὅτι 3 σεαυτοῖς ἰππομονῶν
ἡγὰρ νιμφοτέρων 4 αμύθητον. Sidonius Apollina-
ris: Aut ad Caucasigenas Alanos, ac ad equimul-
gas Gelonos. Quin quòd ea quoque gentes equinum
lac potarent, ex eoque factum caseum (ἰπ-
πῶν γάλακτος vocant) ederent, non abnuir Hippocrates.
Non desunt qui illud Virgilianum,

Et lac concretum cum sanguine potat equino;
ab eo Poeta fictum dicunt : ego v. etissimum arbitror.
Ex eiusdem Brodgi Miscellaneorum lib. v. ap. xxvii.

* *Ibid.* Et Cilices nimbis hic maduere suis.) *Id est*, croco Cilicio, cui prima nobilitas. Croco cum vino mixto theatra, ut tradit Plinius, replebant. Spartianus in Hadriano: In honorem Traiani, balsama & crocum per gradus theatri fluere iussit. Seneca Epist. xc i. Hodie utrum tandem sapientiorum putas, qui invenit, quemadmodum in immensam altitudinem crocum latentibus fistulis exprimat, &c. Ita scribe, non orcum. * *Vile Miscellaneorum lib. v. cap. vi.*

Ibid. Crinibus in nodum tortis) *Hoc apud Germanos docere*, testis est Seneca lib. de Ira 111. cap. xxv 1: Non est Aethiopis inter suos insignitus color: nec rufus crinis et coactus in nodum apud Germanos virum dedecet. *Idem* Epist. cxxv.

Epigr. 1v. Traducta est Gyaris) *In Gyarum insulam plerumque cives Romani relegabantur. Hinc pro exilio à Poëtis accipitur. Iuvenalis Sat. 1.*

Aude aliquid brevibus Gyaris: id est, parvis insulis, in quibus exsulat. Tria hoc in vocabulo errata committunt Grammatici. Primum, qui apud Martialem Traducta est Getulis, scribere non verentur: alterum, qui apud Iuvenalem brevibus, vadosis maris locis ineptè exponunt. tertium, qui apud eundem alibi,

Vt Gyara clausus scopulis, emendant, cum Gyari scribendum sit.

Epig. vii. Nuda Calcedonio) *Britannico. Ego ita scribere malletm, quam Calydonio: nec inficior, apud multos Latinos auctores sic reperiri.*

Epigr. xvi. Raptus abijt) *Machinâ in altum sublatus.*

Epigr. xix. Flammis stimularis arenam) *Charactacus folliculus igneam materiam continentibus, feminibus alioque ad motu ac subditis. Nos Roma ad hunc modum irritari tauris cum hominibus certaturos confestim.* Eusebius Ecclesiast. Histor. vi 111. Κούριον (taurus) ὁ τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς κίερασι τῇ δεξιᾷ καὶ τοῖς χροῦσι, καὶ διὰ τὰς δυνάμεις τῶν καυτῆρον ἐρεθισμὸς θυμὸς καὶ ἀπειλὴς ἀνέναν.

Ibid. Cornuto ardore potitus) *Suorum ipsius cornuum vehementiâ domitus. Plautus: Postquam gnatus*

suus

rusticus est potitus hostium ; in hostium potestatem pervenit. *Ausonius* : aut natum citò morte potiri.

Epigr. xx. Dum peteret pars hæc Myrinum) *Ludovicus Celius lib. v. 1. cap. xxxi.*

Epigr. xxi. Nam gemino cornu) Duo enim habet cornua *Rhinoceros*, ut docet in *Bæoticis Pausanias*, quem si quis *Æthiopicum taurum* appellare cupiat, per me sanè licet. Non esse porro ad ungues examinandos *Pœnicos lusus*, fidem facit id, quod statim sequitur,

Epigr. xxi. Illi cessit atrox bubalus) *Martialis* bubalum pro uro accipit : Bubalus enim placidum est animal, non atrox nec immane.

Epigr. xxv. Hæc armata manus.) *Carpophori. Ibid.* Ignipedes tauros) *Celeres. Catullus* :

Flammea prævertet celeris vestigia cervæ.

NOTÆ

IN LIBERVM I.

Prefat. Nec Epigrammata mea scribat) *Accuset. A Græci tractum*, quibus γέγραπεν accusare significat. *Terentius* :

Dicam tibi scribam grandem.

Epigr. i. Nasum *Rhinocerotis* habent) *Valdè nasuti sunt pueri*, hoc est, *vastri & subdoli derisores.*

Ibid. Cùm grande *Sophos*) *Σοφός*, vir hic doctus est. *Quidam σοφός* probant, quibus non adhareo.

Epigr. iv. Quæ *Thymelen* spectas) *Thymelen, scenam.*

Epigr. v. Cum libro *Marce* natate tuo.) *Vis cum Carminibus tuis mergi*, ut pote indignis quæ vivant, ac servantur.

Epigr. xv. Bis iam penè tibi consul trigessimus instat) *Sexagesimum annum penè attigisti*, non quadragessimum.

Epigr. xv. Res magna est) *Martialis* rem magnam pro difficili & ardua usurpat, ut infra patet.

Epigr. xix. De nobis fac. le est) *Supplicium sumere.*

Tibi tutum est ac facile nos hoc iniuncundo potu iugulare ac perdere.

Epigr. XXI. Si non errasset) Si regem Porphenam interemisset.

Epigr. XXV I. Vicina numismata) Quidam archetypa pocula exponunt: ego, nummos.

Epigr. XXVII. Quincunces puto post decem peractos).

Cyathi	{	12	Sextarius, as.	}
		11	Deunx.	
		10	Dextans.	
		9	Dodrans.	
		8	Bes.	
		7	Septunx.	
		6	Semis.	
		5	Quincunx.	
		4	Triens.	
		3	Quadrans.	
		2	Sextans.	
		1	Vncia.	

Videntur tamen apud priscos pocula fuisse, quorum quod duorum fuit cyatherum capax, Sextantis habuit nomen; quod trium, quadrantis; quod quatuor, trientis.

Ibid. Μισὸν μὲν πάντα συμποτόν.) Erasmus in eo Proverbio.

Epigr. XXXI. Hostibi Phœbe vovet) Non solum Apollini, sed alijs quoq; Dijs ac fluminibus crines ac barbam vovebat antiquitas, ut alias luculenter patefeci.

Epigr. XLI. Verna es) Scurrâcs. Tacitus lib. XIX. Vernile dictum omnem invidiam in eum vertit, tanquam signum Cremonæ incendendæ dedisset, quæ iam flagrabat. Vernile dictum, hoc est, scurrile. Nomen Marcellus: Vernas veteres appellabant, qui vere sacro fuerant nati, & habebatur nomen hoc pro evitabili maledicto. Plautus:

Cum cruciari tuo ista hæc hodie verna verba fun-
Statius Sylvar. v. (ditas.

*Non ego mercatus Phariâ de puppe loquaces
Delicias, doctumq; sui convicia Nili
Infantem.*

Mar-

Martialis infra: lib. x. ep. 111.

Vernaculorum dicta sordidum dentem.

Ibid. Pallentia sulphurata) Ligna exilia sulphure
ab utraque parte intincta, aut linteola sulphure ad-
spersa, quae ignis scientillas excipiant. *Plinius lib. xxxvi.*
cap. xix.

Ibid. Non est Sextius ille) Non est Sextius ille cog-
nomento Caballus, facetus & iocosus scurra, sed est i-ca-
ballus, id est, equus. *Plauto eo significatu asinus, insul-
sa fatuâque bestia.*

Epigr. xlii. Melimella favis) Castigo, melime-
la simplici. *L. Graecè enim μελίμηλα vocantur.*
Diophanes in Geoponicis: Εγκεντρίζεται μῆλον εἰς
πᾶσιν ἀρχοῖσι, καὶ εἰς κωδόνια, καὶ γίγεται ἐκ τῶν
κωδονίων μῆλα κάλλιστα, τὰ καλέωμεν παρ' Ἀθη-
ναίοις μελίμηλα. Pete Varronem lib. de Re Rust. 1.
cap. lxx.

Epigr. xlii. Imperia viduarum) Multis Romae
imperabant viduae, quos testamento suorum bonorum
heredes relikturos predicabant.

Ibid. Mercetur alius) Alij operum suorum audito-
res atque laudatores altâ voce σοφῶς acclamantes
mercede conducant.

Epigr. l. Non taratalla) *Homerus Iliad. α:*

μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα,
minutatim secabant & alia.

Taratalla verò frustra non significat.

Epigr. lxi. Commendo tibi Quintiane) *Ludo-*
vicius Calvus lib. ix. cap. lxi.

Epigr. lxi. Bardocucullus) Vox ea conflatur
à bardo vestis genere & cucullo, nihilq, ad Bardos,
Gallicos sacerdotes, pertinet.

Epigr. lxi. Sed sestertium bis decies)
Sed bis decies centena millia sestertiūm. Sestertio-
lūm pro Sestertiorum dictum est. Sestertiolo-
rum verò pro Sestertiorum ὑποκοριστικῶς. Passim
autem Sestertiūm, pro Sestertio um, per Syncopam po-
nitur.

Epigr. lxx. Radiata colossi) Radiato capite. *Publ.*
Uictor: Colossus altus cxi. senis, habens in capite
M 4 radios

156 IOANNIS BRODAKI
radios VII. *Hæc alibi.*

*Epigr. LXXI, Sex cyathis) Sextarij semisse : nam
xii cyathi Sextarij complent. Hoc autem vocabulum
cur in ore frequenter habeat Martialis, docet Varro de
Ling. Lat. In huiusce locum in convivij è Gra-
ciâ successit epichysis & cyathus.*

*Epigr. LXXIII. Vxorcm gratis) Vel nullo ei
dato munere.*

*Ibid. Sed nunc positis custodibus) Nunc ve-
rò quia per custodes minùs licet. Nam quod licet in-
gratum est, ac Nitimur in vetitum semper, cupimus-
que negata. Lege infra lib. III. in Cervinum Epi-
gramma : nec impedio, quin hic Domitio assentia-
rii.*

*Epigr. LXXV. Arca Minervæ) Ars orato-
ria, opera forensis. Statim enim inquit :*

Romanum propius divitiisque forum.

*Epigr. LXXIX. Agas animam) Cum antè dixerit :
agas Attale mulas.*

*Qui agas asinam reponendum censent, salem ac iocum
versui adiungunt.*

*Epigr. XC. Nec curtus Chiones) Nec effracti
vilium meretricum calices.*

*Ibid. Dimidiasque nates) Strabo lib. I. de Gallis lo-
quens : Ἀντὶ τῶν χιτώνων χιτῶν χιτῶν χιτῶν χιτῶν
midion κ' γλυτῶν φέρουσι.*

*Epigr. CX. Non plenum modò viciis) Vi-
cies sestertiûm ; non integra viciis centena sestertiûm
nummûm millia : paulum enim quid decras. Sic
centies amici, centies sestertiûm, centies centena
millia sestertiûm.*

Ibid. Esuritionem) Orem.

*Ibid. Plumbeâ selibrâ) Plumbeo pendo semis dimi-
diæ libe parte.*

*Epigr. CII. Scævola factus eques) De censu
Senatorio & Equestri, consule Budaum lib. de Ass. I.
& II.*

*Epigr. CIX. Pallia) Hæc in lecto inducunt Ro-
mani.*

*Epigr. CXI. Cum benè te novi) Cum te
nunc aut seruo patre natum, aut inopem esse probe sciama.*

Vel

Vel hoc, vel hinc simile quidpiam subintelligendum est.

Epigr. cxv. Ligustro) Ligustri floribus.

NOTÆ

IN LIBRVM II.

E Pigr. xiv. Currit ad Europen, & te Paulline) Is porro iuxta Porticum, in quâ picta erat Europe, habitabat.

Epigr. xv i. Quid findone tinctus olenti?) Pollux: Σινδών, ἐσιν αἰγυπλίᾳ ὕδρ. qua verba huius Poeta sermoni conveniunt, Quid totus à Nilo.

Epigr. xv i i i. Iam nolo vicariu esse) Servi ordinarii dicuntur, quibus peculium dominus concessit, negotiarique permittit. Vicarii sunt, quâ ordinariorum vices gerebant. Hac respicit Marcialis.

Epigr. xx i. Aliis das Postume dextram) Ultima classis hominibus, quos osculo non dignaris.

Epigr. xxv i. Iam te rem factam) Quasi non promissam, sed paratam atque absolutam.

Epigr. xxv i i i. Digitum porrigito medium) Prisci fuit moris, ut improbos & sceleratos medio pretenso digito notarent ac designarent.

Epigr. xxxv i i. Imbricemque porci) ὑπογαστρὸν κοῖλον, imum ventrem cavum & advolutum, ilia.

Ibid. Traduntur puero) Sic infra, lib. i i i. epist. xx i i i.

Omnia cùm retro pueris obsonia tradas.

Epigr. xxxix. Et lantina) Vestimenta violacea purpurâ infecta. ἰὼν enim Latini violam nominant.

Epigr. xl. Cæcuba saccentur) Sacco cafferentur, sacco frangantur & colentur. Græci σπυγιάδης dicunt.

Epigr. xli. Ride, si sapis) Hic Ovilianus hendecasyllabus versiculus in Mariano Capella.

156 IOANNIS BRODAKI
radios VII. *Hac alibi.*

*Epigr. LXXI. Sex cyathis) Sextarij semisse : nam
xii cyathi Sextarij complent. Hoc autem vocabulum
cur in ore frequenter habeat Martialis, docet Varro de
Ling. Lat. In huiusce locum in convivjs e Gra-
cijs successit epichysis & cyathus.*

*Epigr. LXXIII. Vxorcm gratis) Vel nullo ei
dato munere.*

*Ibid. Sed nunc positis custodibus) Nunc ve-
rò quia per custodes minus licet. Nam quod licet in-
gratum est, ac Nitimur in vetitum semper, cupimus-
que negata. Lege infra lib. IIII. in Cervinum Epi-
gramma : nec impedio, quin hic Demitio assentia-
vis.*

*Epigr. LXXVI. Arca Minervæ) Ars orato-
ria, opera forensis. Statim enim inquit :*

Romanum propius divitiusque forum.

*Epigr. LXXIX. Agas animam) Cum antè dixeris:
agas Attale mulas.*

*Qui agas asinam reponendum consent, salem ac iocum
versui adimunt.*

*Epigr. XCII. Nec curtus Chiones) Nec effraeti
vilium meretricum calices.*

*Ibid. Dimidiasque nates) Strabo lib. I. de Gallia lo-
quens : Ἀπὸ τῶν χιτώνων χιςὺς χειρὸς τὸς μίχας
αιδιῶν καὶ γλυτῶν φέρουσι.*

*Epigr. XCIX. Non plenum modò vicijs) Vi-
cies sestertiūm ; non integra vicijs centena sestertiūm
nummūm millia : paulum enim quid decrat. Sic
centies amici, centies sestertiūm, centies centena
millia sestertiūm.*

Ibid. Esuritionem) Orexim.

*Ibid. Plumbeā selibrā) Plumbeo pando semis dimi-
dia librae parte.*

*Epigr. CIII. Scævola factus eques) De censu
Senatorio & Equestri, consule Budaum lib. de Affe. I.
& II.*

*Epigr. CXI. Pallia) Hac in lecto inducunt Ro-
mani.*

*Epigr. CXII. Cū benè te novi) Cū te
nunc aut seruo patre natum, aut inopem esse probè sciā.*

Vel

Vel hoc, vel huic simile quidpiam subintelligendum
est.

Epigr. cxv. Ligustro) Ligustri floribus.

NOTÆ

IN LIBRVM II.

E Pigr. x i v. Currit ad Europen, & te Paulline) Is porro iuxta Porticum, in qua picta erat
Europe, habitabat.

Epigr. x v i. Quid sindone tinctus olenti?)
Pollux: Σινδών, ἐσιν αἰγυπία ὕδρ. qua verba huius
Poeta sermoni conveniunt, Quid totus à Nilo.

Epigr. x v i i i. Iam nolo vicarius esse) Servi
ordinarii dicuntur, quibus peculium dominus con-
cessit, negotiarique permittit. Vicarii sunt, qui
ordinariorum vices gerebant. Hac respicit Mar-
tialis.

Epigr. x x i. Aliis das Postume dextram) Ul-
tima classis hominibus, quos osculo non dignaris.

Epigr. x x v i. Iam te rem factam) Quasi non
promissam, sed paratam atque absolutam.

Epigr. x x v i i i. Digitum porrigito medium)
Prisci fuit moris, ut improbos & sceleratos medio pro-
tento digito notarent ac designarent.

Epigr. x x x v i i. Imbricemque porci) ὑποχρῆστος
καὶ δειρ, imum ventrem cavum & advolutum, ilia.

Ibid. Traduntur puero) Sic infra, lib. i i i.
epist. x x i i i.

Omnia cum retro pueris obsonia tradas.

Epigr. x x x i x. Et lanthina) Vestimenta vio-
lacea purpurâ infecta. ἰὸν enim Latini violam nomi-
nant.

Epigr. x l. Czuba faccentur) Sacco castrantur,
sacco frangantur & colentur. Græci σάκκιον δι-
cunt.

Epigr. x l i. Ride, si sapis) Hic Ovidianus ben-
docalyptus versiculus in Mariano Capella.

Epigr. XLIII. Fariofi cornua tauri) Quæ laceratae detrita, aut fœno facta ad irritandos tauros obiecta est. Asconius Pedianus: Effigies hominum ex fœno fieri solebant, quibus obiectis ad spectaculum præbendum tauri irritarentur. Nos Roma utrumque spectavimus.

Ibid. Indis dentibus) Eburneo trapezophoro.

Ibid. Concolor in nostrâ Cammare) Cammarus squillarum non locustarum species, eiusdem cum lance sibilis coloris; rubens scilicet.

Epigr. XLVI. Non metuas mortem, Nævole, sed tineas) In quibusdam manuscriptis Codicibus reperitur: (Quid renuis?) non te Nævole, sed tineas. que lectio Martialem sapit.

Epigr. XLVII. Con fides natibus) Constuprabantur enim plerumque à maritis in adulterio deprehensi. Martialis statim:

Supplicium tantum dum puerile times.

Horatius Sat. I I.

aut pyga, aut denique fama.

Epigr. LI. Partho rege) Cui omnia licent; non item cunctis regibus.

Epigr. LXIV. Marcia caufidicus) Horatius Sat. VI. Surgendum sit manè, obeundus Marcia.

Acro: Marcia statua erat in Rostris, ad quem solebant homines convenire, qui inter se lites & negotia componebant. Huc fortasse respicit Poëta.

Epigr. LXX. Non vis in folio) In labro.

Epigr. LXXI. Os tibi præcisum) Vox ea nihil asine habet cum præciso intestino.

Epigr. LXXIV. Cinctui togatis) Solebant Romani rogati, potentiores aut magistratus gerentes comitari per Urbem. Hinc toga ab hoc Poëta pro deducendi & educendi obsequio nonnumquam accipitur, ut infra:

Lis nunquam, toga rara.

Erat enim, inquit Pedianus, prætexta honestorum, toga viliorum.

Epigr. LXXX. Hostem cum fugeret, se Fannius ipse peremit:

Hoc rogo, non furor est, ne moriære, mori?)

Hoc disticho eos videtur insanos iudicare Poëta, qui sibi

sibi manus adferant : quæ non tam facilis explicatu est
 questio, quam nonnulli autumant. Quippe cum Cicero
 pro Cluentio, sortes viros mortem sibiipsis in magnis do-
 loribus consciscere dicat, & Aeschines κατὰ κλησιῶν-
 τοις. Aeschylus νοεῖσθαι γὰρ &c. quibus Aristote-
 les libro νικωμαχείων γ. & lib. περὶ τῶν πεπν-
 θότων νότων ε. adversatur. Galenus: ἀνὴρ δ' ἐδείς με-
 γάλῳ θυγῶ, ἔτ' ὅτι λύταις, ἔτ' ὅτι τοῖς ἄλλοις, ὅσα
 λύπης ἰχυρότεραι θανάτῳ περιέπεσιν, ὅτε γὰρ τίνος
 τῆς ψυχῆς, αὐτοῖς ἰχυρὸς ἐστὶ, τὰτε παθημάτων συμ-
 μερόει. Quæ si vera sunt, haud amplius fortis Cato putandus,
 qui tamen ne moreretur, semet non interfecit (hac enim
 inter se vehementer repugnant) sed ut liber ac Romanus,
 non Caesaris mancipium, e vitâ discederet, ne eius insolens
 supercilium tam bonâ in causâ victus intueretur, ne a-
 missam ac prostratam funditus Rempub. videret, eamquæ
 à flagitiosis civibus per scelus occupatam κρείσσειν γὰρ
 (inquit Aeschylus) ἐσθ' ὡς δὲ θανεῖν, ἢ τὰς ἀ-
 πειρίας ἡμέρας πάχειν κακῶς. Cæterum argumentum
 hoc secus ac Philosphi, tractat de Civitate Dei
 D. Augustinus, & Lactantius lib. de falsâ Sapient. 111.
 cap. xviii. & xxiii. & Plato xxxi. in Phædone. * Ex
 Miscellaneorum lib. vi. cap. xxix.

Epigr. Lxxxvi. Quod nec carmine gloriôr supi-
 no) In contrarium recurrente; cuius multa sunt genera.

Ibid. Sotadem cinædum) Sotadici metri. meminit,
 ut alios præteream, Terentianus Grammaticus.

Ibid. Græcula quod recantat Echo) Politianus Mis-
 cellan. cap. xxi.

Ibid. Mollem debilitate Choliambum) Castigo,
 Galliambum. Quintilianus lib. ix. cap. iv. Ut Sota-
 deorum & Galliamborum. Hephestion carmen hoc
 μετρεσάμενον καὶ ἀνακλῆσθαι vocari quoque memo-
 rat.

Epigr. Lxxxix. Catonis habes) Cui vitium hoc Ca-
 sar in Anticatoe obiecit: antior. lib. Epist. 111. Plinius
 Secundus.

Ibid. Hoc Ciceronis habes) Seneca Epist. cviii.
 & Tacitus in Dialogo de Oratoribus.

NOTÆ

IN LIBRUM III.

E Pig. xxx. Unde datur quadrans) Unde balneatori quadrantem pendis. Iuvenalis:

Cedere Silvano porcum, quadrante lavari.
Horatius:

— dum tu quadrante lavatum Rex ibis.

Epig. xxxv. Decima vel serius hora) Cum octava, id est, post meridiem secundam, lavare moris sit.

Ibid. Toga, tritaque mea que) Meis nummis empta, haud mihi data.

Epig. XLVI. Scissilesque lactucas) Ex folio cardui sunt, recta, insigni proceritate, nec à caulibus brachiata.

Ibid. Lactcum faba porcum) Porcum nefrendem.

* Epig. xxxvi. Atque erit in triplici par mihi nemo foro.) Cum multiplicia essent Roma, tria erant in quibus causa orarent: quorum primum Romanum nuncupatur secundum Cui Caesaris; tertium Augusti; quod hac duo postrema ab his Imperatoribus constructa essent. Seneca lib. de Ira II. cap. ix. Fraudes, inficiationes, quibus trina non sufficiunt fora * Ex Miscellaneo sum lib. II. cap. xviii.

Epig. L. Deposui soleas) Mense accumbentes tum Græci tum Latini calceos deponebant, ne his toralia contaminarent ac scædarent. Poëta inferius lib. xii. Epigr. Lxxxix;

Bis Cotta soleas perdidisse se questus.

Aristophani Scholiastes: ΑΜ' ὁ δὲ ἀναστὰς ἐπὶ τῆς περικνήτης καὶ ἐκτίνας τὰς ἐμκάδας καὶ ὑπεδὺν κάλπους.

Epig. Lx. Stagno saturata Lucrino) Plinius lib. ix cap. Llv.

Ibid. Sumitur inciso Mytilus ore mihi.) Sumitur à me testâ hiantē Mytilus, qui à tellina differt: tam similis est autem Polypodi, quàm asino.

Epig.

Epig. LXI I. Libra quoque argenti millia quinquera-
pit) *Libra hoc in loco pondus notat: Quod argen-*
teorum vasorum plus quinque millia pondo domi ha-
beas. Si quinque numerum millia exponas, parum quid
erit.

Ibid. *Libra rapit) Appensa ad se trahit, utpote*
gravior.

Epig. LXI I I. *Cantica qui Nili) Cantica Canopica.*

Epig. LXVI I I. *Resinaeque pigriores) Quidam remo-*
raeque pigriores castigant, priores duas vocis illius sylla-
bas productas semper esse falso putantes. Iuvenalis
Sat. V I I I.

— quid enim resinata iuventus.

Epig. LXV I I I. *Schemate non dubio) Figura,*
id est, orationis conformatione remota à communi, &
primum se offerente ratione. Tranquillus in Uespa-
fiano: Amicorum libertatem, caufidicorum fi-
guras, ac Philosophorum contumaciam levissi-
mè tulit.

Epig. LX XI I. *Aut aliquid c. prominet ore tui)*
Nympham & eugium vocant.

Epig. LXXV I I. *Teque iuvant gerres) Mane, piscos*
fale contiti.

Ibid. *Resinata vina) Plinius lib. XXIII. cap. I.*

Epig. LXXX I I. *Summœnianas vxores) Poëta*
noto vocabulo meretrices Submœnianas vxores ap-
pellat, quod eâ in parte prostarent, quæ olim
fuisse sub antiquis urbis Romæ manibus.

Ibid. *Digitum crepantis signa) Digitorum crepitu*
poscebatur matula, quod infra patet, ubi matella lo-
quitur:

Dum poscor crepitu digitorum, & verna
moratur.

Clemens Alexandrinus: Καὶ οἱ δὲ τῶν δακτύ-
λων ὁμοίαι τῶν οἰκετῶν οἱ ἀρεκκλητικοί.

Epig. LXXX I X. *Cacantis habes) Eâ facie tradi-*
tur fuisse Vespasianus, Suetonio teste.

Epig. XC I. *At nunc pro pueris) Crinitus, pro-*
cævo legit: quem consulo lib. de Honesta
disciplina

Epigr. LXXXVI. Pedere Bassa solet.) Pregnans sponte abortiri solet.

Epigr. LXXXVIII. Sex scrupula) Quæ nonnulli scriptula vocant; Græci γράμματα.

Ibid. Picenarum) Olivarum Picenarum.

Epigr. ult. In schedâ teneri) Hic schedam charitam appellat, in quâ, ut adversarij quibusdam, primum quid exarabant Veteres, aliquando emendaturi.

NOTÆ

IN LIBRUM V.

E *Pigr. XI. Et dicitur, Hic est) Persius:*

At pulcrum est digito monstrari, & dici, Hic est.

Epigr. XV. Metretas) Cados.

Ibid. Facies me, puro, causidicum.) Tacitus, qui Martialis fuit aequalis, in Dialogo de Oratoribus: Horum autem temporum disertis, Causidici & Advocati, & Patroni, & qui tvis potius quàm Oratores vocantur. Quintilianus lib. XI. cap. I. Non inutilem sanè litium advocatum, quem denique causidicum vulgo vocant.

Epigr. XVII. Nisi lato Gellia clavo) Senatori. Lati enim clavi ius, est dignitas ordinis Senatorij; erat quippe & alter clavus angustus, ut docet in Augusto Tranquillus cap. LXII. Varro: Nam si quis tunicam ita consuât, ut altera plagula sit angustis clavis, altera latis.

Ibid. Nupisti, Gellia, cistifero) Isidoro circulatori. Apuleius lib. de Asino aureo II. Ferebatur ab alio cista secretorum capax, penitus celans operta magnificæ religionis. Quid sit cista, alias patefecit.

Epigr. XVIII. Gracilesque ligulæ) Ligula, cavum est instrumentum cochleari simile, non lingue instar plenum.

Ibid. Avidum voratâ decipi scarum musca) *Ego,*
refragante omnium Codicum fide, castigo:

Avidum vorato decipi scarum musco.

id est, alga. Athenaus ex Aristotele de scaro lo-
quens, lib. V I I. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυχίων τροφῇ, διὰ
τῶν τῶν ὑποδύται.

Epigr. XXIV. Supposititius sibi ipsi) *Quinti-*
lianus lib. v. secundas gladiatorum manus appellat,
quando primis fessis alteri succederent.

Epigr. XXI X. Si quando leporem) *Erasmus in*
Proverbio, Leporem non edit. Hanc vulgi opi-
nionem non desunt qui hinc ortam suspicentur,
quod homines lepidos, & sermonis leporem Latine
dicamus.

Epigr. XX X. Varro Sophocleo) *Is esse non po-*
test Varro togatorum eruditissimus, quanquam video
multos id putare.

Epigr. XL I I. Theatra loqueris) *Ius in theatro*
speliandi.

Ibid. Gradus) *Quatuordecim gradus.*

Ibid. Et edicta) *Quibus theatro summoveban-*
tur, qui censum equestrem non possiderent.
Aut edicta, quasi Consularis sis, aut Prato-
rius.

Ibid. Trabeas & Idus) *Offendi primo Epi-*
grammatum Græcorum libro, equites Romanos
trabeatos Idibus Iulij per Urbem transvehi solen-
tes.

Ibid. Fibulasque) *Aureas trabearum fibulas. Plin-*
ius lib. XXXIII. cap. III.

Ibid. Et pumicatâ manu) *Levi ac perpolitâ.*

Epigr. XL I I. Quidquid donatur amicis)
Sumtum ex hac M. Antonij voce: Hoc habeo, quod-
cunque dedi.

Epigr. LIX. Quisquis magaa dedit) *Ferè ita usu*
venit, & quisquis magni pretij munera contulerit, patia
aut maiora exspectet.

Epigr. LX. Pellem rodere qui velint cani-
nam.) Qui se maledicunt hominem convitijs lace-
rant.

132 IOANNIS BRODAEI
disciplinâ XXI. cap. IV. & Ludovicum Calium lib. XIII.
cap. L V.

Epigr. XCIII. Atanearum castibus parces) Pannosas
& flaccidas mammas.

NOTÆ

IN LIBRVM IV.

E Pigr. 1. Sacra Terentius habet) *Ea sacra centesimo quoquo anno celebrabant Romani, ut prodit Censorinus: nec ignoro minus aliquando temporis spatium intercessisse.*

Epigr. IV. Quod his murice) *Bis purpurâ, que gravu est odoris: tibaphum vocant.*

* Ibid. Quod ieiunia Sabbatariorum) *Hoc est, Iudeorum, die septimo ab omni opere ferientium Horum ieiunia inter ea que pessimè olere solent, enumerat. Sab atariorum porro, visus aucupandi gratiâ positu est: quasi quæ ieiunant ceteræ nationes gravem animam non exhalet. id quod à Græcis νηστίας ὄζειν vocatur, ut docet sigmēt. Problemāt. XII. qu. VII. hunc Poeta nodum solvens Aristoteles. Idem lib. VI. postremo Martialis hoc rursus argumentum tractans, os leonis inserit. quod lib. XI. enarrat Plinius Animæ leonis virus grave, visū pestilens. * Ex Miscellaneorum lib. VI. esp. XXIX.*

Ibid. Quod vulpis fuga) *Solet nonnunquam vulpes canes fugiens mœiere, caudâque urina reddidâ malè olente imbutâ eorum oculos aspergere, atque ita, si potest, eos à se amoliri.*

Epigr. V. Vendere fumos) *Erasmus in hoc Adagio.*

Epigr. X. Spongia) *Quæ librum scriptum deleat.*

Epigr. XIV. Et ludit rota nequiore talo) *Legendum auguror tropa. Pollux lib. IX. Η δ' ἐ τρέπα καλὴ μὲν παιδιὰ, γίνεται μὲν ὡς τὸ πολὺ δὲ ἀσχετῶν ὡς ἀφέντες δοχάζονται βόθρῳ τινός, εἰς ὃ τὸ δοχὴν τῆς τοιαύτης πέλειως, ἐξ ἐπιτινός πεποιμὲν. Nam si id de Petauristarum rotâ, qui ludus non sine periculo exercebatur, aut rotâ, trocho, instrumēto musico explices, quod gesticulantes & concinentes pulsarēt antiqui, parū procedet.*

Epigr. XIX. Vincere quæris Atam) *Quæ hic de puero Ata historia profertur à Domitio, commentitia est.*
Epigr.

Epigr. xx i i. Gemma latere rosas) *Gemmatum vasculum pellucens, in quo dies aliquot voluptatis causa servantur rosa, atque huiusmodi flores.*

Epigr. xxv i i i. Tyriaeque) *Et vestes Tyriae purpuræ infectas.*

Epigr. xxx i i. Nectare clausa suo) *Nam quadam electri, id est, succini species mellis colorem refert.*

Epigr. xxx iv. Niveam togam.) *Niveam gelidam, attritam, nulliusque pretij appellat Martialis.*

Epigr. xxxv i i. Alterumque Serranus) *Bus decies.*

Epigr. xxx ix. Argentum putum) *Vasa extractis emblematis.*

Epigr. xl i i i. Syrios tumores) *Hydropem; quod genus morbi Syria Dea incutere solet.*

Epigr. xl i v. Lacedæmones) *Lacedæmones, ut tradit in Laconicus Pausanias, Venerem colucrunt.*

Epigr. l ii. Iunctis capris) *Hircosis servis.*

Ibid. Ficus eras) *Ficosus.*

Epigr. lv. Argivas generatus inter vrbes) *Qui in Graciâ nati sunt homines, Graci Poëta.*

Ibid. Vel piger viator) *Locus hic declivius fuisse videtur.*

Ibid. Quam Bituntum) *Quidam Bisuntos legunt, atque Hispanie populos esse perhibent.*

Epigr. l x. Fervet ager) *Baianus, aut Appulus.*

Ibid. Cleonæo fidere) *Leone Cleonæo, qui & Nemeæus dicitur.*

Epigr. lx i v. Virgineo cruore) *Virginis sanguine hostie ritu mactata.*

* *Ibid.* Nec clamor valet helcyariorum) *Helcyon, pro sine usurpant nonnulli. Licet enim propriè significet quo Helcyarii adversis fluminibus aut vëto contrario naves trahunt. Nos vocis antiqua obsoleta quadam vestigia adhuc retinemus, Halycros eos appellantes.* * *Ex Miscellaneorum lib. iv. cap. xi.*

Epigr. lxvii. Vis dare Prætor equo?) *Vt Scorpius fiat statua equestris.*

Epigr. lxx. Ultimis cêris) *Testamento. Nec quid sit propriè ultima imaque cera, clam me est, quam Cicero extremam vocat, id est, ultimam tabulam; & ultimam partem tabulae, interpretè Pediano.*

Epigr.

Epigr. XCIII. Aranearum cassibus patet) Pannosas
& flaccillas mammæ.

NOTÆ

IN LIBRVM IV.

E Pigr. I. Sacra Terentius habet) Ea sacra centesi-
mo quoquo anno celebrabant Romani, ut prodit
Censorinus nec ignoro minus aliquando temporis
spatium intercessisse.

Epigr. IV. Quod his murice) Bis purpurâ, qua
gravi est odor: tibaphum vocant.

* Ibid. Quod ieiunia Sabbatariorum) Hoc est, Iudeo-
rum, die septimo ab omni opere ferientium Horum ieiunia
inter ea quæ pessimè olere solent, enumerat. Sab. atario-
rum porro, risus ancupandigratiâ prsitum est: quasi quæ
ieiunant ceteræ nationes gravem animam non exhalât.
Id quod à Græcis ὀψείας ὀψείν vocatur, ut docet sigmēt.
Problematis XII. qu. VII. hunc Poeta nodum solvens Ari-
stoteles. Idem lib. VI. postremo Martialis hoc rursus argu-
mentum tractans, os leonis inserit. quod lib. XI. enarrat
Plinius Animæ leonis virus grave, virus pestilens. * Ex
Miscellaneorum lib. VI. cap. XXIX.

Ibid. Quod vulpis fuga) Solet nonnunquam vulpes
canes fugiens meiere, caudâque urina redditâ malè olente
imbutâ eorum oculos aspergere, atque ita, si potest, eos à
se amoliri.

Epigr. V. Vendete fumos) Erasmus in hoc Adagio.

Epigr. X. Spongia) Quæ librum scriptum deleat.

Epigr. XIV. Et ludit rota nequiore talo) Legendum
augurer tropa. Pollux lib. IX. Η' δ' ἐ τρεῖς καλὰ μὲν
παῖδι, γίγνεται μὲν ὡς τὸ πολὺ δ' ἐ ἀσεργάων ὡς
ἀφίεντες σοχάζονται βόθρῳ τινός, εἰς ὃ τ-δοχὴν τῆς
τοιαύτης πέφωκε, ἐξ ἧς τινος πεποινημένη. Nam si id de
petauristarum rotâ, qui ludus non sine periculo exercebat-
tur, aut rotâ, trocho, instrumēto musico explices, quod ge-
sticulantes & concinētes pulsarēt antiqui, parum procedet.

Epigr. XIX. Vincete quæris Atam) Quæ hic de pue-
ro Ata historiâ profertur à Domitio, commentitia est.

Epigr.

Epigr. XX I I. Gemma latere rosas) *Gemmatum vasculum pellucens, in quo dies aliquot voluptatis causa servantur rosa, atque huiusmodi flores.*

Epigr. XXV I I I. Tyriaeque) *Et vestes Tyriae purpurâ infectas.*

Epigr. XXX I I. Nectare clausa suo) *Nam quadam electri, id est, succini species mellis colorem refert.*

Epigr. XXXIV. Niveam togam.) *Niveam gelidam, attritam, nulliusque pretij appellat Martialis.*

Epigr. XXXV I I. Alterumque Serranus) *Bis decies.*

Epigr. XXXIX. Argentum purum) *Vasâ extractis emblematis.*

Epigr. XL I I I. Syrios tumores) *Hydropem; quod genus morbi Syria Dea incutere solet.*

Epigr. XLIV. Lacedaemones) *Lacedaemones, ut tradit in Laconicis Pausanias, Venerem coluerunt.*

Epigr. LII. Iunctis capris) *Hircosis servis.*

Ibid. Ficus eras) *Ficosus.*

Epigr. LV. Argivas generatus inter vrbes) *Qui in Graciâ nati sunt homines, Graci Poeta.*

Ibid. Vel piger viator) *Locus hic declivis fuisse videtur.*

Ibid. Quam Bituntum) *Quidam Bisuntos legunt, atque Hispanie populos esse perhibent.*

Epigr. LX. Fervet ager) *Baianus, aut Appulus.*

Ibid. Cleonæo fidere) *Leone Cleonæo, qui & Nemæus dicitur.*

Epigr. LXIV. Virgineo cruore) *Virginis sanguine hostia ritu mactata.*

* *Ibid.* Nec clamor valet helcyariorum) *Helcyon, pro fune usurpant nonnulli. Licet enim propriè significet quo Helcyarii adversis fluminibus aut vêtio contrario naves trahunt. Nos vocis antiquae obsœra quadam vestigia adhuc retinemus, Halyeros eos appellantes. * Ex Miscellaneorum lib. IV. cap. XI.*

Epigr. LXVII. Vis dare Prætor equo?) *Ut Scorpo fiat statua equestri.*

Epigr. LXX. Vltimis cœris) *Testamento. Nec quid sit propriè vltima imaue cera, clam me est, quam Cicero extremam vocat, id est, vltimam tabulam, & vltimam partem tabulae, interprete Pediano.*

Epigr.

Epigr. xciii. Aranearum cassibus parces) Pannosas
& flaccidas mammæ.

NOTÆ

IN LIBRVM IV.

E Pigr. 1. Sacra Terentius habet) Ea sacra centesi-
mo quoquo anno celebrabant Romani, ut prodit
Censorinus nec ignoro minus aliquando temporis
spatium intercessisse.

Epigr. 1v. Quod his murice) Bis purpurâ, quæ
gravi est odor: cibaphum vocant.

* Ibid. Quod ieiunia Sabbatariorum) Hoc est, Iudeo-
rum, die septimo ab omni opere ferientium Horum ieiunia
inter ea quæ pessimè olere solent, enumerat. Sab. atario-
rum porro, risus ancupandigratiâ positi est: quasi quæ
ieiunant cetera nationes gravem animam non exhalât.
id quod à Græcis ὑνείκας οἶον vocatur, ut docet segmēt.
Problemæ XII. qu. VII. hunc Poeta nodum solvens Ari-
stoteles. Idem lib. VI. postremo Martialis hoc rursus argu-
mentum tractans, os leonis inserit. quod lib. XI. enarrat
Plinius Animæ leonis virus grave, visî pestilens. * Ex
Miscellaneorum lib. VI. cap. XXIX.

Ibid. Quod vulpis fuga) Solet nonnunquam vulpes
canes fugiens meiere, caudâque urina redditâ malè olente
imbutâ eorum oculos aspergere, atque ita, si potest, eos à
se amoliri.

Epigr. v. Vendere fumos) Erasmus in hoc Adagio.

Epigr. x. Spongia) Quæ librum scriptum deleat.

Epigr. xiv. Et ludit rota nequiore talo) Legendum
auguror tropa. Pollux lib. IX. Ἡ δὲ τροπα καλεῖται
παῖδις, γίνεται μὲν ὡς τὸ πολὺ δι' ἀσεβείων ὡς
ἀφιέντες σοχάζονται βόθρῳ τινός, εἰς ὃν δόχην τῆς
τοιαύτης πέφικας, ἐξ ἐπιτυχίας πεποιμῶν. Nam si id de
petauristarum rotâ, qui ludus non sine periculo exercebat-
tur, aut rotâ, trocho, instrumēto musico explices, quod ge-
sticulantes & concinētes pulsarēt antiqui, parum procedet.

Epigr. XIX. Vincete quævis Atam) Quæ hic de pue-
ro Ata historia profertur à Domitio, commentitia est.

Epigr.

Epigr. XX I I. Gemma latere rosas) *Gemmatum vasculum pellucens, in quo dies aliquot voluptatis causa servantur rosae, atque huiusmodi flores.*

Epigr. XXV I I I. Tyriaeque) *Et vestes Tyriae purpurae infectas.*

Epigr. XXX I I. Nectare clausa suo) *Nam quadam electri, id est, succini species mellis colorem refert.*

Epigr. XXXIV. Niveam togam.) *Niveam gelidam, attritam, nulliusque pretij, appellat Martialis.*

Epigr. XXXV I I. Alterumque Serranus) *Bi decies.*

Epigr. XXXIX. Argentum purum) *Vasa extractis emblematis.*

Epigr. XL I I I. Syrios tumores) *Hydropem, quod genus morbi Syria Dea incutere solet.*

Epigr. XLIV. Lacedaemones) *Lacedaemones, ut tradit in Laconicis Pausanias, Venerem coluerunt.*

Epigr. LII. Iunctis capris) *Hircosis servis.*

Ibid. Ficus eras) *Ficosus.*

Epigr. LV. Argivas generatus inter vrbes) *Qui in Graecia nati sunt homines, Graci Poeta.*

Ibid. Vel piger viator) *Locus hic declivis fuisse videtur.*

Ibid. Quam Bituntum) *Quidam Bisuntos legunt, atque Hispaniae populos esse perhibent.*

Epigr. LX. Fervet ager) *Baianus, aut Appulus.*

Ibid. Cleonæo fidere) *Leone Cleonæo, qui & Nemeæus dicitur.*

Epigr. LXIV. Virgineo cruore) *Virginis sanguine hostia ritu mactata.*

* Ibid. Nec clamor valet helcyariorum) *Helcyon, pro sine usurpant nonnulli. Licet eū proprie significet quo Helcyarii adversis fluminibus aut vêtō contrario naves trahunt. Nos vocis antiquae obsoleta quadam vestigia adhuc retinemus, Halyceros eos appellantes. * Ex Miscellaneorum lib. IV. cap. XI.*

Epigr. LXVII. Vis dare Prætor equo ?) *Ut Scorpo fiat statua equestris.*

Epigr. LXX. Vltimis cêris) *Testamento. Nec quid sit proprie vltima imaue cera, clam me est, quam Cicero extremam vocat, id est, vltimam tabulam, & vltimam partem tabulae, interprete Pediano,*

Epigr.

132 IOANNIS BRODAEI
disciplinâ XXI. cap. IV. & Ludovicum Calium lib. XII.
cap. LV.

Epigr. XCIII. Atanearum cassibus parces) Pannosas
& flaccidas mammas.

NOTÆ

IN LIBRVM IV.

E Pigr. I. Sacra Terentius habet) *Ea sacra centesimo quoquo anno celebrabant Romani, ut prodit Censorinus: nec ignoro minus aliquando temporis spatium intercesse.*

Epigr. IV. Quod his murice) *Bis purpurâ, quæ gravu est odor: libaphum vocant.*

* Ibid. Quod ieiunia Sabbatariorum) *Hoc est, Iudeorum, diè septimo ab omni opere ferientium Horum ieiunia inter ea quæ pessimè olere solent, enumerat. Sabbatariorum porro, risus ancupandi gratiâ positu est: quasi quæ ieiunant cetera nationes gravem animam non exhalent. id quod à Græcis νηστίας οζεν vocatur, ut docet sigmēt. Problemāt. XII. qu. VII. hunc Poeta nodum solvens Aristoteles. Idem lib. VI. postremo Martialis hoc rursus argumentum tractans, os leonis inserit. quod lib. XI. enarrat Plinius Animæ leonis virus grave, vrsi pestilens. * Bæ Miscellaneorum lib. VI. cap. XXIX.*

Ibid. Quod vulpis fuga) *Solet nonnunquam vulpes canes fugiens mœiere, caudâque urina redditâ malè olente imbutâ eorum oculos aspergere, atque ita, si potest, eos à se amoliri.*

Epigr. V. Vendere fumos) *Erasmus in hoc Adagio.*

Epigr. X. Spongia) *Quæ librum scriptum deleat.*

Epigr. XVI. Et ludit rota nequiore talo) *Legendum auguror tropa. Pollux lib. IX. Η δὲ τροπα καλεῖται παιδιὰ, γίνεται μὲν ὡς τὸ πολὺ δι' ἀσχεγῶν ὡς ἀφίεντες εὐχάζονται βόδρῃ τινός, εἰς ὑποδοχὴν τῆς τοιαύτης πίψεως, ἐξ ἐπιτυχὸς πεποιμνιόνης. Nam si id de petauristarum rotâ, qui ludus non sine periculo exercebatur, aut rotâ, trocho, instrumento musico explices, quod gesticulantes & concinentes pulsaret antiqui, parum procedet.*

Epigr. XIX. Vincere quæris Atam) *Quæ hic de pueri Ata historia profertur à Domitio, commentitia est.*

Epigr.

Epigr. xx: 1. Gemma latere rosas) Gemmatum vasculum pellucens, in quo dies aliquot voluptatis causa servantur rosae, atque huiusmodi flores.

Epigr. xxv: 1. Tyriaeque) Et vestes Tyriae purpurae infectas.

Epigr. xxx: 1. Nectare clausa suo) Nam quadam electri, id est, succini species mellis colorem refert.

Epigr. xxxiv. Niveam togam) Niveam gelidam, attritam, nulliusque pretij appellat Martialis.

Epigr. xxxv: 1. Alterumque Serranus) Bis decies.

Epigr. xxxix. Argentum putum) Vasa extractis emblematis.

Epigr. xli: 1. Syrios tumores) Hydropem; quod genus morbi Syria Dea incutere solet.

Epigr. xli v. Lacedaemones) Lacedaemones, ut tradit in Laconicis Pausanias, Venerem coluerunt.

Epigr. l. i. Iunctis capris) Hircosis servis.

Ibid. Ficus eras) Ficosus.

Epigr. lv. Argivas generatus inter vrbes) Qui in Gracia nati sunt homines, Graci Poeta.

Ibid. Vel piger viator) Locus hic declivis fuisse videtur.

Ibid. Quam Bituntum) Quidam Bisuntos legunt, atque Hispanie populos esse perhibent.

Epigr. lx. Fervet ager) Baianus, aut Appulus.

Ibid. Cleonæo fidere) Leone Cleonæo, qui & Nemeæus dicitur.

Epigr. lxiv. Virgineo cruore) Virginis sanguine hostie ritu mactata.

** Ibid. Nec clamor valet helcyariorum) Helcyon, pro fine usurpant nonnulli. Licet enim proprie significet quo Helcyarii adversis fluminibus aut vëto contrario naves trahunt. Nos vocis antiquae obsoleta quaedam vestigia adhuc retinemus, Halyeros eos appellantes. * Ex Miscellaneorum lib. iv. cap. xi.*

Epigr. lxvii. Vis dare Prætor equo ?) Ut Scorpæ fiat statua equestris.

Epigr. lxx. Ultimis cæris) Testamento. Nec quid sic proprie ultima imaque cæra, clam me est, quam Cicero extremam vocat, id est, ultimam tabulam, & ultimam partem tabulae, interprete Positano.

Epigr.

Epigr. LXXXVI. Pedere Bassa solet.) Pregnans sponte abortiri solet.

Epigr. LXXXVIII. Sex scrupula) Qua nonnulli scriptula vocant ; Græci γράμματα.

Ibid. Picenarum) Olivarum Picenarum.

Epigr. ult. In schedâ teneri) Hic schedam char- tam appellat , in quâ , ut adversarij quibusdam , primum quid exarabant Veteres , aliquando emen- daturi.

NOTÆ

IN LIBRUM V.

E *Pigr. XI. Et dicitur , Hic est) Per- sius:*

At pulcrum est digito monstrari , & di-
cier, Hic est.

Epigr. XVI. Metretas) Cados.

Ibid. Facies me puro, causidicum.) Tacitus , qui Martialis fuit equalis, in Dialogo de Oratoribus: Horum autem temporum disertis , Causidici & Advocati , & Patroni , & quilibet potius quàm Ora- tores vocantur. Quintilianus lib. XI. cap. I. Non inutilem sanè litium advocatum, quem denique causidicum vulgo vocant.

Epigr. XVII. Nisi lato Gellia clavo) Senatori. Lati enim clavi ius, est dignitas ordinis Senatorij; erat quippe & alter clavus angustus , ut docet in Au- gusto Tranquillus cap. LXXII. Varro : Nam si quis tunicam ita consuat , ut altera plagula sit an- gustis clavis, altera latis.

Ibid. Nupisti, Gellia, cistifero) Iliaco circulato- ri. Apuleius lib. de Asino aureo II. Ferebatur ab alio cista secretorum capax, penitus celans operta magnificæ religionis. Quod sit cista , aliàs pate- feci.

Epigr. XVIII. Gracilesque ligulæ) Ligula, cavum est instrumentum coctisari simile , non lingue instar planum.

Avi.

Ibid. Avidum voratâ decipi scarum musca) Ego, refragante omnium Codicum fide, castigo:

Avidum vorato decipi scarum musco. id est, alga. Athenaeus ex Aristotele de scaro loquens, lib. V I I. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυχῶν τροφῇ, διὰ τὸ τῶν ἐνδοσίων.

Epig. XXIV. Supposititius sibi ipsi) Quintilianus lib. V. secundas gladiatorum manus appellat, quando primis fessis alteri succederent.

Epigr. XXIIX. Si quando leporem) Erasmus in Proverbio, Leporem non edit. Hanc vulgi opinionem non desunt qui hinc ortam suspicentur, quod homines lepidos, & sermonis leporem Latine dicamus.

Epigr. XXX. Varro Sophocleo) Is esse non potest Varro togatorum eruditissimus, quanquam video multos idputare.

Epigr. XLII. Theatra loqueris) Ius in theatro spectandi.

Ibid. Gradus) Quatuordecim gradus.

Ibid. Et edicta) Quibus theatro summovebantur, qui censum equestrem non possiderent. Aut edicta, quasi Consularis sis, aut Prætorius.

Ibid. Trabeas & Idus) Ostendi primo Epigrammatum Græcorum libro, equites Romanos trabeatos Idibus Iulij per Urbem transvehî solitos.

Ibid. Fibulasque) Aureas trabearum fibulas. Plinius lib. XXXIII. cap. III.

Ibid. Et pumicatâ manu) Levi ac perpolitâ.

Epigr. XLII. Quidquid donatur amicis) Sumtum ex hac M. Antonij voce: Hoc habeo, quodcunque dedi.

Epigr. LIX. Quisquis magna dedit) Ferè ita usu venit, ut quisquis magni pretij munera contulerit, patia aut maiora exspectet.

Epigr. LX. Pellem rodere qui velint caninam.) Qui se maledictum hominem convitijs lace- rant.

Epigr. LXXVII. Qui re ferre oleum dixit in auriculam.) Erasmus in Adagio : Oleum in auriculam ferre.

Epigr. LXXIX. Marcentes uvæ) Domitia præmaturæ; alijs, tempore corruptæ; quibusdam liquore plenæ atque ebrizæ.

* *Epigr. ult. Arcana modò raptus è popina*
Ædilem rogat vdius aleator.) *Ædilis potestatis erat, gancæ civibus interdicare, ac insontes vindicare; (Suetonius in Tiberio: Datoque Ædilibus negotio popinas geneasque vsque eò inhibendi, vt ne opera quidè pistoria proponi venalia si ierent) Thermarum munitiæ ac popinarum curam habere, ne quid in his flagitijs committeretur providere. Seneca lib. de Beatâ Virâ. Voluptatem invenies latitantem sæpius, ac tenebras captantem, circa balnea ac sudatoria, ac loca Ædilem metuentia. * Ex Miscellaneorum liber. v. cap. XIII.*

NOTÆ.

IN LIBRUM VI.

E *Epigr. VI. Et κωφὸν Paulla κωφώτερον amat.) Nana & quartum amat Comædum, qui κωφὸν κωφώτερον in fabula appellatur.*

Epigr. x i i i. Inagine Lyglos) Signum è Pario marmore candidissimo.

Epigr. xx i i. Quòd nubis, Proculina, concubino) Alexander Neapolitanus lib. i v. cap. i.

Epigr. xxv i. Tu quoque Ficelias) Ficeliensis ager eâ lege servatur, quâ & Curium Sabinorum, inquit Jurisconsulti, nescio tamen, an Figulias scribere præstitit: quippe cum via Nomentana, in quâ ads habuit: Martialis, Figulienfis etiam, teste P. Victore, nuncupata sit; aut Ficuleas. Varro: Et qui tum sub Vrbe Populi, vt Ficuleares ac Fidenates.

Epigr. xxix. Non de plebe domus) Non è grege atque turba domesticorum servorum, Sic infra lib. vi i i.

Non.

Non grege de Domini. —

Epig. x x x. Veriora veris.) Vero verius, certo certius.

Epig. x x x v i i i. Centumque viri.) Hoc ut plane capias, adi Tacitum in Dialogo de Oratoribus, & Plinium Secundum lib. 11. Epist. xiv.

Epig. x x x i x. Materna furta.) Adulteria.

Ibid. Et auribus longis.) Hos ut plurimum stolidos ac fatuos esse tradunt Physiognomici, ut hunc tanquam morionis filium subsannet Martialis. Adamantium περὶ ὁπῶν : τα μεγάλα φοβέσθαι, ἀνξιάδοντας. Aristoteles: Οἱ τὰ ὀτὰ μικρὰ ἔχοντες, μηδὲν ἐθέουσιν: ἢ τὰ μεγάλα, ὀνέαντες.

Epig. x L i i. Nec fontes Aponi rudes puellis.) Hoc enarrat Merula. Quidam sic interpungunt:

Nec fontes Aponi, rudis puellis. & quod sequitur,

Ibid. Non mollis Sinuessæ) ad Sinuessarum aquarum vim referunt, quarum meminit lib. 111. cap. 11. Plinius. Cur verò in mollis Sinuessæ dicatur, declarat lib. xii. Tacitus, non procul à fine.

Ibid. Ritus placeant tibi Laconum.) Si placent tibi Laconica. Columella: Quotidianam crudelitatem Laconicis excoquimus.

Epig. x L i i i. Et casa iugeribus) Et aedes modicae, quæ ad sètuendas rusticanos fructus non intercipient.

Epig. x L v i i. Virgine potcâ.) Quam Martialis ipsi fonti immolavit, non Diane, nec Proserpinæ; idque Horatii exemplo, qui Blandusia fontem hœdo donavit.

Epig. L x. Leve genus Vespiorum.) Vesprii populi sunt Germanie, Vesprii Ptolemao; qui quod à Romanis descissent, ut tradit in Agricola Vita Tacitus, leves à Martiale appellantur.

Ibid. Victurus genium.) Leporem quendam nativum, gratum omnibus & iucundum. est enim Dene natura Genius.

Epig. L xiv. Fumantem nasum.) Erasmus in Proverbis.

* Epig. L x v i i. Cur tantum eunuchos.) De varijs Eunuchorum generibus, & eorum libidine, vide Miscellaneorum lib. 14. cap. xxvi.

Epig. L x x i. Tendens quæ tremulum Pelian.) Ad

rem Venerem idoneum reddere, rursusque ex victo decrepitoque: sene adolescentem facere.

Epig. LXVII. Cum compare gibbo) Ita scribendum est, non mulo.

Epig. LXXXII. Aurem qui modò non habet severam) Aut, Batavam. Erasmus in Adagio, Auris Batava.

*Epig. LXXXIX. Merum biberat) Id cur hominibus aliquando contingat, indicat Galenus in epi-
quor. diuap. γ. postremis versibus.*

NOTÆ

IN LIBRUM VII.

E *Pigr. II. Texuit innumeri libricus vnguis apri) In eâ intexti videbantur quasi aprugni vngues.*

Ibid. Palmatæ togæ) Ea vestis à palma, id est, victoria nomen invenit.

Epig. V. Victrices chartæ) Laureata litera.

Epigr. V I. Cornu imitabo) Cur cornuta pingantur inducanturque à Poëtis flumina, olim declaravimus.

Epig. XX. Et ostreorum rapere lividos cirros) Hic per ostrea ostracoderma intelligit Poëta, utpote locustas, astacos, squillas, caneros; non ostrea propriè dicta, qua cirri carent.

Ibid. Cùm domum) In canaculum domus.

Epig. XXV. Cui gelasius abest) Corrugatio que videndo circa os exprimitur.

Epig. XLVII I. Cùm mensas habeas ferè ducentas) Mensis olim reponebantur vasa escaria, quasi obsonijs onustas convivis apponebant duo servi. Nunc de Annio conqueritur Martialis, qui ut lautior videretur, ministrantes servos habebat, qui singula ferebant fercula.

Epig. LI I. Argenti pondera quinque) Libras quinque.

Epigr. LX I I. Centum gravis hastavirorum) Centum.

Centumviri de causis ad testamenta pertinentibus iudicabant, posita suo in foro hastâ, ut bona emptoribus adicerent. Statius in Sylvio.

Censet centeni moderatrix iudicis hasta.

* *Epig. LXXIX. Potavi modò consulare vinum.*

Quæris quâ in vetus atque liberale?

*Ipso consule conditum.) Pendebat è vasis vinarie tabella, in quâ (Galeno teste) vini aras scripta erat: id est, quo tempore, quibusve Consulibus conditum esset: Hinc iocus Martialis. Et Iuvenalis Sat. V. cuius patriam titulumque senectus Delevit, multa veteris fuliginis testæ. * Ex Miscellaneorum lib. I. cap. 111.*

Epig. LXXX. Rigidoludit in amne rota.) Planstrum, curvus, in flumine glacie constricto.

Epig. LXXXI. Sollicitum voci parcere.) Celsus lib. VI. cap. XXV. scribit adolescentulos infibulari solitos, interdum vocis, interdum valetudinis causa.

Epigr. LXXXVI. Sigelidum draconem.) Ut eam fortassis æstate refrigeraret.

Epigr. XCIII. Candidus amnis.) Stephanus: Napiâ ἀόλις Σαμιτιῶν ἀπὸ τοῦ παρὰ ῥήτορος ποταμὸς Νάπης.

Epigr. XCV. Et Gallum timeo.) Gallus, viri nomen est.

NOTÆ

IN LIBRUM VIII.

E *Pigr. XIV. Specularia pueros admittunt soles.) Integumenta è speculari lapide. Columella lib. XI. cap. 111. Sed nihilominus specularibus integri debent, ut etiam frigoribus serenis diebus tutò producantur ad solem. Specularis lapidis meminisse Linus.*

pEpigr. XV. Latias tribus.) Romanas tribus.

Epigr. XXVI. Multifidum Timavum.) Septem aut novem ostijs in mare evomentem.

Epig. XLIV. Paginæ Kalendarum.) Debitorum ac fœnoris, quod singulis Kalendis solvebatur.

Epig. XLV. Centeno Consule.) Longo tempore: multi anni.

Ibid. Facta minor) *Asidue enim quid deperis.*

Epigr. XLVI. Te Cybele secum inallet habeto
(*Pntyga.*) *In emendatis codicibus ita probe legitur :*

Te Cybele secum inallet habere Phryg.) *Te secum
habere inallet quàm Arcy. Phrygium.*

Epigr. XLVII. Crispinus abollam) *Ea vestis
epilitum erat, ut Nonia Marcello placet.*

Epigr. LI. Palladius tenero lotos (ab ore sonat).
E. sive : Lotos arboris genus est, ex cuius matena
frequentet tibiæ fiebant. *Faretur in Quarto Athe-
neus.* Unde lotum pro fistulâ, uti Buxum à *Poetis*
Latinis (*Claudianus*, Si buxos inflare velim : *Virgi-
lius AEneid.* I. x, Buxusque vocat Berecynthia ma-
ter.) usurpari trado. *Philippus :* *ἡμεῖς αὐτὴν ἔχοντες*
πολυτῆτων δὲ λατῶν ἄλκις : *λατὸς δ' ἐκλά-
ζοντες,* *Euripides in Herac.* *ἡμὲς χερσὶν ἰδὺς ἐ-*
λῆξα λατὰ κ' χέρους ἐν ἰδῶ. *Ludovicus Calvus,* lotum
sibi arum genus epithalamium fuisse *perperam* credit.

* *Ex Miscellaneorum lib. II. cap. xxv.*

Epig. LIX. Ne contemne caput) *Id est, hominem.*
Id quoque Græcis Poetis κεφαλὴ nonnunquam valet.

Ibid. Subducere pallia) *Pallia cœnatoria.*

Epigr. LXI. In averſâ chartâ) *In Opisthographo.*
Iuvenalis Sat. I.

Scriptus & in tergo necdum finitus Orestes :

Vide Ludovicum Calium lib. V. I. I. cap. XXI.

Epigr. LXVI. Per bombycina) *Per vestem Coam,*

Epig. LXXI. Libra fuit quinto Septicianâ qui-
dem) *Anno quinto argenti libram ad me misisti.* *Qua-*
apud Romanos olim libra erant; una maior & antiqua,
quàm Septicianâ Martialis vocat, à Septis fortasse.
Urbis loco, id est, negotiatoriam. *Altera priore aliquot*
uncijs minor fuit; medicinalis appellata. *Utraque por-*
ò etiamnum pondera discrepant.

Epig. LXXV. Quatuor inscripti) *Quatuor stig-*
maria vespillenes.

Epig. LXXVI. Nec lineâ dives cessat) *Nec*
lineâ conclusi divites in theatro spectantes. *Columnella.*
Ibid. I. I. I. cap. V. Præterea & perticas inclinatas ex
humid ad parietem, & in eas transversas alias gra-
datim modicis intervallis annexas ad speciem can-
cellorum.

cellorum scenicarum ac theatri. *Consule lib. 111. cap. XIV. Ludovicum Galium.*

* *Epig. LXXIIX.* Nunc dat spectatas tessera
larga teras) Fuit apud Romanos antiqui moris, ut qui
in theatro ludos darent, multitudini ad spectaculum ad-
missæ stipem spargerent. Cæsares in hoc postea opulentius
uberiusque ad deliniendam plebem se gesserunt. Si qui-
dem C. Caesar nummos non mediocriter effudit in po-
pulum: Nero rerum omnium missilia, tesseras frumen-
tarias, aurum, argentum, gemmas, naves, agros, iumen-
ta, ut narrat *Tranquillus*. *Xiphilius in Augusto,*
idemque in Tito hac apertius extricat: * vide *Miscellaneo-*
rum lib. 111. cap. XII.

Ibid. Tessera) Symbolum est, in quo inscribatur,
quod cuique cederet. Verbi gratia: Panther, elephan-
tus, aper, avis quadam peregrina, servus, domus, pecti-
nia, gemma.

Ibid. Et absens) Cui fortè per symbolum con-
tigit.

Ibid. Sortitur dominos) Qui symbolum iactum oc-
cuparunt.

Ibid. Nec laceretur avis) Inicula enim discerpta fuis-
set à populo. *Dionysius lib. μθ. καὶ τέλος, σύμβολα τέτι-
ζες ἐς τὸ διατεγνέναι κυρίῳ ἐτίθει, τὰ μὲν ἀνθρώποις,
τὰ δὲ ἐάνθρωποις τῷ δὲ ἄλλοτι φέροντα.* *Dion Cassius in*
Adriano: Dona per tesseras separatim mulieri-
bus in theatro & in circo dedit. Et: Tesseras ligno-
as supernè in Theatrum sparsit, in quibus signa
erant aut esculenti, aut vestis: argentei præterea
vasis, & aurei, equorum domitorum, pecorum, ser-
vorum. Meminit huiusce rei varijs in locis *Xiphili-*
nus.

Ibid. Quid numerem currus) *Aurigarum Fastio-*
nes. De quibus nos lib. Epigr. Græcorum v.

Ibid. Terdenaque præmia palmarum) *Ingentia victori-*
arum præmia.

NOTÆ

IN LIBRVM IX.

E Pig. 11. Illa filigine s) *Lupus amicus pascēbat
pane filigineo.*

Ibid. Setina liquantur) *Colantur.*

Epig. 111. Conturbabit Atlas) *Cælum totum ti-
bi decoquet.*

Epig. v. 1. Arte mangonis) *Tranquillus in Domi-
tiano cap. VII.*

Epig. xv. 1. Pergameo Deo) *Pete Statium Syl'v.* III.

Epig. x x. Quod Rhod'os) *Telchines, auctore Diodo-
ro Siculo, Rhodi Neptunum educarunt.*

Epig. x x v. 1. Refibulavit) *Refibulare fibulam
solvere notas, non fibulâ cingere.*

Epig. x x x. 1. Hæc & Sanctonici) *Malletm San-
tonici, ut etiam Santones, quàm Sanctones.*

Epig. x L. 1. Campis dives Apollo sic Myrinis)
*Stephanus hoc edidit: Ἰρῖνοι ποτ' ἔχον Μυρινάων, ἔ
κ' ἰσθρὸν Ἀπὸ λονος, κ' μαυτεῖον ἀρχαῖον κ' γὰρ πολυ-
τελής, λθὺν ἄλδν, ἰν ᾧ τιμᾶται.*

Epig. x L. 1. 1. Partis tibi Gallice quartæ)
*Cum iurares me ex quadrante heredem insti-
tuisse.*

Ibid. De quadrante tuo) *De tribus uncis.*

Epig. L. 1 v. Aut crescente vadis) *Hæc infra
lib. ult.*

Epig. LX. 1. Et nocte vititur) *Nam pallia firè nocte
induebant. Ovidius:*

— Nec in lecto pallia nostra sedent. *Iuvena-
lis Sat. v. 1.*

— tunc corpore sana

Advocat Archigenen, onerosaque pallia ia-
ctat.

NOTÆ

IN LIBRVM X.

E Pigr. 1. Seraque coronide longus) Sero sine Coronis in calce librorum apponi solebat hac figurâ d. ut docet Aristophanus Scholiastes.

Epig. v. Orciniana qui tetuntur in sponda) Ea vox ab Orco derivatur. Orciniana autem sponda, sandapila est lectique funelris.

Epig. ix. Vndenis pedibus) Elegiaco carmine, quod constat hexametro & pentametro.

Ibid. Syllabisque) Et vndenis syllabis, id est, hendecasyllabis.

Epig. x. Geminas tendis in ora manus) Suffolkis utramque manum.

Ibid. Purpura vestra togas) Purpura erat insigne Romanorum magistratum, quæ ideo à Poëtâ pro magistratibus ponitur: lib. viii. ep. viii.

Purpurate felix te colit omnis honos.

Epig. xi. Et lotam) Aliquoties purpurâ tinctam. Supra, lib. iv. ep. iv.

Quod bis murice vellus inquinatum.

Epig. xxi. Apollineas Vercellas) Hac in urbe Apollinis (ut auguror) numen peculiariter colebatur, ut Athenis Minerva, Iuno Argis, Diana Ephesio.

Epig. xxiv. Quinquagesima liba) Hac prodens Martialis lvi. annum impleverat.

Ibid. Tribus aureis peractis) Legendum est arcis, tribus vite curriculum, pueritiâ, iuventâ, & senectâ. nam decrepitam ætatem sibi non exoptat.

Epig. xxv. Abderitanæ plebis) Erasmus in Paræmiâ, Abderitica mens. Unde ἀβδερῖος apud Tatianum, pro homine meras nugæ blaterante. Adde Arnovium. Abderitani namque fatui habebantur, & frigida stoliditatis pleni.

Epig. xxvi. Lagæ lictoris) Ptolemaus; à quo ceteri

ceteri - Aegyptij reges hoc sibi nomen adeptarunt; Lagi, ut. traxerunt complures, fuit filius.

Epig. xxx. Et Thetis? Balnea, nymphea, piscine. Statuas Sybar. 11.

geminâ testudine fumant

Balnea : & è terris occurrit dulcis amaro.

Nympha mari.

Balnea amicis salsaque aqua.

Ibid. Multâ saubre purpurâ) Denso è flabello, ex pavonis pinnis purpureis confecto, quo servi ventulum faciebant puellis delicatis.

Epig. xxxiii. Cecropium senem) Socratem, non Epicurum.

* Epig. xxxvi. Accipit ætatem quisquis ab igne cadens.) Horatius lib. Carm. 111. Od. v 111. quibus lucem adfert Columella lib. 1. cap. vi. Apothecæ rectè superponentur his locis, unde plerumque furinus earum exoritur: quoniam vina celerius vetustescunt, quæ funi quodam tenore præcocem maturitatem trahunt. * Vide Miscellaneorum lib. 1. cap. xlii.

Epig. xxxv 11. Et facuam) Inspidam.

Ibid. Quosque tegit lævi cortice) Id est, mytilos.

Epig. xxxv 11. Nymbis ebria) Suaviter quodam fragrante oleo, lucerna vulgari admixta, ut ingratum eius odorem aut extinguat, aut certè mitiget.

Epigr. xl 1. Megalensis purpura) Toga picta, quæ ornabantur Prætores celebrandis Megalensibus ludis; vel ea indumenta, quæ à Prætoribus in ornatum Chori in ludis illis partim emebantur, partim conducebantur.

Ibid. Et popolare factum) Popularia sacra, quæ diversa sunt à Eloralibus.

Epigr. xl 1 v. Teque tuas numeres) Tibi quoque carus sis, te respicias. Ego mihi met proximus sum, inquit Terentius.

Epigr. xlv 111. Septem signa capit) Alias monui legendum esse, signa:

Ibid. Rutaros ova lacertos) In fratrib. insequente :

Sed quam cum rutæ frondibus ova tegant.

Ibid. Et faba) Et faba fabrorum edulium, quæ olim gladiatores corporis habitum inani saginâ mentiebantur.

Ibid.

Ibid. Quæ bis Front no censule (Iens fuit) Romanis plerunque vina in dolys inveterasire non sinebant, sed ea in amphoras & cades diffundebant. Hoc delibat Poeta. Columella lib. xii. cap. xxviii. Omne vinum cum condideris, nolito statim distendere, sed finito in dolis quiescere, &c.

Epigr. LI. O tunica quies) o quies libera ab operâ rogata!

Epigr. LVI. Infestos oculis pilos) Adi (Elsus) lib. & cap. VII.

Ibid. Qui sanctruptos) Græci πυματίας vocant, quibus ruptum quocunque modo intus aliquid fuerit. Poeta labore sepius ac confectos intelligit. Terentius; ut rhe ambulando rumperet.

Epigr. LXII. Scythæ pellis) Liego, Scythæ pellis. Roum, aut vsorum Scythicorum pellis.

Epigr. LXV. i. l. i. ζώνης ψυχῆς] Erasmus in eo. Adagio.

Epigr. LXXII. Dominum Deumque) Tranquillus in Domitiano, cap. xiii.

Ibid. Pictorum regum) Pictis vestibus indistorum.

Epigr. LXXI. v. Centum plumbeos) Centum, quadrantes.

Epigr. LXXV. Bis quina dabis sestertia) Deno sestertiorum millia.

Ibid. Plus visa est) Minus quippe formosa.

Epigr. LXXXV. iam senior. Lauson) Sumptum de Epigrammate Græco.

Epigr. xc. Mortuo leoni) Frustrâ vetulam vulvam ad libidinem stimulas. est enim mortua.

Epigr. xc v. Hic pretiosa famēs) Hic immensis pretijs modicos cibos mereamur, quibus assumtis famem non minus perpetimur: hic modicum obsonium carè constat.

Ibid. Conturbatorque macellus) Ita, me non dissentiente, legere maluit Budens, quàm conturbatusque, aut conturbatrixque. Suprà: lib. vii. epigr. xxviii. Conturbator aper.

Epigr. c. Aquilisque similes) Aquila visus est: accerrimi, contra noctua soli lumen modis omnibus fugit.

NOTÆ

IN LIBRUM XI.

E Pig. 11. Io Saturnalia) Io, latitiâ gestientis hominis acclamatio est.

Epig. v 11. Passerem Catulli) Hoc à nonnullis, quibus repugno, fardè explicatur.

Epig. 1 x. Focique Deorum) Hi thui redolent.

Epig. x 11. Qui Mentora frangis) Vas à Memore celatum.

Epig. xv 11. Et Tartesiaca) Gaditana. Suprà;
Qui Gaditana susurrat.

Et :

Nec de Gadibus improbis puellæ.

Statius:

Illic cymbala, rinnulæque Gades.

Epig. xx 11. Equitis quàm culus) Quidam equitis pro equi positum existimant.

Ibid. Quàm rota) Rota est circulus.

Ibid. Petauro) Petaurista.

Ibid. Veteres braccæ) An braccæ vestes, an subligacula?

Epig. xx 11. Inde tragus celeresque pili) Ludovici-
us Calius lib. x. cap. L 1 v.

Epigr. xxv 11. Facta minora) Labris tuis attrita.

Epig. x x 11 x. Toto se botryone putat) Toto r-
acemo. Palladius: Ut vites botryones & albos afferre
possit & nigras.

Ibid. Paropside rubra) Lance fistili.

Ibid. Foliat) Unguenti malebathrini.

Epig. xx 1 x. Invasit fica) Non pugione, sed mentulâ.

Epig. x x x. Nam cum me vitam) Hoc superius lib.
x. ep. LXVI 11. innotuit: vbi, Σὸν γ' ἴδω. Erasmus &
Politianus, Nam cum me murem parum rectè scri-
bendum opinantur.

Epig. xxx 11. Et notas caryotidas) Palmulas.

Ibid. In ruta folium Cappelliana) E cuius radice
pendent capillamenta sicut germana.

Epig.

Epig. xxxiv. Sæpius ad palmam Praefinus) Praefina scilicet agitatores.

Epig. xlii. Pingues foveis habeat Iolas) Locupletes, pecore abundantes pastores. Iolas Virgiliano carmine notus est.

Epig. xlii. Oebalius puer) Hyacinthus Lacedaemonius.

Ibid. Lævis amicus erat) Falsum id esse docet in Miscellaneis Politianus.

Epig. l. Siccus onyx) Vas ex onychelapide, siccum, exhaustum & inane profertur, ut illud unguentis impleam.

Epig. l. v. Cæruleis Britannis) An, quod glasse inficerent corpora Britanniarum, quod cæruleis sint oculis?

Epig. lxv. Quodque senem Peliam) Sic legis Domitius: nos Pylum, senem Nestorem.

Epig. lxi. Indecus morbus) Aphtha, aut mentagra.

Ibid. Nec purus) Quippe qui eo morbo implicitus sit.

Epig. lxxv. Vocat pipinam) Quidam vepem scribunt, ac parvam mentulam explicant.

Epig. lxxxv. Entorocelas) Herniam ex intestino prolabantem.

Ibid. Fabrilimanu) Duram atque tardam, non molli ac confortiam.

Epig. lxxv. Nucleosque iubet) Nucleos pineos Plinius lib. xv. cap. x.

Ibid. Et quicquid pueros) Glycyrrham, saccharum, quicquid omnino dulcis est saporis.

Epig. xc. Aolidum) Aolidarum familia ac generis.

Ibid. Sedit in ore lues) Aphtha, aut Lichenes.

Epig. xc. Iura per Anchialum) Ex ea urbe (Anchialum) fuit Athenodorus, qui non à Sardanapalo, sed ab Anchiale Iapeti filia conditam vult Cydni maris. Conditores porro suos quisque consecrabat. Romani Romulum, Athenienses Theseum, Sinopenfes Autolycum, ut Martialis Epigramma sic interpretet in Poëtam amulum: Iura per Anchialen: id est, Noli per Numina iurare astra, quasi Romanum Gracuum, qui si peregrinus. Haec Henna Hermolam Barbarus.

Epig.

Epig. xcix. Nec triste mentum) *Mentagra*, qui
& *Lichen*.

Ibid. Sordidique Lichenes) *Omnia* (ut opinor)
eius morbigenera.

Ibid. Nec labra) *Lalrorum rimas*.

Ibid. Ceroto) *Placet cecato*, ut habet *Aldinum*
exemplar.

Epig. c. *Pædicant m. G. te tunica.*) *Ita tunica*.
[Auctor per *imas tunicas* intelligi vult tunicam li-
neam, interulam, subuculamve, quam vulgo *cami-*
ssam, *Valerius Maximus*, *interiorem tunicam*, *Gellius*
tunicam intimam appellat. Vide *Miscellanea Au-*
ctoris lib. vi. cap. vii.]

* *Epigr. ult.* Sed *Lupus* usuram, puerique diaria
poscunt.) *Diaria cibum* propriè significant qui singu-
lis diebus aatur. ff. *de aliment. & cibarijs legatis*. *Cicero*
in Epist. ad Attic. Eo modo autem ambulat *Cæ-*
sar, & in diariis militum celeritatem incitat. *Cæsar*
lib. iii. de bello Civili: Cohortemque postea du-
plici stipendio, frumento, veste, diariis, militaribus
donis, amplissimè donavit. * *Ex Miscellaneorum lib. x. cap.*
211.

NOTÆ

IN LIBRVM XII.

E *Pigr. i.* *Horæ nec æstiva est*) *Nec longissima*
est hora. Sic *Plauto* hyberna brevissima est. *Hæc*
alibi verbosius.

Epig. xxix. Cum vellet mittere mappam.) *Hæc*
mappa m. ssio signum erat futurorum Circensium.

Epig. xxxii. Et bipes mensa) *Vno fortasse pede*
curta, nam tribus ferè sustinebatur. *Horatius Serm. i.*
modò sit mihi mensa tripes.

Epig. xlv. Caput esse calciatum) *Nam Romæ*
semper illis calceamenta è pellibus fiebant.

Epig. xlviii. *Damnata spongia virga*) *Homini*
capite

capite damnati. Erat autem sponsia virga alligata ter-
gendo podici.

Ibid. Iuncta tunc testa viri.) In quam Diana ca-
nam, aut ovali stralia, coniecebantur : aut vas testa-
cum, in quod urina passim mitteretur, quam fallones
exciperent.

Epig. L. Daphnonas & platanos.) An? Daph-
nonas platanos : cum melia illius vocis produca-
tur.

Epig. LIII. Custodem Scythici.) Quidam Lybici
malunt, ut is sit draco, qui mala aurea in horto Hefse-
ridum custodiebat. Quem Poëta lib. x. ep. xciv. &
lib. xiii. ep. xxxii. Malsylum appellat.

Epig. LVII. Vapulat Rhombo.) Rhombo, magico
instrumento.

Epig. LX. Menti periculosi.) Quod Mentagra
seu Lichen male habent.

Epig. LXI. Natali pallere suo.) Mili tuo non dis-
plicet. Et

Ibid. Nec calda Sabelle Desit.) Non Sabello: ne cal-
da desit convivis.

Ibid. Ut liquidum.) Sacco colatum.

Epig. LXII. Scissa nec ad Manes.) Ad aurum ar-
gentumque eruendum.

Epig. LXVI. Non simplex Delphica portat.) Non
una mensa Delphica. *Athenaeus* ε: μετὰ τὴν τέρψιν: ἐφί-
πρωτο δελφικοὶ τέχνωντες. *Plinius* lib. xxxiv: cap.
III. *Diodorus Siculus* in Gestis Philippi.

Epigr. LXX. Quantum diathea valent.) Castigo:
diatreca: calices calati & ternatiles, qui & toreuma-
ta. Unde diatretarius, qui illos conficit.

Epig. LXXIV. Crystalla catathus.) Emendo, cata-
stus.

* Catastus inquam, non catastlus: nec cataplus, ut
tradunt innueneri Grammatici. Nec scio quid Hermolao
Barbaro in mentem venerit, ut apud Vitruvium lib.
VIII. Calastios: quid alijs, ut Calafastios, aut Ca-
tasthlos scriberent. Ludovicus Calius nullam harum
opinionum refusans, in eodem luto basiat. Catasti au-
tem servi sunt, dicti à catasta: cuius mentionem quam-
plurimi:

plurimi auctores faciunt, & in his Tibullus lib. II. eleg. III.

Barbara gypsiatos ferre catasta periet.

Epig. LXXV. Pastas glande) Pene, veretro; cuius summa pars glans appellatur.

Epig. LXXVI. Amphora vicenis) Legendum, vigellis, non plus vigenis assibus emitur.

Ibid. Modius) Frumenti, aut tritici modius.

Ibid. Nil habet agricola) Neque ex vino neque ex frumento nummos contere potest agricola, adeo hac viliprecio veneunt. Epigrammatis huius lemma, quod est De caritate vini, nullo pacto placet: quippe cum amphora x L. capiat sextarios.

Epig. LXXXI. Aliculam mihi pauper) Varia sunt alicae genera; quarum quod primum locum obtinet, alicula vocatur.

Epig. LXXXII. Feret ipse tropin) Τὴν τροπίαν, vel ἐντροπίαν οἱ οἱ, τὰ τέστιν τετραμύριον, καὶ ἑξήκοντα ad ciendum vomitum.

Epig. LXXXIII. Duo dicerent Catulli) Duo dicaces & faceti Poëta.

Epig. XC V. Scribebamus epos) Heroicum carmen, quod sic, teste Hephæstione, appellatur, κατ' ἑξοχὴν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαίως τρογιῖαι.

Epigr. XC V. Sybariticis libellis) Politianus Miscellan. cap. XV. & Erasmus in Proverbio, Sybaritica mensa.

NOTÆ

IN LIBRUM XIII.

seu XENIORVM.

EPIGR. I. Senio cum cane) Senio & canis talorum erant iaculus.

Epig. I. Nasutus sis vsque licet, sis denique nasus) Plinius lib. XI. cap. XXXI. novos mores ais subdole irrisioni nasum dicavisse. Horatius:

Naso suspendis adunco.

Quas loquendi formulas à Græci Latini acceperunt.

POLLUX.

Πολυκ, κ' ἡ ἑρσὴ τινὸς μυκτῆρος καλῶσι. Hinc μυκ-
τηρισμός pro derisū. Et μυκτῆριζεν κ' ἐντιμυκτῆρι-
ζεν, vicissim naso adunco suspendere. *Gregorius*,
Lucianus, *Quintilianus*, *Simplicius*, *Athenaeus*,
• Ex Miscellaneorum lib. IV. cap. xxxii.

Epig. I I I. Non facit ad stomachum) E *Gracii*
sumptum. *Dioscorides*: Ποτεῖν ὁ σπὺς ἐπιπληθύνει.

Epig. x I. Cur nostras inchoat illa dapes?) *Medi-*
ci, ut opinor, tandem opulentiores Romanos, lactucas at-
que id genus olera primā mensā sumenda esse, faciliē do-
cuerunt: quod postea vulgus (ut assolet) imita-
tum sit.

Epig. x I I. Ligna acapna) Cūm Romanorum fo-
ci, fumi emissario ac praefurnio carerent, credibile est lig-
na acapna aliquo in pretio fuisse.

Epig. x x v. Conditā menta) Scribo cum *Ruellio*
meta, id est, vasculo, quod meta turbinique inversi for-
mam refert.

Epig. x x v I. Solvere ventris onus) *Pruna*
Damascena sicca alvum cohibere, sentiunt *Galenus*
& *Dioscorides*.

Epig. x x I x. Sed Velabrensem) Hic perperam ci-
tat *Plinium* lib. x I. cap. x L I I. *Merula*. Sic autem
legendum est: Proximum autem Urbis Vestinum,
eumque ē Cæditio campo laudatissimum. Et capra-
rum gregibus sua laus est: Agrigenti maxima, eam
augente gratiam fumo: qualis in ipsa Urbe confici-
tur, cunctis præferendus.

Epig. x x x v. Colostrum) Colostrum, vel bene-
ficius Colostra, prima est à partu spongiosa densitas
lactis.

Epig. x x x I x. Et apytina ramis) Malorum Grana-
torum genera summa dico, alteri nucleus est lignosus:
alteri aut nullus aut certe minimus, ob id apyrenum vo-
catum penultimā longā, licet hūc licenter corripuiatur.

Epig. x L I I I Præcoqua ratnis) *Ruellius* De natura
Scirpium I. cap. xc. & cx I.

Epigr. L I. Ceretana mihi fiet) Ceretana
petra à Ceretani Hispania populi dicitur, unde
& Ceretana vina, quæ Setinis comparan-
tur.

Epigr. LIII. De virgine porcâ) De sterili & castrata. Erat præter hanc vulva cicilitia, cicilo per vim atque cneilo partu, ac porcaria edito.

Epigr. LXXI. Si Palamedis avem) Ut Castodorus lib. Variar. I. Diomedis in aëre grues buccinant. Legendum est fortassis, Palamedis.

Epigr. LXXIX. Patella rhombum) Nos Dieppa rhombum vidimus quatuor cubitos longum, tres latiss.

Epigr. LXXX. Quem sylva Marycæ) Circe postquam ab humanis excisist, Marica Minturnensium numen effecta est, auctore Lactantio.

Epig. LXXX. Hinc fillæ) Legendum opinor, squillæ: de fluviatilibus tamen loqui Martialem, liquido constat. Quid si squali scribamus? Columella lib. . . cap. III. In certia parte quis habet piscinam, nisi dulcem? & in eâ duntaxat squalos ac mugiles pisces.

Epig. LXXXI. Mollis echinus erit) De Echino marino loquitur hic Martialis, qui prorsus ab Eche-neide discrepat.

Epig. LXXXIV. Merices) Purpura.

Epig. LXXXV. Ora Timavi) Timavi, amnis vix hodie cogniti; quem nonnulli Brentam esse volunt.

Epig. LXXXIX. Acipensis) Gallico & Italico vulgo Sturio, piscis longe à Siluro diversus.

Epig. LXXXIX. Si quis ire iudice ceter) Hoc additum oportuit: nam primas paulo supra dederat attagenis.

Ioid. Gloria primalepus) Hinc Adagiū, In leporinis.

Epig. xcix. Accipe fecotum) Si fastosum legas, inquit Domitius, refertur ad epulas lautiores. Ego ad nomen illud garum fociorum, fastuosum ac superbum.

NOTÆ

IN LIBRVM XIV.

scu APOPHORETORVM.

E *Fig. L. Nec timet Edilem) Nam permissa erat in Saturnalibus alea.*

Sunt apinz triczque) Erasmus in Proverbio, Tricz Apinz.

Ioid.

Ibid. Vultu tibi talus eodem) Cum nullus in can-
deno faciem obversus erit talus. Iatus hic Venercus &
Venus appellatur: idemque felicissimus erat, quem qui
iecisset, pecuniam omnem tollebat.

Epig. x i i i. Non sunt talorum numero par tes-
tera) Duabus quippe tribus tesseriis, quatuor autem ad
minimum talus ludebatur.

Epigr. x i v. Si per me misit) Turriculam hanc qui-
dam o. cam & pyrgum vocant.

Epig. x v. Hic mihi biseno) Hec tabula lusoria
non solum tesserarum ludo servit, verum etiam caluio-
rum.

Ibid. Biseno puncto) Hoc sanè verum est, si due
tantum tesserae congregiantur, cum in altera atque altera
forent sex puncta.

Epigr. x i x. Graphiaria) Theca graphiaria.

Ibid. Armata ferro) Scito ferro.

Epigr. x x v i i. Gausapa) Eruditiores, quibus ad-
haereo, Gausia legunt. Est autem Gausia capitis teg-
men Grecorum & maximè Macedonum. Herodianus
lib. δ. αργὴ δ' αὐτὸς ἐν μακεδονικῇ χιτῶνι,
καυτίαν δ' ὅππῃ τὴν κεφαλὴν πέρεσι. Plutarchus
in Erotic. καὶ χαλμύδα ποιεῖτε, καὶ καυτίαν μακε-
δονικὴν. Dictionem hanc usurpant Valerius & Plautus.

Epig. xxx. Parazonium) Vox ea mutanda non est.

Epig. x l i. Nomina candelæ) Tamen si hodie gran-
di pretio emi solent.

Epigr. x l v i. Hoc rapit Antæi) Nescio, an harpa-
stum id genus folli sit, quem pugillatorium nominat
Oribasius lib. Collectar. v i. cap. xxx i i i.

Epig. x l v i i. Alteres) Hunc ipsum consule libro dicto
cap. xxx i v.

Epig. l v. Quod nec Virgilius) Nec Myrobolani
meminit Virgilius, nec Homerus.

Epig. l x v i. Clara Rhodos coptam) Copta Rho-
dia placenta est ex papavere & melle, duritiâ insignis,
non panis dipyrus, vulgo bis-coctus.

Epig. l x x x. Sed pretium scopis) Nec sanè iudicio
carent, qui Otia nunc scopis, retinendum autumant.

Epig. l x x x i i i. Sed prius Argus erat] Imò prius

O ἦ
fulg

fuit pavo, in quem conformatus est Argus, ut docet id Metamorph. Ovidius.

* Epigr. LXXXIV. Ephippium.) Nonius Marcellus: Ephippium tegmen equi ad mollem vecturam paratum. Horatius, Caesar De bello Gall. Lampridius.

* Vide Miscellaneorum cap. XVI. lib. IV.

Ibid. Surgere pectus equo) Ego pectus restituo.

* Ibid. Solet surgere) Suborta pustula intumescere pubes.

(σπῆς κ) σπῆς διον.

Epig. LXXXVII. Stipadia) Castiga Stibadia. Gracis

* Epigr. LXXXV. Accipe lunata scriptum testudine signa.) Significat signa mensam ad effigiem huius littera Graeca φαίᾱ, hac C figurā; qua male à Grammaticis ita formatur σ. Ludovicus Calvus ab eius elementi titulo dici posse, ridiculè censet, foribus superposito, quā nota discubiturū silentium indici videbatur.

* Ex Miscellaneorum lib. III. cap. XIV.

Epigr. CV. Nos ebria tigris) Hac Libero patri sacra est bestia.

Ibid. Domini) Bacchi.

Epigr. CVII. Quot digitos) Annulis onustos. Plinius lib. XXXIII. cap. I.

* Epig. CVIII. Hac licet in gemmā quæ servat nomi-
Luxuriose bibas, si foliata sitis.

(na Cosmi,

Quidam olim unguentum in potu addiderunt, ut odore prodigo fruerentur, ex utraque corporis parte. Hinc Iuvenalis Sat. V I.

Cum perfusa mero spumant vnguenta Falerno.

* Ex Miscellaneorum lib. IV. cap. I V.

Epig. CXXX. Si possem, totas) Ex attritis lacernis pilea fieri ac consui, hoc disticho evidens est. Statius Sylv. IV.

Cælis pilea futa de lacernis.

Epigr. CXXXIII. Cænatoria) Pallia subauditur. Supra: lib. X. ep. LXXXV I I.

Cænatoria mittat advocato.

Epig. CXXXVI I I. Vdones Cilicii) Hoc in Pandectis alias exposui. Nec verò pratercundum Vdones dici; non Vdones ab undis intextis.

* Vdones sive (ut in Pisanis Pandectis legitur) Odones, calcamenta sunt e caprarum pilis, non vestes, ut tradunt quidam. Usurpat hanc diffinitionem Ulpianus in l. argu-

l. argumento ff. de auro & arg. leg. ubi quidam ædoru
mendare nituntur, è quorum pellibus fiebant stragulae,
quorum opinio mihi in nullo pacto placet. Nec sanè ignora
hædinis pellibus antiquitatē pro stragulis usam. Valo-
rius Maximus lib. 1 v. Age, si quis hoc sæculo vir illu-
stris hædinis pro stragulis utatur. Cicero pro Marenâ 3.
Atque ille homo eruditus ac Stoicus itrahit pelli-
culis hædinis lectulos Punicanos. Homerus Odys.
α. ἡμῶσι ἐν πινυῖσι βοῶν. & υ. Καμύνη δ' ἐψάλλον (καί-
τω σῶπτο). Etiam leonis. Virgilius Aeneid. v 111.

Præcipuumque toro ac villosi pelle leonis

Accipit Aeneam

Sed hæc nihil ad Vdones, qui (recte Ulpiano) calceamen-
torum usum præstabant. * Ex Miscellaneorum lib. x. cap. xiv.

Epigr. cXLVI 11. Iam Babylonis acus) Plinius
lib. v 111. cap. XLVII 1.

Epigr. CL I IX. Tomentum concisa palus) Qui-
dam, Tomentum Circense, legunt, & à circo nomina-
tum existimant, quasi dicas plebeium ac triviale, nec di-
catum nobilibus, ut Lingonicum.

Epigr. CL IX. Amyclæa pluma) Iupiter in olorem
conversus Ledam Helenæ matrem Amyclæ Laconia op-
pido vitiauit.

* Epigr. ccvi. Notarius.

Currant verba licet, manus est velocior illis

Nondum lingua, suum dextra peregit opus.)

Et si non dubitem, celerrimas fuisse notariorum ma-
nus, ut recitatam orationem statim exciperent, ac
conscriberent: hoc tamen sic accipiendum puto,
ut characteribus quibusdam verba notarent; nec ea
quidem integra deformarent. Martialis quasi datâ ope-
râ lucem asferunt illa Seneca Epist. xci. Quid verbo-
rum notas, quibus quamvis citata excipitur
oratio, & celeritatem linguæ manus sequitur.
Modestinus I C. ff. Quib. ex caus. maiores. Eos qui
notis scribunt acta, Præsidum causa non abesse cer-
tum est. Galenus: μήδ' εἰς βιβλίον ἀνέω; κ' κατὰ
σχῆμα, κ' τὰν γραφόντων ἀμνη; ἢ λογαίς τὰ ῥε-
στά συνείπον. Basilus De verâ virginitate: Et si-
cut qui notam exceptoriam didicit, notarum om-
nium

num figuras, & nomine, signaque octadum & cetera diuini memoria tenens. Tranquillus auctor est, Titum Imperatorem cum amanuensibus suis per lulum eam de re certare solitam. Et Peditius orationem Cicero-
nis pro Milone exceptam esse scribit, quae ad hoc tempore suo exstaret. Tamen has notas Dion lib. vi. Mecanatem inuenisse refert: *Και παρὶ τοῦ συμμῆτος τῶν γεγραμμένων περὶ τὰς ἐξήδερε, καὶ ὁ δὲ διὰ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δέρον συγνῆς ἐξεδίδασκεν.* Per notas etiam sensa expresserunt antiqui, ut docet in Julio Casare Tranquillus, & Cicero lib. Epistol. ad Attic. xi. i. quae scribendi ratio non multum differt ab ea, quam hodie vulgus Chistram vocat, in qua plures aliquando unius literae figura vocalium praecipue, quibus frequentius opus est, effinguntur. Eo tamen pervenit hominum solertia, ut nil tam arcanum & obscurum sit, quod non indagant atque aperiant: nisi quis fenestratam perforatamque varijs in locis superinductam chartam adhibeat, ac inaequalitatem sermonibus quasi ad rem facientibus impleat: quae una via, quamlibet subtilis ingeniorum industria, nota concidat ac iaceat necesse est. * Ex Miscellaneorum lib. iv. cap. 11.

Epigr. ccciv. Accipiter) Eo ad auspicia utebantur priscae, quemadmodum hodie Galli noctuā.

Epigr. cccvi. Callida cum tacita crescit arundo manu) Silius Italicus lib. vii.

Sublimem sequitur calamo crescente volucem.

Quod enarrat Basilus eis τὴν ἐξήμερον ἐμὴν. πο. εἶδες ποτ' ἐπ' ἄκρον κλάδου καὶ τὸν ὄρνιν καταγίλας τῶν ἀνθρώπων. πέποιτε γὰρ τῇ κερφόμῃ τῇ αὐτῇ, ἀλλ' ὅπως ἐστὶν ἰδεῖν παῖδα ἀδελφεοῦ, καλὰ μοῖς ὑποβάλλοντα, καὶ κατὰ τὸ ἄκρον τῶν κλάδων ἰδὼν προσποτῆσαντα. εἴτα καὶ θνήσκοντως οἷα τῶν κλάδων καὶ τῶν φύλων κλέψαντα τῇ ἐκ τῆν παροῦσαν. & reliqua. Ex his supra lib. ix. legendum videtur:

Et crescente magis [non vadis] traheretur arundine praeda.

Quid.

*Quidque significet apud Plinium lib. xvi. cap.
xxv. Aucupatoria calaniorum amplitudo ur-
notescit.*

FINIS.

*Scavola Sammarthanus in Elegijs Gallorum
doctrinâ illustrum.*

IOANNES BRODAEVS. Hic præcellentis ingenii vir Cæsaroduni Turonum ex honestâ Brodæorum familiâ patre Ludovici Regis cubiculario genitus, abdicata Iurisprudentiæ cura, cui adolescens apud Biturigas, doctore Alciato, aliquot annos in spem civilis vitæ impenderat, totum se ad utriusq; linguæ bonarumq; artium cognitionem & scientiam applicuit. Quarum incredibilem amorē iam olim à pueritia conceptū auxit etiam & inflammavit ipsa Petri Danesii, Gallorū id ætatis doctissimi, consuetudo & familiaritas, dum ambo Georgium Selvâ Regis ad Venetos oratorē in legationis ornamentū fecuti, erudita illa felicitatis Italiæ ingenia, Sadoletos, Egnatios, Bembes, Flaminios, & eorum similes par animorum contentione superare contendunt. Hos enim Brodæus omnes partim Venetiis, partim Romæ Georgio Armeniaco Regis item ad Pontificem Legato comes adscitus, & vidit familiariter, & propter studiorū coniunctionē facillē sibi conciliavit. Hoc etiam aliquantō superior, quod ad eas, quibus pariter incumbebant, elegantiores literas, ille & Mathematicas artes, & Hebræam Chaldeamq; linguas insuper adhiberet. Quare in Galliam reversus multa scripsit & publicavit tot ac tantis laboribus

not

non indigna. In quibus principem locum tenent
 Variz Lektionen (*Miscellanea*) diligentissimiq̃ in
 multos Græcæ linguæ auctores Cōmentarii; maxi-
 mēq; in Epigrāmata labore & industria Planudis
 monachi collecta: quorū & Brodæus bonam partē
 Latinā venustate cōvertit. Inter hæc beata otia cœ-
 lebs & sacratas, cū ad LXIII. annos honestē pie-
 que vixisset, sub exitum primī civilis ob Religionē
 belli, cœpit levi tentari febriculā, sed ad extremum
 exitiali: dumq̃ viribus paulatim deficientibus de-
 bitū à sacris literis animi solatiū petit, legente ana-
 gnosta, inter suorum amplexus & lacrimas felicem
 animam Deo reddidit. (*incunte anno CIO IO LXIII.*
Vide Jac. Aug. Thuani Histor. lib. xxxvi.) Funeratus
 est Cæsaroduni Martiniana in ædæ tumulo tenui
 nec admodum operoso, sed & Brodæ gentis insig-
 nibus & piis amicorum elogiis honestato,

HA

HADRIANI TURNEBI
IN
MARTIALEM
NOTÆ.

*Jac. Augustus Thuanus Histor. lib. XXXVIII m.
sub gestis anni c13 13 L XV.,*

Annus hic adtulit apud nos maximum huius
ætatis ornamentum, Hadrianum Turnebum
Andellii ad Sequanam (*Rotomagensis agri oppidulum
est, tanti viri natalibus in posterum nobile*) familiâ no-
bili, sed in tenui renatum, virum omni virtutum
omniumque literarum genere instructissimum; qui
politioris initiô literarum Græcæ ac Latine, dein
Philosophiæ in scholâ Parisiensi professor Regius,
plurima raræ eruditionis monumenta edidit, &
præmaturâ tandem morte, statim post edita illa
æternitate digna Adversaria, summâ omnium ordi-
num, ad quos universos mors unius pertinere visa
est, inæstitiâ, rebus humanis exemptus est prid. Eid.
lun. citra tantum LIII annos vixisset. &c. *Quibus
addæ quæ in Belgij Schola Sammartianus, lib. 11.*

HADRIANI TURNEBI

NOTÆ

IN

AMPHITHEATRUM.

Epigr. I.

Asfiduus iactet nec Babylona labor.) *Nodusus est iste Grammatici versus: quoniam prima species qui enodens (ut ita dicam) crederet? Ego, ut adhuc feci, nec reprehendendis aliorum sententijs me vendicare decrevi, nec immanem aggerare capitum molis ambitiosâ ostentatione eruditionis, commemorandum omnium sententijs. Ego igitur existimo dici, non esse tantum labere tamque impense laudandam Babylonem, ut perpetuò in laudatorum ore versetur. ita enim est asfiduus labor, cum asfiduè laudatur Babylon.*

Illud quoque, quod in stigio sequitur,

Nec Trivia templo molles laudentur honores, non quoniam exquisitijs & ingeniosius explicandum, quam ut intelligamus ex elegantia illa & molli & egregia & honestâ Ionica structurâ non esse tantopere effereendum templum Ephesia Diane.

Epigr. II.

Hic ubi fiderens propius videt astra Colossus). Siderens colossus ex eo dicitur, quod & colosus erat dedicatus Soli, & radiatus erat. Nam & Colossium Romanum à Nerone factum venerationi Solis consecratum fuisse, Plinius lib. XXXIII. cap. VII. dicit, atque & radiatus erat: Epigr. LXX. lib. I.

Nec te detineat miri radiata Colossi

Quæ Rhodium proles vincere gaudet opus.

Epigr. III.

Et Cilices nimbis: ne moduere suis.) Id est, perfusi sunt croci unguento, imbris, ritum eos aspergiu madefec-

madefaciente, qualiam expressâ machinatione & arte,
nam Lucanus lib. 1X. scribit:

Vtque solet pariter totis se effundere signis
Corycii pressura croci: sic omnia membra
Emissere simul rutilum profanguine virus.
Pressura autem croci, succus est ex croco expressus, un-
guentumque ex croco. * vide etiam Advers. lib. III. cap. VIII.

Epigr. XXIII.

Dorica quàm certo venabula dirigit ictu.) Intel-
ligo Laconica. Iuventus enim Laconum montes venatu
assiduè lustrabat venabula gerens. Nemo autem ignorat
eos Dorici generis fuisse. Vel potius à Doride, in quâ
est Pindus mons optima ferax materia ad bastilia, vo-
cata venabula Dorica. Certè Dorica etiam erat ar-
matura certi cuiusdam sui que generis, ut ab Hesychio
refertur. Et Doricum pro Græco audiri potest.

Ibidem.

Ille tulit geminos facili cervice iuencos.) Ab
Carpophoro dicit duos esse tauros in arenâ interfectos.
Sed vel iocose, facili tulit hac primum cesorum
duorum iuencorum, neque eo cervice eius labora-
vit facili nisi portantis: Vel sine ioco, facile su-
stulit & interfecit boves, eorum cervice ad confi-
ciendum minimè durâ & repugnante, sed facile ve-
nabulorum ferro violatâ. Quam quidem posteriorem
sententiam veriorē puto. Nihil tamen vetat dver-
sus sensus scribere, quorum intelligentia verba re-
pugnare non videantur. Nam quin prior verbis Poë-
ta egregie significetur, nemo nisi pertinax inficiari po-
test. Nos tamen secundum posteriorem sensum senten-
tiam dicimus, & ita Poëtam intellexisse non
dubitamus. Simile est illud Lucretianum lib. V.

Præcipientesque cadunt molli cervice profusa.

* Hæc omnia ex Adversariis lib. XVII. cap. II.

NOTÆ

IN LIBRVM I.

EPIGRAMMATVM.

Præfat.

Latinè loqui fas sit) *Martialis* Latinè loqui dixit, pro simpliciter & apertè & ingenuè, & sine dissimulatione & integumento verborum loqui. Latine se dicit loqui, cum obscæna & lasciva obscænis & lascivis petulantibusque verbis apertè proloquitur. Nam Epigrammata sine circuitu ullo apertè lascivunt & petulanter loquuntur Sic & lib. xi. Epigr. xxi.

Cæsaris Augusti lascivos, Livide, versus

Sex lege, qui tristis verba Latina legis.

ubi verba Latina appellat, quæ apertè & ingenuè lasciviâ & flagitia enunciant, qualis est Epigrammatum lingua. Simplicitatis enim Romana & Latine ducebant esse, suis res vocabulis afficere. proinde clausulam Epigrammati *Martialis* hanc adscribit, quæ interpretati-
onem meam confirmat:

Absolvis lepidos nimirum Auguste libellos,

Qui scis Romanâ simplicitate loqui.

* *Advers. lib. xii. cap. v.*

Epigr. ii.

Libertum docti Lucensis quæte secundum.) In quadam Inscriptione reperio, FECIT SIBI ET PETIAE COLLIBERTAE PRIMAE VXORI. Hac verba faciunt, ut suspicer in patronorum libertis ordinem quandam fuisse, & quosdam primos, quosdam secundos vocatos fuisse, quod alteri apud patronum priorem locum obtinerent, alteri proximum. Ergo primi & secundi dicebantur, ut alijs omnibus potiores. Ac fortasse inde factum est ut apud Iurisconsultos tam sæpè nomen Primi & Secundi legamus. * *Vide Advers. lib. xi. cap. ix. & lib. xviii. cap. iiii.*

Epigr.

Epigr. XI.

Cum data sint Equiti ois quinque numismata,
 Bis deciesfolus Sextilianebibis?) (quare
 Mihi qui lem videtur hoc de sportulâ accipiendum, cui
 decem nummi erogabantur, vel centum quadrantes. Cum
 igitur sportulam decem nummum unam Sextilianus ac-
 cepisset, duas bibebat tamen poterat profligatissimus, cum
 tantum vini exhauriret, quantum duarum sportularum
 pretium æquabat. Ileo admonendum duxi, quod cum
 e moribus & institutis Romanorum scriptum sit à Poetâ,
 ad Interpretibus nimis oscitanter aliudque agentibus
 omissum iniuriâ Lectoris & sensus dispendio videbatur
 esse. * Advers. lib. xviii. cap. xxx.

Epigr. XXXIV.

Abseondunt spūcas & monumenta lūpas.) Vide
 ad Epigramma LI. lib. iiii. hoc versu,
 Admittat inter bustuarias mœchas.

Epigr. XLI.

Hoc quod Trāns-Iyberinus ambulator) Qui
 Sulphurata vendebant, eam partem Urbis habitabant.
 * Advers. lib. xxi. cap. xliiii. & lib. xix. cap. vi.

Ibidem.

Quod non optimus Vibicus poeta.) Pleraque
 sunt, quæ nec ab acerrimis quidem & intelligentissimis
 Interpretibus attenduntur in Auctoribus, sed propter
 vocabula non recensita pretereuntur. Quod enim Urbici
 nomen passim strepit in verbis non abditis, nihil quoque clau-
 sum latere putant. At ego Urbicii existimo alteris quod-
 dam genus significare, & certum quoddam poetarum ge-
 nus, quale illud est Iuvenalis Sat. vi.

Urbicus ex odio risum movet Atellanæ
 Gestibus Autonoes.

Ut enim Satyræ Grecis Tragædijs interponebantur,
 ita Tragædijs Latinis ad exhilarandum spectatorem A-
 tellanarum exodia interferebantur: Nec histrionibus ea-
 rum actus committebantur, sed honestis iuvenibus: quā-
 quam fortasse tandem aliquando a mimis aliis & histri-
 onibus fabule ille actæ sunt. erantque hæ fabule urba-
 nissimæ, & Urbis iocos elegantiamque imitabantur, & ab
 Urbe

*Urbe Atellâ nomen erant adeptæ. Itaque carum alio-
res Vrbici vocabantur, ut in hoc Martialis & in eo quæ
protuli Iuvenalis loco. Hinc & illud Fulgentij lib. 11.
Mythologici (quid vi enim eius attribeamus testimonium
ad eruendam antiquitatis notitiam?) Denique Beati-
nius Augur dicere solitus erat; diversarum urbium
honores similiter peragi Vebicario Mimologo. Hic
quod mimis essent persimilia exodia Atellanarum, ad
rimos eam rem transiit. * Adveit. lib. III, cap. XVI.*

Epigr, XLIX,

*Epigramma luculentum & egregium ad Licianum,
ut editiones loquuntur, ut libri suggerunt antiquæ fidei, qui
lus plurimum credo, meisque in tribunalibus ferè eorum
testimonio res multa secantur & lites deciduntur, Ad
Licinianum: in quo multa reperio partim corrupta,
partim aliter edita, quàm scripta. In quibus et illud initio*

*Videbis alta in Liciniane Bibliotheca. (Statim,
invenio & agnosco, cum edatur semper Liciane, syllabâ,
ut ne quid aliud dicam, velut in equuleo distensa. Rur-
sum pro,*

Sterilemque canum nivibus, effractis sacrum

Vadaveronem montibus,

in pergamenis exaratum inveni,

Senemque Catum nivibus,

*ut Catus nomen montis sit canicie nivium albicantis &
senis, audaciâ & lasciviâ Poëti usitatâ & frequenti:
magis tamen mihi placet,*

Senemque canum nivibus.

ut Vadavero intelligatur.

Ibidem,

Et delicati dulce boleti nemus,

*ubi hodie semper Botrodi nemus excuditur, cum litera-
re sciteque scriptum reperiâ, ignavia fuisset omissioris
& supinioris nimiumque delicata, parcere opera, & an-
notare nolle. Mihi quidem nemus significare videtur
quoddam: ubi delicati expetitique hominibus Romanis
boleti nascebantur ad instruenda mensarum fercula. Vo-
rius tamen sit, sive Boleti, sive Botrodi legas, propri-
um nomen loci, non communem appellationem cibi esse.
Botrodi etiâ lib. XII. mentio est, epigr. XV III.*

Ibidem

(A)

Epigr. XI.

Cum data sint Equiti bis quinque numismata,
 Bis decies solus Sextiliane bibis?) (quare
*Mibi quidem videtur hoc de sportula accipiendum, cui
 decem nummi erogabantur, vel centum quadrantes. Cum
 igitur sportulam decem nummum unam Sextilianus, ac-
 cepisset, duas bibebat tamen potior profligatissimus, cum
 tantum vini exhauriret, quantum duarum sportularum
 pretium aequabat. Ideo admonendum duxi, quod cum
 moribus & institutis Romanorum scriptum sit à Poeta,
 ad Interpretibus nimis oscitanter aliudque agentibus
 omissum iniuriâ Lectoris & sensus dispendio videbatur
 esse.* * Advers. lib. xviii. cap. xxx.

Epigr. XXXIV.

Abseondant spurca, & monumenta lupas.) *Vide
 ad Epigramma LI. lib. iiii. hoc versu,
 Admittat intet bustuarias mœchas.*

Epigr. XLI.

Hoc quod Trans-lyberinus ambulator) *Qui
 Sulphurata vendebant, eam partem Urbis habitabant.*
 * Advers. lib. xxi. cap. xliiii. & lib. xix. cap. vi.

Ibidem.

Quod non optimus Urbicus poeta.) *Pleraque
 sunt, quæ nec ab acerrimis quidem & intelligentissimis
 Interpretibus attenduntur in Auctoribus, sed propter
 vocabula non recondita pretereuntur. Quod enim Urbici
 nomen passim strepit in verbis non abditis, nihil quoque clau-
 sum latere putant. At ego Urbici existimo actoris quod-
 dam genus significare, & certum quoddam poetarum ge-
 nus, quale illud est Iuvenalis Sat. vi.*

Urbicus exodio risum mover Attellanz
 Gestibus Autonoes.

Ut enim Satyræ Græcis Tragædijs interponebantur,
 ita Tragædijs Latinis ad exhilarandum spectatorem At-
 tellanarum exodia interserebantur: Nec histrionibus ea-
 rum actus committebantur, sed honestis iuvenibus: quâ-
 quam fortasse tandem aliquando a mimis aliis & histri-
 onibus fabule illæ actæ sunt, erantque hæc fabule urba-
 nissimæ, & Urbis iocos elegantiamque imitabantur, & ab
 Urbe

Vrbe Atellā nomen erant adepta. Itaque earum allo-
res Vrbici vocabantur, ut in hoc Martialis & in eo quē
protulit Iuvenalis loco. Hinc & illud Fulgentij lib. 11.
Mythologici (quid vi enim erat adhibere testimonium
ad erucendam antiquitatis notitiam?) Denique Beati-
nus Augur dicere solitus erat; diversarum urbium
honores similiter peragi Vrbicario Mimologo. Hic
quod mimis essent personalia exordia Atellanarum, ad
*rimos eam rem transiit. * Advers. lib. III. cap. XVII.*

Epigr, XLIX,

Epigramma luculentum & egregium ad Licinianum,
ut editiones loquuntur, ut libri suggerunt antiqua fidei, qui
lus plurimum credo, meisque in tribunalibus ferē eorum
testimonio res multa secantur & lites deciduntur, Ad
Licinianum: in quo multa reperio partim corrupta,
partim aliter edita, quā scripta. In quibus et illud initio

Videbis alta in Liciniane Bibulim. (Statim,
invenio & agnosco, cum edatur semper Liciane, syllabā,
ut ne quid aliud dicam, velut in equuleo distensa. Rur-
sum pro,

Sterilemque canum nivibus, effractis sacrum
Vadaveronem montibus,
in pergamenis exaratum inveni,

Senemque Catum nivibus,
ut Catus nomen montis sit canicie nivium albicantis &
senis, audaciā & lasciviā Poëti usitatā & frequenti:
magis tamen mihi placet,

Senemque canum nivibus.
ut Vadavero intelligatur.

Ibidem,

Et delicati dulce boleti nemus,
ubi hodie semper Botrodi nemus excuditur, cum litera-
tē sciteque scriptum reperiā, ignavia fuisset omissioris
& supinioris nimiumque delicata, parcere opera, & an-
notare nolle. Mihi quidem nemus significare videtur
quoddam, ubi delicati expetiturque hominitus Romanis
boleti nascebantur ad instruenda mensarum fercula. Ve-
rius tamen sit, siue Boleti, siue Botrodi legas, propri-
um nomen loci, non communem appellationem cibi esse.
Botrodi etiā lib. XI. mentio est, epigr. XLIII.

Ibidem

Epigr. XI.

Cum data sint Equiti bis quinque numismata,
 Bis decies solus Sextiliane bibis?) (quare
*Mibi quidem videtur hoc de sportula accipiendum, cui
 decem nummi erogabantur, vel centum quadrantes. Cum
 igitur sportulam decem nummum unam Sextilianus ac-
 cepisset, duas bibebat tamen potor profligatissimus, cum
 tantum vini exhauriret, quantum duarum sportularum
 pretium aequabat. Ideo admonendum duxi, quod cum
 e moribus & institutis Romanorum scriptum sit a Poeta,
 ab Interpretibus nimis oscitanter aliudque agentibus
 omissum iniuria Lectoris & sensus dispendio videbatur
 esse.* * Advers. lib. xviii. cap. xxx.

Epigr. XXXIV.

Abseondunt spurca & monumenta lupos.) *Vide
 ad Epigramma LI. lib. iiii. hoc versu,
 Admittat inter bustuarias mœchas.*

Epigr. XLI.

Hoc quod Trans-lyberinus ambulator) *Qui
 Sulphurata vendebant, eam partem Urbis habitabant.
 * Advers. lib. xxi. cap. xliiii. & lib. xix. cap. vi.*

Ibidem.

Quod non optimus Urbicus poeta.) *Pleraque
 sunt, quæ nec ab acerrimis quidem & intelligentissimis
 Interpretibus attenduntur in Authoribus, sed propter
 vocabula non recondita pretereuntur. Quod enim Urbici
 nomen passim strepit in verbis non abditis, nihil quoque clau-
 sum latere putant. At ego Urbici existimo actoris quod-
 dam genus significare, & certum quoddam poetarum ge-
 nus, quale illud est Juvenalis Sat. vi.*

Urbicus exodio risum movet Atellanæ
 Gestibus Autonoes.

Ut enim Satyræ Græcis Tragediis interponebantur,
 ita Tragediis Latinis ad exhilarandum spectatorem A-
 tellanarum exodia interserebantur: Nec histrionibus ea-
 rum actus committebantur, sed honestis iuvenibus: quā-
 quam fortasse tandem aliquando a minimis aliis & histri-
 onibus fabule illæ actæ sunt. erantque hæc fabule urba-
 nissimæ, & Urbici iocos elegantiamque imitabantur, & ab
 Urbe

Urbe Atellâ nomen erant adeptæ. Itaque earum allo-
res Vrbici vocabantur, ut in hoc Martialis & in eo quô
protulit Iuvenalis loco. Hinc & illud Fulgentij lib. 11.
Mythologici (quid vi enim enis attribeamus testimonium
ad eruendam antiquitatu notitiam?) Denique Beati-
nus Augur dicere solitus erat; diversarum urbium
honores similiter peragi Vrbicario M. mologo. Hic
quod mimis essent personalia exodia Atellanarum, ad
*rimos eam rem transiit. * Advers. lib. 111, cap. xvii.*

Epigr, XLIX,

Epigramma luculentum & egregium ad Licianum,
ut editiones loquuntur, ut libri suggerunt antiquæ fidei, qui
lus plurimum credo, misque in tribunalibus frè eorum
testimonio res multe secantur & lites deciduntur, Ad
Licinianum: in quo multa reperio partim corrupta,
partim aliter edita, quàm scripta. In quibus et illud initio

Videbis alta in Liciniane Biblilim. (statim,
invenio & agnosco, cum edatur semper Liciane, syllabâ,
ut ne quid aliud dicam, velut in equuleo distinsa. Rur-
sum pro,

Sterilemque cantum nivibus, effractis sacrum

Vadaveronem montibus,

in pergamenis exaratum inveni,

Senemque Catum nivibus,

ut Catus nomen montis sit canicie nivium albicantis &
senis, audaciæ & lasciviæ Poëti usitatâ & frequenti:
magis tamen mihi placet,

Senemque canum nivibus.

ut Vadavero intelligatur.

Ibidem,

Et delicati dulce boleti nemus,
ubi hodie semper Botrodi nemus excuditur, cum litera-
re sciteque scriptum reperiam, ignavia fuisset omissioris
& supinioris nimiumque delicatæ, parcere opere, & an-
notare nolle. Mihi quidem nemus significare videtur
quoddam, ubi delicati expetitique hominibus Romanis
boleti nascebantur ad instruenda mensarum fercula. Ve-
rius tamen sit, siue Boleti, siue Botrodi legas, propri-
um nomen loci, non communem appellationem cibi esse.
Botrodi etiâ lib. xlii. mentio est, epigr. xvi.

Ibidem

Epigr. XI.

Cum data sint Equiti bis quinque numismata,
 Bis decies solus Sextiliane bibis?) (quare
 Mihi qui tem videtur hoc de sportula accipiendum, cui
 decem nummi erogabantur, vel centum quadrantes. Cum
 igitur sportulam decem nummum unam Sextilianus, ac-
 cepisset, duas bibebat tamen potor profligatissimus, cum
 tantum vini exhauriret, quantum duarum sportularum
 pretium aequabat. Ideo admonendum duxi, quod cum
 e moribus & institutis Romanorum scriptum sit à Poeta,
 ab Interpretibus nimis oscitanter aliudque agentibus
 omissum iniuria Lectoris & sensus dispendio videbatur
 esse. * Advers. lib. xviii. cap. xxx.

Epigr. XXXIV.

Abfcondunt spurca, & monumenta lupas.) Vide
 ad Epigramma LI. lib. iiii. hoc versu,
 Admittat inter bustuarias mœchas.

Epigr. XLI.

Hoc quod Tráns-Iyberinus ambulator) Qui
 Sulphurata vendebat, eam partem Urbis habitabant.
 * Advers. lib. xxi. cap. xliiii. & lib. xix. cap. vi.

Ibidem.

Quod non optimus Urbicus poeta.) Pleraque
 sunt, quæ nec ab acerrimis quidem & intelligentissimis
 Interpretibus attenduntur in Autoribus, sed propter
 vocabula non recondita pretereuntur. Quod enim Urbici
 nomen passim crepit in verbis non abditis, nihil quoque clau-
 sum latere putant. At ego Urbici existimo actoris quod-
 dam genus significare, & certum quoddam poetarum ge-
 nus, quale illud est Favenalis Sat. vi.

Urbicus exodio risum movet Attellanz
 Gestibus Autonoes.

Ut enim Satyræ Græci Tragediis interponebantur,
 ita Tragediis Latinis ad exhilarandum spectatorem At-
 tellanarum exodia interferebantur: Nec histriionibus ea-
 rum actus committebantur, sed honestis iuvenibus: quã-
 quam fortasse tandem aliquando a mimis aliis & histri-
 onibus fabule ille actæ sunt. evantque hæ fabule urba-
 nissime, & Urbiciocæ elegantiamque imitabantur, & ab
 Urbe

Urbe Atellā nomen erant adeptæ. Itaque earum alio-
res Urbici vocabantur, ut in hoc Martialis & in eo quē
protuli! Iuvenalis loco. Hinc & illud Fulgentij lib. 11.
Mythologici (quid vi enim eras a thibicamus testimonium
ad eruendam antiquitatis notitiam?) Denique Beati-
nius Augur dicere solitus erat; diversarum urbium
honores similiter peragi Urbicario M. mologo. Hic
quod nimis essent persimilia exordia Atellanarum, ad
rimos eam rem transiit. * Advers. lib. 111, cap. xviii

Epigr, XLIX,

Epigramma luculentum & egregium ad Licianum,
ut editiones loquuntur, ut libri suggerunt antiqua fidei, qui
lus plurimum credo, meisque in tribunalibus ferē eorum
testimonio res multæ secantur & lites deciduntur, Ad
Licinianum: in quo multa reperio partim corrupta,
partim aliter edita, quàm scripta. In quibus et illud initio

Videbis alta, n. Liciniane Bilbilim. (Statim,
invenio & agnosco, cum edatur semper Liciane, syllabā,
ut ne quid aliud dicam, velut in equuleo distensa. Rur-
sum pro,

Sterilemque canum nivibus, effractis sacrum
Vadaveronem montibus,
in pergamenis exaratum inveni,

Senemque Catum nivibus,
ut Catus nomen montis sit canicie nivium albicantis &
senis, audaciā & lasciviā Poëtis usitatā & frequenti:
magis tamen mihi placet,

Senemque canum nivibus.
ut Vadavero intelligatur.

Ibidem,

Et delicati dulce boleti nemus,
ubi hodie semper Botrodi nemus excuditur, cum litera-
re sciteque scriptum reperiam, ignavia fuisset omissioris
& supinioris nimiumque delicata, parcere opera, & an-
notare nolle. Mihi quidem nemus significare videtur
quoddam: ubi delicati expetitque hominibus Romane
boleti nascebantur ad instruenda mensarum fercula. Ve-
rius tamen sit, siue Boleti, siue Botrodi legas, propri-
um nomen loci, non communem appellationem cibi esse.
Botrodi etiā lib. xli. mentio est, epigr. xvi.

Ibidem

Epigr. XI.

Cum data sint Equiti ais quinque numismata,
 Bis decies solus Sextilianus bibis?) (quare
 Mihi qui lem videtur hoc de sportula accipiendum, cui
 decem nummi erogabantur, vel centum quadrantes. Cum
 igitur sportulam decem nummum unam Sextilianus, ac-
 cepisset, duas bibeat tamen poterit profligatissimus, cum
 tantum vini exhauriret, quantum duarum sportularum
 pretium aequabat. Ideo admonendum duxi, quod cum
 e moribus & institutis Romanorum scriptum sit à Poeta,
 ad Interpretibus nimis oscitanter aliudque agentibus
 omissum iniuriâ Lectoris & sensus dispendio videbatur
 esse. * Advers. lib. xviii. cap. xxx.

Epigr. XXXIV.

Abseondunt spurcas & monumenta lupas.) Vide
 ad Epigramma LI. lib. III. hoc versu,
 Admittat intet bustuarias mœchas.

Epigr. XLI.

Hoc quod Trans-lyberinus ambulator) Qui
 Sulphurata vendebant, eam partem Urbis habitabant.
 * Advers. lib. xxi. cap. xlii. & lib. xix. cap. vi.

Ibidem.

Quod non optimus Vrbicus poeta.) Pleraque
 sunt, que nec ab acerrimis quidem & intelligentissimis
 Interpretibus attenduntur in Autoribus, sed propter
 vocabula non recensita prateruntur. Quod enim Vrbici
 nomen passim se reperit in verbis non abditis, nihil quoque clau-
 sum latere putant. At ego Vrbicū existimo actoris quod-
 dam genus significare, & certum quoddam poetarum ge-
 nus, quale illud est Iuvenalis Sat. vi.

Vrbicus ex odio risum movet Atellanæ
 Gestibus Autonoes.

Ut enim Sætyra Græcis Tragediis interponebantur,
 ita Tragediis Latinis ad exhilarandum spectatorem A-
 tellanarum exodia interserebantur: Nec histrionibus ea-
 rum actus committebantur, sed honestis iuvenibus: quā-
 quam fortasse tandem aliquando a minoribus aliis & histri-
 onibus fabule ille actus sunt. evansque hæc fabule urba-
 nissime, & Vrbici iocos elegantiamque imitabantur, & a b
 Vrbis

*Urbe Atellâ nomen erant adeptæ. Itaque carum alio-
res Vrbici vocabantur, ut in hoc Martialis & in eo quæ
protulit Iuvenalis loco. Hinc & illud Fulgentij lib. 14.
Mythologici (quid vi enim eras attribeamus testimonium
ad erucendam antiquitatis notitiam?) Denique Beati-
nius Augur dicere solitus erat; diversarum urbium
honores similiter peragi Vrbicario M. mologo. Hic
quod nimis essent persusilia exordia Atellanarum, ad
minimos eam rem transtulit. * Advers. lib. 111, cap. XVII*

Epigr, XLIX,

*Epigramma luculentum & egregium ad Licinianum,
ut editiones loquuntur, ut libri suggerunt antiquæ fidei, qui
lus plurimum credo, meisque in tribunalibus ferè eorum
testimonio res multa secantur & lites deciduntur, Ad
Licinianum: in quo multa reperio partim corrupta,
partim aliter edita, quàm scripta. In quibus et illud initio*

*Videbis alta in Liciniane B. lib. lim. (statim,
invenio & agnosco, cum edatur semper Liciane, syllabâ,
ut ne quid aliud dicam, velut in equuleo distensa. Rur-
sum pro,*

Sterilemque canum nivibus, effractis sacrum

Vadaveronem montibus,

in pergamenis exaratum inveni,

Senemque Catum nivibus,

*ut Catus nomen montis sit canicie nivium albicantis &
senis, audaciâ & lasciviâ Poëti usitatâ & frequenti:
magis tamen mihi placet,*

Senemque canum nivibus.

ut Vadavero intelligatur.

Ibidem,

Et delicati dulce boleti nemus,

*ubi hodie semper Botrodi nemus excuditur, cum litera-
re sciteque scriptum reperiam, ignavia fuisset omissioris
& supinioris nimiumque delicate, parcere opera, & an-
notare nolle. Mihi quidem nemus significare videtur
quoddam; ubi delicati expetitique hominibus Romanis
boleti nascebantur ad instruenda mensarum fercula. Ve-
rius tamen sit, siue Boleti, siue Botrodi legas, propri-
um nomen loci, non communem appellationem cibi esse.
Botrodi etiâ lib. xli. mentio est, epigr. xlviii.*

Ibidem

Ibidem.

Tepida natabis lene Congedi vada.

Legendum censebam,

Tepida natabis luce Congedi vada.

Non enim diebus frigidis, sed calidis, natatione utendum. Movebat consuetudinem antiquus liber, in quo scribitur,

Tepida natabis line,

quod quidem interpretabar luce. Verum Iuriconsultorum flos Cuiacius advertit me, ut propius scripturam veterem ruminarem; & line legerem, soliumque significari crederem. Idem nomen in Nonio extat, sed per secundam scriptum vocalem; à quo & hoc è Laberio affertur, Cum provincias despoliavit, columnas monolithas, labella lenis. Ita fit ut editiones culpande non sint quae lene ostentant. Mox ubi editisj libri exhibent,

Voberta prandenti feras,

in manualibus patet,

Voberca prandenti feras,

nec illepido sensu ut dicat, tantum ibi copiam venationis esse, ut propè à prandentibus iaculo fera in vivarijs configantur ad coenationem accedentes. Etiam pro,

Avidam rigens Dircenna placabit sitim,
reperio

Avidam recens Dercelta.

Recens autem eleganter erit rigens, frigans, quo significatu dicit Trallianus recentatum vinum à Larinis dici, quod nos Gallicè frigerans vel frigerarum appellamus: ut & frigerans Aganippe dicitur à Catullo in Epithalamio.

Ibidem.

Mactabis & vernos apros.

*Lego vernas apros, id est, indigenas natosque in suis vivarijs. * Advers. lib. xxiij. cap. xvj.*

Epig. LIII.

Sic interpositus vitio contaminat uncto,

Ita aliquanto melius mihi videtur legendum, quam quomodo

quomodo per exemplaria profeminatum est. *Advers. lib.
XIII. cap. XX.

Epigr. LV

Et matutinum portat ineptus A V E.) *Attendendum; eos dici solitos portare A V E, quod hoc unum verbum, divitem salutando, elocuti, ad alia deinde limina transibant Salutatores. Manilius lib. v.*

Instat etit populi, totaque habitabit in vrbe,
Limina pervolitans, vnumque per omnia verbum
Mane salutandi portans, communis amicus.
In quo egregie & venuste saluator, qui multorum olim
limina, A V E matutinum portans divitibus, communis
quis amicus vocatur. *Advers. lib. XVII. cap. XV.

Epigr. LXX.

Nec te detineat miri radiata Colossi,
Quae Rhodium moles vincere gaudet opus.)
Colossus Soli dicatus, erat radiatus. Vide supra De Spectaculo, Epigr. I I.

Epigr. XCII

Cereasi pendet lumnis & trita lacerna.) Cereasi
cerna est detrita, & decolor, flavescentisque flore color,
exescente. *Advers. lib. XVII. cap. ult.

Epigr. XCVI.

Galbinos habet mores.) Color galbinus dedecere viros
censebatur, ut mollior & effeminatior. Hinc galbini
mores à Martiale dicuntur. Galbus in Latino-
Græco Lexico explicatur χλωρός, id est, viridis, pallidus,
flavus. Hinc galbula avis, quæ huius coloris erat.
Galbeum Festo ornamenti genus est. Sed & eadem
galbæ; armilla sunt quibus triumphantes utebantur,
atque adeo milites donabatur virtutis ergo. Cato: Coronas
aureas russeâ fasciâ, galbeas lineas, pelles, redimicula.
Tranquillus in Galba cap. III. Galbeum remedia lanâ
involuta interpretatur. Apud Iuvenalem
Sat. II.

— et galbana rafa.

Vegetius in Veterinaria lib. III. cap. II. *serum cry-*
P 2720

glaucis esse galbini coloris, quem *Herbarius* eruditissimus mihi dixit esse coloris carulei dilutioris & pallidioris. Ut autem suspicer, à colore nomen habuere galbeas. **Advers.* lib. xviii. cap. viii.

Epigr. c.

Mammas atque tatas habet Afra. sed ipsa tatarum
Dici & mammarum maxima mamma potest)

Mammam nutricem esse putem, ut & apud *Perfium*
Sat. iiii.

et iratus mammae lallare recuses.

Maxima autem mamma dicitur in *Martiale*, ut dicitur magnus socer, uxoris avus; maior socer, uxoris proavus; maximus socer, uxoris abavus: Ergo maxima mamma est, ut ita dicam, abnutrix. De inamma sic scribit *Ammonius*: Τὴν μὲν γὰρ ὄντι τῷ πατρὶος περὶ τοῦ τῆς μητρὸς καὶ τῆς μητρίδος καὶ τῆς μητρίδος καὶ τῆς μητρίδος. Simile est illud in *Epigrammate* Græco: Βάπτει τὰς λευκάς, καὶ λείπει τὰς τὰς. **Advers.* lib. xviii. cap. xxi.

Epigr. ciii.

Si dederint Superi decies mihi millia centum.)

Id est decies centena. Decies centena, decies centum millia significant & valent. Iterum *Martialis* lib. i i. Epigr. lxxv.

Illa illa dives mortua est Secundilla,

Centena decies quæ tibi dedit dotis.

Ut sexcenta plerumque ab auctoribus Latinis pro multis poni solent: ut, sexcenta eiusdem generis proferre possum exempla: Ita decies cetena pro immani & prægrandi summa, idque iam inde ab ultima propè antiquitate Urbis. Credo, quod tum ea pecunia videbatur ingens, cum minor erat nummi copia. Proinde *Iuvenalem* dixisse reor Sat. x. ritu decies centena dabuntur Antiquo, pro immensa dote. Certe postea quam crevisset pecunia & abundavit Roma, nihilominus permansit illa antiqua loquendi ratio, ut decies centena infinitam pecuniam significarent. *Horatius* lib. i. Sat. iiii.

decies centena dedisses

Huic parco, paucis contento : quinque diebus
Nil erat in oculis. *Iuvenalis* Sat. vi.

Opti-

Optima sed quare Cæsonia teste marito

Bis quingenta dedit.

Id & decies brevissimè dicebatur. Plutarchus in Antonio : τὸν φίλον πρὶ μυριάδας ἐκέλευσε πέντε ἢ ἑκοσι δοῦναι. τὸτο Περμαῖσι δέκας μάλιστα.
*Seneca lib. De consolatione ad Albinam: Beatiores nā istos putas, quorum pantomimæ decies festertio nubunt? Videtur autem ea maxima dos Rome fuisse, Legum iussu modum imponētibz pecunie dotali, ut forsasse à maxima dote orta sit summa maxima æstimatio, & locutio inde celebrata. *Advers. lib. xv, l. i. cap. 122.*

Epigr. CXVII.

Et scalis habito tribus, sed altis) Significat se ultimo cenaculo habitare sub regulis. Homines Romæ mediocris fortune suarum adium partem superiorem inquilinis locare solebant, imam sibi retinebant: sed & erant qui cenaculariam faciebant. Itaque pauperes cenacula conducebant, cum in suo non habitarent. *Juvenalis Sat. x.*

----- rarus venit in cænacula miles.

Horatius Epist. 1. lib. 1.

----- quid pauper? ride, cænacula mutat.

Prudentius lib. 1. contra Symmachum.

Omnis qui celsa scandit cænacula vulgus.

Qui autem omnium tenuissimi erant, cænacula regulis proxima conducebant. Juvenalis Sat. 111.

Vltimus ardebit, quem regula sola tuetur

A pluvia, molles ubi ponunt ova columbæ.

Suetonius de Orbilio in lib. De illust. Grammaticis: Namque iam persenex pauperem se, & habitare sub regulis quodam scripto faterur. Et in Epigrammate de Valerio Catone Grammatico:

Quem tres coliculi & selibra farris,

Racemi duo, regula sub una

Ad summam prope nutrant senectam.

**Advers. lib. 112. cap. 21.*

NOTÆ

IN LIBRVM II.

Præfat.

E Pigrammata curione non egent, & contenta sunt suâ, id est malâ linguâ. His in verbis quid sit curione egere, vides quari. Ego ex ipso Martiale sensum in promptu esse animadverto, qui versu superiore dixit, Tragoedos, quibus pro se loqui non licebat, accipere epistolam, quâ se vel populo vel Principi commendabant, aut aliquid petebant: ea autem epistola à curione in Theatro palam recitabatur. At pro Scipijs Epigrammata loqui possunt, idque eis licet et vicariâ non egcant lingua, nec egcant curione. Huic mee sententia, si quis diffidit, non desunt testimonia: reperio enim omnia quæ in theatro aut amphitheatro pronuntiaventur, Principis mandato, aut magistratus editio, aut alicuius postulato, per curionem predicata esse. Sed nuncius Pollionis testimonio contentus ero, qui in Gallieno sic eribet: Nam cum taurum ingentem in arenam misisset, exiissetque ad eum feriendum venator, neque productum decies potuisset occidere, coronam venatori misit, musantibusque cunctis, quid rei esset, quod homo ineptissimus coronaretur; ille per curionem dici iussit, TAVRVM TOTIES NON FERIRE, DIFFICILE EST. Iterum: Mirantibusque cunctis, rem tam ridiculam per curionem dici iussit, IMPOSTVRAM FECIT, ET PASCVS EST. *Advers. lib. xxv. cap. vii.

Ibidem.

Contra retiarium ferula) Seneca in Apocolocyntosi: Et proximo munere inter novos auctoratos ferulis vapulare placet. Dicit novos auctoratos, qui nuper mercede conducti sunt, ut depugnent, qui pro auspicio ferula vapulabant, cum ipsi ferro carerent, & alij gladiatores per ludibrium ferulis eos cederent, ut pueros ludi-

magi

magistri. nam adversus cum qui ferrum habuisset, cuius rem:ritatus esset ferula latuere? Hinc Martialis scripsit, Denique i leas. nt. delectet contrarietatiu t. rula.
* Advers. lib. xviii. cap. xiii.

Epigr. XVI.

Zoilus ægotat; faciunt hanc stragula febrem.)
Zoilus morbum simulabat, ut vestem stragulam pretiosam ostenderet. * Advers. lib. xviii. cap. xix.

Epigr. XXXII.

Abnegat, & retinet noltum Laronia furem.) In-
venalis Sat. 11. in priscis codicibus Laronia modo, modo
Latronia reperitur. Laronia verius puto: quamquam
nec Lauronia reñcio. Sed hoc perleve est. * Advers. lib.
xiii. cap. xvii.

Epigr. XXXIX.

Vis magè quæ meruit mittere? mitte togam.)
Tibullus lib. iv. eleg. x.
Sit tibi cura togæ potior.
De mæchæ fædâ & famosâ adulterâ dicitur. * Advers. lib.
xvi. cap. xix.

Epigr. XL.

Cæcuba siccantur, quæque annus coxit Opimi)
Quanto tenacius est Cæcuba siccantur, cum & libri
antiqui sic exhibeant; & postulet sententia: dicit enim
defacanda & liquanda esse vina, ut potentur, nam sacco
trasmissa vina liquari solebant, ut biberetur. Simili inde-
fit Samninitico error, De morborum medicinâ cap. vi.

Quod facit ex asinò siccatus corporis humor.
suspicor saccatus esse legendum, ut lutum sit asini lotio
factum, nam vesica, ut sacculus vinarius vinum, lotium
transmittit. Lucretius & Arnobius. * Advers. lib. xvii. cap.
xviii & lib. xiii. cap. xiiii.

Epigr. LIIX.

Pexatus pulchrè ride. mea, Zoile, trita.) Vestes pexæ
sunt, in quibus nec stamen nec sulcimen apparet, eminen-
te & operiente villo: nam in quavisq; licet nam rare
licia, ut in quilus textis & transtana pi.oe. t. p. p. p.
ut pirianis. In summo autem orbe tela ea subtilitas &
raritas est, ut subtemina oculos fallant, suique conspe-
ctum

Utum farentur, ut eam partem ab araneo suspicari liceat lasso prætextam non esse, sed derelictam. Quo, et ut Plinius locum lib. xi. cap. xxiiii. sic legendum censens, auctoribus etiam libris veterum tabulariorum: Derelicta lasso prætexti summa parte arbitrari liceat: Illa difficile cernuntur, atque ut in plagis lineæ offensæ præcipitant in sinum. Nam quod in editonibus prætexti excusum est, sententiam vitiat, ut & arbitrari licet & præcipitantur in sinum. Sinus autem in cassibus & plagis Venatorum etiam à Gratio in lib. de Venatione nominatur:

Ingrati maiora sinus dispendia fument.

In eodem capite Pliniano pexitas telæ aranearum, est villosa quadam in eâ & lanuginosa filorum natura, quæ in rarâ eorum texturâ non perinde apparet, verum in densâ, ex quo non longè hinc scribit, Et contra frigora quanto villosior; unde & pexæ vestes apud eundem lib. vii. cap. xlviii. pexis aliena vestibus.

*Advers. lib. v. cap. xiiii.

Epigr. LXIII.

Ipse potest fieri Marfya caufidicus) Non sine quodam naso à Martiale dictum reor. Constat autem Marfiam barium & hebetem fuisse, qui de musica cum Apolline certare ausus pexas dederit. Sed & in urbe Româ Marfya statua erat in foro, ut hic quoque sensus lateat, statuam effici caufidicam posse, & saxeum Marfiam Rhethorem. Horatius lib. i. Sat. vi.

————— Marfya, vultum

Qui se ferre negat Noviorum posse minoris.

Plinius lib. xxi. cap. i. Cuius luxuria cotonatum Marfiam literæ illius Dei gemunt. Servius lib. iv.

Æneid. refert Marfiam in civitatibus signum fuisse libertatis, qui erecta manu testabatur urbi nihil deesse.

*Advers. lib. xxi. cap. vii.

Epigr. LXV.

Centena decies quæ tibi dedit dotis,) Decies centena, decies centum millia significant, & valent. Vide ad lib. i. Epigr. ciii. *Advers. xvi. cap. xxi.

Epigr.

Epig. LXXII.

Os tibi percissum.) Ita legendum est, non ut obtineat percissum. *Plautus Casina Sc. Face Chaline, percide tu os. Sic legendum, quod est batue, tunde, nam percide aliud est, & turpitudini affine, imò vero obscenissimum.*
** Advers. lib. VII. cap. XII.*

NOTÆ

IN LIBRUM III.

Epigr. VII.

BAlneator elixus.) Balneo tanquam coctus. Ita *Perfius Sat. VI. Elixas nates dixit. Vetus Interpretes Elisafq; nates legit, interpretaturque psilotro demolitas: sed elixas omnino magis placet; ut balneo tanquam coctas intelligamus. Et psilotrus frequentius post balneum vocabatur.* *"Advers. lib. XXX. cap. VI II, vide etiam lib. XV. cap. I.*

Epigr. XX.

An amulatur improbi iocos Phædri?
De Epicureo Phædro, cuius apud Ciceronem mentio non infrequens est, audiendum arbitror, non de eo Philosopho, de cuius nomine nobilissimum Sermone inscripsit Plato. ** Advers. lib. XII. cap. XII.*

Epigr. XXIII.

Omnia cum retro pueris obsonia tradas.
AD PEDES, servi dicebantur qui ad dominorum coenantium pedes stabant. *Seneca lib. I II. De benefic. cap. XXV I I. Servus, qui cœnanti ad pedes steterat, narrat, quæ inter cœnam ebrius dixisset. Martialis lib. XII.*
Epigr. LXXXV I I.

Dum negligentem ducit ad pedes vernam.
Unde & argutia huius Epigrammatis. ** Advers. lib. XV I. ca. V.*

Epigr. XLVI.

In turbam incideris, cunctos umbone repellet.
Id de his dici solet, qui velut umbone clypei obstantes reij-

eiunt nifu corporis aut laterū firmitate. *Suetonius in Iulio Cesare, cap. LXVIII. de Acilio Casario milite: Transilivit in navem, umbone obvius agens. Quo sanè in loco de clypei orbesimpliciter accipiendū est. Val. Maximus lib. III cap. 11. de alio Casaris milite: Ad ultimum destr. eto gladio audacissimum quemque modò umbonis impulsu, modò mucronis ictu depellens. Curtius lib. III Totam aciem suo pavore fluctuantem umbonibus posse propelli. Fabius de viro forti: bella umbone propellit. *Advers. lib. XIII. cap. XV. & XIX.*

Ibidem.

At tibi tergeminum mugiet ore sophos.
Id est, maximum clamabit sophos. Sic Tibulle lib. IV. Carm. 1. ad Mestalam hoc versu:

Illum tergeminæ nantem confinia mortis,
*Mors tergemina, est certissima & exploratissima, & tanquam triplex, non una: proinde maxima. *Advers. lib. XVII. cap. XXXI. *Vide etiam lib. I. cap. XX. ad Horatianum illud:*

Certes tergeminis tollere honoribus.

Epigr. LXIII.

Res petricosa est, Pontice, bellus homo.
*Hic & sensus nutare videtur, & versus vacillare. nam non convenit bellum hominem dici petricosum, & secundæ syllabæ extendi se vetat. Sed cum Martialis aiat, quam res sit intricata & implicata multis negotijs & officijs bellus homo, accedo ut suspicer, res petricola est legendum esse. ut id multum dicat triciis impeditum. Quod quidem tam accommodatum ad sententiam est, ut si non scripserit Martialis, tamen scribere debuisse videatur? *Advers. lib. XIII. cap. I.*

Epigr. LXVII.

Veterno refinaque pigriores.
Hoc de mendacio doloque compertum, quidni credatur? nam & veterni nomen primam corripit: cū hac religione Phalecum scribat Martialis, ut a præterea semper syllabæ incipiat: due autem in refina literarum comprehen-

prehensiones quæ antecedunt, tenent etiam non corripissent. Itaque quidam non insere remoram subiciunt, [Ioannes Baptista Pius:] ego propius ad scripturam antiquam,

Veientone asinoque pigriores,
vel,

Veientone asinaque pigriores,
scribendum arbitror. Tarditas autem asinarum nota est & de Veientone scribis Iuvenalis Sat. VI.

— hic Sergius idem

Acceptâ rude coepisset Veiento videri.

& Sat. III.

Vt te respiciat clauso Veiento labello.

Erat iste obefior fortassis, aut certe naturâ pigrior, & deformior. In Iuvenalis Sat. VIII, eodem modo scribendum est,

— quid resinata iuventus:

non quid enim r. i. ne due syllabæ naturâ longæ in visis
omnibus corripiantur. *Advers. lib. XII, cap. XIX.

Ibidem.

Dividere mœchæ pauperis capillare.

Capillare Martialis unguentum vocat, quo capillos ungunt famina. *Advers. lib. I cap. XVII.

I pigr. LXXVII.

Teque iuvant gerres) Quæ gerres à Martiale veniantur, quando hoc verbum scio multis exhibere negotium, ab antiquo Critico explicantur pueri d. s. *Advers. lib. XIII cap. ult.

I pig. LXXIX.

Minxisti currense semel, Pauline, catinâ:

Meiere vis iterum? iam Palinurus eris.

Non tam ad nomen Palinuri allusionem esse arbitror, ut doctissimorum senatus d. cernit, quam ad eius cosum: cum enim Paulina minxerit semel currense carinâ, auguratur futurum ut submergatur, si iterum meiat. Apud Maronem autem lib. Æneidos V. Palinurus

Epigr. lxxxii.

Percurrit agili corpus arte tractatrix.
Seneca Epistolar. lib. i. x. Quidni ego feliciorum pu-
tem Mutium, qui sic tentavit ignem, quam si ma-
num illam tractatori prastitisset? Videntur Tracta-
tores fuisse, qui manu membra tractabant, & leniter fri-
cabant. *Advers. lib. xlii. cap. lli.

Ibidem.

Digitus crepantis signa novit Eunuchus.
Cicero l. i. Officiorum: Ut si digitis increpaverit,
possit in locupletium testamenta nomen eius itre-
pere. Iterum: Ut digitorum percussione heres posset
scriptus esse. Digitus concrepare, & digitorum percussio
Ciceroni significant, quod facile nulloque negotio adsequi-
mur, & levi quodam velut sono & nutu iubemus & ob-
stinemus. Simile est illud Tibulli lib. i. Eleg. ii.

Et vocet ad digiti me taciturna sonum.
Dicitur & digitorum crepitus de re nihili & contem-
nenda, ut apud Suidam in Sardanapali vita, ἡς τὰ γ'
ἀλλὰ τὰ ἀρδεγμένα. ἐν ἀξία ὄντα πάντα, πικ-
ρὰ τὰ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. Id etiam
ἡμεῖς Græci dicunt. *Advers. lib. x. cap. xlii. & lib.
 xli. cap. xxx.

Epigr. xciii.

Admittat inter bustuarias moechas.
Animadverto id explicari de mulieribus ad funus deplo-
randum conductis, quod nequaquam verum esse arbi-
tror: cum potius significari vulgaria & diabolaria scor-
tilla existimem, inter busta atque monumenta penè in
propatulo prostantia: de quibus lib. i. Epigr. xxxiv.

Abseondunt spurcas & in monumenta lupas.
Sic à Catullo Epigr. xxxv. semitarii moechi, pro scor-
tatoribus vilissimis in agrorum semitis sub dio scortilla
subigentibus dicuntur: contra devium scortum, non
prostitutum in propatulo omnium libitini, sed honestius
minuque vulgari, ab Horatio ode xi. lib. i. dicitur.
 *Advers. lib. xlii. cap. xli.

NOTÆ

IN LIBRUM IV.

Epigr. IV.

L Apsi Bardaiici os quod evocati,
Non ut vulgo bardiaci scribe. Sic & in Iuvenale
Sat. xv. 1. lego, Bardaiicus iudex, id est militaris,
Gallicus. Nam B. rdi, apud Gallos sunt cantores & bar-
ura vel bardala alauda, unde & Alaudarum legiona-
riorum nomen. Bardaiicus igitur est Gallicus & mili-
tariis, barbarusque. Est qui à Bardæis Illyrici populi de-
*ducatur, qui & Vardæi vocantur. * Advers. lib. xx. 1. 1*
cap. xxv.

Cum (inquam) Bardī vocabulo Gallico cantores fig-
nificent: unde & Lucanus scripsit lib. 1.

Plurima securi fudistis carmina Bardī:
Et Hesychius Βαρδαίοι ὡδοὶ παρὰ Γαλάτας: putē Bar-
daiuin dici Gallum. ut & apud Iuvenalem Sat. xix.

Bardiacus iudex datur hæc punire volenti:
id est, militaris: quod Galli plurimi militarent. Quan-
quam in antiquis exemplaribus semper reperitur Bar-
daiicus, à Bardæis: quomodo & Bardæus, ut opinor, etiā
vocabatur. Itaque in Hesychio fortasse scriptum erat,
*Βαρδαίοι ὡδοὶ παρὰ Γαλάτας * Advers. lib. xxv.*
cap. xxiv.

Ibidem.

Quod his murice vellus inquatū (redolct.)
Miscbatur lectum tingenda purpura. quare de gravis-
*simo & teterrimo odore dixit, vellus hu tinctum. * Ad-*
vers. lib. ix. cap. v.

Epigr. XLV.

Septenaria synthetis Sagunti.
Per translationem septenaria synthetis Sagunti à
Martiale dicitur cum septem vasa Saguntius fililia
intelligat: & Papinius iv. Sylvarum:

Aut

Aut vnam dare synthelin (quid horres?)
Alborum calicem atque caccaborum,

pro aliquot calicibus atque caccabis dixit; & cum finxis-
illum horres syntheleos nomine audito, indicavit syn-
thelin caram pretiosamque fuisse. Syntheleos elegan-
tiori & lautiori vestis (quâ populo Romano certis die-
bus publicè, ut Saturnalibus, uti licebat, cum Roma quo-
vis vestitu vellet, uti non liceret, togasque ferre cog-
rentur.) meminit Tertullianus in libro De pallio, &
Martialis non uno loco. Hanc domi compositam habe-
bant in arcis aut prelis. Eorum prelorum mentio est apud
Marcellinum, vocatque (nisi fallor) prelloria. *Advers.
xiiii, cap. xix.

NOTÆ

IN LIBRUM V.

Epigr. XIII.

ET libertinas arca flagellat opes.) Flagellare di-
vitiarum, & flagellare annonam dicuntur, qui mag-
nis arcibus clausis opes tenent, & horren fuges, quod
invitas velut vertebus & carceribus coercitas erumpe-
re foras non sinant. quod in annona qui faciunt, eam du-
viorum reddunt & onerant coemptis undique frugibus,
& in horren reconditis, qui & Dardanarii vocabantur,
quasi veneficio in horrea sua fruges contruderent, & an-
nonam premerent: ut carmine aliò messes traduci, opinio
erat. Dardanarius in vetere Lexico exponitur ταντοπό-
δος, πρὸ τοῦ τοῦ βολοῦ, ὁ οὐράνιος. Ut autè flagellare
opes dixit Martialis, ita Papinius strangulare. Quod
verbum confirmat interpretationem meam, quod tan-
quam in visa & contrita retinerentur constipata; ut
quod respirare nequirent, suffocarentur. Silvar. 11.

Non tibi suppositas infelix strangulat arca
Divitias. *Advers lib xii. cap. 1111.

Epig.

Epigr. XXXI.

Et in toto ventilat arma bove.

Ventilare verum mediis- sedius honestissimum & speciosissimum, Gladiatorum tantum. Ventilare enim Gladiatores dicuntur, cum ante pugnam suos movent gladios, & lusorij ictibus aerem ferientes praeludunt certantini. Seneca pist. cxviii. Stultum est, cum signum pugnae acceperis, Ventilare.
* Advers. lib. xxx. cap. 111

Epigr. LXI.

Quam dignus eras alapis, Mariane, Latini!
Cum in spectaculis theatralibus Mimi dabantur, alios mimos ad risum excitandum alapis cedere solebant: quod & Septimius Florens significat, cum scribit, Insuper contumeliis alaparum sic obicit quasi de precepto Domini ludat. * Advers. lib. xxi. cap. xxxiii.

Epigr. LXIV.

Ornenturque rosis tempora sutilibus.

* Plinius: Transiere deinde ad rosaria, eoque luxuria processit, ut non esset gratia, nisi mero folio sutilis.
* Advers. lib. xvi. cap. xxiv. Vide.

Epigr. LXV.

Quot tua Menalios collocat hasta sues.

Sic Plautus Amphitruone, Sc. Qui me alter, &c. in soporem collocare, est plagis male mulctatos & ictibus sopitos, propeque exanimatos sternere. * Advers. lib. iv. cap. xi.

Epigr. LXXIX.

Undecies una surrexti, Zoile, cena,

Et mutata tibi est synthesis undecies.

Zoilus vestes ostentabat, eas in convivio subinde mutans, quod & lib. ii. Epigr. xvi. Marialis planum facit:

Zoilus agrotat, faciunt hanc stragula febrem.

Sifuerit sanus, coccina quid facient?

Aut vnam dare synthetm (qui horres?)

Alborum calicem atque caccaborum,

*pro aliquot calicibus atque caccabis dixit: & cum finxis-
illum horrere synthetm eos nomine audito, indicavit syn-
thetm caram pretiosamque fuisse. Synthei eos elegan-
tioris & lautioris vestis (quâ populo Romano certis die-
bus publicè, ut Saturnalibus, uti licebat, cum Roma quo-
quis vestitu veller, uti non liceret, togasque ferre cog-
rentur.) meminit Tertullianus in libro De pallio, &
Martialis non uno loco. Hanc domi compositam habe-
bant in arcu aut prelis. Eorum prelorum mentio est apud
Marcellinum, vocatque (nisi faller) pressoria. *Advers.
XIII, cap. XIX.*

NOTÆ

IN LIBRVM V.

Epigr. XIII.

ET libertinas arca flagellat opes.) Flagellare di-
vicias, & flagellare annonam dicuntur, qui mag-
nas arcis clausas opes tinent, & horreu fruges, quod
invitas velut virle, ibus & carceribus coercitas erumpere
foras non sinant. quod in annona qui faciunt, eam du-
torem reddunt & onerant coemptis undique frugibus,
& in horreis reconditis, qui & Dardanarii vocabantur,
quasi beneficio in horrea sua fruges contruderent, & an-
nonam premirent: ut carmpie alio messes traduci, opinio
erat. Dardanarius in vetere Lexico exponitur τρυτηρι-
ος, πα τρυτηριόβολος, σι σκάπηλος. Ut autè flagellare
opes dixit Martialis, ita Papinius strangulare. Quod
verbum confirmat interpretationem meam, quod tan-
quam in vira & cœntricta retinerentur constipata: ut
quod respirare nequirent, suffocarentur. Silvar. 11.

Non tibi suppositas infelix strangulat arca
Divitias. *Advers lib XII, cap 1111.

Epig.

Epigr. XXXI.

Et in toto ventilat arima bove.

Ventilare verbum mediis- sedius honestissimum & speciosissimum, Gladiatorum tantum. Ventilare enim Gladiatores dicuntur, cum ante pugnam suos movent gladios, & lusorijs ictibus aerem ferientes pratendunt certantini. Seneca pist. cxviii. Stultum est, cum signum pugnae acceperis, Ventilare.
* Advers. lib. xxx. cap. iiii

Epigr. LXI.

O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini!
Cum in spectaculis theatralibus Mimi dabantur, alios mimos ad risum excitandum alapis cedere solebant: quod & Septimius Florens significat, cum scribit, Insuper contumeliis alaparum sic obicit quasi de praecepto Domini ludat. * Advers. lib. xxi. cap. xxxiii.

Epigr. LXIV.

Ornenturque rosis tempora sutilibus.

Plinius: Transiere deinde ad rosaria, eoque luxuria processit, ut non esset gratia, nisi mero folio sutilis.
* Advers. lib. xxi. cap. xxiv. Vide.

Epigr. LXV.

Quot tua Menalios collocat hasta sues.

Sic Plantus Amphitruone, Sc. Qui me alter, &c. in soporem collocare, est plagis male mulctatos & ictibus sopitos, propeque exanimatos sternere. * Advers. lib. iv. cap. xx.

Epigr. LXXIX.

Undecies una surrexti, Zoile, coena,
Et mutata tibi est synthesis undecies.

Zoilus vestes ostentabat, eas in convivio subinde mutans, quod & lib. ii. Epigr. xv. Martialis planum facit:

Zoilus agrotat, faciunt hanc stragula febrem.

Si fuerit sanus, coccina quid facient?

Aut vnam dare synthetm (quid horres?)

Albortum calicem atque caccaborum,

*pro aliquot calicibus atque caccabis dixit: & cum finxis-
illum horrere synthetm eleos nomine aud-to, indicavit syn-
thetm caram pretiosamque fuisse. Synthetm elegan-
tioris & lautioris vestis (quâ populo Romano certis die-
bus publicè, ut Saturnalibus, uti licebat, cum Roma quo-
vis vestitu vellet, uti non liceret, togasque ferre cog-
ventur.) meminit Tertullianus in libro De pallio, &
Martialis non uno loco. Hanc dami compositam habe-
bant in arcu aut prelis. Eorum prelorum mentio est apud
Marcellinum, vocatque (nisi faller) pressoria. *Advers.
XIII. cap. XIX.*

NOTÆ

IN LIBRUM V.

Epigr. XIII.

ET libertinas arca flagellat opes.) Flagellare di-
vitiar, & flagellare annonam dicuntur, qui mag-
nas arces clausas opes tenent, & horreu fruges, quod
invitas velut viri citius & carcensibus coërcitas erumpere
foras non sinant. quod in annona qui faciunt, eam du-
torem reddunt & onerant coemptis undique frugibus,
& in horreu reconditu, qui & Dardanarii vocabantur,
quasi veneficio in horrea sua fruges contruderent, & an-
nonam premierent: ut carmpie aliò messes traduci, opinio
erat. Dardanarius in vetere Lexico exponitur τρυπητός,
παι τρυπητόβολος, οἱ οὐράνιοι. Ut autē flagellare
opes dixit Martialis, ita Papinius strangulare. Quod
verbum confirmat interpretationem meam, quod tan-
quam invita & cœstricta retinerentur constipata; ut
quod respirare nequirent, suffocarentur. Silvar. II.

Non tibi suppositas infelix strangulat arca
Divitias. *Advers lib XII. cap 1111.

Epig.

Epigr. XXXI.

Et in toto ventilat arma bove.

Ventilare verum mediis- sedius honestissimum & speciosissimum, Gladiatorum tantum. Ventilare enim Gladiatores dicuntur, cum ante pugnam suometuent gladios, & lusorijs ictibus aerem ferientes praeludunt certantini. Seneca pist. CXV III. Stultum est, cum signum pugnae acceperis, Ventilare.
* Advers. lib. xxx. cap. III

Epigr. LXI.

O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini!
Cum in spectaculis theatralibus Mimi dabantur, alios mimos ad risum excitandum alapis cedere solebant: quod & Septimius Florens significat, cum scribit, Insaper contumeliis alaparum sic obicit quasi de precepto Domini ludat. * Advers. lib. xv III. cap. xxx III.

Epigr. LXIV.

Ornenturque rosis tempora sutilibus.

* Plinius: Transiere deinde ad rosaria, eoque luxuria processit, ut non esset gratia, nisi mero folio sutilis.

* Advers. lib. xv III. cap. xxiv. Vide.

Epigr. LXV.

Quot tua Menalios collocat hasta fues.

Sic Plautus Amphitruone, Sc. Qui me alter, &c. in soporem collocare, est plagis male mulctatos & ictibus soporos, propeque exanimatos sternere. * Advers. lib. IV. cap. xx.

Epigr. LXXIX.

Undecies una surrexti, Zoile, coena,
Et mutata tibi est synthesis undecies.

Zoilus vestes offentabat, eas in convivio subinde mutans quod & lib. I I. Epigr. xv. Martialis planum facit:

Zoilus agrotat, faciunt hanc stragula febrem.

Si fuerit sanus, coccina quid facient?

1349

Aut vnam dare synthelin (quid horres?)

Alborum calicem atque caccaborum,

*pro aliquot calicibus atque caccabis dixit; & cum finxit illum horrere synthelicos nomine aut eo, indicavit synthelin caram pretiosamque fuisse. Synthelicos elegantioris & lautioris vestis (quæ populo Romano certis diebus publice, ut Saturnalibus, uti licebat, cum Roma quo quis vestitu vellet, uti non liceret, togasque ferre cogebatur.) meminit Tertullianus in libro De pallio, & Martialis non uno loco. Hanc domi compositam habebant in arcis aut prelis. Eorum prelorum mentio est apud Marcellinum, vocatque (nisi fallor) prefforia. *Advers. xxi. cap. xix.*

NOTÆ

IN LIBRUM V.

Epigr. XIII.

ET libertinas arca flagellat opes.) Flagellare divitias, & flagellare annonam dicuntur, qui magnæ arcis clausus opes tenent, & horren fruges, quod invitas velut verberitus & carceribus coercitas erumpere foras non sinant. quod in annona qui faciunt, eam duriorum reddunt & onerant coemptis undique frugibus, & in horrens reconditis, qui & Dardanarii vocabantur, quasi veneficio in horrea sua fruges contruderent, & annonam premierent; ut carmine aliò messes traduci, opinie erat. Dardanarius in veteri Lexico exponitur τρυπητικός, πρὸς τὸ μετὰ βολῆς, σι ἀνάπλες. Ut autè flagellare opes dixit Martialis, ita Papinius strangulare. Quod verbum confirmat interpretationem meam, quòd tanquam invita & cœstricta retinerentur constipata; ut quod respirare nequirent, suffocarentur. Silvar. 11.

Non tibi suppositas infelix strangulat arca Divitias. *Advers lib xxi. cap 1111.

Epig.

Epigr. XXXI.

Et in toto ventilat arma bove.

Ventilare verum mediis- sedius honestissimum & speciosissimum, Gladiatorum tantum. Ventilare enim Gladiatores dicuntur, cum ante pugnam suos metuent gladios, & luforijs ictibus aerem ferientes praeludunt certantini. Seneca pist. cxviii. Stultum est, cum signum pugnae acceperis, Ventilare.
* Advers. lib. xxx. cap. 111

Epigr. LXI.

O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini!
Cum in spectaculis theatralibus Mimi dabantur, a iocummos ad risum excitandum alapis cedere solebant: quod & Septimius Florens significat, cum scribit, Insuper contumeliis alaparum sic obicit quasi de precepto Domini ludat. * Advers. lib. xxi. cap. xxxi.

Epigr. LXIV.

Ornenturque rosis tempora sutilibus.

* Plinius: Transiere deinde ad rosaria, eoque luxuria processit, ut non esset gratia, nisi mero folio sutilis.
* Advers. lib. xxi. cap. xxiv. Vide.

Epigr. LXV.

Quot tua Menalios collocat hasta fues.

Sic Plautus Amphitruone, Sc. Qui me alter, &c. in soporem collocare, est plagis male mulctatos & ictibus sopitos, propeque exanimatos sternere. * Advers. lib. iv. cap. xx.

Epigr. LXXIX.

Undecies una surrexti, Zoile, coena,

Et mutata tibi est synthesis undecies.

Zoilus vestes offentabat, eas in convivio subinde mutans, quod & lib. 11. Epigr. xvi. Martialis planum facit:

Zoilus agrotat, faciunt hanc stragula febrem.

Si fuerit sanus, coccina quid facient?

Aut vnam dare synthelin (quid horres?)

Alborum calicem atque caccaborum,

*pro aliquot calicibus atque caccabis dixit: & cum finxit illum horreum syntheleos nomine aut to, indicavit synthelin caram pretiosamque fuisse. Syntheleos elegantioris & lautioris vestis (quâ populo Romano certis diebus publicè, ut Saturnalibus, uti licebat, cum Roma quo quis vestitu vellet, uti non liceret, togasque ferre cogebatur.) meminuit Tertullianus in libro De pallio, & Martialis non uno loco. Hanc domi compositam habebant in arcis aut prelis. Eorum prelorum mentio est apud Marcellinum, vocatque (nisi faller) pressoria. *Advers. xxi. cap. xix.*

NOTÆ

IN LIBRVM V.

Epigr. XIII.

ET libertinas arca flagellat opes.) Flagellare divitias, & flagellare annonam dicuntur, qui magnas arcis clausas opes tenent, & horreu fruges, quod invitas velut verberibus & carcensibus coercitas erumpere foras non sinant. quod in annona qui faciunt, eam duriores reddunt & onerant coemptis undique frugibus, & in horreis reconditis, qui & Dardanarii vocabantur, quasi beneficio in horrea sua fruges contruderent, & annonam premierent: ut carmine alio messes traduci, opinio erat. Dardanarius in veteri Lexico exponitur τὰν ἰσθίων, παρὰ τὴν ἰσθίον, οἱ οὐράωνες. Ut autē flagellare opes dixit Martialis, ita Papinius strangulare. Quod verbum confirmat interpretationem meam, quod tanquam invita & cœstricta retinerentur constipata; ut quod respirare nequirent, suffocarentur. Silvar. 11.

Non tibi suppositas infelix strangulat arca Divitias. *Advers lib xxi. cap 1111.

Epigr.

Epigr. XXXI.

Et in toto ventilat atma bove.

Ventilare verum mediis- sedius honestissimum & speciosissimum, Gladiatorum tantum. Ventilare enim Gladiatores dicuntur, cum ante pugnam suos movent gladios, & luforijs ictibus aerem ferientes praeludunt certantini. Seneca pist. cxviii. Stultum est, cum signum pugnae acceperis, Ventilare.
* Advers. lib. xxx. cap. 111

Epigr. LXI.

O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini!
Cum in spectaculis theatralibus Mimi dabantur, alios mimos ad risum excitandum alapis cedere solebant: quod & Septimius Florens significat, cum scribit, Insuper contumeliis alaparum sic obicit quasi de praecepto Domini ludat. * Advers. lib. xvi. cap. xxxiii.

Epigr. LXIV.

Ornenturque rosis tempora sutilibus.

* Plinius: Transiere deinde ad rosaria, eoque luxuria processit, ut non esset gratia, nisi mero folio sutilibus.
* Advers. lib. xvi. cap. xxiv. Vide.

Epigr. LXV.

Quot tua Menalios collocat hasta fues.

Sic Plautus Amphitruone, Sc. Qui me alter, &c. in soporem collocare, est plagis male mulctatos & ictibus sopitos, propeque exanimatos sternere. * Advers. lib. iv. cap. xx.

Epigr. LXXIX.

Vndecies una surrexti, Zoile, coena,

Et mutata tibi est synthesis undecies.

Zoilus vestes offentabat, eas in convivio subinde mutans, quod & lib. i. Epigr. xvi. Martialis planum facit:

Zoilus agrotat, faciunt hanc stragula febrem.

Si fuerit sanus, coccina quid facient?

nam morbum simulabat, ut vestem stragulam pretiosam
offenderet. † Vile ad Epigr. xvi. lib. 11. & Advers. lib. xxiii. 1.
cap. xix.

NOTÆ

IN LIBRUM VI.

Epigr. X.

Pudet, heu, pauca rogasse Iovem.
Discrepant amanuensium libri & typorum: scrip-
ti enim Pudet, heu, cum Pudeat semper editum.
* Advers. lib. xvi. cap. xxvii.

Epigr. XIII.

Et placido fulget vivus in ore liquor.
*In antiquis duobus reperi exemplaribus liquor; sed huius
significationis & notionis insolentes emendatores decor
scripserunt. De statuâ Iulii loquitur. Attendendum est;
sic Arnobium etiam liquorem non pro humore, latice,
aquâ posuisse, sed pro molitudine quâdam & tencritate:
Liber, inquit, membris cum mollibus, & liquoris fe-
minei dissolutissimus laxitate. * Advers. lib. xx. 1. 1. cap.
xxviii.*

Ibidem.

A te Iuno petat ceston & ipsa Venus.
*Cestus non tantum Veneri, sed etiam Iunoni tribuebatur,
ut ad amorem Iupiter invitaretur allicereturque. sic enim
præter Martialem Arnobius, Iunonius ille cestus.
* Advers. lib. xxiii. cap. xxviii.*

Epigr. XXI.

Perpetuam Stellæ damiungit Ianthida vati.
*Terentianus Maurus scribit, quem Iolaum Græci vo-
cant, cum Violantem à Cicerone vocatum esse hoc versu:
Et Iolaus ille, Violans, crede M. Tullio:
Huius auctoritate adductus, haud dubitem affirmare quâ
Ian-*

Iantida nympham Martialis Stella nupsisse dixit, eam
esse uxorem eius Violantillam (eius certe & Stella nup-
tiale carmen Papinius lib. 1. Sylvar. canit) quæ nym-
phæ personā Poëtico integumento involucrique ve-
lata dissimulatur hic à Martiale, atque iterum infra
Epigr. XLVII.

Nympha, meo Stellæ quæ fonte domestica puro
Laberis, & domini gemmea testa subis.

Aquam enim Stella testa subeuntem Iantida appella-
runt Græco verbo, quod Violantillam exprimeret, cum
sit lvy viola. Fuerunt & Hyantes populi Bootie, unde
& Hyanteam aquam alicubi apud Martialem lib. x 1 1
Epigr. 1 1 1. sed Ianthæa scribendum, hoc versu:

Clarus Ianthæ Stella sititor aquæ)
pro Hippocrene legisse me recordor. * Advers. lib. 11. cap.
xx 1 1 1.

Epigr. XXV.

Tu potes & patris miles & esse ducis.
Ita invenio in arcanis Bibliothecis, ubi editur,
Tu potes & patriæ miles & esse decus.

* Advers. lib. xxvi. cap. xxvii.

Epigr. XXXIII.

Affligunt hominem. n. tam miser, & f.
Sine interrogatione, ac planè ita legendum est; ut dicat
eum pristinos mutasse mores, veteremque obscenitatem.

* Advers. lib. xxvi. cap. xxvii.

Epigr. XXXV.

Vt tandem facies vocemque sitimque, rogamus.
Sic amanuensium libri scripti, facias hodie editur.

* Advers. lib. xxvi. cap. xxvii.

Epigr. XLVII.

Sive Numæ coniux Triviæ te misit ab antro.
MSS. melius, Triviæ te misit ab Anna.
Nam Anna Perenna Aritia colebatur. * Advers. lib.
xxvi. cap. xxvii.

Epigr. LV.

Fragras plumbea Nicerotiana
lego, quomodo & Domitius legit, à Nicerate. * Advers. lib.
xxvi. cap. xxvii.

Epigr.

Epigr. LVI.

scis multos dicere multa.
Reperio in scriptis, scis multos dicere multis. * *Advers.*
lib. xxvi. cap. xxvii.

Epigr. LVII.

Mentiris fictos unguento, Phœbe, capillos,

Et regitur pistis sordida calva comis &c.

Qui olim tota erant capite calvi, sibi solabant unguento perfusi velut fila capillorum imitari. Phœbum vocatur habuisse capillos unguenti pistos colore & mutatos, quos spongia poterat totos delere. Nam loquitur de eo, qui camitiam unguento tegeret dissimulareque. Cum calvam sordidam planè intelligenterque dicat. Hinc & Epigramma LXXIV huius libri clarescet,

Calvam triphilem (trifilem) semitatus unguento. Ille enim etiam unguento comam sibi in capite calvo pinxerat & effinxerat, sed que trium filorum esset & capillorum: vel calvam haberet, cui reliqui essent tres capilli: & eum in capite tanquam sulcos duxisset unguenti lituris & veluti vias fecisset, semitatus dixit: que est antiquorum librorum scriptura. ut mirer quid sit, quod & contra sententiam & versus rationem multi segmentatus & descendat & declarent. * *Advers. lib. xxvi. cap. xxvii.*

Epigr. LXIV.

Finxerunt pectus Athenæ.

Ita lego, non ut editur fixerunt. * *Advers. lib. xxvi. cap. xxvii.*

Ibidem.

Quod cum panticibus laxis, & cum pede grandi, ut dicat plus sapere putridum cor & iecur pecudis, qua venalia cum pede & panticibus gerit lanus per Urbis compita. Ex hoc igitur loco facessat interrogatio, in eumque pronuntiatio revocetur. * *Advers. lib. xxvi. cap. xxvii.*

Epigr. LXXIV.

Medio recumbit inus ille qui lecto:

Eum accumbere in honoratissimo loco dicit, nam cum tres essent lecti, inus lecti medij locus erat honoratissimus, ut

in Symposiacis auctor est Plutarchus. *Advers. cap. xlv.
cap. xlviii.

Ibidem.

Calvami trifilem semitatus unguento.

Vide supra, ad Epigr. lvi.

Epigr. lxxxvi.

Et poterit calidam qui mihi laudat aquam.

Reperio in veteribus, qui mihi libat aquam: ut sit, non liberaliter quidem prabet, sed ministrat parè & malignè, ut si libaret. Et tamen laudat nos quique laudamus. Nec id hic agitur, utrum melius sit: sed aliter edictum. aliter scriptum esse. *Advers. lib. xxvi. cap. xxviii.

Epigr. xciii.

Non detracta cani Trans-Tyberina cutis.

Quod apud Gellium lib. xx. Cap. i. scriptum est: Tertius autem nundinis capite pœnas dabant, aut trans Tiberim peregrè venum ibant: eo significari puto legem & conditionem venditionis iniquiorem, ut extra fines, qui venditus est, serviat, non in agro Romano: cum Trans-Tiberina regi. extra agrum Romanum propriè dictum esset, & in eo genere agri, qui peregrinus habebatur, censeretur, & iam Etruria attribueretur: atque hoc venditionis genus atrocius erat & durius, quod Græci πωλὴν ἐν ἑξέροις dicebant, quod erat hac conditione vendere, ut extra fines mancipium educeretur & serviret. At verò eius Trans-Tiberina regionis, quæ Urbis pars erat, magnam ferè partem Iudei, qui Roma se insuderant, occupaverant: quod quodam loco à Philone in Gaium recorder relatum esse. Quin etiam quoddam illa Urbis pars, ut reor, esset infrequentior, minusque culta, & à Iudeis ignotis & omnibus invisis, humilique & sordida plebecula tantum incoleretur, ferè in eâ plebique viliora, immundiora & sordidiora fiebant & administrabantur, pellesque animalium fœtida deripiebantur. Hinc illud Martialis nostri, & Iuvenalis Sat. xiv.

----- nec te fastidia mercis

Vilius subeant ablegandæ Tiberim ultra.

2

Qui

Qui Sulphurat. & vendebant, eam etiam partem habita-
bant: Vide ad Epigr. XLIV. lib. 1. * Advers. lib. XXII. c.
cap. XLIII.

NOTÆ

IN LIBRUM VII.

Epigr. II.

T Exiit innumeri lubricus unguis arri.
Aut ego hallucinor (quod quidem frequentissime-
mum est) aut lorica Domitiani dicit squamis
alieni textam & consertam fuisse, aprinarum ungularum
speciem imitantibus. Qui aliud sentit, à me non repre-
hendetur: tantum quid mihi videatur in medium pro-
fero, si cui forte placere potest. * Advers. lib. XXI. cap.
XXVIII.

Epigr. X.

De cute quid faciat ille vel ille suū.

Lepidissimo & urbanissimo Poëta de cute, est de cor-
pore: ut & apud Flaccum lib. II. Sat. V.

Pelliculam curate iube.

Sic & ego: Gracæ cutis & corpus est. Nam Latini
Græcicæ sermonem ore Romano amulari gaudabant.
* Advers. lib. XXI. cap. XXVIII.

Epigr. XIV.

Mentula cui nondum sesquipedalis erat.

Apud Flaccum in Arte sesquipedalia verba, non tam
intelligo longa & extensa, quàm turgida & inflata ac
pretumida. Nam ab Archiretho esse translationem
sumptam puto, apud quos sunt rigna sesquipedalia,
materies crassior: ita loquitur non raro Virruvius. Endo-
igitur Horatium explicandum arbitrer, cum ait,

Proiicit ampullas & sesquipedalia verba.

ampullarumque figura, quæ tumide sunt, huic congruit interpretationi: quamquam, si de longis quis accipiat, qualia sunt Dithyrambica, non repugnabo, præsertim cum dicat Martialis, etsi hoc obscænum est, Mentula sesqui-pedalis. * Advers. lib. vii. cap. xix.

Epigr. XXVII.

Conturbator aper, vilius esurio.

Plautus Amphitruonis prologo,

Et ut res rationesque vestrorum omnium

Bene expedire voltis.

explicat contrariam dicendi formam, conturbare rationes apud Terentium in Eunuch. act. v. sc. 11. Et conturbare apud M. Tullium pro Planco: & cur à Martiale conturbator aper dicatur. Qui enim non sunt solvendo, neque se extricare nominibus possunt & ære alieno, illi conturbant: nec enim eorum rationes explicari & expediri possunt. Sic in Epigrammate apud Suetonium de Catone Grammatico:

Omnes solvere posse questiones,

Vnum difficile expedire nomen.

Et apud Ciceronem pro Sestio scribitur, malis domesticis impediti. Iterum, Aut qui propter implicationem rei familiaris communi incendio malunt, quam suo deflagrare. * Advers. lib. riii. cap. xv.

Epigr. XXXII.

At iuvenes alios fractâ colit aure magister.

Quæritur hæc quid illud sit fractâ aure? ego hoc à Greco sumptum arbitror, Græcorumque exercitationibus, apud quos qui Gymnasiorum plagis conusti multatque fuerant, propterea quod à concertatoribus ferè tempora & aures feriri solerent, auribus fractis dicebantur. Pollux lib. i. c. 1. ὁ δὲ ἢ ἐν γυμνασίοις πληγὴν αὐτὰ ὦτα κατεγίναν, καὶ ἀποκτάτῃς. Hesychius: ἀποκτάτῃς τὰ ὦτα τεθλασμένως. Igitur Magister fractâ aure, est magister exercitationum & Gymnasiorum exercitor, qui luctum pugilatus docet, quique pilâ vel follo ludere. Sed non tantum d

¶ *osuerit aliquid in eo interpretari, verum etiam emendare, quod emendatio pro interpretatione futura sit = Ergo*

Epigr. XXXIIX.

Sed nec Scylla minor,

*lego, ubi scribitur Sed nec Scylla minus: ut eam Polyphemio non fuisse minorem accipiamus; & libri veteres, quibus multiplex deferunt quam sensui, ita uiserte scribunt, sine ulla suspitione litura, ne quis corruptas a manubias fuisse conyiciat. * Advers. lib. XXI III cap. XXVIII.*

Epigr. XLIA

Cosmicos esse tibi, Semproni Tucca, videris:

Cosmica, Semproni, tam mala quam bona sunt.

*Epigramma obscurum. Credo Sempromium uoluisse uideri Socratis & Philosophorum imitatore, qui se mundano dicebant, nō alicuius certi definitique loci municipes; ac se mundanum esse respondit, interroganti cuius esset Socrates. Martialis autem, qui Mundum tantundem boni quantum mali habere sciret, & multos intelligeret ambitioso Philosophi nomine magna uitia occultare, mundanaque Cosmica dicit; & bona & mala dicit, ne eo nomine se Sempromius circumspiceret. * Advers. lib. XXV. cap. XLV.*

Epigr. XLVI.

Et tua de nostro, Prisce, Thalia placet.

*Balbutit illud, balbumque est in ultimo verbo, cum tacet scribendum sit; quod, si quid & illud refert, nos etiam uultu libris credimus; quibus, qui sententiam consulat, asipulatorem se praebeat. Quod enim versus se scribere accuratos simularet, uel etiam meditaretur, & tanquam ruminaret, nec interea dona remitteret, silentium eius ueritō sibi conueritur damnosum Martiali. * Advers. lib. XXIII. cap. XXVIII.*

Epigr. XLIIIX.

Pro mensis habet Annius ministros.

Putat ita intelligendum. Supponit illi plurima mense adducere.

ducentas, non tamen in eis obsonia reponit: sed ea semper servi gerunt, nec epulis frui possunt convivae. ita ambulatoriam cenam potius spectant, quam comedunt: cum ministri celeriter paropsides & gabatas ante convivas praeferant. * Advers. lib. xxv. cap. xxiv.

Epigr. LII.

Parvaeque cum canis venerunt coctana prunis.
*Quae hic & in Plinio (lib. xiii. cap. v) Coctana scribuntur, ea Cottana vocari debere, cum librorum veterum assertione, tum affirmatione Hesychij crediderim: is enim sic scribit, Κόττανες ἑσδός, συνών. Vide Epigr. xxv. lib. xiii. * Advers. lib. xxv. cap. xxv. l. i.*

Epigr. LV.

Lingas non mihi scribendum est, Linges. & Tributi ultimâ eius voce: cum praesertim usitatissimum & pertritum loquendi genus sit, damnatum tributi. Hoc tamen novissimum, meam tantum adstringit fidem, non (ut ita dicam) codicariam. Sequenti

Epigr. LVI.

aque suspicor legendum,

— Iovi dare templa parabit.
*hodie paravit editur. nec illud quidem antiquos appellare libros potest, sed, ut in Rhetorum scholis dicitur, est coniecturale. * Advers. lib. xx. l. i. cap. xxv. l. i.*

Epigr. LXIII.

Sacra cothurnati non attigit antè Maronis,
Cur hic Martialis, & Persius in prologo dixit,
 Ad sacra vatium carmen affero nostrum
Nempe quod se Poëta sacros dicunt.

At sacri vates & Divum cura vocamur,
inquit Ovidius l. i. Amor. eleg. viii. Et se Poëta ut sacerdotes sacra ferre solent predicare. Maro l. i. Georg.

Me verò primùm dulces ante omnia Musæ,
 Quarum sacra fero.

* Advers. lib. xx. cap. vi.

Epigr. LXVII.

Et flavesceat haphæ, gravesque draucos.
*I. ego, sed coniecturam secutus, ut me tandem homines
 coniectorem esse iocentur,*

Et flavesceat aphæ, gravisque draucus,
 ut dandi casu intelligatur. At coniectarium non est,
 Alceas facili rotat lacerto,
 sed librorum: quod quidem & rectum & verum credi-
 mus, non Alterno, quod adscriptitium esse suspicamur.
 * Advers. lib. xxiiii. cap. xxviii.

Epigr. LXXIV.

Maternæque læcis omentur frondibus Idus.
*De Mercurij natali & sorijs intelligendum est, ut est en-
 dit versiculus ille lib. xii. Epigr. LXVii.*

Maiæ Mercurium creastis Idus.
 * Advers. lib. xxv. cap. xxiii.

Epigr. LXXIX.

Potavi modò consulare vinum. &c.
*Videntur antiqui vinum consulare appellasse vinum
 vetustissimum & optimum; ut optimam notam vini Cr-
 cæro De clar. Orat. Opimianam & Anitianam dicit,
 ex eorum hominum consulatu: is a vinum consulare erat,
 ut Opimianum & Anitianum. Hinc iocus Martialis.
 Ipso autem consule dicit, verè consulare vinum signi-
 ficant, nec omentum auctoritatem Consulis: ut si dice-
 res, verè Opimianum & consulare: non falsa nota & mē-
 das. hinc sequitur iocus præter expectationem de vino
 novo & musteo: qui vinum ponebat, consulatum gere-
 bat. * Advers. lib. xxv. cap. xxi.*

Epigr. LXXXVI.

Argenti tibi libra postulati.
*Ita in veteribus libris, postulatum pustulatū & pusula-
 rum interpretor. Defendo & adversus eorum senten-
 tiam rectè legi in Iuriconsultis, Veluti cū argentum
 pusulatum fabro daretur, ut vasa fierent. Quæ
 enim pustulas vocamus, pusulas etiam ab antiquis vo-
 catas invenio: quod Pliniani codices vetustissimi te-*

cui in finitis ostendunt: sed fastidio occurrens, uno contem-
tus ero. lib. XXVI. cap. VI. Est enim tā teruentis na-
turae, ut per se extra corpori impositum pusulas ig-
nium modo faciat, & pro caustico in usu sit. *Cou-
mella lib. VI. cap. V.* pusula ignis est sacer, unde pusu-
losa vel pusilosa avis, u. autem et i saepe inter se submu-
tantur, ut Optimus, optuinus. Pusula igitur pustula
est. Et Pusula dicitur ignis sacer, qui pustulas
passim quā depascitur attollit: namque ex eo habet
pusula, quia pus continet. Pustulatum igitur argen-
tum & pusulatum vel pusilatum nihil differre existi-
mo, reliquae sic appellari suspicor: quia & postulatum,
cuius u in o non raro in gret. Itaque in Tranquillo in
Nerone cap. XLIV. reperi scriptum, Exegitque ingenti
fastidio & acerbitate nummum asperum, argentum
postulatum, aurum ab obrusam. Nec sanē illis assen-
tior, qui a postulando deiecit, freti autē oritate Iuvenalis
Sat. VII.

Accipe victori populus quod postulat aurum.

Pusulatum argentiū est purum putum & pusulā ac igne
excoctū, quodq; pustulas et tumores habet. Nos quoque
in vernaculo sermone, perinde quasi posula pro pusula
interdum diceretur, mutato p in b, tumorem bosulam
appellare solemus. Versus tamen puto pustulatum ar-
gentum et pusulatum dici, quā postulatum. * Ad-
vers. lib. XXIII. cap. II

Epigr. XCV.

Et Gallum timeo minis recentem.

Non otiosos hoc esse sinis Grammaticos, nec in utramque
dormire aurem; quorum hic nō referam interpretationes:
sed quid mihi videatur proferam. puto significari malum
odorem, quem corpore suo emittebant Galli Romam ve-
nientes recentesque, cum intemperantia viverent, et la-
bore itineris viris intemperantia auerent. * Ad-
vers. lib. XXV. cap. XXIV.

Epigr. XCVIII.

Omnia Castoremis, sic fiet ut omnia vendas.

Est Epigrammation uno comprehensum versu. cui appē-
sum reperipentametrum in quodam codice,

Nil uxor et tamen nudius esse potest.

Quod tamen fortasse ad sensus explanationem non est

necessarium; & ut opinor, Martialis si non verbo, versiculo saltem voluit arguari uno. Tamen quod reperi, suppressere nolui. Ac in proximo Epigrammate credo scribendum: (nos enim scripturarii sumus, & literatura munda plerumque deicemus:)

Dicere de nobis, ut lector candidus, aude.
Hodie audet scribere & edere omnes audent, qui rectum
non magis curantes quam numerum lupus, ut inquit
Poeta. Advers. lib. xxv. cap. xxiiii.

NOTÆ

IN LIBRUM VIII.

Epigr. III.

D Vm tua multorum vincat avenatubas.
Maro Ecloga 1.

Silvestrem teuui musam meditaris avenâ.
Tytirus calamo canit, & ut pastor, & quod tytirus etiam
calamus est, auctore Hesychio; & tytirenus monaulus,
vel tibia calamina, quæ avena etiam dicitur. Ad
Maronis locum de calamo agresti respexit Seneca lib. 1v.
De beneficijs cap. vi. Qui non calamo tantum cantare,
& agreste atque inconditum carmen, aliquam
tamen observationem modulari docuit. * Advers.
lib. xv. cap. v.

Epigr. vi.

Hi duo longævo censentur Nestore fundi.
Scribit Aristoteles favos strui similitudine poculorum
geminos habentibus fundos, & in diversa patentium,
quæ pocula Greci vocant ἀμφικύπελλα: ea Martialis
intellexit. Aliam tamen sententiam reddidit Plinius. Verba
Aristotelis sunt, ὅσα μίαν γὰρ βίον δύο θυγατέρας
εἶναι, ὡς αὖτε ἢ τὸ ἀμφικύπελλον. * Advers. lib.
xxiiii. cap. xiiii.

Epigr. x.

Adco bene emit, inquit, immo non solvit.

Ita est

Ita in loco Ciceronis apud Macrobiū lib. 11. Saturnal. cap. 11. melius emere est carius emere. Quo melius, inquit, emptum sciatis, tertia deducta est. ambiguitate quesita est urbanitas, tum quod ad Imperatorem deduxerit Servilia filiam suam Tertiam, tum quod tertia pars deducta esse & detracta intelligatur, nam cum lege Caesaris, creditores debitoribus satisfacere iuberentur per aestimationem possessionum, quanti quasque ante bellum civile comparassent, deducta summa eris alieni si quid usure nomine numerassent, aut perscripssisset, in tantā vilitate pradiorum Servilia addictorum talē quādam deductionem faciā esse alludens Cicero dixit; quod tamen in illis hasta auctionibus locum habere non potuit.

* Advers. lib. 11. cap. xxii.

Epigr. xxxiv.

Archetypum Myos argentum te dicis habere,

Quod sine te factum est, hoc magis archetypū. Minutum hoc duobus versiculis Epigrammatium notatu enucleatum est ab Enarratoribus. Ego argutiam iocumque Epigrammati latere puto in vocabulo actum est: hoc sensu, Dicis te habere toreumata argentea operis antiqui, quae quidē magni ab omnibus olim aestimabantur, iocans Martialis ait, tu istā verbosā ostentatione argenti tui & iactatione ventosā multum detrahis pretio, & efficis, ut vasa tua convivii molestia & tadio sint; adeo ut argentum factum, (id est vasa, argenti enim facti nomine vasa censentur argentea) si sine te sit & factis, sit magis archetypum, id est pluri censentur, antiquisque videatur. * Advers. lib. xxi. cap. xxi. i. i. i.

Epigr. lvi.

Tu licet & nostrum, dixit, Alexin ames.

Intellexit Martialis puerum quendam Macenatis, vātē dilectum. At Apuleius in Apologiā puerum amici sui Pollionis, his verbis: Quāto modestius tandem Mantuanus Poeta, qui itidem ut ego puerum amici sui Pollionis bucolico ludicro laudans, & abstinens nominum, sese quidem Corydonem, puerum verō Alexin vocat? Sed & Alexin appellasse Maronem frē suspicer, quod eodem nomine ante delicatum quendā suū celebrasset Plato. * Advers. lib. xxi. cap. xxi. i.

Epigr.

Επίγρ. LXXIIX.

*Uersus sunt lepidi, sed pauci intellecti, cum rariorem
verbis minimè obscuri contexti sint. Nō commemorabo
eorum sententias, quorum libri in medio sunt, & consuli
possunt: quid sentiam, posui declarabo. Sed antè uersus
ipsos adscribam:*

Omnis habet sua dona dies, nec linea dives

Cessat, & in populum multa rapina cadit.

*His uersibus, nisi me animi coniectura fallit, sparsionem
& misilia describit: cum nummi, gemmae, edulia in po-
pulum diripiendi iacebantur. Quam igitur, o sacro, li-
neam diuitem dicit? ego interpretor gemmas & mar-
garitas, resque pretiosas in lineâ. Quam admo um in
Iure, si linea margaritarum surrepta sit, dicendus est
numerus. Iterum, si maritus uxori margaritas extri-
catas dedisset usu, easque inscio vito perforasset, ut
pertusis in lineâ uteretur, tenetur lege Aquilia.*

Subiicit in eodem Epigrammate Martialis:

Nunc ueniūt subitis lasciva numisnata nimbis,

Nunc dat spectatas tessera larga fecas.

*Superioribus uersibus de misilibus disseruit, hoc ultimo
de tessera: quae globuli erant certa speciei notis inscripti,
quae ei qui istam tesseram rapuerat, dabatur. Dio in
Nerone, & Xiphilinus, qui Dionem in compendium re-
cegit, τὴν μολα appellant, quae sic Xiphilinus declarat:
πάντα μὲν γὰρ τὰ πολυτελέστατα, ἀνθρώποις ἐδίδουσι,
πάντα δὲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ τιμιώτατα, ἵππους, ἀνδράπο-
δα, ζώη, χρυσίον, ἀργύρεον, ἐθήτα ποικίλιν, ἐδίδου,
διὰ Συμβόλων. Σφαῖρα γὰρ μικρὰ γυρομενύνα, οἷς
ἐκάστα αὐτῆς ἔχοντα, εἰς τὸ ὄμιλον ἐρίσασθαι, καὶ ἐδίδου τοῖς
τέλλουσιν ἐκόντων ἡπάσιν. Id est: Omnia enim lautissi-
ma quae homines edunt, & omnia alia maximi
pretij, equos, mancipia, iumenta, aurum, argentum,
uestem variam, tesseras dabat, nam globulos parvul-
los eorum quidque pictum habentes in plebē mit-
tebat, & quod quis rapuisset, dabatur. Hinc etiam
explicantur sequentes Martialis uersus:*

Nunc implere sinus securos gaudet, & absens

Sortitur dominos, nec laceratur avis.

*Nam Misilia rem ipsam spargunt, & mittunt, Tesserae
promittunt: ita non laceratur rapientium manibus ab-
sena*

*Sens avis, & implet sinus securos: qui enim in sinum condidit tesseram, non metuit ne cvolet avu. scilicet securus est. Securus, non si avu ipsa esset, ne vel viva avolaret, vel mortua e sinu cadens alterius fieret. Sed ut interpretatio nostra adstipulatione confirmata Tranquilli, facilius in vulgus fidem obtineat, non cunctabor adscribere, quod in Nerone prod. dic. cap. xi. Sparsa & populo missilia omnium rerum per omnes dies, singula quotidie millia: avium cuiusque generis multiplex penus: tesserae frumentariae, vestes, aurum, argentum, gemmae, margaritae, tabulae pictae, mancipia, iumenta, atque etiam mansuetae ferae; novissimae naves, insulae, agri. * Advers. lib. xxix. cap. ix.*

NOTÆ

IN LIBRUM I X.

Epigr. XXVII.

VOs me laurigeri parasitum dicite Phœbi.
Sensus non satis perspicitur, sed interpretationem est Verrio Flacco elicere perspicile est, qui querit, quamobrem Salva res est de mialtat senex, Apollinus parasiti in scenâ dicerent? Unde colligere licet sic appellatos fuisse Mimos & histriones, praesertim cum se Latinus histrio optimus ita vocet in epitaphio apud Martialem. Aliquando parasitos Apollinū interpretatur Verrius mimos secundarum partium, quod ludu Apollinaribus in mimu ferè essent parasiti illarum partium actores. Pompeius lib. xvii. Verrius, inquit, parasitos Apollinis aut ita appellati quod Caius Volumnius, qui ad tibicinem saltavit, secundarum partium fuerit, qui ferè omnibus iuvis parasitus inducatur. In antiquâ inscriptione parasiti Apellinus est mentio:

AGILIO. SEPTENTRIONI
 SACERDOTI. MOSCHI. DEI
 APOLLINIS. PARASITO
 ALVINO. FAVSTINÆ
 AVGVSTÆ.

* Advers. lib. xxix. cap. xxiv.

Epigr.

Epigr. XXXV.

Cuius Iulæ capiti nascantur olivæ.

Id est corona ab Imperatore data in certamine Capitolino quinquennali. * *Vide Advers. lib. XVI. 1. cap. 1X.*

Epigr. XLII.

Campis dives Apollo sic Myriniis.

De hoc versiculo magnâ animorum contentione & magnopartium studio Siphontinus & Domitius depugnarunt, cum alter, velut pro aris & focis dimicans, Myriniis perinaciter defenderet: alter pari manu prælium conferret, & Mutinis tueretur, affirmaretque,

Campis dives Apollo sic mutinis,
legendum esse. Eorum rationes studiosis notas esse confido: certè in promptu sunt, nec à me commemorabuntur, cum eis prætermisissis, sic quoque tamen satis chartæ peritærum sit. Ego, etsi invitatus facio, ut à tantorum virorum sententiâ discedam, neutri tamen (ut quod sentio, ingenuè loquar) assentior, legendumque arbitror,

Campis dives Apollo Semurinis:
nam utriusque scriptura contumaces repugnant syllabæ; ut ne alia argumenta conseller. & se mutinis in quibusdam exemplaribus legi testificatur Domitius. Semurium autem campus erat Romæ propinquus in quo, ut reor, templum erat Apollinis. Cicero V. 1. in Antonium: Quis est iste ordo? multi fuerunt multis in legionibus per tot annos: his quoque divisit Semurium. Macrobius lib. 1. Saturnal. cap. x. de Atreâ Larentiâ: Post excessum suum populo Romano agros Thuracem, Semurium, Lincerium & Solonium reliquisse. * *Advers. lib. XX. 1. cap. XX. 1. 1. 1.*

Epigr. XCIV.

Santonica medicata dedit mihi pocula virgâ.

Virga Santonica, est absinthium Santonicum, ut & apud Scribonium Largum cap. CXL. 1. Santonica herba. * *Advers. lib. XV. 1. cap. XV. 1.*

NOTA

NOTÆ

IN LIBRVM X.

Epigr. IIII.

Legas Ætia Callimachi.

Αἴτια Καλλιμάχου, libri erant fabularum pleni, refertique r. rum multarum, quarum causas ad fabulas r. ferebat: nam non assentior ijs, qui de moribus liberos fuisse suspicantur: *Vide Advers. lib. 30. cap. 30.

Epigr. V.

Orciniana qui feruntur in Ipondā.

Sandapila erat quadam popularis, quā plebei vilesque efferebantur. Suetonius in Domitiano cap. xv r. r. Cadaver eius populari sandapilā per vespiliones exportatum. Sed & misera plebis quadam erat Sandapila; de quā Horatius lib. 1. Sat. vi r. r.

Huc prius angustis ciecta cadavera cellis

Conservus vili portanda locabat in arca.

Et Lucanus lib. vi r. r.

Da vilem Magno plebei funeri arcam.

Erat & Orciniana sandapila, velut libertinorum sandapila, ex illo ordine nomen habens; (quidam enim liberti Orcini vocabantur) quam Martialem putem intelligere. Advers. lib. 30. cap. 30.

Epigr. vi.

Quando eques, & pecti tunicā Nilotide Mauri. Tunica Niloti, est tunica acu pilla ab Ægyptijs, nam & eam artem eleganter egregieque exercebant. Lucanus lib. x.

Quod Nilotis acus compressum pectine. Serum solvit & extenso laxavit stamina velo.

*Ibidem.

Epigr. x.

Divisit nostras purpura vestra rogas.

Valer.

Valer, ut suspicor, Vos purpurati & nobiles salutatum
 itis, & clientium pauperumque officia occupati, qui ro-
 gati mare limina potentiorum & locupletiorum ob-
 eunt: quod munus inter vos divisistis, & pauperes exclu-
 dit ab obsequio. * Ibidem.

Epigr. XIII.

Cum cathedralitos portet tibi rheda ministros,
 Ministri cathedralitii a quibusdam explicantur deli-
 cati & molles, qui rheda vehantur, in cathedra sedentes.
 Sed cum cathedras foemineas legamus, verius est, ut
 a foeminarum cathedris intelligamus, effoeminatos &
 delicatos, formosulosque & foemina similes. Iuvenalis
 Sat. VI.

Cuius apud molles minima est iactura cathedras.

* Advers. lib. xxx. cap. xxx.

Ibidem.

Et Libys in longo pulvere sudet eques.

In comitatu nobilium Romanorum erant equites olim,
 ferè ex Africa, quibus delectabantur. Tranquillus in Ne-
 rone cap. xxx. de itinere Neronis: Armillatâ & falera-
 tâ cum Mazacum turba, & cursorum. Nam Maza-
 ces populi sunt Africae. Seneca lib. xxi. Epist. cxx.
 Omnes iam sic peregrinantur, ut illos Numidarum
 præcurrat equitatus, ut agmen cursorum antecedit.

* Advers. lib. xxi. cap. vi. & lib. xxx. cap. lli.

Epigr. XXIV.

Sed vitæ tribus aureis peractis.

Lucos Elysiæ petam puellæ.

Puella hic Elysiæ, puella, ut arguor, Proserpina est.
 Ac si quid vendi dari potest homini in capitali conie-
 ctura audacis crimine toties deprehenso, tribus areis
 non invitius legerim, ut tria curriculi vitæ spatia intelli-
 gat, pueritiæ, iuventutis, senectutis. Quod enim hic de au-
 reis, ut nihil dissimulem, haud satis intelligo: nec quæ cir-
 cumvestiunt & fucant commentis Interpretes, probabi-
 lem & arguto Poëtâ ingeniosaque dignam sententiam
 præstant. vel aureos tres peractos, dicit octoginta qua-
 tuor annos: quod aureus Romanus aestimaretur viginti
 octo denariis argenteis, id est duodenarius nostratus ferè
 censum. * Advers. lib. xxx. cap. xxx.

Epig.

Epigr. XXV.

In matutina nuper spectatus Arena.

Spectaculum quoddam matutinum erat, & dicebatur: cuius apud Senecam mentio est lib. i. Epist. xv. Sed & Lusus quidam gladiatorius dicebatur matutinus, ubi discebant armaturam & relictuere gladiatores, fortasse ad spectacula matutina, vel potius ubi mane prostrabant rudibus, distatque armatura accipiebant, & arena preparabantur. * Ibidem.

Epigr. XXXIII.

Ut tu si viridi tinctos aere gineversus.

Id est, ferere & maledica invidia. Invidiam veteres animi vitium esse censebant, ut ferri rubiginem, & aeris eruginem; & proinde per translationem, animi eruginem vocavere: quasi sit tanquam aeris, sic animi erugine. Horatius lib. i. Sat. iv.

--- hęc est Aetugo mera. * Ibidem.

Epigr. XLI.

Et populare sacrum bis millia dena tulisset.

Sacra Bona Dea pro populo selant, sed à mulieribus. Populatio autem, Festo fuitore, sacra sunt, quæ omnes cives faciunt: scilicet, quæ non sunt à tributa certis familijs. Ex his Floralia erant, quæ Magistratibus, & Prætoribus, selant: sed & alia, quorum quædam fortasse Prætoris impensis fiebant. * Ibidem.

Epigr. LIX.

Coenati tibi, sed te mactya sola iuvant.

Mactya scribitur Græcorum more. Hoc nomine, ut ait lib. xiiii. Athenæus, omne scitamentum, & omni cupedia iucundumque & pretiosum edulium censetur cum tamen initio esset quedam maza. Varro de Ling. Lat. lib. i v. Mactæ ab eo quod Græci μακτός. Mactæ etiam à Suetonio vocantur in Caligula, cap. xxxv. scribente, Et multis venenatas mactæas misit. Et Arnobius lib. v. Frustra hęc parvula pro suavibus mactæolis sumunt. * Advers. lib. xxi. cap. vi.

Epigr.

Cœnatoria mittat advocato.

Cœnatoria vestes sunt, quibus in coenâ antiqui utebantur, ut & apud Petronium: Cœnatoria, inquit, receperimus, & in proximam cellam ducti sumus, in quâ tres lecti statim erant. * *Advers. lib. 212. cap. viii.*

NOTÆ

IN LIBRVM XI.

Epigr. I.

V Adas & redeas irrevolutus.
Titubas pedum gressus: legēdum existimo, inevolutus, non irrevolutus. id autem erit non explicatus, non lectus. Ibidem,

Sed cū sponsio fabulæque lassæ

De Scorpiō fuerint & Incitato,

cūm dicit, sponſiones populi, depositis pignoribus aut pecunia, de alicuius agitatoris victoriâ factas intelligit. Septimius Florens: Adspice populum ad id spectaculum iam cum furore venientem, iam tumultuosum, iam cœcum, iam de sponſionibus concitatum. Scorpūs autem nobilis agitator fuit, & Incitatus equus nobilissimus & velocissimus, Circensibus curculis & palmarum frequentia celebratissimus, Caligula, usque eō amatus, ut ad coenam vocaret, & ei horædum aureum obijceret, & vinum aureis pateris propinquaret, santheque adiuraret per salutem & fortunam suam, teste Suetonio in Caligulâ cap. LV, secum Consulē fallurum. * *Advers. lib. 8. cap. 4 et lib. 18 cap. 30.*

Epigr. IV.

-----Nescit sacculus ista meus.

Sacculus crumena est. Catullus Epigr. XI 11.

-----Nam tui Carulli

Plenus sacculus est aranearum.

Vide *Advers. lib. 9. cap. 17.*

Epigr. V. 12.

Epigr. VII.

Permittis, puto, pileata Roma.

Romani Saturnalibus pileum gerebant, alijs diebus nudo capite erant, aut caput veste velabant. Itaque veteres nulle Romanorum statue cum pileo visuntur. Eustathius lib. *Odyssea de Latinis*, πῶς ἵκετο καὶ κατὰ τὰ ἀκατακάλυπτος ἔχεν. differit enim fortasse eos nudi capitis consuetudinem a prisca Græciâ auxi. c. cum apud Homerum nec pilei, nec causia ulla mentio sit; & Heroico sæculo videantur ea capitis operimenta hominibus usitata non fuisse. * *Advers. lib. VIII. cap. I. II.*

Epigr. VIII.

Dicet & iêtericam se iolitan altera mœcha,
It crum Epigr. LXXII,

Iêtericam vetulo se dixerat esse marito.

Proculdubio utrobique hystericam ementandum, & morbus vulve intelligatur, qui libidine plerumque levatur. * *Advers. lib. VIII. cap. IIII.*

Epigr. IX.

De Pallatinis Dominae quod Serica prælis.
Dominae id est Augustæ. Lautiores Roma vestem, quâ raro uterentur, domi compositam habebant in arculis aut prælis Eorum prælerum mentio est. *Am- mianum Marcellinum*, vocatque nisi fallor effloria. * *Advers. lib. XXI. cap. VI. & lib. XXI. cap. XIX.*

Epigr. XIX.

In quo rura faciunt aras Dianæ.
Luci Dianæ consecrabantur unde Horatianum illud in
Arte Poëtica:

— dim lucus & ara Dianæ.
* *Advers. lib. XXX. cap. XXVI. Vide & lib. XXIV. cap. XX.*

Epigr. XXI.

— Qui tristis iacina legis.
Vide quæ notavimus ad Epistolam lib. I. *Epigramma- rum.*

Epigr. XXII.

Quam rota transiit toties impacta petauro.
R. 116

Hic petaurus signum vel sigillum est, quod à peteuristis per rotam trans mittebatur ei impactum. Impacta tamen rota dicitur hic, cui impactum id est: quamquam & petauro quoque rota impingebatur, itaque trans mittebatur per eam. Atque id verius est. Transmissione autem multà & frequenti rem laxior red dita erat. Tigno autem illo & rotà uter antur, per hanc machinam saltantes et gestus dantes: sed et signum aliquando altius suspendebant, & inde saltus ad stuporem spectantium varios dabant. Lucilius apud Festum lib. XI III.

Sicuti mechanici ex alto exilucere petauro.

* Advers. lib. VIII. cap. IV.

Epig. LVII.

Linconicis agedum tumeat tibi culcita lanis.

Ego hic & in Apophoreti in codice scripto reperi Leuconicis, quæ tomentum sunt, & ita vocabantur à Leuconico loco. Hoc eò audacius scribe, quòd intelligam Si pontinum in eadem sententia esse.

Ne illud quidem indidum prætermittam, in eod. Epig. in veteribus chartis legi, Et tegez & cimex, ita postulante syllabâ primâ cimicis, quæ longa est: hodie Et tegez atque cimex legimus, & ei vim asserimus.

Sed & pro purpura texta, reperi purpura pexa, quod prætermittere, piaculum committere fuisset. * Advers. lib. VI. cap. IV.

Epigr. LIX.

Cum me velle videt, &c.

Obscenum quidem est sed tamen ut ab errore Epigramma vindicetur, adscribendum honorem præfatu, tantumque Telephore sentis, hodie tecumque excuditur.

* Ibidem.

Epig. LX.

Dactylotheccam non habet.

Lego Dactylotheccam, & versus hoc cogere, et verbi significatione adigente, cum annuorum repositorium intelligatur, qui δακτύλιος Græcè vocantur. * Ibidem.

Epigr. LXII.

Refandus ille quem hic stigmatè famosi inurit Martialin, Manneius non Maneius rogandus, quod veteribus credimus libris, eosque fidei iussores obligamus.

* Ibidem.

Epig.

Epig. LXXII.

Ictericam vetulo se dixerat esse marito.

Supra ad Epigr. VIIII. Hystericam legendum monuimus.

Epig. LXXIII.

Drauci Nata sui vocat pipinam.

Hoc vocabulum plurimum Grammaticis hominibus exhibitum negotij. Pipinam à pipillando nonnulli hallucinantur. Alij vepenem, & partum intelligunt penem. Ego, ut sententia quoque nostra procedat in numerum, sequor antiquos libros, et bipennam, vel, quod idem est, bipinnam lego, cum pinna & penna dicatur. Sic autem vocatur pars ea quâ viri sunt, hoc loco, malè crassa, quâ duarum pennarum tubos vel cannas duplici penna, amplitudine, id est crassitudine, non superet. Sic, ut opinor, tueri veterem scripturam præstat, quàm Martialem non interpretari, sed imaginario et falso vocabulo submisso novum Epigramma scribere. * Advers. lib. VIII, cap. II II.

Epig. CVIII.

Explicitum nobis usque ad sua cornua librum.

Veteres, ut in calce librorum coronidem adpingebant, ita, ut suspicor, in fronte lunulam ad ornatum designabant. Huius suspicionis causam nobis Ausonius præbet, ita scribens in Commemorat. Professor. Burdigalens. xxv.

Quos legis à primâ deductos menide libri,

Doctores patriæ scito fuisse meæ.

Menis autem lunula est, quâ cum corniculata sit, idcirco et cornua Latini ea ornamenta librorum vocare. Tibullus lib. III. Eleg. I.

Atque inter geminas pingantur cornua frontes.

Ovidius I. Tristium:

Candida nec nigrâ cornua fronte geras.

Sed & in fine cornua ponebantur, ut ex hoc loco Martialis constet. * Advers. lib. XXI. cap. X.

NOTÆ

IN LIBRVM XII.

In Epist.

Statui paucissimis diebus, ut familiarissimas mihi aures tuas exciperem adventoriâ) Hoc de epistola intelligunt, qua amico venienti occurrit, sed diebus paucis epistola scribenda non est opus, sed horis. Ego de libro hoc potius intelligendum augurer, quem paucissimis diebus a se scriptum dicit, & Prisco Terentio nuncupat. De libro autem ut de adventoriâ cœnâ loquitur, quâ excipere solemus amicos peregrè redeuntes, aut longo intervallo ad nos venientes. Plautus in Epid. Act. I. Sc. I.

EP. Venire salvom gaudeo. **TH.** quid cæterum?

EP. quod eo assoler, Cœna tibi dabitur.

Idem Bacchid. Act. I. Sc. I.

Ego sorori dux cœnam hodie dare volo viaticâ. Viatica cœna, est adventitia, sive adventoria. Iterum ead. Fab. Act. I. Sc. VI.

PIST. Salvos cum peregrè advenis, Cœna deor. * Advers. lib. II. cap. ult. & lib. XXX. cap. XXVI.

Sed in his non acquiescimus, ac ex eodẽ libro hanc telam detexemus. Nisi me iudicium fallit, fermò suspicor esse contaminatum Epigramma ad eundem Priscum,

Epigr. IV.

Quod Flacco Varioque fuit. &c.

Eius pars loco demigravit, & in proximam viciniam immigravit, in Epigramma VI, quod Ner. a. inscriptum. Nam, Maeste animi, quem rarus habet, &c. ad caltem usque, eidem Epigrammati IV. adscribi debet. * Advers. lib. XXX. cap. XXVI.

Epigr. XIV.

Pocius utaris (non eo) rapiente varedo.

Opinio

Opinio est veredum equum esse qui vehat rhedam; quae quidem à præceptoribus, & eruditissimis hominum nostrae memoria scriptis accepta, me in longam aetatem comitata est. Nunc Veredum equum puto, qui neque rhedam nec cisium trahat, sed vicetamen rheda sit. Id adeo ex Martiale & Ausonio conijcere licet, ne alijs authoribus testimonium denuncemus. Ille enim inquit,

*Parcius utaris (monco) sapiente veredo,
Prisce, nec in lepores tam violentus eas.*

Non, ut opinor, qui venabatur, rheda velabatur. Sed & equum esse non rhedam sequens versus indicat.

Decidit excussus nec rediturus equo.

[Item lib. xi v, sub lemma Ephippium, LXXXIV.

Stragula succincti, venator, sume veredi:

Nam solet à nudo surgere ficus equo.]

Ausonius autem apertissime id etiam indicat Epist. xx. his verbis:

Non cisium, aut pigrum cautus conscende veredum

Nec tibi sit rheda, non amor acris equi.

Iterum,

Vel celerem mannum, vel ruptum terga veredum.
*Ubi in equis viatorijs numeratur Veredus, sed & in antiquo Lexico exponitur ὑπόδος. Procopio est equus cursus publici. Isidorus tamen lib. xii. cap. i. Veredos esse dictos, ait, quod veherent rhedas, vel quod per vias publicas currant, per quas & rhedas ire solitum erat. * Advers. lib. xvi i i. cap. i.*

Ibidem.

Sæpius est equitem rumpere, quam leporem.

Sic & rumpere usurpavit Ovidius in Ibin:

Quique Lycurgidem lethavit, & arbore natum,

Idmonaque audacem, te quoque rumpat aper.

*Frangere etiam pro interimere eleganter dixit Solinus cap. xx. de canibus Albanis: Apud hos, inquit, nati canes omnibus feris anteponuntur, frangunt tauros, leones perimunt. * Advers. lib. xx i i i. cap. xx i. Vide etiam lib. xxv i i. cap. xxx i.*

Epigr. xxix.

Cretatam Prætor cum veller mittere mappam.

Mappam quoque usitatum Circo nomen, Pæni sibi vendunt, scribit Quintilianus lib. i. cap. v. Quod de mappa eâ intelligo, quâ Prætor signum quadrigarum mittebat, ut & carceribus præxerit. Septimius Florens: Cognosce deus etiam de vanitate: MISIT dicunt, & nunciat invicem, quod simul omnibus visum est. Teneo testimonium cæcitatis: non vident inissum quid sit, & mappam putant: sed est Diaboli ab alto præcipitati figura. Missus autem quadrigarum sorte mittebatur, & Prætor qui ludus præerat, ex urna educebat quadrigarum missus. Idem Septimius: Tardus est illi Prætor, semper oculi in urnâ eius, cum fortibus volutantur. &c.
* Advers. lib. xviii. cap. xxxiii.

Epigr. xxxii.

Quas non terentis pensione pro bimâ.
Hic pensio merces est adium aut cellarum conduclartum ut apud Paulum l. c. lib. v. Sentent. tit. xxxvi. Si prædia urbana, vel mancipia appelletur, pensiones eorum vel in mercedes vestituræ, etiam si de navi agatur, deponi solent. * Advers. lib. xxx. cap. xxvi.

Ibidem.

Ibat tripes grabatus, & bipes mensa.
Tripedem grabatum interpretor claudum uno pede. uti & mensam mutilam: ut plerunque pauperiorum suppellectili accidit. * Advers. lib. xix. cap. iv.

Epigr. xlix.

Crinitæ, Line, paedagoge turbæ.
Pueri, ut formosiores viderentur, comam nutrire & colere studisse solebant, qui & ciceri ideo dicuntur à Persio Sat. i.

Ten' cirratorum centum dictata fuisse
Pro nihilo pendas?

* Advers. lib. xxvi. cap. xxi.

Epigr. lii.

Non aliena vider, sed amat Proserpina raptas:

Iste tibi dominam conciliabit amor.

Non solum amatores amicam suam Dominam vocare solebant, sed & eodem nomine Augusta & Regina vocantur, id est Imperatorum & Regum uxores. Maro vi. Æneid.

Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti
 & hoc loco *Martialis* id est, *Proserpinam uxorem Plu-*
tonis, Martialis lib. xi. Epigr. ix.

De *Pallatinis Dominae* quod *Serica praelis.*
 Id est, *Augusta.* Sed & in universum uxores omnes sic
 vocantur, ut è quodam *Seneca* loco intelligi potest.
Advers. lib. xx i. cap. vi.

Epigr. LVII.

Illinc paludis malleator Hispanæ.
 Quid si balucis: sic enim massas quasdam auri vocari in
 Hispania solere, *Plinius lib. xxx iii. cap. iv.* scribenti cre-
 dimus. quod vocabulum in paludis à vocis propinquitate
 faciliò deflecti potuit. Mihi quidem non satù accom-
 modatum hic esse videtur paludis nomen, licet *Tagi ra-*
menta aurea interpretentur. *Sequente*

Epigr. LVIII.

Ancillariolum tua te vocat uxor, & ipsa
 Lesticariola est, estis, *Alauda*, pares.
 Ancillariolus est, qui amore ancillarum captus est, &
 in eis libidinatur; & Lesticariola, qua se prostituit servis.
 lestimam succollantibus; qua sordidissima libido est. * *Ad-*
vers. lib. xxx. cap. xxvi.

Epigr. LXVII.

— Maiæ Mercurium creastis Idus.
 Haud equidem res eo die natum fuisse *Mercurium*,
 quanquam cum sensum ea verba præ se ferunt, sed eo die
 ei dicatum templum. Templi autem dicatio, natalis erat
 Nummi. Id ut credam, & *Livius lib. 11. facit*, & *Fe-*
stus lib. 1x. in hæcra I. Huius verba sunt: Maij Idibus
mercatorum dies festus erat, quò die eo die Mercurij
ætes esset dedicata. N si si quis eo die adem dedicatam
coniciat, quo natu fuerat. Cicero quoque 1. Epist. lib.
1v. ad Attic. Natalem Salutis diis, quod die Saluti fue-
rat dicatum templum. * *Advers. lib. 11. cap. xi. Sed*
vide ad Epigr. Lxxiv. lib. vii. in hunc versum:

Maternaque sacri orrentur frondibus Idus;
ex Advers. lib. xxv. cap. xxiv.

Epigr.

Epigr. LXX.

O quantum diatreta valent, & quinq; comari!
 Diatretos calices in Iure explicant calatos & tornati-
 les, quæ toreumata dicuntur. Ego potius & vi vocabu-
 li indultus. & verbis Inrisi, consulti persuasus, putem ca-
 licem esse, vel crystallinum, vel myrrhinum, aut è metal-
 lo, qui artifice perforatus est. Foraminibus autem illi in-
 cludebant fortasse gemmas & emblemata, aliaque orna-
 menta In forando autem et pertundendo calice peri-
 culum erat, ne artifex eum frangeret, quod I. C. signifi-
 cat. Apud Homerum Nestoris patera clavis confixa
 est: sic fortasse clavatos habebant calices diatretos,
 insertis clavorum capitulis ad ornatum, aut alijs emble-
 matis. Eodem modo Martialem accipiendum censio.
 * Advers. lib. xxv. l. cap. xxxi.

Epigr. LXXIV.

Cum tibi Niliacus portet crystalli cataplus.
 Id est, navigatio & appulsus Nam hic, quidquid oblo-
 quantur & obstrepan Domitio homines animi
 insens & obrectatores, cataplus non catastus leven-
 dum est, ut sit navigatio Egyptiorum: nam ex Egypto
 & annona & merces plurimæ Romam advehebantur:
 & quia Græce loquebantur, etiam Græco vocabulo eo-
 rum navigatio cataplus hic vocata est. Ulpianus de
 offic. Procos. Sed & quas Græci καταπλῆν observare. Sidonius lib.
 vii epist. vii. Situm aut cataplus arserit. Ausonius
 De clavis Urbibus:

————— toto tibi navigat orbe cataplus.

Ac non dubium est, quin in Martiale ita legendum sit,
 cum Egyptia & peregrina crystalli pocula opponat
 sibi vitæ (an, vitreæ?) à Circo Flaminio. Accedit vete-
 rum librorum fides, in quibus cataplus legitur

Eodem Epigrammate,

Hi magis audaces, an sunt qui talia mittunt.
 Munera? putem eum respexisse ad Calices nomine Au-
 daces, ut rectè sentit Domitius: de quibus L. mma est
 lib. xi l. i. Calices audaces, sic enim scribi debet. * Ad-
 vers. lib. xxx. cap. xxv. Vide & lib. x. cap. xxiii.

Epigr.

Epigr. LXXVII.

Sellas antè patit Parroclianas.

*Sic vocabantur publica quadam latrina. Nam eodem modo Sellas familiaricas dixit Varro, privatas, ad familia alvum levandam. * Advers. lib. xxx. cap. xxvi.*

Epigr. LXXXVII.

Dum negligentem ducit ad pedes vernam.

Verna ad pedes à Martiale dici videtur, qui & à pedibus servus vocatur. Sed potius verna est, qui ad pedes est domini, eique semper præsens est, ut servi circum pedes dicuntur. *Agratius: CIRCUM-PEDES, sunt obsequia servorum: ANTE-PEDES, amicorum. Juvenalis Sat. vii.*

-----an sit sella, rogati

Ante pedes.

*Eius generis in bonis Auctoribus aliquot exempla: ut, Canes ad venandum; Leones ad frena; Adlecticam homines; Servus ad limina; ad manum; ad cyathos; ad baculum; * Vide Advers. lib. iii. cap. ult. & lib. xxi. cap. xxi. Adde etiam ex lib. xv. cap. v. ad Epig. xxi. lib. i. i. i.*

Omnia cum retro pueris obsoni tradas.

Cur non mensa tibi ponitur à pedibus?

*Possunt in eo libro multò plura observari, & notari: sed nos celeriter praterdentes, diutius uno in loco non consistimus: & quodam velut muliercularum fastidio praequantium laborantes, vix ac malignè cibos attingimus, his nec nos, nec alios satiantes. Quamquam vereor, ne ad harum epularum primum statim gustum conviva nostri vel nauscent, vel fastidiant. * Advers. lib. xxx. cap. xxvi.*

NOTÆ

IN LIBRUM XIII.

SIVE XENIA.

Lemmate IV. Conchis faba.

Non tantùm Conchis appellatur faba, quæ cum
 sue folliculo est, ut apud Martialem, & Iuvena-
 lem Sat. 111. Cuius conche tumes? Sed etiam
 cōcha. Scribonius Largus cap. ccxxx111. fabæ quasi
 concha multo cum cumino cocta, etsi hic concha
 folliculus ipse videtur. * Advers. lib. xvi11. cap. xvi1.

Lemmate V. Farr,

Imbue plebeias Clusinis pulcibus ollas,
 Ut satur in vacuis dulcia musta bibas.
 Hoc disticho præcipit Marialis, ut in ollas quæ Clusini
 farri pulce imbuta fuerint, mustum mittatur, quod eo
 tanquam condidatur, & ad bonitatem proficiat com-
 mendeturque. Docet etiam Theophrastus in libro de Odo-
 ribus, demissis in dolia farri ossis, vinum proficere adoma-
 rique, & ad mollitudinem saporis & gratiam mitescere.
 * Advers. lib. xxv. cap. xxv111.

Lemmate vi111. Hordeum.

Mulio quod non det taciturnis accipe mulis.
 Hæc ego coponi, non tibi, dona de li.
 Eius esse sensum puto, Hordeum accipe, quo quadrupedes
 sæpè defraudat. Mulio quamquam cum Hordeum pabu-
 lum pabulo potius serviat, quàm hominum, dedi quod
 tu potius coponi vendas, quàm comedes: nam coponibus eo
 opus est atiumentorum pastus. * Ibidem.

Lemmate x111. Rapa,

Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa
 Quæ damus, in cælo Romulus esse solet.

Credi.

*Credidisse videntur prisci non tantum neſſare & ambroſiã Deos paſci, verum etiam vilibus quibuſdam cibis, ut Romulum rapis. Credo de paupertate illius ſeculi, quo Romulus vixerat: pròinde quaſi in cœlo iſdem cibus vitaret, quibus in terrâ alchatur. Seneca in Apocolocyntoſi: Sitque è Republ. eſſe aliquem qui cum Romulo poſſit ſeruentia rapa vorare. * Adverſ. lib. xviii. cap. xiii.*

Lemmate xxv. Coſtana.

Quæ hic in Martiale & in Plinio Coſtana ſcribuntur, ea Cottana vocari debere, cum librorum veterum aſſer-
tione, tum adfirmatione Heſychij crediderim, in enim ſcri-
bit, Κόπτανα ἔσθες Γυμνά. * Adverſ. lib. xxv. cap.
xxv. 11.

In segg. Lemmatis quaedam in archivis veteribus aliter perscripta, quam editionibus divulgata compert. qua à me adnotantur, non quia loco movere scripturam receptam velim, sed ne veterem supprimam. ut,

Lemmate xxvi.

Vat Damascenarum, *pro* Prunis Damascenis.

Lemmae XXIX.

Cafeus fumosus, pro Cafeo Velabrensi.

Lemma XIXIII.

Cistella olivarum, *pro* Olivis.

Lemma XLVIII.

Turdorum decentis, pro Turdorum coronâ.

* Adverf. lib. xv. cap. xxviii r.

Lemmate L. I. & L. II.

Perna. Cæretana etc. Petaso. Musteus &c. Duobus lib.
da. idu quid intereff inter petasonein & pernam in-
nuat Martiali. Ego putem, petasonein partem pernam vo-
cari, vel Arin. hoc aut ere. cuius hac verba sunt lib. xv.
ἐπεὶ ὁ πετῶν ἐστι μέρος τῆς περναῖ, ὡς πῖον κα-
λεῖται. Non modo igitur non inuito Athenæo, sed appre-
hante & libente sic accipiemus, pernam partem esse pet-
asone. Sunt ergo perna seu crura: etiam in hominibus
dixit Ennius apud Festum lib. xvi.

His pernas fuc dit i-iqua potentia Pœni.

*Perna autem & Petasus Græcam ostendunt originē; prius à nōp n ortum videtur, alterum latitudinis significationem præ se fert. * Advers. lib. xvi. cap. xvi.*

Lemma 3

Letter to the Editor

Matutinarum non vltima præda ferarum

Sævus Oryx constat quot mihi morte canum!
Ita Martialis dicit, quod spectaculis matutinis ple-
rûnque venationes dabantur, ac ferè spectabantur. Se-
neca lib. I. Epist. V I I. Manè leonibus & ursis homi-
nes, meridiè spectatoribus suis obiciuntur. Iterum
lib. x. Epist. LXX I. Nuper in ludo bestiarum vnus è
Germanis, cùm ad matutina spectacula pararetur:
*id est, præpararetur ut feris obijceretur. * Advers. lib.*
XXV. cap. XXV I I I.

Lemmate xcvi. Dorcas.

Delicium parvo donabis Dorcada nato:

Iactatis solet hanc mittere turba togis.

Suspicio huius distichi sententiam esse, Dorcadam in
Arenam mitti, dato à Quiritibus signo vestis iactata
finu, ut & ab Ouidio I I I. Amor Eleg. II scribitur:

Favimus ignavo: sed eum revocare Quirites,

Et date iactatis undique signa togis.

* Ibidem.

NOTÆ

IN LIBRVM XI V.

SIVE APOPHORETA.

Quari interdum animadverto, quæ sunt apud
 Martialem APOPHORETA? Ego eo no-
 mine existimo significari: munera, quæ convivis
 dantur, ut ea domum referant, unde & nomen adepta
 sunt. Sed quis huius sententiæ est auctor & fundus, ut ve-
 teres loquebantur? nam sat scio nol is non crederetur: nec
 iniuria, cùm plurimi nostri errores meritò suspectam
 redderent nostram fidem: sed de nobis alij viderint, cer-
 tè Martialis ipse sic Apophoreta intelligere & accipere
 videtur, cùm Epigr. I. dicat,

Præmia convivæ det sua quisque suo.

Hic enim versus Apophoreta explicat. Sed luculentissi-
ma

me omnium D. Ambrosius, in Exhortatione ad Virgines ita scribens: Qui ad convivium magnum invitatur, apophoreta secum reportare consueverunt. Ego ad Bononiense invitatus convivium, ubi sancti Martyris celebrata translatio est, apophoreta vobis plena sanctitatis & gratiae reservavi. Et in Epist. ad Romanos: Ad quos omnes invitati, apophoreta duplicia consequuntur. Eodem autem Epigrammate,

*Divitis alternas & pauperis accipe sortes, sic intelligo, quod alternis plerumque scribat in Lemmatis Martialis, Divitis dona & Pauperis: ut, Pugillares citreos, divitis; Quincuplices pauperis: Pugillares eburneos, divitis; Triplices, pauperis: Pugillares membraneos, divitis; Vitellianos, pauperis: Chartas majores, divitis; Chartas epistolares, pauperis: Loculos eburneos, divitis; Ligneos, pauperis: atque ita deinceps in plerisque omnibus. Quod si interdum plura Lemmata unius sortis continerentur, subiiciuntur tamen diversa, alternanturque Divitum & Pauperum sortes. Etsi autem cerati Quincuplices, quae πεντάκιλχα Graeci vocant, ut Duplices δίκιλχα, Triplices τρίκιλχα, honorem summam interdum nunciabant, ut triumphum: tamen in pretiosis non numerabantur, cum tabella essent lignea cerata, non eburnea aut citrea. Epig. xxvi 11. & seqq. venabulum, divitis est; culter venatorius, pauperis; Parazonium, idem divitis, cum dignum sit cingere tribunum latus: (Vide etiam A. l. vers. x 11. cap. vi.) Pugio, pauperis. Quis non videt Epig. xxxv 11. & seqq. Lucernam cubiculatam divitis, esse candelam pauperis, & Lucernam polymyxam, idem divitis; cereum, pauperis? Sic candelabrum ligneum pauperis est, Corinthium divitis. * Advers. lib. ix cap. xxi 11.*

Quincuplices, Triplices, &c quos in Martiale legitimus, si quis quid fuerint scire velit, etsi satis ex ipso vocabulo monemur & instruiamur, cuius vis ipsa & notio re declarat: tamen id etiam non incommode ex Herodiano intelligemus, lib. 1. ita scribente: Λαζὸν γοαρμύτιον τέτων δὴ τῶ ἐκ φιλοῦς εἰς λεπτότητα ἡσχυμύτιον, ἵταλλήτω τε ἀκλῆσσι ἀμορτέροθεν ἡπτιν, μύτιον. Sic igitur vocabantur tenues ex philyrâ libelli, bis, ter, quin-

262 HADRIANI TURNEBI
quinguis utrinque in se plicati.* Advers. lib. xxviii.
cap. xxxii.

Ad Lemmata xii. xiii. xiv. xv. & xlix.
Quibus Talieborci, Tesseræ, Turricula, Tabula lusoria
& Calculi describuntur, lege Advers. lib. i. cap. xv. lib.
vi. cap. iiii. & x. Item lib. ix. cap. xxi. & lib.
xxv. cap. iiii.

Lemmate xxii.

Tenia ne madidi violent bombycina crines.
Legendum est,
Tania ne madidos violet bombycina crines,
non ut evulgatum est perperam improboque sensu.

Lemmate xxiv.

Caustica Teutonicos accendit spuma capillos.
Id est, rutilat & ruffat. Sapone enim ad ruffandos cri-
nes utebantur. Rutilus autem color igneus & ardens vi-
detur esse.

Lemmate xxv.

Accipe Mattiacas (quod tibi calva?) pilas.
Mattiacas pilas interpretor saponis quoddam vile genus.
Sapo Gallorum erat inventum & Gallicus probabatur.
idcirco Trallianus scribit, καὶ γὰρ καὶ Ἰάπωνος ἀναλύσας
ἐκ τοῦ χύμα. Apud Germanos maximo in usu erat, ut
Plinius lib. xxviii. cap. xii. scribit, cum eo etiam
viri crines rutilarent.

Lemmate xlv. Harpastum.

Hæc rapit Antæi velox in pulvere draucus,
Grandia qui vano colla labore facit.
De Phaninda, id est de Harpasto, hoc scribitur. Quidam
credunt non tam draucum Antæi dici debere, quàm po-
stâ distinctionem ad Antæi, id ad colla referendum
esse, quale illud Iuvenalis est Sat. iiii.

—cervicibus æquat

Herculis Antæum procul à tellure tenentis.
Sed hic Epigrammatum obscenâ licentiâ dici draucus
Antæi, velut eius subactor hominis, qui cerni molli
fit, fortis videri velit. &c. Advers. lib. ix.
cap. xxi.

Lemmate

Lemmate LXV I. Copta Rhodia.

Hoc genus panificij fuisse videtur, cui quadam qua sunderentur, ut ipsum vocabulum conficitur, misceretur, ut nucleis pineis, amygdala: sed durissima adferbatur Rhodo, ut è Martiali idco intelligimus, Copta meminerunt Medici, ut Trallianus *Al. xan. et lib. vii. cap. 11; & xiv. Iterum lib. xi. cap. xiv* Et Oribasius *xv. lib. xiv. purgans facit è simila, nucleis pineis, dacrydio, pipere, melle despumato: & alterum, è simila, scammonia, nucleis pineis, pipere, melle.* * *Advers. lib. x. cap. x.*

Lemmate xcii. Calices.

E veteribus libris scribi debet Calices audaces, & ita Domitius legit. nunc Calices sine Audaces nomine excusditur. * *Advers. lib. xxx. cap. xxvi.*

Lemmate xciv. Calices Vatinij.

Sed nasus longior ille fuit.

Puto dictum in hunc sensum. Cum haberet nasos aliquos calicem unum aliquem ex his curtatum immixtumque fuisse Iuvenalis Sat. v.

Tu Beneventani Sutoris nomen habentem

Siccabis calicem, nasorum quattuor...

* *Advers. lib. ix. cap. xxiv.*

Lemmate xcix. Boletaria.

Boletarium vasis nomen, quod & alijs olsonijs quam boletis serviebat. Hinc apud Trebellium in vita Claudij: Boletare halieuticum. In Apicio etiam boletate legitur, ut lib. 11. Et exinanies in boletari. * *Advers. lib. xv. cap. xx.*

Lemmate ci. Colum nivarium, & cii. Saccus nivarium. *Vide Advers. lib. xi. cap. vii.* (varius.)

Lemmate cxii. Patella Cumana.

Vide Advers. lib. xvii. cap. v.

Lemmate cxiii. Calices vitrei.

Mercem hanc ex Aegypto solitam afforri, ostendis Martialis. * *Vide Advers. lib. x. cap. xxiii.*

Lemmate cxx. Annuli.

Ante frequens, sed nunc rarus nos donat amicus:

Felix, cui coniux est non alienus eques!

Ante dicit solitos esse divites multis censum equestrem supplere, annulosque aureos dare, qui Equum erant gestamina. quod etate sua rarum fuerit

ritur: veruntamen felicem dicit qui comitē habet equitē non alienum, sed suum, id est, quem ipse suā liberalitate equestricēsu donato equitem fecerit. * Advers. lib. ix. cap. xxi. i. i. i.

Lemmate cxxxv. i. Gausapa villosa, vel mantile.

Nobilius villosa tegant tibi linthea citrum.

Orbis in nostris circulus esse potest.

Mantilibus, inquit, tibi villosis & gausapā opus est, ut nobilis tua citrea mensa vindicetur ab inquinamento maculae. mea vilis mensa, quae maculam non reformidat, & in quā potest esse circulus rotundaeque labes, quam repositoria & parapsides saepe faciunt, nihil indiget vindice mantili. * Ibidem.

Lemmate cxxxvi. i. Vdonēs Cilicij.

In titulo De auro & argento leg. l. argum. §. alia causa est. ff. De auro et argento leg. Ulpianus l. c. Alia causa est vdonum, quia usum calceamentorum praestant. Puto calceamenta esse ex hircinis pilis texta. * Vi-Advers. de lib. i. cap. xii. i.

Lemmate clix. Tomentum circense.

Tomentum concisa palus &c. Intelligit arundinis panniculas, quas pauperes pro tomento culcitrarum emebant. Circense autem tomentum hoc vocabatur, quod forsasse initio Circensibus spectaculis sibi substernere solerēt. Strabo de hoc tomento lib. v. * Advers. lib. ix. cap. xxi. i. i.

Lemmate clixi. Tintinnabulum.

Redde: illa non sonat aëthermarum. &c.

* Vide Advers. lib. vi. i. cap. i. i. i. i.

Lemmate clixi. Plectra.

Fervida ne trito tibi pollice pusula surgat.

Cum pusula in editionibus publicatur, navo deformatur elegans Poëta Lege Advers. lib. ix. cap. xxiii. i. & lib. xx. i. i. i. cap. ii. Et supra ad Epigr. lxxxvi. lib. vii.

Lemmate clxxxv. Thais Menandri.

Nec Glycere, verè Thais amica fuit.

Sic interpretor. Glycere erat Menandri Poëta amica, quod ex Glycera Gracii ad eum epistolis, quae hodieque existant, cognoscimus. Thais tamen ab eo sic in Comædijs intro-

introducitur frequenter & celebri reddita est, ut ipsa videatur, non Glyceri amica Menandri fuisse. * Advers. lib. ix. cap. xxiiii.

Lemmate cxcviii. Canis verragus.

Non tibi, sed domino venatur verragus acer,

Illasum leporum qui tibi dente feret.

Quis, obsecro vos, iste verragus est, et unde sic dictus? Scimus à nationibus et locis nomina canibus interdum imponi: sed de Verragu populi, aut huius nominis loco silentium est in literis. Mihi quidem Verrahus legendum prope videtur, veluti Extrahus, à sera scilicet trahenda ad dominum: Scriptumque in Martiale Verragus & in vicem elementi h transisse crediderim; ut in tragula: quam à trahendo nomen habere Grammatici affirmant: sed et tragula vetus genus ex eo nomen habet, quod trahitur. * Advers. lib. xv. cap. i.

Lemmate ccvi. Notarius.

Notarium descripsit Ausonius Epigr. CL. cum dixit,

Puer notarum praeptum.

Es Basilium in Epist. * Advers. lib. xv. cap. xxi.

Lemmate ccxi. Parma.

Hæc quæ sæpè solet vinci, quæ vincere raro:

Parmlatq; quod breve scutum haberent, nec satis testis esse, in amphitheatris commissionibus sæpè vincebantur, raro vincebant. * Advers. lib. ix. cap. xxiii.

Lemmate ccxii. Pueri comæd.

Sententia huius distichi lege ibidem; ut & distichi cccix.

Non satis est ars sola coco, &c.

Lemmate ccxvii.

Cor hubulum reperio in veteribus libris, non Corculum, ut in Aldino (Anni M. D. I. nam in exemplari an. M. D. xv. excuso, legitur Corbubulum) * Ibid.

Lemmate ccxix.

Craticula cum veru] In istidem Craticula absque veru; cum tamen excusum passum est. * Ibidem.

Lemmate ccxxi.

Ientacula] Libri veteres, Adipata, quibus forasse, non unctu & gancatis cibis utebantur olim in ientaculo. Nescio quid huius generis etiam legisse Domitianus videtur, * Ibidem.

LECTORI

P. S.

H Actenus clarissima Galliarum lumina Martiali illustrando operâ sanè luculentam suis commentariolis navarunt. quæ nos, uti par est, non indiligenter excerpsumus, & sublegimus; varieque sparsa, ita decorè (ut arbitramur) coniunximus, ac in ordinè redelegimus cōcinnavimusq;. Plura volentibus, ex Philologis huius superiorisque ævi haurire, haud admodum magnus labor est. Nobis heic subsistere visum fuit: & sanè in gratiâ quorundâ pergentibus, modulus libelli manum iniecit. Vnius tamē Itali, hominis eruditissimi & maximi, ac, ut mihi quidem videtur ex reliquijs aurei seculi, Angelii inquam Politiani, observationes aliquot in nostrum Poëtam omittere, piaculum ac extremū propemodum scelus esse duximus. Atque hæc quidem præ reliquis, ex eius aureolo Miscellaneorum libello excerpere sibiuit, quoniam elegantissima sunt, & plena nimirum bonæ frugis. Præterea, iuxta Græcorum proverbium, ἔτε πάντα, ἔτε πάντοτε. ἔτε πάντα: nec omnia, nec passim, nec ab omnibus.

ANGE-

ANGELI
POLITIANI
NOTÆ
AD
MARTIALIS
quædam loca.

Miscellaneorum CAP. LI.

Cur in Ephesiæ Dianæ templo molles
appellati honores à Martiale.

[Lib. De Spectaculis, Epigr. I.]

CUR molles dixerit honores in Triviæ tēplo Martialis, hoc est in Dianæ Ephesiæ, etiam hæc afferri possunt, scita (ni fallor) & arguta factis, sed quæ tamen Interpretes omiserunt. Ac primò quidem de *multimammia* possumus dictū existimare. Nam ut divus Hieronymus in epistola Pauli ad Ephesios scribit, *Erat Ephesi templum Dianæ, et eiusdem in ipso multimammia*, id est multacum mammarum, effigies; quæ cultores eius decepti, putabant eam omnium viventium nutricem. Possumus item ad pompam referte, de quâ Xenophon Ephesius in primo Ephesiacorum libro scribit ad hanc sententiam: *Agebatur autem, inquit, solumne vis locis Dianæ festum, ab urbe ad templum, quæ sunt stadia omnino septem. Celebrare pompam virgines omnes in ligneas opertebat splendide inprimis ornatas: prætereaque ephēbos, Abrocomi æquales, qui tum annum circiter decimum septimum agebat, et cum ephēbis a terat, velutique primas in eâ pompâ ferebat. Magna autē vis hominū spectacula intererat, vel popularium, vel hospitum. Siquidē mos habebat, uti in eâ celebritate, & sponsi virginibus, et ephē*

bi uxores invenirentur. *Procedebat ergo ordinatim pompa: primo scilicet sacra, facies, canistra, et suffimenta, tum autem equi, canesque, & venatoria arma, nonnullorum quoque bellica sed pleraque tamen pacalia. Fœminarum se quoque vultus ad amatorum oculos composuerat, virginumque ordinem ducebat Antia. Paulo post subdit: ornatus pompa solutus omnis.* Sic utique Xenophon scribit, non quidem Atheniensis ille, sed alter eo non insuavior Ephesius. Non absurdum est autem, propter Dianæ quoque sacerdotem *malles honores audire; de quo etiam nonnihil Domitius ex Strabone.* Ceterum Heracliti Ephesii summi philosophi, scilicet illius, qui ex obscuritate lixorum Scotinos, hoc est Tenebricosus, appellabatur, quique omnibus humanis actibus illacrymabat, illius inquam Heracliti ad Hermodorum exstat epistola, quâ sic ferme in Ephesios cavillatur. *Quanto Ephesii meliores lupi, atque leones. Non se invicem mancipant, nec aquila aquilam emittit, nec leoni leo ministrat pocula. Sed neque canem canis exsecat, ut vos Dea sacerdotem exsecutis Megalyzum, metu no virgini vir consecratur, et quo pacto impij adversus naturam, pÿ fitu adversus simularum. Principio enim id agitis ut ijs rimus imprecetur sacerdos amissa virilitate. Quin Deam quoque impudicitia velut insimulatis, metuentes ne illi ministretur à viro.*

Miscellaneorum CAP. LII.

Quid sit cornibus ara frequens apud Martialem.

IN eodem Epigrammate locus est hic alter, nequam à Domitio, neve ab aliis (quantum videam) cognitus:

Disimuletque Deum cornibus ara frequens.

Quod enim Domitius Hammonis templum in Libya accipit, nullo pacto procedit. Nam cum hic magnificentissima orbis terrarum ædificia memorentur, quæque inter miracula referentur, ut ex eorum comparatione, amphitheatrum præconium crescat,

scat, ridiculum profecto fuerit de templo hic Hammonis audire, pauperrimo scilicet, ut Lucanus ait his versibus:

*Ventum erat ad templum Libyci quod gentibus unū
Incuti Garamantes habent. st at corniger illic
Iuppiter, ut memorant, sed non aut fulmina vibrant,
Aut simili nostro. sed tortis cornibus Hammon.
Non illic Libyca posuerunt ditia gentes
Templa, nec Eois splendent donaria gemmis,
Quamvis Æthiopum populi, Arabumq; beatis
Gentibus, atq; Indis unus sit Iuppiter Hammon.
Pauper adhuc Deus est, nullis violata per ævum
Divitiis delubra tenens, morumque priorum
Numen, Romano templum defendit ab auro.*

Neque autem aut ex Plinii, aut ex Maronis dictis colliges, templum Hammonis apud Nasamonas insigne vel ædificiis, vel opibus fuisse, si verba ipsa diligenter utriusque pensitabis. Et quidem mentior, nisi arapotius Apollinis in Delo accipiēda, quod Cæratinō homon dicunt, inter septem orbis spectacula, sicuti Plutarchus ait, celebrata, quæ tantum ex dextris cornibus sine glutino ullo, aut vinculo coagmentata, compactaque sit. Hoc autem Plutarchus in eo scribit opusculo, quo tractat, utra prudentiora sint, aquigena, an terrigena animalia. Deque arā eadem sic Ovidius in epistolā Cydippes ad Acontium meminit hoc versiculo:

Miror & innumeris structam de cornibus aram.

Plutarchus etiam in Theseo de arā in Delo scribit, non quidem ex dextris sed ex sinistris tantum cornibus compacta, quem καρχήδονα Cæratinō appellat, nisi mendum sit exemplatium. Laërtius quoque Diogenes Cæratinæ aræ, hoc est, è cornibus factæ, mentionem nonnullam facit in Pythagoræ vitā. Quia & Callimachus poëta in Apollinis hymno, quadrimū adhuc Apollinem scribit ex cornibus Cynthiadum caprearum quas soror Diana in venatu occiderat, aram compegisse, fundamentaque item & parietem è solis struxisse cornibus. Ipsius autem sunt hæc verba:

Τιτράτης τὰ πρῶτα θεμελίαια τοῦ ἱεροῦ ἐπιθε-
καλῆν ἐργῶν ἡν, περιγῆος ἐνδοξοῦ λίανος :

Ἄρτεμις ἀγροῦσιν καρήματα ζωονυχῆς ἀν-
κωδιδάων φορέσκον, ἵδ' ἐπλεκε βωμῶν Ἀπόλλων
Δείμα το μὲν κρεῖσσιν ἰδέβλια, πῶν ἐξ ἡβραμῶν

Ἐκ κρεῖσσιν, κρεῖσσιν πῶν ἐξ ἡβραμῶν τοῖχος.

Quadrimum prima fundamenta Phœbus iecit.

Pulchrâ in Ortygiâ orbiculari in lacu.

Diana venata cornua assidue caprarum

Cynthiadum tulit, ipse verò cōtexuit aram Apollō,

*Extruxit quidem cornibus fundamenta, compe-
git autem aram*

Ex cornibus, corneos verò circumduxit parietes.

Ob id ergo, inquit Martialis, *disimulet Deum*, quia
non iam Dei esse id opus videri queat, quo alterū
longè præstantius, hoc est amphitheatrum, mortali
manu factum. Sane quæ per totum epigramma signa-
tis vsus est verbis argutissimus poëta, qui Memphis
silere iuber, quia barbaræ; nec iactari vult Babylona
labore assiduo, quoniam ipsa quoque iactatio intel-
lectum laboris habeat. Et negat laudandos ob id
honores *Trivia*, quia *mollis*: neq; enim mollibus præ-
conia debentur. Negat etiam quæ aëre pendeant Mau-
solea, supra aera ipsum, hoc est, ad astra vsq; ferri o-
portere, ut sit hoc epigramma teni nihil utiq; pensitatus.

Miscellaneorum CAP. LVI.

*Cur gemino cornu Martialis dixerit : &
ibi de Rhinocerate, deque tauris
Æthiopicis.*

[*Lib. De Spectaculis, Epigr. lxxi.*]

Martialis epigramma est in Spectaculis, de Rhi-
nocerate, cuius extremi versus hi sunt :

*Namq; gravè cornu gemino sic extulit vsus,
Iacit at ut impositas taurus in astra pilas.*

Domitius ita enarrat. *Gemino*, inquit, *cornu*; forti, &
ethementi. Vergilius: *Gemino dent alia dorso. Vel quoniam*
Rhinoceros

Rhinoceros habet duo cornua, ut apud Pausaniam solum legi, quorum alterum insigni magnitudine ex naribus exstat, alterum supernè erumpit, exiguum, sed validissimum. Fateretur sanè Domitius apud vnum se Pausaniam legissè, *Rhinocerotem* duo habere cornua: Quid autem Plinium, quid Solinum, quid alios credimus vnum *Rhinoceroti* cornu tribuenteis duntaxat? an videlicet ignorasse omnes, quod solus animadverterit Pausanias? Quid porro Septimio Florenti Tertulliano respondebimus, Christianorum omnium, quorum quidem Latinè opèra exstent, vt antiquissimo, sic ausim dicere in omni penè literatura diligentissimo, qui libro adversus Praxeam tertio, verba illa enarrans de vetere Instrumento, *Tauri decor eius. Cornua unicornis, cornua eius, in eis nationes ventilabit ad summum usque terra. Non utique, inquit, Rhinoceros destinabatur unicornis, nec Minotaurus bicornis, & quæ sequuntur. Ceterùm de eo Pausanias in Bæoticis meminit: neque autem omnino Rhinocerotas duo habere cornua, nam hoc manifesto refelli poterat, sed tauros dicit esse in Æthiopia, qui Rhinocerotes vocètur, ἐπὶ σφίσις ἐστὶ ἀκρα τῇ ρινί (sic enim illius verba sunt) ἐν ἐκάστῳ κέρετι, καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτὸ ἐ μέγα, ἐπὶ τῇ κεφαλῇς ἐστὶ ἀρχὴν κέρετα ἐστίν. Quoniam, inquit, illis in summâ nare singulis unicum cornu, tri aliud supra non magnū, verùm in capite, ne initio quidè cornua. Nō igitur Pausanias aut insigni magnitudine alterum cornu, aut alterum ait esse validissimum: quod ob id cōminiscitur fortasse Domitius, vt his facilius vrsus extolleretur. Neque autem de Rhinocerote ipso sentit Pausanias, sed (vt diximus) de Æthiopico tauro, qui similitudine quapiam & ipse Rhinoceros à quibusdam vocabatur. Quare nos ita putamus exponendum Martialem, vt vrsum videlicet à Rhinocerote cornu illo vnico elatum, eiectatumque sentiat, gravem gemino cornu, hoc est gravè tauro futurum, cui sunt cornua gemina; vt cornu sit dativi nō ablativi casus. Nā cūm tauri pilas cornibus ad astra euentilēt, extollere vrsū tamen nō poterant gravè gemino cornu, proptereaq; cum mirabilius quālibet vno cornu Rhinoceros extulit.*

Miscellaneorum CAP. XXII.

Cuiusmodi sint versiculi, in quibus
(ut ait Martialis) *Echo* Gra-
cula recantet.

[*Lib. II. Epigr. LXXXVI.*]

Martialis in Secundo Epigrammaton, de supi-
nis quibusdam supervacuisque carminibus
agens, in quibus multum labor, minima laus
faciendis, hoc quoque inter cetera scribit:

Nusquam Gracula quod recantat Echo.

Domitius autem *Graculam* accipit *Echo*, vocē Gra-
eam insertam: quasi se neget Martialis Graecis vsipiā
verbis vti in suis Epigrammatis. quod contra depre-
henditur. Aut nos igitur coniectura fallit, aut in-
nuuntur versiculi quidam, sic facti, vt in extremis
responsitationes ex personā ponantur Echus, senten-
tiam explentes, & morem tuentes illius vltima re-
gerendi. Quales etiam vernaculos ipsi. quosdam fec-
imus, qui nunc à musicis celebrantur, Henrici mo-
dulaminibus commendati, quosque etiam abhinc
annos ferme decem Petro Contareno Veneto patri-
cio, non inelegantis ingenli viro, mirè tum deside-
ranti, nonnullisque aliis literarum studiosis dedi-
mus. Sed & exstant Graeci quoque Gauradae. cuius-
dam antiqui poëtae; quos & apponam:

Α'χὼ φίλα μοι συγκαταίνεσθι τι.

τίς.

Ε'ρῶ κορίσκα, ἀδ' ἐμὲ ἔ φιλεῖ.

φιλεῖ.

Προῖτα δ' ὁ καρῶ: καὶ γὰρ ἔ φίρει.

φίρει.

Τὸ ποῖνω αὐτᾶ λέγον ὡς ἐρῶ.

ἐρῶ.

Καὶ πῖσι αὐτᾶ, καρμέτωι τὸ δός.

τὸ δός.

Α'χὼ τί λοιπὸν; ἢ πύθῃ τυχέιν;

τυχέιν.

Echo chara mihi affona aliquid.

quid?

Amo puellam, illa verò me non amat.

amat.

Paciendi verò tempus occasionem non patitur. patitur

Tu igitur ipsi dic quòd amo.

amo.

Et fidem ipsi pecuniarum tu da.

tu da.

Echo, quid reliquum? an, vato potiri?

potiri?

Ex Mis-

Ex Miscellaneorum CAP. XXXVIII.

De Laconico locus apud Martia-
talem expositus.

[Lib. VI. Epigr. XLII.]

Dion Historiarum lib. LIII, *Laconicum* in Urbe
vaporarium, aut sudatorium (sic enim inter-
rari videmur posse, quod est apud eum *πυρ-
ρῆσις* ab Agrippâ ædificatum tradit. Dein *Laconic-
um* dicit appellatum, quoniam Lacedæmonii per ea
tempora nudi unctique præ cunctis exercebantur.
Laconicum istud & Martialis innuit, ita inquiens:

*Ritus si placeant tibi Laconum,
Contentus potes arido vapore,
Crudâ Virgine, Martiâque mergi.*

Sed & Columella in libro de Agriculturâ sic: *Atto-
nisque miramur gestus effæminatorum, quod à naturâ
sexu, viris denegatum, muliebrimotu mentiantur, deci-
pianque oculos spectantium.* Mox deinde: *Ut apti ve-
niamus ad gancem, cotidianam crudelitatem Laconicis ex-
coquimus, & exusto sudore sicim quarimus.* Seneca et-
iam lib. Epist. VI. ad Lucilium, nihil aliud prorsus
quàm Laconica insinuat, ita narrans: *Quid mihi cum
istis calentibus stagnis, quid cum sudatorijs, in quæ siccus
vapor corpora exhausturus includitur, ut omnis sudor per
laborem exeat?* Fuisse in orbem constructa Laconica,
ex lib. V. Architecturæ apud Vitruvium patet in his
verbis: *Laconicorum sudationes quæ sunt, coniungenda tepi-
dario, æquè quàm lata fuerint, tantam altitudinem ha-
beant ad imam curvaturam hemisphærij, mediumque
lumen in hemisphærio relinquatur, ex eoque clypeum æ-
neum catenis pendeat, per cuius reductiones & dimissio-
nes perficietur sudationis temperatura.* Ipsumque ad cir-
cinum fieri oportere videtur, ut equaliter à medio flammæ
vaporiq; vis per curvaturæ rotundationes perven-
getur. Hinc Lacedæmonium orbem apud Iuvenalem
Laconicum ipsum acceperim, hoc versu Sat. X.

Qui Lacedæmonium pitysmate lustricat ostem.

*Ad quem Iuvenalis locum, vide hoc ipsum Caput Miscell. & adhibe Epist. v. l. lib. x i.

Miscellaneorum CAP. XXIIIF.

Legendum apud Martialem cum compare mulo, quod plerique cum compare gibbo; Simul explicata ratio in eo, sensusque verior.

[Lib. VI. Epigr. LXXV I I.]

Martialis Epigrammatū Sexto:
Non aliter monstratur Atlas cū cōpare gibbo.
 Sic enim & vulgo legūt omnes, & pro rectissimo exponunt, quicunque sunt in cultu literarum celebriores. Nos contrā in codicibus plerisque veteribus, minusque vacillantis autoritatis & fidei, sic invenimus:

Non aliter monstratur Atlas cum compare mulo.

Mulo, inquam, non *gibbo*. Neve furdīs (quod aiunt) agatur testimoniis, in hac ipsā gentis Medicæ bibliothecā publicā codex habetur vetustissimus, Langobardis literis, quem & Domitius olim Florētīæ pellegit. Sed & Vetonæ mihi pagellas quāpiam antiquissimi itē voluminis Bernardinus quidam, adolescens, ut tum visus est, haud illiberalis, Domitii propinquus, commodavit, quum quidem unā esset mecum Baccius Vgolinus, absolutissimū vir ingenii, candidissimique. Neque nō Romæ quoque volumen item Martialis, Langobardis characteribus, ostendit, legendumque nobis indulgit Bernardinus Valla, vir & carininum studio, & iuris scientiā, & generis nobilitate, atque opibus, prætereaque humanitate quāpiam non vulgari celebrandus. Quin Florentiæ quoque præter hoc, alium codicem primæ nobilitatis civis Pandulfus nobis Oricellarius semiveterem dedit utendum. In quēis utique singulis hanc, quam dicimus, scripturam reperias.

Neque

Neque autem diffitear, etiam illam superiorem in vno alteroque non planè novo exemplari vidisse me: sicuti in eo quod Romæ in Palatinâ Bibliothecâ, mediæ antiquitatis, & item in altero tum quidem quum legebamus Francisci Saxetti Florentini negotiatoris, nunc autem Taddezi Vgoleti Parmensis, humani doctique Viri, qui regi Pannonum Matthiæ, regii prorsus animi Principi, libros ornamentaque alia Florentiæ, nobis ista prodentibus, procurabat. Nam in eo, quem mihi nuper doctus utraque lingua vir Bernardus Michelotius, ab nescio quo sibi Perusino commodatum, dedit inspiciendum, *gibbo* scriptum corruptius adnotavi. Quare quum superiorem illam veluti constantem solidamque reperiamus in melioribus scripturam, quarrendum videtur, quid sibi Atlas postulet cum comparare mulo, quæve causa perinde rideatur, uti Maurus elephanto vehens. Porro Atlantem de Iuvenalis verbis, nanum quendam pumilumve fuisse temporibus illis haud ignoratum, colligimus. Sic enim inquit:

———— *Nanum cuiusdam Atlanta vocamus.*

Ut ex contratio per dethliculum sit Atlas appellatus, qui foret pumilâ staturâ, sicuti

———— *Canibus pigris, scabieque vetustâ*

Turpisus, & sicca lambentibus ora lucerna &c.

Nomen erit tigris, pardus, leo, si quid adhuc est.

Quod fremat in terris violentius: ———

Sed & muli pumili, vel inulæ, tum in pretio sunt, inque deliciis habitæ. De queis in Distichis (Apothecorum c x c v. sub Lemmate *Mula pulla*). idem Martialis:

His tibi de mulis non est metuenda ruina:

Altius in terrâ penè sedere soles.

Siquando igitur nanus hic Atlas, mulo consimiliter nano & compare sibi utebatur, verisimile est rideri solitum publicitûs; sicuti etiam Maurus niger derisui vulgo, quoties concolorem sibi elephantum inscenlerat: Vnde inquit idem in Primo: (Epigr. CLV.)

Es molles dare iussa quod choreas

Nigro bellua nil negat magistro.

Convenit autem proposito, argumentoque Poëtar, in eū, qui iuvenis, & validus, & pauper, lectica identidem tamen à lex, & ipsis iuvenibus validis pauperibusque, gestabatur. Atque ut illi superiores, nihilo ipse fecius cunctis deridendi sui dabat occasionem.

Ex Miscellaneorum CAP. XXX.

CUCUMA apud Martialem, vocabulum inventu rarum, nec tamen singularium.

(Lib. x. Epigr. LXXIX.)

Vocabula quæpiam sunt ita rara inventu, ut si iterum in ea incidamus, ob id fecisse operæ pretium videamur, quoniam singularia credebantur; sicuti est *cucuma* apud Martialem in hoc hemistichio,

Cucumam fecit Otacilius.

Nam sic in Satyrico legimus Petronii Arbitri: *Tum illa carnis etiam paululum delibat, & dum coequale natalium suorum finciput in carnarium furcâ reponit, fracta est putris sella, qua statura altitudinem adiecerat, anumque pondere suo deiecitam super focum mittit. Frangitur ergo cervix cucuma, ignemque convalescentem restinguit, atque totam faciem excitata cinere perfudit.* Ex eoque inclinatum diminutivum *cucumion* invenio apud Arrianum in libris de Epicteto, quo maxime capite *ὁ ἐκ κυνισμῶ*, hoc est, de Cynica professione, loquitur; atque adeo verba Arriani ponam, *Δεῖ αὐτὸν κουκέμιον ἔχειν ὅπως θερμὸν ποιήσῃ τοῦ πικρίδιον αὐτὸ λυτὸν; Habere, inquit, eum cucumion oportet, ubi calfeſcet puerumque ipsum lavet.* *Cucumion* dixit Græca consuetudine, quod nos *cucumilam* non inconcinne.

Miscela

Miscellaneorum CAP. VI.

De intellectu Catulliani passeris apud Martialem.

[*Lib. XI. Epigr. VI.*]

Paffer ille Catullianus, allegoricus (ut arbitror) obsceniorum quempiam celat intellectum, quæ salvâ verecundiâ nequimus enuntiare. Quod ut credam, Martialis Epigrammate illo persuadet; cuius hi sunt extremi versiculi:

*Da mihi basia, sed Catulliana.**Qua si tot fuerint quot ille dixit,**Donabo tibi passerem Catulli.*

Nimis enim foret insubridus Poëta (quod nefas credere) si Catulli passerem denique, ac nō aliud quippiam, quod suspicor, magis donaturum se puero post oscula diceret. Hoc quid sit, equidem pro styli pudore, suæ cuiusque coniecturæ, de passeris nativæ salacitate, relinquo.

Miscellaneorum CAP. XCV.

Quanta in muribus salacitas: atque inibi locus apud Martialem correctus, & enarratus.

[*Lib. XI. Epigr. XXX.*]

IN Undecimo Epigrammaton, vulgaris quædam codicibus, ita est apud Martialem:

Nam cum me vitam, cum me tua lumen adiciis.

Sed enim vetustissimi quique sic habent:

Nam cum me murem, tu cum mea lumen adiciis.

Quod tamen à nullo est hætenus animadvertum, aut emendatum. Quæri verò potest, quo intellectu puella blandiens amatori, murem eum vocet? an eodem quo etiam passerulum solet? quia murem quo-

que

que perhibentur salacissimi: sicuti scriptum invenio libro *Æliani* duodecimo de Animalium proprietate, verbis ad hanc sententiam: *Ferunt autem mures, inquit, salacissimos esse, testemque adducunt Cratinum scilicet in Fugitivis: Age nunc tibi de sereno adversus molitiam muris fulgurabo Xenephontis. Sed enim faminam quoque murem narrant ad Veneriam esse præviam. Rursumque apud Epieratem in Choro (Fabula enim hæc Epieratus est:)* Postremo subiit me detestabilis lana, decierans per puellam, per Dianam, per Persephattam, esse vitulā, esse virginē, esse puellam indomitā, at illa cavus erat murinus. Superiectione eā salacissimā dicere voluit, cum cavum prorsus murinum vocitavit. Et *Philemon: Mus albus, cum quis eā: sed pudet fari. Clamavit adeo statim detestanda lana, ut sæpè latere non est.* Hactenus *Ælianus*, autoritatibus etiam magni nominis Comitorum succenturiatus.

Miscellaneorum CAP. XV.

De luxu Sybaritarum, deque Sybariticis libellis apud Martialem.

(Lib. XI. Epigr. xcv.)

*Musai parhiciissimos libellos,
Qui certant Sybariticis libellis. &c.*

Ovidius in Epistola ad Augustum libro Tristium I, sic inquit:

Nec qui composuit nuper Sybaritida, fugit.

Queritur inter literarum studiosos, qui nam sit is qui *Sybaritida* composuerit: quo tve ipsius operis fuerit argumentum. Nos utrumque apud *Lucianum* deprehendisse videmur, in Oratione quæ est ad in-eruditum, qui multos emitaret libros. In ea scriptum est ad hanc ferè sententiā: *Dic mihi hoc quoque, inquit, si Bassus ille sophista vester, aut tibicen Battalus, aut cinadus Hemitheon Sybarita, qui vobis mirificas composuit leges, que pacto insanire oporteat, & velle, & pati, & facere illa: si horum quispiam nunc leonis pelle cir-*

*armatus clavumque tenens incedat, quid? cum ne putes
Herculem spectantibus visum iri? Sed & Philo He-
braeus in vita ipsa Molis, Comedias, inquit, & Syba-
riticæ nequitias componentes, Martialis quoq; in libro
Duodecimo Epigrammatum de Sybariticis libellis ita:*

*Misseti pathicissimos libellos,
Qui certant Sybariticis libellis,
Et tinctas sale pruriente chartas,
Instanti lege Ruse, sed puella
Sit tecum tua, ne Talassionem
Indicas manibus libidinosis,
Et fias sine fæminâ maritus.*

Hemithion igitur fuisse videtur, non (ut Domitius a-
riolatur.) *Sybaris*, à quo vel *Sybaritis*, vel *libelli Sy-
baritici* obscenissimo sint argumento compositi. No-
tabiles autem sunt in primis luxu & deliciis *Syba-
rita*, sic ut præcipuos omnium colerent Ionas, atq;
Tyrrhenos; quoniam alteri Græcorum, alteri Barba-
rorum luxuriosissimi. Ab his etiam *fabula Sybaritica*,
quales ferè apud Æsopum, & proverbium dedu-
ctum *Sybarites per plateam*, contra fastosius ingre-
dientes. Atque hæc quidem de *Sybaritis*, aliâq; non
dissimilia Suidas. Plutarchus autem in cōvivio Sep-
tem Sapientum, *morem fuisse* scribit *Sybaritis*, mulie-
res ab usque anno priore ad cōivia vocandi, ut veste au-
roque in liri exornareque per otium sese possent. Sed &
Maximus Tyrius in Dissertatione tertiâ *De voluptate*,
primos enumerat *Sybaritas* inter eos populos quos
vult mollissimos deliciosissimosq; videri: neq; nō *Syba-
riticæ* etiam saltationes commemorat. Quin idem in
Dissertatione alia, cui titulus *Quæ finis sit Philosophiæ*,
ferè in hanc sententiam: *Crotonienses* (inquit) *eleastros*
adamat, *Spartiates armaturâ*, *venationes Cretenses*, lu-
xum *Sybarites*, Iōn choros. Hinc ergo Iuvenalis:

*Nullum crimen abest facinusque libidinis, ex quo
Paupertas Romana peris, hinc fluxit ad istros
Et Sybarii colles.*

Astipulator & Strabo, qui *Sybaritas*, omni suâ felicitate
propter delicias luxumque, septuaginta solis diebus
fuisse narrat à *Crotoniatibus* exurbatos. Quin di-
ctum quoque Plutarchus *Sybaritæ* ponit in Pe-
lopidæ,

lopide, negantis initium facere Spartiatis, qui se in bellis morti obicerent, ut tantos labores victumque illum, quo utebantur, effugerent. Aristoteles autem Moralium Eudemiorum primo, Sinynder den quoque Sybaritam, comparare Sardanapalo, inter voluptuarios nominavit. Illud urbanum sanè, quod Africanus tradit in Cestis, sic enim Græcè liber ipsius De re militari inscribitur. Etenim Sybaritas eo deliciarum venisse narrat, ut eques in convivia introducerent, ita institutos, ut audito tibia cantu statim se tollerent arrectos, & pedibus ipsis prioribus vice manuum gestus quosdam chironomia motuique ederent ad numerum saltarios. At enim tibicen, inquit, ibi quispiam contumeliæ affectus transfugis ad Crotoniatis hostes, paulo antè superatos à Sybaritu, & quod è Republ. foret illerum, pollicetur (si fidem modò habeant) suà operâ Sybaritarum euntiorum equites in ipsorum venturos potestare. Credita res, & belli dux creatus à Crotoniatis tibicen, convocat omnes, quotquot eundem forent in urbe artificij, modulamentumque ijs indicat, atque ut visum tempus, procedere in hostem iubet. Sed enim Sybarita fastu præturgiti, quod equitatu superabant, eunt contra, prahumque conferunt. Hic autem, antè repente dato signo, tibicinis universi conspirant. Ecce tibi igitur, consistim modulamine agnito, tantumque illo vernaculo, tollunt eriguntque semet in pedes equi Sybarite, fessoribus excussu, & quod tripudium domi didicerant, etiam in acie exhibent. Ita capti omnes equites, sed humi iacentes; omnes equi, sed eripud a representantes. Tantum de Sybaritis Africanus.

Hæc Angelus Politianus
circa An. M cccc xc.

F I N I S.